

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதோமா நஜாயகம்.

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவமான

குருபரம்பரை.

இதில் ஆழ்வார், ஆசாரியர்கள்
வைபவங்களுடன் மற்றுமுள்ள ஆசாரிய
புருஷர்கள் வைபவங்களும் சங்கிரகமாகச்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது

ஸ்ரீமதத்தங்கி திருமலை லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ குமார
வித்வத்கல்யாண ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர்
அவர்களாலும்;

சே. முத்துகிருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

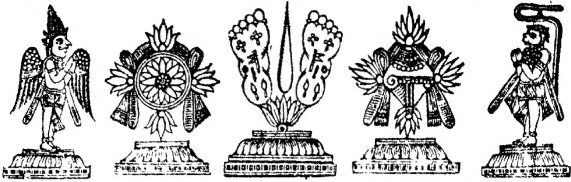
பத்தி-ராமாநுஜுவநாயுடவர்கள் துமாரராள
வேங்கடகிருஷ்ணசாமிநாயுடவர்களால்
சென்னை;

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராக்ஷரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

இக்கிரந்தமும் மற்ற வைஷ்ணவக்ரந்தங்களும்
வேண்டிமவர்கள் சென்னை சாவுக்கார்பேட்டை அடி
போட்டபிள்ளையார் கோவிலுக்கு மேற்கு வினாயகமு
தலிதெரு 6-வது கெம்பர் வீட்டில் பத்தி - வேங்கட
கிருஷ்ணஸ்வாமிகாயுடு அவர்களுக்கு எழுதிப்பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆழ்வார்கள்வாழி யருளிச்செயல்வாழி
தாழ்வியாதுமில்லுரவா தாம்வாழி—யேழ்பாரு
முய்யவவாக னுரைத்தவைகடாமவாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து.

ஸ்ரீயஃபதியாகியும், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாகியும், ஸ்ரீம
தனந்தமுக்க நியங்குரி பரிஷத் நிகேதனனாகியும், ஸ்ரீபூமி
நீளரஸமேதனாகியும், ஸர்வஜ்ஞனாகியும், ஸர்வவியாபகனாகியும், ஸர்
வார்த்தர்யாமியாகியும், ஸர்வோத்திருஷ்டனாகியும், அவாப்தஸமஸ்த
தகாமனாகியும், அநாதரக்ஷகனாகியும், ஆஸ்திதபலபாதனாகியும், ஆதி
மத்யாந்தரஹிதனாகியும் லோகஸம்ரக்ஷணர்த்தம் ஹமஸமத்ஸ்ய
ஹயக்ரீவ கூர்மவராஹாத்பவதாரங்களையுடையவனாகியும், நிரதிசய
ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யௌவநாத்யபரிமிதோதார
குணகண திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டனாகியும், பரமபாகவதோத்
தமர்களது இருதயமாகிய தாமரைமலர்களில் எழுந்தருளியிருக்
கிற ஸ்ரீமநாராயணன்,

அநாதிகர்மலாயர்களான ஜீவாத்மாக்கள், ஜநநமரணதுக்க
ங்களைவிட்டு நீங்கி உஜ்ஜீவிக்குநிமித்தம தமது தேவியூஷ்ணயுத
பரிஜனங்களை பூலோகத்தில் ஆழ்வார்களாகவும் ஆசாரியர்களா
கவும், அவதரிக்கும்படித் திருவுள்ளங்கொண்டருள, அத்திருவு
ள்ளத்தின்படியே அவர்கள் அவதரித்தார்கள்.

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்கள்.

கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாக் |
கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாக் ||

கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாதம்,
கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாதம்.

கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாக் |
கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாக் ||

கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாக்,
கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சாயாஸ்யவணவாரிஜாக்.

ஸ்ரீபஞ்சஜம்சரான பொய்கையாழ்வார், துவாபரயுகத்தில்
எட்டுலகூத் தறுபத்திராயிரத்துத் தொளாயிரத்திரண்டாவதான
ஸித்தார்த்திவருஷம், ஐப்பசிமாஸம், சுக்லபக்ஷம், அஷ்டமி, செவ்
வாய்க்கிழமைகூடின திருவோண நகூத்திரத்தில் கச்சிநகரில்
யதோக்தகாரிஸநிதிக்கடுத்த பொய்கைபுஷ்கரணியில்விகஸிதத்
பொற்றாமரைப்பூவினிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து ஒப்பிலாத
பகவத்பக்தியுள்ளவராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரருளிச்செய்த
ப்ரபத்தம் முதல்திருவந்தாதி; தூதுபாட்டு.

வாழித்திருநாமம்.

செய்யதுலாவோணத்திற்செகததுதித்தான்வாழியே
திருக்கச்சிமாநகரஞ்செழிக்கவந்தான்வாழியே
வைவந்தகளிதூதும்வருததுரைத்தான்வாழியே
வணசமலர்க்கருவதனில்வந்தமைந்தான்வாழியே
வெய்யக்கிரோன்றன்னவிளக்கிட்டான்வாழியே
கேக்கடவர்திருமலையவிரும்புமவன்வாழியே
பொய்கைமுனிவடிவழகும்பொற்பதமும்வாழியே
பொன்முடியுத்திருமுகமும்பூசலத்தில்வாழியே.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்கள்.

கூலாஸு விஷாஸ்ய உதம் மலகைகொலுவினாவிந் |
 தீரொம்மொ தனெயொ வாரூரீவெயிநாஸாஜி |
 துலாஸ்ரவிஷ்டாஸம்பூதம் பூதம்கல்வோலமானிந் |
 தீரொபுல்வோத்பலேமல்வோபுர்யாமிதேகதர்மஸாஜி |
 உயொவாரூரீயோம் உயயவீகூலுரொலுவிந் |
 உலகைகொலுவிந் உயயவீகூலுரொலுவிந் |
 மல்லாபுரவராதிஸம் மாதவிஞ்ஞமோத்பவம் |
 பூதம்மொயிமொவிஷ்டேணார் ஜஞாநதிபமகல்பயத்.

ஸ்ரீகதாம்சரான பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வாரவதானதந
 தினத்திற்கு மறுதினம் நவமிகுடின அவிட்டகந்திரத்தில்
 திருக்கடன்மலை யெண்ணுந் திருப்பதியில் குருக்கத்திமலரினி
 டமரக அவதரித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவடிகளில் அந்தர
 வ்கபக்தியுள்ளவராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரருளிச்செய்த
 பரபந்தம் இரண்டாந்திருவந்தாதி; தூறுபட்டி.

வாழித்திருநாமம்.

அன்பேதகனிதூழமருளினுன்வாழியே
 ஐப்பசியிலவிட்டதிலவநித்தான்வாழியே
 நன்புகழ்ச்சீரருருக்கத்திநாண்மலரோன்வாழியே
 நல்லதிருக்கடன்மலைநாதனவன்வாழியே
 இன் புகருகிடைதிரியிட்டயிரான்வாழியே
 எழின்ருளச்சூடர்வினக்கையேற்றினுன்வாழியே
 பொன்புளையுந்திருவர்க்குபுகழ்ரைத்தான்வாழியே
 புகழ்மொதலானைகள் பூதத்தாழ்வார்

ஜனனமரணதுக்கங்களை நீக்கிப் பரமபதத்தை யடைவிப்பதற்கு ஸ்ரீமந்ராயணனுடைய தீவ்யசரணாவிரதபக்தியும் பாகவதஸேவைகளுந் தவிர வேறு கத்யந்தரமில்லையென்னும் ஏதார்த்தஞானமுடையவர்களாய் அந்தத்துக்கங்களுக்கு வேறுதுவாகிய கிருத்தியங்களைச் செய்து உழலுகின்ற ஆத்மாக்கள் அதையொழித்து ஸ்ரீமந்ராயணனது திருவடிகளில் பக்திவைத்துப் பரமபதத்தையடையத்தக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று திருவுள்ளங் கொண்டு, தங்கள் தங்கள் அவதாரஸ்தலங்களிலேயே எழுந்தருளியிருந்த இந்தமுதலாழ்வார்கள் மூவரும் அநித்தியமாகிய தேகத்தையெடுத்து நிஸ்ஸாரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் வீழ்ந்தபூதராதாஸதா பகவத் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பாகவதர்களையும், திவ்யதேசங்கள் தோறும் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமானையும் ஸேவிக்கவேண்டுமென்னுந் திருவுள்ளமுள்ளவர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் அவதாரஸ்தலங்களைவிட்டுத் தனித்தனியாகப் புறப்பட்டு, திவ்யதேசங்கள்தோறுமெழுந்தருளிபகவத்ஸேவைசெய்து, பாகவதர்களைத்தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளிவரும்போது இம்முதலாழ்வார்கள்மூவரும் தகஷிணிபினுகியென்கிற பெண்ணைத்தியிந்தென்கரையில் ஸ்ரீயாபதியான ஆயனரெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவலூருக்கு ஒருவரையொருவர் அறியாதவர்களாய்வந்துசேர்ந்து, எம்பெருமான் ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளி மங்களாசாஸனஞ்செய்த, வெகுவிதமாக ஸ்தோத்ரங்கள் பண்ணி, ஆனந்தபரவசர்களாய்த் திரும்பத் திரும்பஞ்செய்துகொண்டு தனித்தனியாக வெவ்வேறிடங்களில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

சூரியாஸ்தமயமான பின்பு முதலில்பொய்கையாழ்வார் ஒரு பாகவதருடைய திருமானிகைக் கெழுந்தருளி அத்திருமானிகையின் இடைகழியில் சயனித்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு பூதத்தாழ்வாரும் சயனித்துக்கொள்ள இடந்தேடிக்கொண்டு பொய்கையாழ்வார் சயனித்துக்கொண்டிருக்கின்ற திருமானிகையின்வாசலில்வந்து நின்றுகொண்டு இந்தத்திருமானிகைக்குள்ளே யிருக்கின்றவர்களார்? அடியேன் படுத்துக்கொள்வதற்கு இத்திருமானிகை விடமுண்டோவென்றுகேட்க, 'சயனித்திருந்த பொய்கையாழ்வார்கதவைத்திறந்து ஸ்வாமிந் அடியேன்படுத்திருந்தவிடம் ஒருவர்படுக்கவும், இருவரிருக்கவும் தக்கதாயிருக்கின்றது' தே

வரீரெழுந்தருளினால் இருக்கலாமென்று சொல்ல, இவருமுள்ளே யெழுந்தருளி இருவருமாயிருந்தார்கள். அதன்பின்பு பேயாழ்வாரும் அப்படியே இடந்தேடிக்கொண்டு அந்தத்திருமாளிகையின் வாசலிலவந்து இத்திருமாளிகையிலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமிகளார்? இங்குபடுக்கஇடமுண்டோவென்று கேட்க, உள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த இரண்டிருராமங்களும் எழுந்து கதவைத்திறந்து இத்தத்திண்ணை ஒருவர் படுக்கவும், இருவரிருக்கவும், மூவர் நிற்கவும் யிடமுள்ளது, தேவரும் எழுந்தருளினால் நிற்கலாமென்று சொல்ல, இவரும் உட்புகுந்து மூவருமாய் நின்றார்கள்.

அப்போது பக்தவத்ஸலரான பகவான் நிற்பதற்குங்கூடாத நெருக்க முண்டாகும்படிசெய்தருள, — ஆழ்வார்கள் மூவரும் அதை ஸஹியாதவர்களாகி, இதுபரம்பந்தமில்லாத நெருக்கம் இப்போதுஸம்பவித்ததற்கு ஹேதுவென்னவென்று ஒருவர்க்கொருவர் ஸந்தேஹிதது ஞானதிருஷ்டியால் பார்க்கும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் லக்ஷ்மீஸமேதராய் ஸேவை ஸாதித்தருளக்கண்டு கண்களிலிருந்து ஆனந்தபாஷ்பம் ஆறாகப்பெருகியோட, ஆபத் பார்த்தவா! அபாரகருணம்புகே! ஆஸித வாத்ஸஸ்யைகஜலதே! என்று வெகுவிதமாக ஸ்தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தபரவசர்களாய் அனைகநகடவை தண்டவத்ப்ரணாமங்களைச்செய்து கைகளைக்குவித்துநின்றனுகொண்டு, நின்றிருவயிற்றில் அகிலாண்டங்களை யுத்தோற்றுவித்து அவ்வண்டங்களில் நால்வகையோனி - யெழு வகைத் தேற்றம் - என்பத்து நான்கு தூறியிரம் யோனிபேதமான ஜீவகோடிகளை யுண்டுபண்ணுகிமித்தம் நாபீகமலத்தில் பிரம்மாவைச் சிருஷ்டித்து அவைகளை ஸமஹரிக்கு நிமித்தம் அப்பிரமனிடமாக உருத்திரனைச் சிருஷ்டித்து ஆத்மாக்களை ரக்ஷிக்கும் ஸத்வகிருத்தியத்தை மேற்கொண்ட லோகாராட்டியனை! உமது திருவடிகளில் ஸதா பக்தி வைத்திருக்கவும் பரமபாகவதர்களை ஸேவித்துக்கொண்டு அந்த மஹான்களுடன் கூடியிருக்கவும், தேவரீரது நிவ்யமங்கள குணங்களைச்சேர்த்து இனி உசொற்களாகிய மலர்களைக்கொண்டு பாமாலைதொடுத்துத் திருவடிகளுக்கு அன்புடன் ஸமர்ப்பிக்கவும், கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, சங்க-சக்ர-கதா-சாங்க-நார்தக-ஸ்ரீவத்ஸங்கையுடையவனும் லக்ஷ்மீவல்லபனுமாகிய “ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்முன்கண்ணீர்பெருகிக்கைகுவித்து நின்றனுகொண்டிருக்கின்ற

ஆழ்வார்கள் மூவரையும் கிருபையோடு கடாக்ஷித்தருளிரும்மிடத்தில் ஸதாகாலமும் பக்திவைத்திருக்கிற பாகவதசிரோஷ்டர்களை! நாம் உங்கள் இருதயத்தைவிட்டு எவ்விடத்திலும் எக்காவத்திலும் பிரிந்திருப்பதில்லை, இனிநீங்கள் லோகத்தில் அஜ்ஞாநாதகாரத்திலே அழுந்தி நம்மையடையத்தக்க வுபாயங்களை யறியாத ஆத்மாக்கள் அவ்வந்தகாரத்தினின்றும் நீங்கி அவ்வுபாயங்களையறிந்து பரமபதத்தை யடையுநிமித்தம் வேதார்த்தங்களை வெளியிட்டுப் பின்பு நமதிடம் வந்துசேருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தெழுந்தருளினார்.

அப்போது இம்மூன்று திருநாமங்களும் எம்பெருமான் தங்களிடத்தில் நிரவதிகமான கிருபைவைத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விதத்தை நினைத்துநினைத்து அத்தயநதானந்த பரவசர்களாய் ஸ்வாமி ஸேவைஸாகித்தருளி. ஸ்வல்பபகாலத்திலேயே அந்தர்த்தானமா யெழுந்தருளினிட்டதைக்குறித்து மனமுருகிக்கண்கள் நீர்சொரியநின்ற ஓலமிட்டழைத்த கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளியிருபாஸமுத்திரமே! எங்களுக்கு ஸதாவுண்டானை வைகிடைக்கும்படி கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துப் பின்பு பொய்கையாழ்வார் தேஹஸ்சனென்னுந் 'திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தாம்ஸேவித்த வனுபவந்தோன்ற ஜனனமரணமென்னும் வியாதிகளைநீக்குவதற்கு ஒப்பற்ற ஓளஷதமாகவும் ஸம்ஸாரமென்னும் ஸாகரத்தினின்றும் நீக்குவதற்கு அழிவில்லாத கப்பலாகவும் தேவாமிருதம்போன்ற மதுரமானசொற்பொருள்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனது திவ்யகுணதுபவங்களையமைத்து மெய்யன்பினால் * (வையந்தகளி) யென்று முதலெடுத்து நூறுதிருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னுந் திவ்ய ப்ரபாதம் செந்தமிழினுற் பாடியருளினார். பூதத்தாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அன்பினால் தாம்ஸேவித்த அதுபவந்தோன்றப் பரமபதத்திலே ஏற்றுவதற்குத்தக்க ஸோபானமாக வேதஸாராம்சங்களை யமைத்துச் செந்தமிழில் இனிய சொற்பொருள்களால் ப்ரேம புரஸ்ஸரமாய் § (அன்பேதகளி)

* வையந்தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச்—செய்ய
சுடராழி யானடிக் கே சூட்டினன்சொன் மாலை
இடராழி நீங்கவே யென்று.

அன்பே தகளியா வார்வமே நெய்யாக
வின்புருகு சிந்தை யிடுகிரியா—வென்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினே ஞானற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்.

அ முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

யென்று முதலெடுத்து நூறு திருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தைப் பாடியருளினார்.

பேயாழ்வார் லக்ஷ்மீஸமேதனை ஸ்ரீமந்நாராயணனை பக்தி பூர்வமாகத் தாம்ஸேவித்த அநுபவந்தோன்றப் பரபஞ்சதுக்கமென்னுங் கோடையை நீக்கத்தக்கவருஷமாக சுருதியர்த்தங்களை யமைத்து ரஸபஞ்சமான தமிழ்ச்சொற்பொருள்களால் * (திருக்கண்டேன்) என்று முதலெடுத்து நூறு திருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னும் ஒருதிவ்யப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளினார். இஃதப்ரகாரம் முதலாழ்வார்களான இம்முன்று திருநாமங்களும் நுச்வேத யசுர்வேத ஸாமவேத ருத்ரக்ஷத்ரத் தம்மில்லாற் பிரகாசமாகச் சிவத்து அன்னியமதங்கள் சாழ்வடையவும் ஸ்வமதம் தழைத் தோங்கவும், அனேககாலம் விசேஷமஹிமைபுட னெழுந்தருளியிருந்து பின்பு பரமபதத்துக் கெழுந்தருளினார்கள்.

நேரிசைவண்பா.

ஐப்பசியி லோண மவிட்டஞ் சதயமிவை
ஒப்பிலவா நாட்க ஞாலகத்தீர்—எப்புனியும்
பேசபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்
தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

முற்றிற்று.

* திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் நிகழு
மருக்க னணிநிறமுங் கண்டேன்—செருக்கினாரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கங் கைக்கண்டே
னென்னாழி வண்ணன்பா வின்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருமழிசை யாழ்வார் வைபவம்.

உவாயாங்கெருவாவெ வகூராமஹாமுனவாஜவஃ |

உஹீலாரவாராயீசம் ஹதிஸாரஉஹஹஜ ||

மகாயாம்பகரேமாஸே சக்ராமசம்பார்த்தவோத்பவம் |

மஹீஸாரபுராதிஸம் பக்திஸாரமஹம்பஜ ||

ஸத்திவன்னுபயவிமு ஹாதூநெ ஸத்திஹாரஜிதவிதஹாரினெ |

உகிஷாயகஃராரிவாடிபொஹத்திஸாரஉநபெநவோதப ||

ஸத்திபஞ்சமயனிக்ரஹாத்மே ஸத்திஹாரஜயசித்தஸாரினே |

முக்திஷாயமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயேநமோப ||

ஸ்ரீமந் நாராயணனிடத்தில் அவிச்சின்னமாவ அந்தரங்க பத்தியையுடைய பாகவதாக்கர கண்யர்களான பார்த்தவர் முதலான மஹரிஷிகள், இவ்வுபூலோகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் தம்மைச்சேவித்து ஜனனமரணத்தினைத் துக்கங்கள் நீங்கிக் கிருதார்த்தர்களாகும் பொருட்டு ஸ்ரீமந் நாராயணன் கிருபையினால் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யதேசங்களுள் பூர்ணம்சத்துடன் ஸதாகாலமும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ ஸமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்ய தேசத்தில் தாங்கள் ஸதாகாலமும் வாஸஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமுடையவர்களாய் அந்த திவ்யதேசமின்னதென்று அறிந்துகொள்ளும்படி ஸத்யலோகத்திற்குப்போய்ப் பிரமணைக்கண்டு அஞ்சலியஸ்தர்களாய் நின்றகொண்டு பூலோகத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் எழுக தருளியிருக்கின்ற திவ்ய தேசங்களில் தமது பூர்ணம்சத்துடன்

ஸ்தா எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யதேசமெதுவோ, அதனை யின்னதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அது கேட்டு பிரமாவானவர் உளமகிழ்ந்து பூலோகத்தில் திருமழிசையென்றோர் திவ்யதேசமிருக்கின்றது; அதில் ஸ்ரீமநாராயணன் பூர்ணம்சத்தோடு ஸதாகாலமு மெழுந்தருளியிருக்கின்றார். அந்த திவ்யதேசத்திற்குச் சமானமான ஸ்தலங்கள் வேறில்லைபென் றுமொல்ல, அதுகேட்டு ரிஷிகள் அநிசந்தவாஷ்டர்களாய் அந்த திவ்யதேசத்தின்மஹிமையை எங்களுக்குக்காண்பிக்கவேண்டுமென்றுப் பார்த்திக்க, பிரம்மாவும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருமழிசைக்குவந்து ஒரு தராசுக்கோலில் திருமழிசையை யொருதட்டிலும், மற்ற திவ்யதேசங்களை மற்றோர்தட்டிலும் வைத்து நிறுத்துத் திருமழிசையைவைத்த தட்டு கனத்தினால் மேலெழும்பாதிருந்ததையும் மற்ற திவ்யதேசங்களை வைத்த தட்டு இலேசினால் மேலெழும்பியதையுன்காண்பிக்க, அதைக்கண்டரிஷிகளெல்லாம் அப்பாச்சரியமடைந்து சதுர்முகனைப் புகழ்ந்துகொண்டாட அவர் ஸத்திய லோகத்துக்கு போனார். அவர்போனபின்பு அந்தத் திருமழிசைபென்னுந் திவ்யதேசத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானது திருவடிகளை யிடைவிடாமல் பக்தி பூர்வகமாகஸ்மரித்துக் கொண்டும், திருமந்திரங்களை ஜபித்துக்கொண்டும் வாஸஞ்செய்திருந்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம்வாசஞ்செய்திருந்த ரிஷிகளுள் பார்க்கவரென்பவர் ஓர் யாகஞ்செய்ய அதற்குஉவந்து ஸ்ரீமநாராயணன் பிரத்தியக்ஷமாய் பக்தி வைராக்கியங்களுடன் நீர் செய்தயாகத்திற்குஸந்தோஷமடைந்தோம். உமக்குவேண்டுவதுயாதென்றருள அதற்கவர் தேவர்கொடுக்கவேண்டுவதும், அடியேன்பெறவேண்டுவதும், தேவர் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டருளி உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களை அனாதிகர்மத்திலிருந்து நீக்கிப் பரமபதத்தை யடைவிக்கும்படி நம் திருவாழியாழ்வான் உமக்குப் புத்திராக அவதரிக்கஅதுகூறியித் தோமென்று திருவாய்மலர்ந்து அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளினார்.

பின்பு ஸ்வாமியதுக்ஷணத்தின்படி முதலாழ்வார்கள் அவதரித்த-யுகவருஷத்தில்-தைமாசம் திருஷணபரதமை - பாணுவாரங்கூடிய மகக்ஷத்திரத்தில் பார்க்கவருக்குப் புத்திரர் அவதரித்தருள அப்புத்திரனைப் பார்க்கவர் கண்டு களிப்புடையவராய் அவ்

விடத்திலிருந்த ஓர்பிரப்பஞ்செடி நிழலில்கிடத்திவிட்டுத்தாம் தவ
ஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அந்தக்குழந்தையானது
ரோதனம்பண்ண அதுகேட்டு லோகமாதாவான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ
அவ்விடத்துக்குவந்து தமது திருமுலைப்பால் ஒருவள்ள
ய்துவைத்து அந்தச்சிசுவின்வாயில் ஒவ்வோர்துளியாய்
அறுகரஹஞ் செய்து அந்தர்த்தானமரணம் அப்படி
ளிகளை அப்புத்திரர் உண்டுகொண்டிருக்குரளில் ஒருநாள்
மழிசைக்கடித்தவிடத்தில் நாள்தோறுங்கூடகட்டிவிற்பு நீவ
னஞ்செய்துவருகின்றதிருவாளன்னென்றும் பெயருடைய வேடன்
தன் மனைவியாகியபங்கஜவல்லி பென்பவளுடனே பிரம்பு வெட்
டிக்கொண்டு போகும்படி அந்தப் பிரப்பங்காட்டில் துழைந்து
அவ்விடத்திற் கிடத்தியிருந்த குழந்தையைக் கண்டு தாம் நெடு
நாளாகப் புத்திரனில்லாது வருந்தி யிருந்தவர்களானபடியால்
அதிக ஸந்தோஷங்கொண்டு நமக்கு இரக்க குழந்தையை ஸ்ரீம
ந்நாராயணனே கிருபைசெய்து தனித்தாரென்று ஆசையுடனேயே
டுத்து உச்சரிமோந்து மார்பிலிணைத்துக்கொண்டு தம்மிருப்பிடத்
திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பின்புபங்கஜவல்லி வந்தியையாயிருக்
கச்செய்தோயும் முலைப்பாலுண்டாகி ஸ்தந்த்யங்கொடுக்க ஆழ்வார்
முலைப்பாலில் நிராசையுள்ளவராய் ஸ்தந்த்யானம் பண்ணாமல்
யாவரும் ஆச்சரிப்பபடுமபடி, பாஞ்சுஞ் சாள் வளர்த்துவர் அது
கண்டு அதிசயித்து ஒரு சூதர விருத்தன் தன்விட்டில்கறக்கின்ற
பசுவின்பாலைப் பரிசுத்தமாகக் கறத்தெடுத்துக் கொண்டுபோய்
அவ்வாழ்வாருக்கு நாள்தோறுங்கொடுக்க சேஷத்தாப பத்தினி
யுந் தானுமாகப் புசித்துவர அதலைவர்களுக்கு ஒரு புத்திரனுண்
டாக அந்தக் குழந்தைக்குக் கணிகிருஷ்ணனென்று பெயரிட்டு
அதிக ஸந்தோஷத்துடன் வளர்த்துவர அக்கணி கிருஷ்ணரும்
கல்வியென்னும் கடலைக் கரைகண்டவராக விருந்தார்.

இவரிவ்வாழ்ருக்கத் திருவாளனும் பங்கஜவல்லியும் வளர்த்து
வர அப்புதமாக வளர்த்துவருகின்ற ஆழ்வாரும் கற்பிக்கின்ற
ஆசாரியனில்லாமல் தமக்குத் தாமே எட்டுவயதிலேயே ஸகல
பாஸ்திரப்ரவிணாயித் தம்மை வளர்த்துவந்த திருவாளனையும்
பங்கஜவல்லியையும் விட்டு வெளிப்பட்டு பல வேறுவகைப்பட்ட
தங்களுதோறும் பிரவேசித்து அந்தந்த மதங்களிலும் சிலகாலங்
கிருந்து அந்தந்த மதசந்தரங்களை வாராய்த்து எம்மதத்தினும்

யதார்த்த ஞான முண்டாகாமையினால் இவைகளினால் நித்யவஸ்துவைக்காண்பது குருடனைக்கொண்டு வழிகாண்பதுபோலிருக்கின்றதென்று வெறுத்தது ஒன்றிலும் மனம் நிலைபடாமல் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு நானூறுவருஷம் உறுதியான வழியை யறிவாது மகத்தான விபராதலத்துடன் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்த ஆழ்வாருக்குத் தமது நிஜஸ்வரூபத்தை ஸேவை ஸாதித்தருளி யதார்த்தமாகிய நித்தியவஸ்து தாமையென்று அறிந்துகொள்ளும்படி ஞானதிருஷ்டியைக்கொடுத்தருள அந்த ஞானதிருஷ்டியைப் பெற்றுக்கொண்ட திருமழிசையாழ்வார் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய ஸ்வரூபத்தை யுள்நுழை புறம்புந் கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்தமடைந்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனே உம்மை நித்தியவஸ்துவென்று அறிந்துகொண்டு நித்தியானந்தானுபவம் செய்யாமல் ஐயோ நெடுங்காலம் கல்பிதமான சமயங்களாகிய குழிகளில் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புத்திமயங்கி நிஷ்பலமாகிய அச்சமய சாஸ்திரங்களைக் காக்கைபோற் கதறிக் கற்று விணுள் கழித்தேன். இனி கடைத்தேறும்படி அடியேனைக் காத்தருளவேண்டும் புருஷோத்தமனே யென்று துதித்துநிற்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவருடம்பின் காமையுமெச் சமயங்கள் தோறும் போய் அச்சமயந்திரங்களை யெல்லாமறாபுரீடி செய்வித்தோம். இனி உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் நித்தியவஸ்துவாகிய நமது நிஜஸ்வரூபத்தை யறிந்து பக்திசெய்து பரமபதத்தை யடையுமாபடி அனைக மகத்துவங்களைச்செய்து பக்திஸாரரென்னும் பெயர் பெற்றுப் பின்பு நமதுபரமபதத்தை யடைவீரென்று அணுகுகித்து அந்தர்த்தானமா யெழுந்தருளினார்.

பிறகு ஆழ்வார் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்து ஒருக்கால் கந்தாசேவரம்செய்யாநிற்க, ருத்திரன் மலைமகளுடன் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுமபோது அந்த நிழல் தம்மேல்விழாதபடி ஆழ்வார் ஒதுங்கக்கண்டு, அவ்வுருத்திரன் ஆழ்வாரிடத்துக்கு வந்து உமக்கு வேண்டுமவற்றைக் கேட்பிராயின் தருகிறோமென்று சொல்ல, ஆழ்வார் நமக்கொன்றும் வேண்டாவென்ன, ருத்திரன் நம்வருகை விணுகாமல் ஏதேனுங் கேளுமென்ன, ஆழ்வார் மோக்ஷந்தர வல்லையேயென்ன, ருத்திரன், அது என்னலாகாதென்ன, ஆழ்வார் இன்று சர்வாரை காளை சாகும்படி செய்பவல்லே

யோ வென்ன, ருத்திரன் அது கர்மாநுகுண மன்றோவென்ன ஆழ்வார் ஆயின் ஊசிபோகும்வழியே தூலும் வரும்படி வரந்தரு வையோவென்ன, ருத்திரன்கோபித்து ஆழ்வாரைத் தகிக்கும்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, ஆழ்வார் அதற்குப் பிரதியாகத் தமது திருவடியிலிருக்கும் கண்ணைத் திறந்து நெற்றிக்கண்ணிலி மையையடக்கிவிட, ருத்திரன் அக்கண்ணின் ஜ்வாலையடங்க ம மை பொழியும்படி மேகங்களையேவ அவைகள் மழை பொழிந்து ம் ஆழ்வார் சலியாமலிருப்பது கண்டுருத்திரன் ஆழ்வார் வைபவத் தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு சென்றனர். அதன் பிறகு சுக்தி ஹாரன் என்னும் கேசரனொருவன் வ்யாக்ர வாகனத்துடன் ஆகா யத்திற்செல்ல, ஆழ்வாருக்கு நேரே வ்யாக்ரம் அசையாமல் ஸ்த ம்பித்து நிற்க, அவன் அதைக்கண்டு ஆழ்வாரிடத்துக்கு வந்து ஆழ்வாருக்குத் திவ்வியமான கவசமொன்று காட்டி இதைத்த ரியுமென்று சொல்ல, ஆழ்வார், தமதுஸங்கல்பத்தாலே சூரி யபிரகாசமான ஒரு கவசமொன்று காட்ட, மறுபடியும்வன் தான் அணிந்திருந்த ஹாரத்தை ஆழ்வாருக்குக் கொடுக்கவா ஆழ்வாரும் நவரத்னமாலையொன்றை அவனுக்குக்காட்ட, அவன் வெட்கி ஆழ்வாரை வந்தனைவழிபாடுகள் செய்துவிட்டுப்போ னான். பிறகு கொங்கணசித்தன் என்னும் ரஸவாதி யொருவன் ஆழ்வாரிடத்துக்குவந்து காணி கோடியை பேதிப்பதான சூரி கையொன்றைக் காட்ட ஆழ்வார் தமது திருமேனியின் புழுதி யோடு காதுகுறும்பியை யுருட்டிக்கொடுத்து இது காணிகோ டாகோடியை பேதிக்குமென்று சொல்ல அவன் அப்படியே பரி கூழித்துப்பார்த்து ஆழ்வார் சொன்னது உண்மையாயிருப்பது கண்டு பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து கொண்டு சென்றனர்.

அனந்தரம் திருமழிசைப்பிரானும் ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்தில் யோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது முதலாழ்வார்கள் மூவ ரும் திவ்ய தேசயாத்திரை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது திரு மழிசைக்கெழுந்தருளி அத்திருப்பதியெம்பெருமானைச்சேவித்து அங்கு திருமழிசை யாழ்வாரைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து பரஸ்பரம் ப்ரீதர்களாய்ச் சிலரார் அந்தஸ்தலத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து பின்பு நால்வருமாகத் திருவல்லிக்கேணியென்னும் திவ்ய தேசத் திற்குவந்து ஸந்திதிக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கசாரபும், ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி முதலான எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து முத

ஸாமியார்கள் மூன்று திருநாமங்களும் திருமழிசைப்பிரானைத் தன்னியேவிட்டுத் தீவியதேச யாத்திரைக் கெழுந்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரானும் எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் திருவல்லிக் கேணியி லெழுந்தருளியிருந்த பின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரு வெஃகாவுக்குப் போகும்படி ஆக்கிப்பாடிக்கத் திருமழிசையாழ் வாரும் திருவல்லிக்கேணியைவிட்டுப் பெருமான்கோவிலுக்குப் போய் பெருநாளானைச் சேவித்துத் திருவெஃகாவுக் கெழுந்தருளி அத்திருப்பதி பெம்பெருமானைச் சேவித்து அங்கு எழுநூறு வருஷம் யோகத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தார்.

அப்போது முன் திருமழிசைப்பிரான் உண்டு மிகுந்த பாற் சேஷத்தினால் சூத்திரவியிருத்தனிடத்து ஜனித்து ஸகல சாஸ்திர வல்லவனாகி ஸ்ரீமந் நாராயணனிடத்திலும் திருமழிசைப்பிரானிடத்திலும் ஸதாபக்தி வைத்திருக்கின்ற கணிகிருஷ்ணனென்னும் பகவத்பக்தன், திருமழிசைப்பிரான் திருவெஃகாவி லெழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு அந்தஸ்தலத்துக்கு வந்து ஆழ் வாரைக்கண்டு தண்டன் சமர்ப்பித்து அபயநூக்குத் கைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டிருங்குமபோது திருவெஃகாவி லெழுந்தருளிய ளம்பெருமான் திருவுள்ள முகக்கும்படி ஸந்திதியில் கைங்கர்யங் களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு விருத்தையைக்கண்டு ஸந் தோஷித்து நாள்தோறும் இளைக்காமல் எம்பெருமான் சந்திதியில் கைங்கர்யஞ்செய்து வருப்படி யெளவனப்பருவ முடையவளாக ஒரு பாடலால் அனுக்கிரகித்தருள அந்த விருத்தையும் வார்த் திகப்பருவம்போய் யெளவனப்பருவ முடையவளானாள். அதைய மிந்த பல்லவராஜனென்னும் அந்நகரத்தை யாளுமரசன் அனேக திரவியங்களும் விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களு மெடுப்பித்துக் கொண்டு கணிகிருஷ்ணரிடத்து வந்து எதிரேவைத்து எக்கால த்திலும் வரவிட னாயிருக்கும்படி அடியேன் விஷயமாக ஒரு கவி சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அதுகேட்டு கணிகண்ணன் எம்பெருமானையும் அடரிடத்து பக்திவைத்த பாகவதர்களையும் துதிக்கின்ற என் னாவைக்கொண்டு மற்றவர்களைத் துதிசெய்ய யேன் நீர் கொடுக்குந் திரவியங்களும் கிஷேதமான் ஓடுமுதலான னவகளுஞ் சரிவாகும் உமதுகிநேகமும் தயவும் வேண்டுகின்றவ ர்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட வசனத்தைச் சொல்லும்; எமமிடத் திற் சொல்லாதேயு மென்று சொல்ல அதுகேட்டுப் பல்லவராஜன்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

நீர் என் விஷயமாகப்பாடுவதற்குச் சம்மதமில்லாதவரானால் என் அரசாட்சிக் குட்பட்டதேசத்திலுமிருப்பதற்குச் சம்மதமில்லாதவராக வேண்டும். ஆதலால் இனி வித்தேசத்தை விட்டுப்போவதே உமக்குத் தகுதியென்று சொல்ல அதுகேட்டு கணிகிருஷ்ணர் அரசனே; நீ முழுவதும்ஸ்வதந்தரமில்லாத அல்பதேசத்தையிடமாகக்கொண்டு ஆளுகின்றாய்; என்றும் ஸர்வ ஸ்வதந்தரமுள்ள ப்ரபலதேசமாகிய பாம்பதத்தை யிடமாகக் கொண்டாளுகின்ற ஸ்ரீமந்தாசாரயணனுடைய திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கின்ற நீர் உன் ஆக்கினைக் குட்படுவதில்லை; இந்த க்ஷணமே உனது தேசத்தை விட்டுப் போய்விடுகிறோமென்று சொல்லிப்பறப்பட்டுத் திருமழிசையாழ்வாரிடத்து வந்து ஸேவித்து நின்றுகொண்டு தமக்கும் அரசனுக்கும் நடந்தவிருத்தாந்தங்களை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இத்தேசத்தை விட்டுப் போவதற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளங்கொண்டு விடைகொடுத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் திருமழிசைப்பிரானுங் கணிகிருஷ்ணரைப்பார்த்து உமக்கு உசிதமில்லாத இந்தத் தேசம் நமக்கும் உசிதமன்று நாமும் உம் முடன்கூட வருகின்றோமென் றெழுந்து திருவென்கோவிலெழுந்தருளிய எம்பெருமானை யடிபணிந்து அரசன்சொல்லிய அக்கிரமங்களை ஸந்திதியில்விஞ்ஞாபனஞ்செய்து ஸ்வாமி! பக்தர்களுக்குச் சம்மதமில்லாத தேசம் தேவருக்கும் ஸம்மதமில்லாதாகையால் தகுதியுள்ள தேசத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டுத் தாம் கணிகண்ணன் பின்றொடர்ந்து எழுந்தருளினார். பின்பு அந்தஸ்தலத்து எம்பெருமானும் பிராட்டியுடன் திருமழிசையாழ்வாருக்குப் பின்னே எழுந்தருளினார்.

பின்பு திருவாராதனம் பண்ணும்படி ஸந்திதிக்குப்போன அர்ச்சகபரிசாரகர்கள் ஸந்திதியில் எம்பெருமானைக்காணாது அச்சமும்அதிசயமுங்கொண்டு அரசனானீக்கறிவிக்க அரசனும்மத்திரிகளோடு திடுக்கிட்டெழுந்தோடிவந்து ஸந்திதியில் எம்பெருமானில்லாமையைக்கண்டு அளவிடப்படாத வியாகுலங்கொண்டு வீதமனஸ்களாய் நடுநடுங்கி அருகிலிருந்த ஆமாத்தியர்களைப்பார்த்து ஓ ஆமாத்தியரே இதென்னமாயமா யிருக்கின்றதிதனது கேட்க, மத்திரிகள் அரசனே நீர் கணிகண்ணன் திருவடியில் ஆபகாரப்பட்டபடியால் இந்த அஸம்பவம் ஸம்பவித்ததென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் அதிக பயப்பத்தியுடனே கணிகண்ணன்

போன திசையெனோக்கி அதிசீக்ரமாகக் கண்களில் நீர் பெருகவும் உடம்பில் வெயர்வையரும்பவும் மனமுருகவும் பெரு மூச்செறிந்துகொண்டுகிரீடாதிபூஷணங்களும் உத்தரீயமும்கீழேவிழவும்கால்வருந்த ஓடோடியும்போய்ப் பிராட்டியுடன் பெருமானையுங்கண்டு திடென்று கீழேவீழ்ந்தடிபணிந்தெழுந்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு லோகாராட்டியனே பிரம ருத்திராதி தேவர்களுக்குங் காணப்படாத திருவடிகள் வருந்தவும் நீருண்டமேகம்போல் விளங்குகின்ற அழகிய திருமேனியின்மேல ஸஹிப்பதம், குக்கூடாத சூரியகிரணம்படவும், லோகமாதாவாகிய பிராட்டியாருடைய செல்வத் திருமேனிக்கு இளைப்பு உண்டாகவும் எழுந்தருளுவதற்கு ஐயேயா, அடியேன் என்ன அபராதஞ் செய்தேனோ அடியேன் செய்த ஸர்வாபராதங்களையும் ஈழமித்தருளவேண்டும் பக்தபராதீனா, பரமகாருணிகா, பரப்ரம ஸ்வரூபாவென்று பல விதமாகத்துதித்துநிற்க அதுகேட்டருளி சொன்னவண்ணஞ்செய்வதரான ஸ்ரீமநாராயணன் அரசனே நீ நமக்கபராதியல்ல ; ஆயினும் நமதுபக்தனை திருமழிசைப்பிரானுக்கு அந்தரங்கபக்தனாகிய கணிகண்ணனுக்கு நீ அபராதஞ்செய்தபடியால் உந்தேசத்தைவிட்டுக் கணிகண்ணன் புறப்பட்டான். அந்தபக்தனைப்பிரியமாட்டாது திருமழிசையாழ்வார் அவனுடன் புறப்பட்டார். அவரைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாது நாமும் புறப்பட்டோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டு இராஜன் மிகுந்தபயத்துடனே திருமழிசைப் பிரானுடைய திருவடிகளைத்தொழுது ஸ்வாமீ அடியேன்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துநிற்கத்திருமழிசையாழ்வார் அரசனே, நம்மிடத்தில் பிரீதிவைத்திருக்கிற கணிகண்ணனை நீ உதாசீனஞ்செய்தபடியால் அவர்புறப்பட அவர்பின்னே நாமும்புறப்பட்டோம். அவரிடத்துப்போமென்று ஆக்கியாபித்தருள இராஜனும் முன்னடக்கின்ற கணிகிருஷ்ணருடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அடியேன்செய்த அபராதங்களையெல்லாம் ஈழமித்தருளி யதாவத்தாக எழுந்தருளி மிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக், கணிகண்ணன் அவ்வரசனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து திருவெண்காவைநோக்கி நடக்கப், பின்பு திருமழிசைப்பிரானும் பிராட்டியாரோடு யுதோக்தகாரியான எம்பெருமானும் நடந்தருளித் திருவெண்காவில் யதாவத்தாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு திருமழிசையாழ்வார் திருவெஃகா வைவிட்டுத் திரு
க்குடந்தையென்னும் திவ்யதேசத்திலேழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்
வமுதனைச் சேவிக்கத்திருவுள்ளங்கொண்டு எழுந்தருளியிடப்போனும்
போது மார்க்கத்தில் பெருமழையோனெனும் ஸ்தலத்துக்கு எழுந்
தருளினார். அந்தஸ்தலத்தில் வேதாத்யயனம் பண்ணிக்கொள்
டிருந்த சில ப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரைச் சூதானென்றிகழந்
மற்றொருவழியாலே போகும்படிசொல்ல ஆழ்வாரு மப்படி
வேறுமார்க்கமாக எழுந்தருள் அந்தப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரை
யிநழித்தபடியால் வேதாத்யயனத்தில் விட்ட இடந்தெரியாது
மயங்குகின்றார்கள். பின்பு அந்தஸ்தலத்திலெழுந்தருளிய எம்பெ
ருமான் ஆழ்வார் எழுந்தருளிய மார்க்கத்துக்கு அபிமுகமாகத்
திரும்பிநீங்க அவ்வாச்சரியத்தை அர்ச்சகபரிசாரகர்கள்கண்டு அ
திசயித்து அந்த அற்புதத்தைச் சில ப்ராஹ்மணர்களுக்குச்சொ
ல்ல ஆழ்வாரைத் தூவித்த ப்ராஹ்மணர்களும் அதைக்கேட்ட
வுடனே ஆழ்வாரைத்தேடிவந்து அவர்திருவடிகளில் வீழ்ந்து
கூடாபணம்பண்ணிக்கொண்டு நினையு ஸ்வாமீ தேவலீராரிந்தித்த
படியால் நாங்கள் அத்யயனம் செய்யுமிடத்தில் விட்டவிடந்தெரி
யாது மயங்குகிறோம் ; அந்தமயக்கத்தை நீக்கி யருளவேண்டும்.
இந்த ஸ்தலத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானும் தேவலீரெழுந்
தருளிய திசைக்கு அபிமுகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார். ஆத
லால் எம்பெருமானுக்கும் எங்களிடத்தில் திருவுள்ளம் வரும்படி
க்குச் செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஆழ்வாரும்
அவ்விடத்திலிருந்த ஒரு கறுப்புரெல்லையெடுத்துத் தமது நகத்தி
னலேகிழித்துக்காட்டி அதுகண்ட ப்ராஹ்மணர்களும் அந்தக்கு
றிப்பினால் தாங்கள் விட்டவிடத்தை யறிந்துகொண்டுபோகஆழ்
வாரும் ஸந்திதிக்குப்போய் எம்பெருமானைச் சேவித்து எம்பெ
ருமான் முன்னேஎழுந்தருளி யிருந்தபடியிருக்க வேண்டிக்கொ
ண்டு புறஞ்செல்ல, அந்தஆரில்யாகஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு
ப்ராஹ்மணன் இந்த மஹந்வத்தைக்கேட்டு யாகபலஸத்தியுண்டா
கும்படி ஆழ்வாரைஅவ்விடத்திற் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்
டுபோய் உபசரிக்க அதுகண்ட அங்குள்ளசில தூர்த்தர்கள்,
இந்தப்ராஹ்மணன் சூதானை யாகஞ் செய்யுமிடத்தில் அழைத்துக்
கொண்டு வந்ததுமல்லாமல் உபசாரங்களுஞ்செய்கிறான்; இதெ
ன்ன விபரீதமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ள அது
கேட்ட ப்ராஹ்மணன் மிகவு மனநொந்துநிற்க, அதுகண்டு ஆழ்
வார் அந்தப்பாகவதன் மனங்குளிரவும் அந்த தூர்த்தர்கள் மனம்
நடுங்கவும் தமது திருமார்பில் ஜவாலாருபமாகிய திருவாழியாழ்
வானைக் காண்பிக்கு அந்ததூர்மதிகள் நடுங்குகி வந்து ஆழ்வார்
திருவடிகளைத்தொழுது ஸ்வாமீ பூர்வமிருந்தபடி ஸேவைவாதித்
தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஆழ்வாரு மப்படியே ஸவ

கஅ

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்.

ஸ்வரூபங்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனை பான்; அவனடியார்களே யதாதிகார பூஜயர்களென்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிவித்த அந்த பரமஹம்ஸனுக்கும் யாகஸித்தியுண்டாகும்படி யனுக்ரஹித்து அவ்விடம்விட்டுத் திருக்குடத்தைக் கெழுந்தருளி ஆராவமுத நென்னும திருராமத்தை யுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சேவித்து அவருடைய நித்யகல்யாணகுணங்களிலீடுபட்டு அவர் விஷயமாகவும் ஜீவாத்மாக்களுஜ்ஜீவிப்பதற்காகவும் செந்தமிழால் பாடி அவற்றைத் திருக்காவேரியிலிட எதிர்நோக்கி வந்தவைகளாகிய † நான்முகன் திருவந்தாழி தொண்ணூற்றுறுபாட்டும் திருச்சுந்தகவிருத்தம் நூற்றிருபதுபாட்டும் தமமை ஆசிரயித்தவர்களுக்கு அளித்து இரண்டாயிரத்துஎழுநூறு வருஷம் அந்தத்திவ்யதேசத்திலே வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்து பின்பு அவ்விடத்திலேயே பரமபததறிநகெழுந்தருளினார். இவர் இந்தலீலாவியூதியில் சதுரளாஸ்ர எழுந்தருளியிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

அன்புடனந்தாதிகொண்ணூற்றுறுபாத்தான்வாழியே
அழகாருந்திருமழிசையமாந்தபிரானவாழியே
இன்பமிகுதையினமகத்திகுத்தான்வாழியே
எழிமசக்தவிருத்தநூற்றிருபதுளான்வாழியே
முன்புகத்திலவந்துதித்தமுனிவராகோன்வாழியே
முழப்பெருக்கில்பொன்னியெதிர்மித்ததசொல்லோன்வாழியே
நன்புவிநாலாயிரத்தேநூற்றிருபதுளான்வாழியே
நங்கள் பத்திசாரணிநூற்பதங்கள்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஸதயின் மகமின்று தாரணியீ ரோற்றமித்தத்
ஸதயின் மகத்துக்குச் சாற்றுநின்றேன் - துய்யமதி
பெற்ற மழிசைப் பிரான்பிறந்த ராளென்று
நற்றவர்கள் கொண்டாடு நாள்.

† நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான் நானமுகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட் டறிவித்தே ஒழிப்பாருளைச்
சிந்தாமற் கொண்மினீர் தேர்தது.

* பூதிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கணின் நான்குமாய்த்
தீநிலாயுழன்றுமாய்ச் சிறந்தகாவிரண்மொய்
மீநிலாயதொன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய்
நீநிலாயவண்ணநின்னை யார்நினைக்கவல்லோ.

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

வ்ருஷஹைதுவிஸாஸாயாம் கௌகாவாஸிகாஸிஜம் |
வாணுஷெஸுகவெராடிள ஸாஸிகெஸந்யவ்ஹஜை ||

வ்ருஷபேதஸிஸாஸாயாம் குருகாபிரிகாரிஜம் |
பாண்ட்யதேசேகலேராடுள ஸாஸிகெஸந்யவ்ஹஜை ||

ஸ்ரீவிஜாநதிநாசுரெஹநிகுளவெஷுபுரோஷாயெ
லாவெலாயவநாதி லாமபுவலிநவகெஷுவிஸாஸாலியெ |
வெஸுஹைதுஷுஸீதிபியுதெஸ்ரீதேவரெவிவ (ஸாஸு
கூதிசுராம் புரோஷுரவஹைரோஷுஸு கவிஹைரோஷுரோஷுரோஷு
ஸ்ரீவிஜாநதிநாசுரெஹநிகுளவெஷுபுரோஷாயெ
மாவெஸமாதவநாமதி பாரக்கவதிநேசர்க்குஷவிசாகாதிதே |
லக்கேசுத்தசுதூர்த்தசீத்தியுதே ஸ்ரீமத்ருளிசோபிச
கூதித்யாம்ப்ரதூரூத்பரங்குச கவிர்பாக்யோதயாரம்மாத்ருசாம ||

லா தாவி தாயுவதயஸு நயாவிஹதி
ஸவபுயவெவநியெநிஷுபாநாடி |
சூடிஸுநகுவெதவபுகுவலிராஜி
ஸ்ரீதேவபுயமஹே புணரோலிஷுபுர ||

மாதாபிதாபுவதயஸுநயாவிஷுதி
ஸஸர்வமயதேவநியமேநாதவபாநாம் |
ஆத்யஸ்பந: குலபதேவகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரிபுகளம் ப்ரணமாமியூர்த்தம் ||

புனைவருண்டத்தில்; ஸ்ரீமத் ஸ்ரீயாக்கனியென்னுஞ்சுடர்க ளும் மின்மினிப் பாகாசம்போற் சிறுகித்தோன்ற அபரிமிதமாகிய இயற்கையொளி வீசி என்முமோர்தன்மையாய் அவாங்கமகோ கோசரமாய் அப்பாக்குத திவ்யதேரஜோமயமாய் பாகாசிக்கின்ற திருமாமணி மண்டபத்தின்கண், லக்ஷ்மீ ஸமேதனாக எழுந்தரு ளிய ஸர்வசக்தியுட்குண புரிமநாராயணன் தம்மெதிரில் அஞ்சலி யஸ்தராக நிற்கின்ற திருவனந்தாழ்வானைக் கிருபாகூர்த்து கடா க்ஷித்தருளி பூலோகத்தில் அநாதிகர்மவசத்தர்களாகி ஜனனமா ணங்களால் வருந்துகின்ற ஜீவாத்மாக்களை முத்தர்களாக்கும் பொருட்டு நம் திருக்குருகூரில் காரியென்பவனுக்கும் அவன் மனைவி உடையங்கைக்கும் நமசேனை முதலிய ஸார்ப புத்திரராக அவதரிப்பிப்போம்; நீரும் முன்பாகத் திருக்குருகூரிலே திருப்பு ளியாக அவதரியுமென்று திருவாய்மலர்த்தருள, அநதப்ரகாரமே திருவனந்தாழ்வான் மேற்சொல்லிய யுகவருஷம்-சித்திரைமாசம் மூல நக்ஷத்திரத்தில் தாம்ப்ரபர்ணிதிரத்தில் திருக்குருகூரில் ஆதிப்பிரான் ஸந்திதிக்கு வடபாரிசத்தில் திருப்புளியாக அவதரித் துக் கண்டவர்களுக்க வளர்த்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருக்கப் பின்பு குறைவில்லாத செல்வப் பெருக் கத்தையுடைய அத்திருக்குருகூரென்னும் நகரத்தில் நாலாம் வரு ணத்திற்றேன்றி அரசாட்சிக்குரிய அங்கங்களைப்பெற்று நீதிதவ ருச் செங்கோல்செலுத்தி வருகின்றவராகியும், இடைவிடாத பகவத்பக்தி யுள்ளவராகியும் எம்பெருமான் ஸந்திதிக்கேற்ற கை ங்கர்யங்களைச் செய்கின்றவராகியும் பரமபாகவதர்களைப் பணிந்து உபசரிக்கின்றவராகியு மிருந்த காரியென்னும் பெயரையுடைய அரசன் தமது மனையவளாகிக் கற்புநிலைதவறாது இல்லற தர் மத்தை வளர்த்துவருகின்ற உடைய நங்கை யென்பவளுடன் புத்திரப்பேறு குறித்துத் திருக்குறுங்குடியென்னுந் திவ்யதே சத்திற்குப்போய் அங்குள்ள திருப்பாற் கடலென்னும் புணயநீர் தத்தத்தில் நீராடி அத்தலத்திலெழுந்தருளிய எம்பெருமான் ஸந் தியுட்கொன்று தங்கள் மனக்குறையைச்சொல்லி, ஞானமில்லாத எம்போன்றவர்கள் அளவிற்ற குற்றங்களைச் செய்யினும் குறை நீக்கும்பொருட்டுப் பிரார்த்திப்பார்களாயின் அந்தப் பிரார்த்த னையை அங்கே நிக்ந்துக்கொண்டு குற்றங்களைப் பொறுத்தருளிக் குறைகளைத் தவிர்த்தாங்கின்ற கிருபாஸமுத்திரமாகிய எம்பெரு மானே அடியோங்களைப் பரமபதத்தில் ஏற்றத்தக்க ஓர் புத்திரப் பேறுகடாக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று பலவாறுகத் துதித்துப்

பின்பு அங்கோரிடத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் செய்யுந்தவத்திற்கு உவந்து அடியவர்க்கு எளிபனான பரம்பதாதன் அவ்விருவர்களுடைய ஸ்வப்னத்தில் எழுந்தருளிப் புத்திரப்பேறுகுறித்து நம்மை நோக்கிச் செய்யும் அரிய தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம்; இனிநாம் உங்களிடத்தில் நம்ஸேனை முதலியாரைப் புத்திரராக அவதரிப்பிப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளினார்.

பின்பு இருவரும் ஸ்வப்னம்நீங்கி ஸ்வாமி ஸேவை ஸாதித்துத் திருவாய்மலர்தருளியதை நினைந்து ஆனந்தபரவசங்களாய் அந்தத்திவ்யதேசத்து எம்பெருமானையடிபணித்து அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்குருகருக்குவந்து சேர்த்தார்கள்.

அனந்தரம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அதுக்ரஹித்குபடி உடைய நங்கையாரது அழகிய திருவயிற்றில் மாணித உருக்கொண்டு எழுந்தருளி உலகத்திலுள்ள அக்கிய மதங்களின் சித்தாந்தங்கள் தாழ்வடைந்து விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தமோங்குகளும் அஞ்ஞானமென்னும் இருள்நீங்கி ஞானமென்னும் பிரகாசமுண்டாகவும், பக்திமார்க்கம் மாசற்று விளங்கவும் ப்ரமபாகவதர்களுக்கு வலதுதோள் துடிக்கவும் மற்ற ஸமாவாதிசுருக் கிடதுதோள் துடிக்கவும் கலியுகம்பிறந்த காற்பத்து முன்றறாள் பிரமாதிவருஷம் வைகாசிமாசம் பெளர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை விசாக சஷத்திரங்கூடிய தினத்தில் கற்படக லக்கினத்தில் சேனைமுதலியார் அம்சரான ஒரு புத்திரர் அவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அந்த தினத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஸமயத்தவர்களுக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பராத்பரனென்னும் எண்ணத்தங்கள் தங்கனையறியாமலேயே யுண்டாயிற்று. குருடர் - முடவர் - சேவீடர் - ஊமைப் ப்ருதலான அபயவ ஈனர்களெல்லாம் அது நீங்கி அழகான வடிவங்களோடு ஸ்வஸ்த சித்தர்களாய் இருந்தார்கள். மலடிகளெல்லாம் கர்ப்பமுடையவர்களானார்கள். ஆகாயத்தெளிவடைந்து விளங்கியிருந்தது. பூமழை வருஷித்தது. இந்தப்பிரகாரம் அனேகமத்துவங்க ஞண்டராயிருந்ததுகள்.

இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களுண்டாகப் புத்திர வைதரித்த ஸத்தோஷ சமாசாரத்தைக்கேட்டு அரசன் தன்னை மறந்த மனக்களிப்புள்ளவனுயெழுந்து தீர்த்தமரடி வேதோக்தமாகப் பிராமணர்களுக்கு விதைதானம் கோதானம் பூதானம் ஸ்வர்ணதானம்

முதலான தானங்களைச்செய்து ஜாதகம்முடித்துக் காரிமா
தொன்று எமகரணஞ்செய்து குறைவற்ற மனமுடையவரா

அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் அரசனைப்பார்க்கிலும்
பதின்மடங்கு சந்தோஷமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். பிற
ந்தகுழந்தை வாய்திறந்தழாமலும் கண்விழித்துப் பாராமலும்
கைகால்களோ யசைக்காமலும் பிரபஞ்சமாயையைக்கூடந்து மலர்ந்
தமுகத்துடன் பகவத் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டிருந்ததி;
இப்படியிருக்க உடையங்கையார் தோடி. சூரியோதயமபோலப்
பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனது அழகு தனம்புகின்ற தெய்வத்தன்மை
யுள்ள வடிவத்தைத் தனதுகண்கள் குளிரக்கண்டு எல்லையில்லாத
களிப்பை யுடையவளாயிற்று. தன புத்திரனுடைய வுண்மை
யை அறியாதவளாகி மடியிலெடுத்து வைத்தன்கொண்டு முலை
கொடுக்க அக்குழந்தை முலைபிடித்து உண்ணமலும் வாய்திறவா
மலும் கண்விழிபாமலும் இருப்பதைக்கண்டு எங்களுக்கு இரு
ந்த பிள்ளைக்கு குறையை நீக்கவந்த அருமைக திருமகனோ நெடுங்
காலமாகத் தவஞ்செய்து பகவத் கடாக்ஷத்தால் பெற்றுக்கொ
ண்ட உன்னை மடிமேலவைத்த முலைகொடுத்து மகிழ்ச்சியை
யடைவதற்குத் தக்க தவத்தைச் செய்யாமலிருக்கவே நீயுந்தா
மரைமலர்போன்ற கண்களைத்திறவாமலும் பவளமப்போன்ற சிவ
ந்த உதகளைக்குறித்து அழாமலும் பாராக்கிறவா நவது கண்க
ளையும் மனத்தையுங் களிப்பையுந் செய்கின்ற சுந்தரமுள்ள
கைகால்முதலிய அவயவங்களை யசைக்காமலும் நிரப்பதென்ன
மாயமோவென்று சொல்லி விபாகுலமடைந்து அரசனுக்கு அறி
விக்க அரசனும் வந்து புத்திரனைக்கண்டு இத்தென்ன ஆச்சரியமோ
இத்தப் புத்திரன் மானிட வடிவு உள்ளவனுயிருந்தாலும் பகவ
தம்சமென்பதை நாமறிந்துகொள்ளும்படி செய்கிக்கின்றதாகத்
தோன்றுகின்றதென் நெண்ணிக்கொண்டு தம்மரண்மனைக்குப்
போய்விட்டார். பின்பு அப்புத்திரன் உடையங்கையார் நவந்ந
கசிதமான பொற்றொட்டிலினிடத்துக் கிடத்துத்தோறுங் கிடந்
தும் எடுத்திருக்க வைக்குத்தோறும் இருந்தும் பாலருந்தாது நா
ளுக்குள்ளே திருமேனிவாடாது வளர்ந்துவந்தனர்.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் காரிமென்பவர் தனது புத்திரனு
டைய அபூர்வமான சரித்திரத்தை மந்திரிகளோடு சூழ்த்தாராய்ந்
து இப்புத்திரனுடைய உண்மை எம்பெருமான் திருவுள்ளத்து
க்கே தெரியுமாதலால் அவன் ஸந்திக்கெதிரில் கொண்டோய்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்

விடுவதே தகுதியென்று நிச்சயித்து அவ்வாறே தொடர்ச்சியில் கிடத்தியபிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு உடையங்கையாடுபுய சென்று ஆதிப்பிரான் ஸந்நிதிக்கெதிரில் இருக்கவைத்தார். உடனே அக்குழந்தை மெல்ல மெல்லத் தவழ்ந்தது. அதுகண்டு தாய்தந்தையரும் மற்றவரும் அளவிடப்படாத ஆனந்த முடையவர்களாய்ப்பின்னே நடந்தார்கள். குழந்தை அப்படியே தவழ்ந்துபோய் ஸந்நிதிக்கு வடக்கேயிருக்கின்ற திருப்புளியில்கீழ் பத்மாஸனமாக உட்கார்ந்தது வலதுகையில் சின்முத்திரை தரித்து இடதுகையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கண்களைத்திறவாமல் உடம்பையசைக்காமல் தலையுங்கழுத்தும் நேராகவிருக்கச்சித்திரி பம்போல விருந்தது. பின்னேவந்த அரசன் அரசி முதலானவர்கள் இந்த அற்புதத்தைக்கண்டு உடம்பு புளகித்து இக்குழந்தை பகவதம்சமே தவிர வேறல்லவென்று நிச்சயித்துப் பலவிதமாகத் துதிசெய்து அவ்விடத்திலேயே சூழ்ந்திருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க எம்பெருமானை ஸர்வலோகமாதாவானபெரிய பிராட்டியார் ஜீவாத்மாக்களுக்கு எளிதில் உஜ்ஜீவிக்குமபடியான உபாயத்தை உபதேசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எம்பெருமானும் அப்படியே செய்யக்கடவோமென்று திருவுள்ளம்பற்றி சேனைமுதவியாரைப் பார்த்து நீர் பூலோகத்தில் உம்முடைய அம்சமான நமமாழ்வாருக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்து வாருமென்று நியமிக்க அப்படியே நம்மாழ்வாருக்குத் திருவிலச்சினைமுதலானதுகளையும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் பிரசாதித்தருளினார். இப்படி யிருக்கின்றநாளில் ஒரு நாள் திருக்கோளுரிலிருந்து தவய தேசயாத்திரைக்குப்போய் திருவயோத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கிற மதுரகவிகள் தென்றிசையில் கோடிசூரியப் பிரகாசமாக வொரு ஜோதியைக்கண்டு இதென்ன ஆச்சரியம் அஃதின்னதென்றறியவேண்டுமென்று நினைத்து அந்தக்ஷணமே திருவயோத்தியைவிட்டுத் தென்றிசையைக்கோக்கிடந்து திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதிக்குவந்து திருவேங்கடமுடையானைச் சேவித்துத் தாம் முன்கண்டஜோதியைப் பார்த்துக்கொண்டே திருவரங்கம் பெரியகோயிலையடைந்து ஸ்ரீரங்கராதனைச் சேவித்துத் திருமாவிருஞ்சோலைலைக்குவந்து அழகரைச் சேவித்துக் கூடலழகிய பெருமானையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்திரசாயியையும் சேவித்துத் தாம்ப்ரபர்ணி தீர்வந்து ஸ்ரீவைகுண்டமென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய கள்ளப்பிரானைச் சேவித்துத் திருச்சங்கணித்துறையில் நித்திய கர்மானுஷ்டானஞ்

செய்து தென்கரை யிலுள்ள திருக்குருகூர்க்குச் சமீபத்தில் வரு
ம்போது காணப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தேஜஸ்ஸானது ஆதி
ப்பிரான் கோலிலுக்குள்ளே பரவெசிக்கக்கண்டு சீக்கிரமாக
கூர்ந்து பொலிந்துகின்ற பிரானையும் ஆதிப்பிரானையும் சேவி
த்துப் பிரதக்ஷணமாகவரும்போது அங்கிருக்கின்ற திருப்புளி
யில் அந்த தீவ்ய தேஜஸ்ஸானது அடங்கியதைக்கண்டு அதன்
ஸமீபத்தில் வந்து அவ்விடத்திற் குழந்திருக்கின்ற கூட்டங்
களைக்கண்டு இவ்விடத்தில் அதிசயமெனனவென்றுகேட்க அது
கேட்டுக் காரியார், ஸ்வாமீ அடியேன் மனைவியுடன் புத்திரனைவே
ண்டித் திருக்குறுங்குடி எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்க அவரது
கடாட்சத்தால் புத்திரனவதரித்துக்கண் திறவாமலும் அழாமலும்
ஸ்தந்யபானம்பண்ணாமலும் வைத்த இடத்திலேயே உடம்பசை
க்காமலும் இருந்ததைக்கண்டு எம்பெருமான் ஸந்தியில் எடு
த்துக்கொண்டுவந்து விட்டோம். ஸந்தியிலிருந்து மெல்லமெ
ல்லத்தவழ்ந்துவந்து இத்தத்திருப்புளியி னிடத்தேபத்மாசனராக
உட்கார்ந்து கொண்டனர். அந்நாள் தொட்டிருந்நாள் வரையுமாகிய
பதினாறுவருஷமும் கண்விழிக்கவும் வாய்திறக்கவும் உடம்பசை
க்கவும் நாங்கொருவருங் கண்டதில்லை. இவ்விடத்திலுள்ள அந்
புத மிஃதென்று சொல்லுகேட்டு மதுரகவிகள் அதிசயித்து
மணக்களிப்புடன் தீவ்யரூபங்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கின்ற
ஆழ்வாரைக்கண்டு கண்களி லானந்த நீர் னுளிக்கத் தேகமுழுவ
தும் மயிர்க்குச்செறியச் சமீபத்தில் போய்க் கைகளைக்குவித்
துக்கொண்டு ஸ்வாமின் “செத்ததினவயிற்றிற்சிறியதுபிறந்தாலெ
த்தைத்தின்றெங்கே கிடக்கும்” என்றுகேட்க அதுகேட்டுத்திருப்
புளியின் கீழ் எழுந்தருளிய ஆழ்வார் “அத்தைத்தின்றங்கே கிடக்
கும்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டுமதுரகவிகள் ஆன
ந்தபூரவசராய் நாம் கேட்ட கேள்விக்கு யதார்த்தமாகிய வேதார்
த்தத்தை வெளியிட்ட இவர்தனிதரல்லர்; நம்மையெல்லாங்கடை
த்தேற்றும்படி பரமபதத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு எழுந்தருளி
நம்மவர் பாளவந்தவரே யென்று யதார்த்தத்தை யறிந்துகொண்டு
கீழேவிழுந்து பலமுறைபணிந்து கைகுவித்தெதிரின்று பலவா
றுகத்துதிசெய்து பின்பு காரியையும் உடையகங்கையையுத்தொ
ழுது நீங்கள் என்ன தவஞ் செய்தீர்களோ உங்கள் தவமேதவம்.
பிரம்மருத்திராதிகேதவர்களும் பெற்றுக்கொள்ளாதற்கு அருமை
பராகிய பேறுபெற்றுக் கொண்டீர்கள். உங்களுக்கு நிகரானவ
ர்கள் திரிவோகத்திலும் இல்லையென்று புகழ்த்து, பின்பு திரு

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

புனிதநீதியில் எழுந்தருளிய நம்மாழ்வாரைச் சேவித்து அப்பி
 ராகிருத திவ்ய சரித்திரங்களை யுடைய தேவரீர் அடியேனுக்கு
 தத்வநீதி புருஷார்த்தங்களை யெல்லாம் பிரஸாதித்தருள வே
 மென்று பிரார்த்தித்து எதிரேநிற்க, அப்போது ஸ்ரீமங்கரா
 யணன் தேவீபூஷணபுத பரிஜனங்களோடே கூடப்பெரிய திருவடி
 யின்மீது எழுந்தருளி நம்மாழ்வாருக்குச் சேவை சாதித்த
 ஆழ்வாரும் கண்விழித்து நிகரில்லாத செம்பொன்மலேமேல் நீ
 நிரமுள்ள கீர்கொண்ட மேகமானது மணமுள்ள செந்தாமரை
 மலர்களை வடிவமுழுவதும் மலர்த்திக்கொண்டு சுடர்விட்டோங்கு
 கின்ற சூரியமண்டலத்தை முடிமேற்கவித்து இடைவிடாது
 மின்னுகின்ற மின்னுடன் எதிரின்றதுபோல் ஸ்வர்ணமலை போ
 லப் பொன்னிறமும் உயர்ச்சியும் பெருமையும்பெற்ற பெரிய
 திருவடி திருத்தோள்களினிடத்து மலர்ச்சியும் புன்னகையும்,
 கொண்டு குளிர்ச்சிததும்புகின்ற திருமுகமலரும், அருந்ததும்பு
 கின்ற திருக்கண்மலரும், பவளம்போற்சிவநு அழகு ததும்புகி
 ன்ற திருவாய்மலரும், ஸ்ரீபாஞ்ச ஜன்யாதி திவ்ய ஆயுதங்களைக்
 கொண்டு செவ்வண்ணத்ததும்புகின்ற திருக்கைமலர்களும், பிரம்
 மாவைச் சிருஷ்டித்துச் சுந்தரத் ததும்புகின்ற திருவுந்தி மலரும்
 பரம பாகவதர்களுடைய இருதயங்களில் மலர்த்து ஆனந்தத்
 ததும்புகின்ற திருவடிமலர்களும் பிரகாசிக்க மின்னற்கொடி
 போன்ற பிராட்டியாருடன் நீலமேக ஸ்பாளமாகிய திருமேனி
 யைக்காட்டி பெழுந்தருளிய எம்பெருமானைக் கண்டெழுந்து,
 கண்களில் நீரரும்பவும், உடல்புகிக்கவும், மனமுருகவும், கீழே
 விழந்து அனேகமுறை சேவித்து இவ்வளவு காலமும் இப்ப
 டிப்பட்ட சேவையைச் சேவியாமல் நாள்களெல்லாம் வீணாகக்க
 ழிந்தனவே யென்றழுதும், சதர்முகன் முதலாகிய தேவர்கள் நெ
 மிக்ரலம் அருமையான தவங்களைச் செய்து வருந்தினங் கிடைத்
 தற்கு அருமைபாகிய எம்பெருமானது திருவடிமலர்களை நீர்வேற
 துவாகச் சேவிக்கும்படி நமக்குக் கிடைத்ததேயென்று ஆனந்தக்
 கூத்தாடியும், எண்ணப்படாத இன்பத்தருகின்ற இப்படிப்பட்ட
 சேவையைச் சேவிக்கின்ற நாம் இனி கூணகாலமாயினும் பிரி
 ந்திருப்போமானால் நமதியற்கையை யென்னென்று சொல்லுவது
 என்றுகைத்தும், சமாளயில்லாத அற்புத அமலநிசத்திய மங்கள
 குணமே திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளிப் பேராணந்தத்

தைக் கொடுத்தருளிய எம்பெருமானுக்கு என்னகைம்மாறுசெய் வேனென்றுருகியும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்யகுணங்களைப் பாடியும், ஆனந்தபரவசராய்க் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டுநிற்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆத்மாக்கள் லோகமாயைகடந்து ஞானமார்க்கத்தில் நடந்து நமது நித்தியானந்தமாகிய பரதபதக் தை யடையும்படி வேதார்த்தங்களைத் திரவிடவேதமாகச் செய்யு மென்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்மாழ்வார் திருப்புளியின்கீழ் எழுந்தருளியபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனே பராதபரனென்றும், அவனை யல்லது ஆத்மாக்களுக்கு வேறுகத்யநதா மில்லையென்றும், அவரதுதிருவடிகளுக் கு அடைக்கலம் புகவேண்டுமென்றும், அவர், பக்திச்செய்கின் றவர்களுக்கல்லதுபிரம்மருத்திராதிதேவர்களுக்கும் எளியவரல்ல ரென்றும், சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமென்னும் முத்தொழில்க ளுக்கும் மூன் றுரு பெடுத்தவரென்றும், உலகத்தவர்களே! நிலை யில்லாத இந்தச்சரீரம் அழிந்துபோகுமுன் அவரதுதிருவடிகளை இடைவிடாது நினைபுங்களென்றும் பலவிதமாகவுலகத்தவர்களுக் குறுதிசுப்பித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய பரமபுருஷனே புருஷ னாகவும் அவரது ஸத்வாமிசமாகிய தாமே ஒரு பெண்ணாகவும் எண்ணங்கொண்டு, ஒத்த அன்புள்ள கணவனைப்பிரிந்த கற்புள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் குழல்சோரவும் வளையல்கள் கழலவும் வடி வம் வேறுபடவும் படுப்பதும் நடப்பதும் பேசுவதும் பாடுவதும் முதலாகிய தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் கணவன் தன்னிட த்திற்செய்த கரணவிற்பங்களை நினைந்து நினைந்து மனம் நெரு ப்பிவிட்ட மெழுகைப்போலுருகியுருகி கண்களில் நீர்வடித்துக் கொண்டு உன்மத்தம்பிடித்தவளாக வுடம்பசையாது இருந்தப டியே யிருப்பதுபோல் தாமும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்பிரிந்து அப் பிரிவாற்றாமையால் திருமேனியிலுள்ள திருவாடை முதலான வைகள் சோர்ந்தும் அற்புதமான திவ்ய வடிவும மாசண்டமணி போல மழுங்கியும் பார்ப்பது பேசுவது முதலாகிய தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் எம்பெருமானைத் தாம் அனுபவித்தபேரின்ப சுகானுபவங்களை யெண்ணி மனமுருகிக்கண்களில் நீர்சொரியத் திருமேனி யசையாது இருந்தபடியே சிவராளிருந்தும், பின்பு அந்த ஸ்திரீயானவள் தன்னருகிலிருக்கின்ற பாங்கி முதலான வர்களை நோக்கித் தன்கணவனது மேன்மையும் தனது நிலையும் வெளியிட்டுத்தன்கணவனைக் கூட்டிவரும்படி யிசைவித்துத் தூத னுப்புவதுபோலத் தாமும் தமதருகிலிருக்கும் பறவை முதலான வைகளை நோக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்ய குணங்களையும் தமக்கு அவரைப் பிரிந்ததனுண்டாகிய சோகத்தையும் அறி வித்து அவரையழைத்துவருமபடி தூதனுப்புவதுபோலப் பேசி

க்கொண்டும் இவ்வாறு பிரிவாற்றாமை யால் வருந்துவதைக் குறித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடிக்கடி புறத்திலும் அகத்திலும் சேவை சாதித்து இன்பங்கொடுத்தருள அவ்வின்பத்தை யனுபவித்து அவ்வனுபவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற சகல வேதார்த்தசாரமான திருமந்திரார்த்தத்தை நாலு பிரபந்தங்களாலே பிரகாசிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாய் ருக்வேதஸாரமான § திருவிருத்தம், யசர்வேதஸாரமான † திருவாசிரியம், அதர்வண வேதஸாரமான * பெரிய திருவந்தாதி, ஸாமவேதஸாரமான § திருவாய்மொழி ஆகிய இந்நான்கு பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து மதுரகவிகளைப் பட்டோலைகொள்ளும்படி நியமித்தருளுநர்.

§ பெயர்நின்ற நனானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடமபு
மிநதின் தநீர்மை யினியாமுறுமை யுயிரளிப்பான்
எந்நின்ற யோனியு மாய்ப்பிறத்தாயிமை யோர்தலைவா
மெய்நின்ற ஹுகேட்டரு ளாயடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே.

† செக்கர்மா முகிலுநித்து மிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடியஞ் சுடர்மதியம் பூண்டு
பலசுடர்புனைந்த பவளச்செவ்வாய்
திகழ்பசுஞ்சோதி மாகதக்குன்றங்
கடலோன் கைமிகைச் கண்வளர்வனுபால்
பிதகவாடை முடிபூண்முதலா
மேதரு பலகல னணிந்துசோதி
வாய்வுங் கண்ணவஞ் சிவர்ப் மீதிட்டுப்
பச்சைமேனி மிகப் பகைப்ப
நச்சுவினைக்கவர் தலையரவினமளியேறி
யெறிகடல்நடுவு ளறிதுயிலமர்ந்து
சிவனபனிந்திர னிவர் முதலனைத்தோர்
தெய்வக்குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த
தாமரையுந் தனிப்பெருநாயக
முவுலகளந்த சேவடியோயே.

* முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்தித்து நெஞ்சே
இயற்றுவார யெம்மொடு நீகடி—நயப்புடைய
நாயின் துடைகிளவி யுட்பொதிவோம், நம்பூவைப்
பூவின் தண்ணன் புகழ்.

§ உயர்வறவுயர்நல முடையவ னெவனவன்
மயர்வறமதிநல மருளின னெவனவன்
அயர்வறுமமரர்க ளதிபதி யெவனவன்
துயர்வுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

இத்தப்பிரகாரம் திவ்யானுபவங்களைப்பிரகாசிப்பித்து ஸர்வ வேதரத்தணாரமான திருமந்திரார்த்தங்களை விளங்கவைத்தருளிய நான்கு பிரபந்தங்களையும் மதூரகவிகள் எழுதிப் படனஞ் செய்து அதிலுள்ள அனுபவார்த்தங்களை யுணர்ந்து ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்தி இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நம்மாழ்வார் திருவழியைத் தொழுதுகொண்டு மனங்குளிர்ந்தவராயிருந்தார். இவரிவ்வாறு துதித்துக்கொண்டிருக்க, ஆதிப்பிரான் பிரசாதித்த வ்ருளமாலையைத்தரித்துவருளாபரணொன்றும், பாசமயங்களைக் களைந்து பராங்குசரென்றும், சடத்தைக் கோபித்துச் சடகோப ரென்றும் திருநாமங்களைப்பெற்ற நம்மாழ்வார் தம்மைச்சூழ்ந்திருந்த காரி-உடையநங்கைமுதலானவர்களைப் பரமபதத்தில் நித்யானந்தானுபவத்தை யனுபவிக்கக் கடாக்ஷித்தருளி மதூரகவிக ளுடன் தாமுமாகச் சிலகாலம் நித்யானந்தானுபவஞ் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் இந்தச்சரீரத்தை இவ்வுலகத்திற் சுமந்து கொண்டு இன்னுமெத்தனை நாளிருப்பேன்; இனிமேலுள்ளேய்ப் பிரிந்து ஸ்ஷணகாலமும் இச்சரீரமாகிய சுமையைச் சுமக்கமாட்டேன் உனதிருவடியறியச்சொல்லுகிறேன்; என்னை யழைத்தருளவேண்டும கிருபாசிதியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்று பிரார்த்திக்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளக்கண்ட லவிடப்படாத மகிழ்ச்சியோடு மெழுகு பவமுறை வீழ்ந்துவீழ்ந்தடிபணிந்து கண்களி லானந்தபாஷ்பம பெருகக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பலவாறுகத் துதித்துநின்ற நம்மாழ்வாரைப்பார்த்தருளி நம்முடன் பரமபதத்திற்கு வராமென்று திருவாய்மலர்த்தருள, அப்போது மதூரகவிகள் அடியேன் நம்மாழ்வாரைப்பிரிந்து எவ்வாறுயிர்வலத்திருப்பேன் அடியேனையு முடன் வரும்படி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நம்மாழ்வாரைநோக்கிக் கண்களில் நீர்விட்டழுது கண்ணி துண் சிறுத்தாம்பென்று முதலெடுத்துப் பத்துத்திருப்பாடல்களை நம்மாழ்வார் விஷயமாகப்பாடித் தேவரீரை யெப்படிப் பிரிந்திருப்பேன் என்று வியாகுலப்பட அதுகுறித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளமிரங்கி உமதுகவி மதூரமாக விருக்கின்றது; ஆதலால்நீர் மதூரகவியென்று பெயர்வகித்துக்கொண்டு இன்னஞ் சிலநாள் இருப்புளியின்கீழ் அர்ச்சாரூபமாக

நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு திருவாய்மொழியை யுலகத்தில் பிரவசனஞ்செய்து பின்பு நமது பரமபதம்வந்து சேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி நம்மாழ்வாருடன் ஸ்ரீவைகுந்தத்துக் கெழுந்தருளினார் பின்பு மதுரகவியாழ்வாரும் ஸ்வாமி நியமனப்படி நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு அவரருளிச்செய்த திவ்யப்பரந்தங்களைப் பாராயணஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரதம சிஷ்யரான மதுரகவிகள் ஒருக்கால் ஆழ்வாரை அத்யபக உற்சவத்தில் திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விசேஷ வைபவங்களுடன் வரும்போது மதுரையிலிருந்த சங்கப்புலவர்கள், வந்து “வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள் வந்தார், புவிப்பாவலர் தம்பிரான் வந்தார், மெய்ஞ்ஞான தேசிகர் வந்தார்” என்பது முதலான விருதுகளுடன் வரலாகாதென்று தடுத்தனர். மதுரகவிகள் யாதுக்காகத் தடுத்திருக்கின்றனோ, சங்கப்புலவர்கள் எங்களுடன் சங்கப்பலகையேறினாலல்லது இங்கு விசேஷ விருதுகளுடன் போகலாகாதென்று சொல்ல, மதுரகவியாழ்வார், ஆழ்வார் உங்களுடன்கூட எழுந்தருளார். அவரது திவ்யஸூக்தி உங்கள் சங்கப்பலகையில் எழுந்தருளிப் பெருமைபெறக்கூடவது என்று அருளிச்செய்து “கண்ணன் கழலிணை” என்னும் பாசுரத்தை ஒரு சிறு முறியிலெழுதி அதைச் சங்கப்பலகையிலே வைக்க, அப்பலகை சங்கப்புலவர்களை யெல்லாம் கீழே தள்ளிவிட்டு ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி யொன்றைமாத்திரம் யேந்தினின்றது. அதுகண்டு அவர்களுக்குத் தலைவனானவன்

நயாடுவதோ சுருடற்கெதிரே யிரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ

நயாடுவதோ புலிமுன் சரபம்நரகேசரி முன்னுறுமோவீமப்

பேயாடுவதோவெழினர்வசிமுன்பெருமான்வருளாபரணன்னருளும்

ஓராயிரமாமறையின்பொருளி னொருசொற்பெறுமோவுலகிற்கவியே

என்று பாடினான். பிறகு ஆழ்வார் விஷயமாகத் துதிசெய்யவேண்டிமென்று ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு பாட்டாகப்பாட அவையாவும்

சேமங் குருகையோ செய்யதிரும் பிற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனே காரணனே—தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெரும வுமக்கு,

என்னும் ஒரோராட்டா யிருக்கக்கண்டு பயமும் ஆச்சரியமும்
டைந்து அபராதக்ஷாபணம்பண்ணிக்கொண்டு விசேஷ மரியா
தைகளுடன் அனுப்பிவிட்டார்கள்.

வாழித்திருநாமம்.

ஆன திருவிருத்த நூறாளுண்வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டளித்தபிரான்வாழியே
நானிலத்தா தியண்பத்தேழீந்தான்வாழியே
இசைகொண்மறையாயிர நூற்றிரண்டுத்தான்வாழியே
வானணியும்புகழ்மிககநாவீறன்வாழியே
வைகாசிவிசாகத்திலவந்துதித்தான்வாழியே
சேனையர்கோனவதாரஞ்செய்தவள்ளல்வாழியே
திருக்குருகைச்சடகோபனிருவடிகளவாழியே.

மேதினியில்வைகாசிவிசாகத்தோன்வாழியே
வேதத்தைச்சொதமிழால்விதித்துரைத்தான்வாழியே
ஆதிக்குவாய்ப்புவியிலவநித்தான்வாழியே
அனவரதஞ்சேனையர்கோனடிபணியோன்வாழியே
நாதனுக்குநாலாயிரமளித்தான்வாழியே
நம்மதுரகவிவணங்குகாவீறன்வாழியே
மாதவன்பொருபாதுகையாய் வளர்த்தருள்வோன்வாழியே
மசிழ்மாறன்சுட்கோபனவையகத்தில்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஏரார் வைகாசி விசாகத்தி னேற்றத்தைப்
பாரா மறியப் புகர்கின்றேன்—சீராரும்
வேதத் தமிழ்செய்த மெய்ய நெழிற்குருகை
நாத னவதரித்த நாள்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

மொழிமுதலான பிரபந்தங்கள் எல்லையும் இவரைப் பட்டோலை கொள்ளுர்ப்படி நியமிக்க மதுரக்கவிஞரும் ஆழ்வார் நியமனப்படி நடத்தி ஆழ்வார்விஷயத்திலிடுபட்டு அவர்விஷயமாகக் * கண்ணினுண் சிறுத்தாம்படி என்கிற பிரபந்தத்தைச் செய்தருளி ஆழ்வார் நித்தியவியூதிக்கெழுந்தருளினபின்பு தாம்ப்பார்ணிதீர்த்தத்தை யிறுகவைத்து அதிலுண்டான தாதுவிசேஷத்தாலே ஆழ்வார் திவ்யமங்கள விக்ரிகத்தை யேற்றிபுளப் பண்ணிவைத்து அவருக்குக் கோயிற்றிருப்பணிகளெல்லாளு செய்து பலவகையுபசாரங்களுடன் ஆராதித்துக்கொண்டு நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்களான - திருநிருத்தம் - நூறுபாட்டு, திருவாசிரியம்-ஏழுபாட்டு, பெரியதிருவந்தாதி - எண்பத்தேழுபாட்டு, திருவாய்மொழி - ஆயிரத்து ஒருநூற்றிரண்டொட்டு ஆகிய இந்த நான்குபிரபந்தங்களையும் உலகமுழுதும் விளங்கும்படிசெய்து ஸந்தியை விட்டுப் பிரியாமல் இருநூற்று நர்பதுவருஷம் இருந்தருளி நம்மாழ்வாரது கிருபையினால் பரம்பதத்துக்கு எழுந்தருளினார். இவருடையவைபவம் நம்மாழ்வாருடைய வைபவத்தில் பாக்கக் கண்டுகொள்வது.

வாழித்திருநாமம்.

சித்திரையிற்சித்திரை நான் செகத்தில்வந்தான்வாழியே
திருக்கோனூரவதரித்தசெல்வன்மிகவாழியே
உத்தரநங்காதீரத்தயாதவத்தோன்வாழியே
ஒளிகிறோன் தெற்குதிருநூறுதுவந்தான்வாழியே
பத்தியொடுபதினென்றபாடினான்வாழியே
பராசங்குசனேபரமென்றுபற்றினான்வாழியே
மததிமமம்பதப்பொருளைவாழ்வித்தான்வாழியே
மதுரகவிதிருவடித்தாமரைமலர்கள்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஏரார் மதுரகவி ரிவ்வுலகில் வந்துதித்த
சோருளு சித்திரையிற் சித்திரைநான்—பாருலகில்
மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் வந்துதித்த நான்குளினும்
உற்றதெமக் கென்றுகெஞ்சே யோர்.

மதுரகவியாழ்வார்வைபவம்

முற்றியு.

* கண்ணினுண் சிறுத்தாம்படினாற்கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயனென்னப்பணில்
கண்ணித்தென்குருடர் கம்பியென்றக்கால்
அண்ணிக்கும்முதுறுமென்றவாவுக்கே.

குலசேகராழ்வார் வைபவம்.

கூதே பூமநுஸுளலாகக் கொடுவெவொருவட்டென |
கூளவூலாபஸம்பராயீபம் கூலசெவாரஜாப்யெ ||

குமபெபுந்வெள்ளாதம் கொள்ளேரோலபட்டென,
கௌஸ்தபாமலமதாழிம குலசேகரமாராயே,
பயாஷுமெய்யுமடபாபுபாடாழிமெழிமெ |
தகேமஸிரவாவெந் தாரோன்கூலசெவார ||

குஷ்யதோஸ்பககோ ரங்கயாத்ராநிகேதிகே,
தமஹபபிரஸவகதே ராஜாகமகுலசேகரம.

மலைவழிமுதலான வளங்களைபுடைய கொல்லிகரத்தில் வ
ந்சிங்களத்திலுந் துநிதவறுதுசெய்கொல்செலுத்தி பகவத்பக்
துபுடன் அரசாட்சிசெய்த திடவிருகனென்னும பெயரையு
டைய வஞ்சிவேந்தன், புத்திரபாக்கியங் கிடைக்கும்படி ஸ்ரீமந்
நாராயணனைக் குறித்துத் தவமபண்ண அத்தவத்துக்குத் திரு
வுள்ளமிரங்கி ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளி ஸேவைஸாதித்
து அரசனை நமது கௌஸ்தபாமசமே புனங்குப புத்திரனாகப்
பிறக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பின்பு அந்தர்த்தான
மானார். திடவிருகன் மகிழ்ச்சியுடன் நகரத்துக்குப்போய் அரசு
செலுத்த, அவ்வரசனது கற்புள்ளமனைவி கர்ப்பவதிகாய் தே
வர்கள் பூமாரிபெய்து வாழ்த்தவும் முனிவர்கள் ஆசிகூறவும் உ
லகத்தி லனைக அற்புதங்களுண்டாகவும் சரியுகம்பிறந்த இரு
பத்தெட்டு வருஷங்களுந்ரு மேல் செல்லும் பரபவலுளும

மாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷம் துவாதசி வெள்ளிக்கிழமைகூடின பு
னர்பூச நக்ஷத்திரத்தில் கௌஸ்தபாம்சம் திவ்யலக்ஷணமுள்ள
குழந்தைவடிவமாக இளஞ்சூரியோதயம்போல அவதாரஞ் செ
ய்தது. அவதரித்தகுழந்தையைத் தாயானவள்கண்டு இக்குழந்
தை தேவர்களிடத்தில் பிறக்கத்தக்கதேயன்றி நம்மிடத்திற் பிற
க்கத்தக்கதல்லவென்று அதிசயமடைந்து பெருங்கனிப்புள்ளவ
ளாக விருந்தாள். புத்ரோத்பத்தியைக்கேட்ட அரசன் மனங்களி
த்து ஸ்ரானுதிதியமங்களைமுடித்து ப்ராஹ்மணர்களுக்குக் கிரம
பாபடி செய்யவேண்டிய தானங்களைச் செய்து ஜாதகம்நங்களைச்
செய்து குலசேகரனென்று நாமகரணஞ்செய்வித்து அன்னப்
ராசனும், சௌளம்முதலான கருமங்களை அந்தர்த்தப்பருவங்களில்
அரசர் செல்வத்துக்குத் தக்கபடி செய்வித்து ரத்னகசிதமாகிய
ஸ்வரூபரணம் முதலானவைகளால் அவங்கரித்துப் பாராட்
டிவளர்த்து ஏழாம்வயதில் உபநயனஞ் செய்வித்து ஆசார்ய
முகமாக வேதாரம்பஞ்செய்விக்கக் குலசேகரர், ருக்வேதம்முத
லாகிய வேதங்களிலும் சாஸ்த்ரங்களிலும் தனுர்வேதம் - ஆபுள்
வேதம் காந்தர்வவேதம் முதலானவைகளிலும் - யானையேற்றம் -
சூழியையேற்றம் - ரதாரோஹணம் முதலானவித்தைகளிலும் நிபு
ணராய் அரசாட்சி செய்வதற்குத் தக்க பருவத்துடனிருக்க அப்
புத்திரருக்கு விவாஹ மஹோத்ஸவத்தாகச் செய்வித்து முடிசூட்
டித் தம்மரசாட்சியைக்கொடுத்து, அரசன் தன்மனைவியோடும்
தவம் செய்தற்குத்தக்க இடந்தேடிக்கொண்டு பேரயினான். மு
டிசூட்டிக்கொண்ட குலசேகரர் தமதானுஸகக்குட்பட்ட தே
சங்களில் பிராமணர்முதலான சாதுர்வர்ணங்களும் தங்கள் த
ங்களுக்குரிய நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைத் தவறாது நடத்த
வும், மாதந்தோறும்மாறாது மும்மாரிபெய்யவும், மலைபடுதிரவிய
ம் நாடுபடு திரவியமுதலான திரவியங்களெல்லாம் குறைவுப
டாது மேன்மேலும் விருத்தியடையவும், குடிகளிடத்துக் கல்
விப்பொருளுஞ் செல்வப்பொருளுங் கலகது நிற்கவும், சற்கு
ணங்களும் சந்தர்ப்பங்களும் தலைபெடுத்தோங்கவும், நெறிதவ
ராது பகவத்பக்தி பாகவதபக்தியுடன் அரசுசெய்துவருகின்ற
நான்களில் ஒருரான் இராத்நிரியில் நித்திரைசெய்யும்போது ஸ்வ
ப்னத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்முடைய ஜீலாவிபூதி நித்யவி
பூதியென்று மிளண்டையும் குலசேகரர்வாருக்குக் காட்டி

பருளக்கண்டு கண்விழித்துக் கரைபற்ற களிப்புள்ளவராய்க் கண்களி லானந்தநீர்பெருக்கைகுவித்து கின்றுகொண்டு ஸ்ரீம ந்ராராயணனுடைய நித்ய ஸீலவிபூதிகளை இன்று ஒரு காரணமி ன்றியே அனுபவிக்குமபடி நான் என்னதவஞ் செய்திருத்தே னோ என்று சொல்லிச்சொல்லி மகிழ்த்தும், இப்படிப்பட்ட திய யானுபவங்களை அனுபவியாது வீணாகக் காலங்களைக் கழித்து விட்டேனேயென்று சொல்லிச்சொல்லி மனங்கலர் துருகிச் சோர்ததும், பின்பு லோகவியாபாராந்தரங்களில் பிரவர்த்தியி லாதவராய்ப் படுத்த விடத்திலேயே பகவத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருந்த அருணோதயமாலத்தில் வழக்கப்படி பள் ளி யெழுப்புகின்றார்கள் விணைமுதலாகிய இனியவிசைபுள்ள கருவிகளினால் கெடுதேராம் எழுப்பவும் எழுந்திருந்து வெளியி ல் வாராதிருத்ததையறிந்து மாதிரிமுதலானவர்கள் இதென்ன காரணமோவென்று மனங்கலங்கி உழையவையுள்ளேயனுப்ப அ வர்கள்போய்ச் செந்தாமரைமலர்போல முகமலர்த்து புன்மு லுவல்கொண்டு கண்ணீர்பெருகக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டிரு ந்த அரசனைப்பார்த்து அற்புதமடைந்து திரும்பிவந்து மக்திரி மு தலானவர்களுஞ்சூத் தெரிவிந்த அவர்களுங்கண்டு ஒருவர்க்கொ ருவர் காரணம் தெரியாதவர்களாய் அலுவிஷயத்தில் தங்கள் த ங்களுஞ்குண்டாகிய அபிப்பிராயங்களைப் பேசிக்கொண்டு பெரு ஞ்சபதமுண்டாக்க, அதனால் அரசன்தெளித்தெழுந்து வெளியி ல்வந்து அங்கு மறநெருவலையுமபாராது பகவத்பக்தியும் கூா மையாகிய அறிவுமுடைய முதலம்மந்திரினைப்பார்த்துச் சென் தகாலங்களை யெல்லாம் வீணாகச்செலுத்திய என்னையும் ஒரு பதார்த்தமாகவெண்ணி இராத்திரி நகந்தாகுகூங்கிய ஸ்ரீமந்ரா ராயனான் ஸேவைஸாதித் தநுளப்பெற்றேன். இவ்வாறுபெ றற நான் இன்னும் அநித்யமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சவாழ்வை நித்யமாகவெண்ணி வீண்பொழுது போக்கமாட்டேன். இன்று தொடங்கி பரமஸாத்திரிகர்களான பகவதர்களுடனாகிய ஆத்ம் லாபத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற எமபெருமானது நித்யமங்கள குணங்களை யனுபவித்து ஆனந்தமடையவேண்டும் என்றுகொ ல்லி அந்தக்ஷணமே அம்மந்திரியோடு தாம் பகவத்பக்தர்கள் எங்கிருக்கின்றார்களென்று தேடி அவர்களிருக்கின்ற இடங்க

ளிற்சென்று ஸேவித்து அனேக உபசாரங்களைச்செய்து அரண்மனைக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமத்ராமாயணம் முதலான கிரந்தகாலகேதுபஞ் செய்துகொண்டும் முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருமழிசையாழ்வாரும் திருக்குருகைபபிராணம் செய்தருளிய திவ்பரபரதங்களை ஸேவித்துக்கொண்டும் சிங்காசனாதிபதியாய்த் தாமரையிலேயில் பற்றியும் பற்றாத நீர்த்துளிபோல இராஜகாரியங்களில் பற்றியும் பற்றாத மனமுடை யவராயிருந்தார்.

இக்குலசேகார், பாகவத ஸமூகத்துடனிருந்து ஸ்ரீமத் ராமாயணகாலகேதுபஞ் தேட்டுவருமபோது “இனைய பெருமானே பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக நிறுத்தி கரதாஷணதிரிசீர்க ளாகிய பதினாலாயிரம்பேர் துஷ்டராக்ஷஸங்களுடனே தர்மாத்மா வான ஸ்ரீராமபிரானொருவரே யுட்கஞ்செய்யப்பெறப்பட்டார்” என்று கேட்ட தும் ஆழ்வார் பரேம்பரவாராய்த் திருவெனறெழுத்து ஸ்ரீராமபிரான தனியேயுத்தந்தும்ருச் செல்லுகின்றார், அவருக்குச் சகாயமாக நாம் போகவேண்டுமென்று சொல்லி எல்லாம் சேனைகளையும் ஆயத்தப்படுத்துமாடி ‘சேந’ திபந்தி நியமித்துத் தாமும் ஆயுதங்களைத்தரித்துநின்றாண்டு புறப்பட்டனர். யோசனையுடைய மந்திரிகள் இந்தப் பிரமாணத்தைத் தடுப்பதற்காக “பெருமான் அந்நாதினாலாநிம துஷ்டராக்ஷஸங்களை யெல்லாம் கொன்று மீண்டுவந்து பிராட்டி யாராவே உபசரிக்கப்பட்டார்” என்னும் கட்டத்தை வாகிங்காசெய்து அதனை ஆழ்வாருக்கு அறிவித்தனர். கேட்ட ஆழ்வாரும் பிரமாணதவிரகது ஸமாதான சித்தராயிருந்தனர். பிறகு மந்திரிமுதலானார் ஆழ்வாருக்கு இவ்விதக்கலக்கம் பாகவத சகவாசத்தினாலே வாததென்மெண்ணியிருந்தார்கள்.

இப்படி அரசாட்சி செய்துவரும் காலில் ஒருநாள் தமது திருவாராதனத்தில் விலையுயர்ந்த ஒரு ரத்தாபாண மில்லாநிருக்கக்கண்டு காரியக்காரர்கள் மந்திரிகளுக்குச்சொல்ல மந்திரிகள் தம்மரசனுக்குச்சொல்ல அதனேட்டு அதையெடுக்கின்றவர்கள் இவ்விடத்தில் யாரிருக்கின்றார்களென்று மந்திரிகளைவினாவ மந்திரிகள் காவற்காரலாயைழைத்து உங்கள் அஜாக்கிரதமாலல்லவோ ஆபரணம் போய்விட்டதென்று கோபங்கொண்டு சொல்ல, அவர்கள்பயத்து ஐயா கங்கள் ஒன்றுமறியோம் உடம்பையுயிர்ப்பாப்பதுபோல இரவுமபகலு மிடைவிடாது காத்துவருகி

ன்றோம். ஆனால் பாகவதர்களுக்கல்லது இவ்விடத்தில் இடங் கொடுத்ததில்லை. ஆதலால் அவர்களிடத்து எங்களுக்கு ஸந்தேஹ மிருக்கின்ற தென்றுசொல்ல, அரசனதுகேட்டு மிகவும் ஸந்தா பங்கொண்டு மத்திரிகளைப்பார்த்துப் புத்தியில்லாத இத்தக்கா வலாளர் சொல்லியது என்னிரண்டு செவிகளிலும் காராததை க்காய்ச்சி விட்டதுபோலிருக்கின்றது. இத்தத்தரோகிகள் கணவி லும சொல்லப்படாத தகாதவார்த்தைகளை யெதிரின்றுசொல் லினார்கள். என்னகதியடைவார்களோ; இந்தப்பாபிகள்சொல்லிய பொல் இததச்சபையி லிருக்கின்றவர்களுக்குள் சிலர்க்கு ஸந்தே ஹத்தையுண்டிடுவண்ணாமலிராது. ஆதலால் அதனைநானே நிவர்த த்திசெய்கிறேன் என்றுசொல்லி கடுமமான விஷமுள்ள பாம்புக ளைப்பிடித்து ஓர் பெருங்குடத்திலிவிட்டு அதனைச் சபையில் கொண்டுவருந்நபாடி அக்கியாபித்தார். அப்படியே உழையர்கள் பாம்புக்குடத்தைக்கொண்டுவிட்டு சபைமுன்னவர்க் அரசன் அ க்குத் த்தில் தமது கைமோதிரத்தைப்போட்டுக்காவற்காரர்களைப் பார்த்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்களைன்று இத்தக்குடத் தில் ஸாயிட்டு மோநிரத்த பொதியிடுகலானால் உங்கள்வார்த் தையை யுண்ணாவென்று கொள்ளுகிறேனென்றுசொல்ல அது கேட்டு உடுடுகுகிக் காவற்காரர் ஒன்றுஞ்சொல்லாது முகஞ் றோர்த்திருக்க, அரசன்வைத்து அந்தச் சபையையோக்கி இத் தக்காவலாளிகள் முன்சொல்லிய தகாதவார்த்தை பொய்யென் னு இத்தக்குடத்தில் றுரோ காளைகையிட்டு அத்தமோதிரத்தை பெடுங்கினை பார்த்திருப்பவென்று சொல்லிக் குடத்திற்கை யிட்டு அமலோநிரத்தையெடுத்தார். அதுகண்டு அச்சபையிலு ள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவாகுறம மந்திரி பிரதானி முதலானவர்களும் .ஜனத்தமும் ஆசரியமுமடைந்து அரசனைப் பலவிதமாகப் புக முது கொண்டாடினார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்தார்கள்.

பின்பு அரசன் காவற்காரர்களைத் தண்டனைசெய்வித்துச் சிலநாளம் அரசாட்சியிலிருந்து அரசாட்சிபாகிய இத்தத் துக் க சமுத்திரத்தைநீக்கி எண்ணெக்கு ஸ்ரீரங்கயாத்திரா செய்து அழகியமணவாளரை ஸேவிப்பதென்று எண்ணிபொண்ணி மன முருகி அதுநிஷ்பத்தில் தமமை முழுத்துகின்ற ஆசையையுடையவராய் “ஸ்ரீவல்லபேதி வரகேது” என்று தொடங்கி ஸ்ரீரங்கநா தன்விஷயமாகக் கீர்வாணத்தினால் முருகதமாலையென்கின்ற ஸ் தேவத்திரத்தைச் செய்தருளி ஸார்வதா ஸ்ரீரங்க யாத்திரையினிட த்தே சித்தையைவவத்திருத்தனர், ஒருநாள் ஸ்ரீரங்கநாதனைச் சே விக்கவேண்டுமென்னு மாயையானதுள்ளேகின்று மேன்மேலு

ம் பொங்கியெழு அரசாட்சியை வெறுத்துவிட்டு வெளிப்பட்டு
 புறவவண்ணவர்களுடனே திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கெழு
 ந்தருளி அவ்விடத்திலுள்ள பரமபாகவதர்கள் அனைவரும் எதி
 ர்த்தென்று உபசரிக்க அவர்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்கா
 வேரிநதியில் தீர்த்தமாடி திருமதிலேழுங்கடந்துப்புழுந்து பிர
 காசம்பொருந்திய திருப்பெட்டங்கத்தை ப்ரதக்ஷணமவந்து ஸர்ச்சி
 தியினிடத்துத்திருமணந்நாணருகேநின்ற ஸீலமேகம்போல் சேஷ
 சயனத்தில் திருப்பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற அழகியமணவாள
 னாகிய கருணைக்கடலைக் கண்குளிரக்கண்டு அனந்தமுறை கிழை
 விழுந்து விழுந்துபணிந்து தமமையந்யாக ஆனந்தஸாகரத்தி
 ல் அழுந்தினவராய் எழுந்து கைகளைக்குவித்துக் கண்களில் நீர்
 சோர ஆனந்தத்துடன் * இருளியச் சுடர்மணியென்று முத
 லெடுத்துப் பத்துப்பத்துப்பாடலாக முப்பதுபாடல் செந்
 தமிழால் செய்தருளி நின்ற குலசேகராழ்வாரை ஸ்ரீரங்கநா
 தன் கடாக்ஷித்தருளி ஆழ்வாரே நீர் நமது திருவேங்கடத்து
 க்கு வராமென்று திருவாய்மலர் தருளக்கேட்டுக் குலசேகரா
 ழ்வார் பிரியாவன்போடு துதித்துப் பணிந்து விடைபெற்று
 க்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிக்கெழு
 ந்தருளி அருளாளனையடிபணிந்து அஸ்தவிட்டுத் திருமலைக்கெ
 ழுந்தருளி எமபெருமான் ஸக்தியில்வந்து நெருப்பிலிட்ட
 மெழுகுபோல் மனங்கரைந்துருஷ்ட, கண்பரி ஸானந்தநீர்
 பொழியவும் உடம்பில் மயிர்க்குச்செறியவும் பணிந்து பணிந்து
 கைகளைக்குவித்து நின்றுகொண்டு ஸ்ரீ ஊனேறுசெல்வமென்று
 முதலெடுத்துப் பத்துப்பாடல் இனியலையாகச் செய்தருளிச்சிறி
 னாகா மங்கையிருந்து வித்துவக்கோட்டம்மாளை ஸேவிக்கவேண்
 டுமென்று அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளி யெமபெருமானைச் சே
 வித்து அவ்விடத்திலிருந்து திருவாய்ப்பாடிக் கெழுந்தருளிக்

* இருளியச்சுடர்மணிக ளிலமக்குறெற்றி
 யினத்துத்தியணிபணமா யிரங்களாந்த
 அரவரசபபெருஞ்சொழி யனதென்னு
 மணிவிளக்குமுயர்வெள்ளை யணையமேவித்
 திருவரங்கப்பெருங்குட் டெண்ணீர்ப்பொனளி
 திரைக்லகமாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுநங்
 கருமணி ஸயக்கோமளத்தாகக் கண்டு கொண்டென்
 கண் ணினைக்கொன்றுகொலோ களிக்குகாளே.

ஸ்ரீ ஊனேறுசெல்வத் துடம்பிறவியான் வேண்டென்
 ஆனேறேழ்வென்ற னடிமைத் திறமல்லால்
 கூனேறுசங்கமிடத்தான் தன்வேங்கடத்துக்
 கோனேறியாழங் குருகாய்ப்பிறப்பேனே.

கண்ணபிரான ஸேவித்து கோபிகாஸ்திரிகள் சொல்வதாகப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி அவ்விடம்விட்டு வடமதுரைக் செழுந்தருளி கோபாலகிருஷ்ணனைச் சேவித்துத் தேவகி சொல்வதாகப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணபுரத்துக்கு எழுந்தருளி எம்பெருமானைச் சேவித்துக் கோலை தாலாட்டுவதாகப் பத்துப்பாடலும் தசாதசக்ரவர்த்தி, புத்திரனைப்பிரிந்து வருந்துவதாகப் பத்துப்பாடலும் பாடியருளி அவ்விடத்திலிருந்து சிதர்க்குடத்துக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் குகரன்வணங்கப் பள்ளிகொண்டிருக்கும் கோவிந்தராஜனை ஸேவித்து வால்மீக ராமாயணத்தைப் பத்துப்பாடலாகச் செய்தருளி இப்படி நாடு-பாடல்கள் பாடி இந்த லீலாவிழுவியில் ஈடய-ஸ்ரீ எழுந்தருளியிருந்து அவ்விடம் விட்டுப் பிரம்மருத்ராதி தேவர்களும அறியப்படாத மகிமைபெய டுண்டயவரான ஸ்ரீமந்நாராயணன தேவீ பூஷணபுத பரிஜனங்களோடு மெழுந்தருளிய ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக்குச் சென்று ஸ்ரீயப்பதியை அடங்காப் பெருங்காதலோடு அனேகமுறை பணிந்து அவர்தான் அற்புத குணங்களெங்குமிருந்துத் துதித்து மாறாத ஆனந்தத்தூடன் திருமாமணி மண்டபத்தில் நிதியுருகிகளோடு மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

அஞ்சனமாமலைப்பிறவியாதரித்தான்வாழியே
ஆணியரங்கர் மணற்றாணையமர்ந்தசெல்வன்வாழியே
வஞ்சிநகரந்தன்னவாழ்வித்தான்வாழியே
மாசிதனிற்புனர்பூசம்வந்துத்தான்வாழியே
அஞ்சலெனக்குடப்பாம்பிலங்கையிட்டான்வாழியே
அனவரதர்ராமகதைக்கசமகிழ்வோன்வாழியே
செஞ்சொன்மொழிநூற்றஞ்சஞ்செப்பினன்வாழியே
சேரலர்கோன்செங்கமலத்திருவடிகன்வாழியே.

நேரிசைவெண்டா.

மாசிப் புனர்பூசங் காண்மினின்னு மண்ணுலகிற்
நேசித் துவசத்துக் கேதென்னில்—பேசுகின்றேன்
கொல்லி நகர்க்கோன் குலசேக ரன்பிறப்பால்
நல்லவர்கள் கொண்டாடும் காள்,

குலசேகராழ்வார் வைபவம்

முத்திற்று.

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

பியுநெல்லாதிஜெவிஷொ ராயாஸ்யநிநுபுரெ|
 புவஜெஸாஸாஸாவிஷொ ரிஷாவிதூபாஸ்யிஷ-||
 மிதுநெஸ்வாதிஜம விஷ்ணுரதாமஸம் தன்விஷ்டரோ,
 ப்ரபத்யேஸ்வஸாரம்விஷ்ணுர்விஷ்ணுசக்தமபுரஸ்சரிதம.

மாஸாபேவநீநயீதுபுரஹவெஜாநஸெஷாநு

நரவதிவரிவம் ஸாஸூரோதாதுகார்ட்||

ஸாஸாஸூரேஸவநுரோஜாஸாயஸ்யஸாகநா

ஜிஜகூயதிபகூதம்விஷாவிதூநரோரி||

குருமுகமந்தீத்ய ப்ராஹ்மவேதா நேசஷான்

நாபதி பரிகல்பதம ஸாலகமாதா துகாமே,

ஸ்வஸாஸமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்

த்விஜகுல திலகந்தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.

ப்ராஹ்மாதிதேவர்கள் அனந்தகாலம் மஹத்தானதவங்களைச்
 செய்யினும் அடைவதற்கு அருமையானதாகியும் அப்ராக்ருத
 திவ்யதேசமாகியும் நித்யானந்த அநுபவஸ்தானமாகியும் விளங்
 காதின்ற பரமபதத்தில் ஸர்வலோககர்த்தாவாக எழுந்தருளியிரு
 க்கின்ற ப்ரீமந்தாராயணன் தம்மருகில் ஸேவித்துகிற்கிற பெரிய
 திருவடியைப் பார்த்தருளி, பூலோகத்தில் ஆத்மாக்களெல்லாம்
 அஞ்ஞானமென்கிற கிருஷ்ணசர்ப்பத்தின் விஷத் தங்களறிவை

மயக்குளிக்க அதனால் நிஷ்யல்முனை இதரமதங்களில் விழுந்து உண்மையாகிய கமது பரமபதத்தையறிந்து இச்சியாமல் மயங்குகின்றார்கள். ஆதலால் நீர்போய் உலகத்தில் அவதரித்து அம்மயக் கத்தைநிவர்த்திசெய்து உண்மையையறிவித்து வைஷ்ணவசித்தர்த் ஸ்தாபகம்செய்து அதில் கட்டட்க்கும்படி செய்வித்து வாருமென்று திருவாய்மலர்த்தருள் அந்தப் பிரகாரமே பூலோகத்திலுள்ள நிஷ்யதேசங்களிற் சிறத்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்னுந் நிஷ்யதேசத்தில் பரலோக விற்பத்தைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விரும்பி ஸ்ரீவடபெருங்கோயில் எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற சோழியப்பிராம்மண சிரேஷ்டரான முகுந்தாசார்ய ரென்பவர் மனைவியாய்ப் பதிவிரதா சிரோமணியாகிய பதுமையென்னும் மனைவியின் திருவயிற்றில் எழுந்தருளி கவியுகத்தில் காற்பத்தேழாவதான குரோதனவருஷம் ஆனிமாசம் சுக்ல ஏகாதசி பாணுவாரசுகாடின் ஸ்வாதிநக்ஷத்திரத்தில் உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாங்குது ஹஸ்தமடையும் படி திருவவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அவ்வாறு அவதாரஞ்செய்தபுத்திரரது கோடிசூர்யோதயம் போல் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்வர்ணமயமாகிய வஜ்ரைத் தாயாரான வள் கண்குளிரக்கண்மெகிழ்ச்சியே வடிவாயிருந்தாள். முகுந்தாசார்யரும் புத்திரனுடைய ஒப்பிடப்படாத சுபலக்ஷணங்களெல்லாம் குறையிலலாது பொங்குகின்ற திருமுகமுதலான அவயவங்களின் அழகைப்பார்த்துப் பார்த்துக் கண்குளிர்த்து மனமகிழ்ந்து உடல்பூரித்துத் தமது குலசாரத்துக்குத் தக்கபடி செய்யு வேண்டியவைகளைச் செய்து ஆனந்தமுடையவராய் விஷ்ணுசித்தனென்று நாமகரணஞ்செய்வித்து மற்றவைகளையும் காலாதிதமின்றி மங்களம்பெருகச் செய்வித்து கெடுங்காலங் தவஞ்செய்து அருமையாகப்பெற்ற சித்தாமணியை ஒருவன் எய்வாறு உபசாரத்துடன் வைத்துப் பாதுகாப்பானே அவ்வாறுவைத்து உபசரித்துப் பலபல அவங்காரங்கள்செய்து பாராட்டி வளர்த்து ஏழாய் வயதில் உபசயனஞ்செய்து வேதமுதலாகிய கலைகளைக்கற்பிப்பதற்கு ஆரம்பஞ் செய்வித்தார்.

விஷ்ணுசித்தர் பூர்வக்கியான சம்பந்தத்தால் எளிதில் கற்ற ஸ்தகல்களிலும் வல்லவராய் பகவத்பக்தி-பாகவதபக்தி என்னும் இருவகை பக்திகளும் உள்ளேயின்று நான்குநாள் ஸ்ரீவி வளர்

த்துவரச் சத்துவகுண மேருவாகி பிரம்மதேவனை ராஜிகமலத்
தி லுற்பவிக் கச்செய்து அவனால் அண்ட சராசரங்களைச் சிருஷ்
டித்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணனை நித்யமாகிய பரவஸ்துவெ
ன்றும் அவரது திருவாடிக்கே நாம் அடிமைபென்றும் பூர்வபக்தி
விசேஷத்தாலறிந்துகொண்டு நாஸ்தோதரம வடபெருங்கோயி
லாணைத் தவறாது ஸேவித்தும சதூர்லோதஸாரமாகிய திருமந்திரா
ர்த்தங்களை யுணர்ந்துணர்ந்தும் பத்தியே வடிவாகக்கொண்டு எழு
ந்தருளி யிருந்தாரா.

அவ்வாறு இருந்தவர் ஒருநாள் வடபெருங்கோயில் பெரு
மான் ஸந்திதியில் நின்று ஸேவிக்குமாபோது நிவ்மணமுள்ள
மலர்மாலைகள் எம்பெருமான் திருமேனியிற் கண்டு கண்களில்
நீர்சொரியக் கைக்குவித்துக்கொண்டு இவதத்திருமால்கள் எம்பெ
ருமான் திருமேனியிற் சாத்துவதற்கு எனன புண்ணியங்களைச்
செய்திருந்தனவோ! இவ்வாறு திருமால்களைச் சாத்தி அலங்கா
ஞ்செய்து கண்குளிரக்கண்டு களிப்பதல்லவோ இவத தேஹம
எடுத்ததனாலாகிய லாபம்; மாமிச, தயாபிமாது இத்தனை காலமும
இவ்வுடம்பை வினாடி வளர்த்திருந்தோமே யென்று எண்ணியெ
ண்ணி ஸந்திதியில் நின்றும புறத்திலவந்து அன்றுதொடங்கி
எம்பெருமானுக்குத் திருமலை சாத்தாங் கைங்கர்யத்திலேயே
எண்ணமுள்ளவராய்த் தமது பூர்வராஜிதங்களை பெல்லாம அது
விஷயத்திலே செலவழித்து நல்ல வளப்பமுள்ள நிலங்களில்
துளபம்-சுகந்தம்-மல்லிகை - ஜாஜி-பாதிரி - செண்பகம் - பிச்சி -
புன்னை-இருவாட்சி-முல்லை-குருக்கடசி-செவ்வந்தி-முதலான பத்
தபுஷ்பங்களைத் தரும் நந்தவனங்கள் ஏற்படுத்திச், செங்கழநீர்-நீ
லோத்பலம்-செந்தாமரை-வெண்டாமரை - முதலான நீர்மலர்க
ளுக்கிடமான பலதடங்களும குளங்களும் கூடமும எடுப்பித்து,
இப்படி அந்த வனங்களில் கொட்டுப்பூ-கொடியபூ-நிலப்பூ - நீர்
பூவெனனும் நால்வகைப்பூக்களும் குறைவில்லாது புஷ்பித்து
விளங்கும்படி இரவும் பகலும் நித்திரையாகாரம முதலானவைக
ளையும் விடுத்துப் பலவித முயற்சிகளைச் செய்து தமது தேஹம
வருந்த அதற்குத்தக்க கருவிகளைக்கொண்டு கொத்துதல் களை
பெடுத்தல் நீர்விதெல்முதலான உழைப்புகளிற் சலியாதவராய்ப்
புருஷமறித்து தாயானவள் தன்னருமைமக்களை ஊட்டி வளர்ப்ப
துபோல வளர்த்து, நாஸ்தோதரம் பிரதங்காலங்களி லெழுந்து

ஸ்ரீராமனாத் யதுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு கந்தவனங்க ளிற்சென்று தமதுகாசியில் வாஸனைபுகாதபடி திருப்பரியட்டத் தாற்கட்டி வண்டுகள்வீழ்ந்து எச்சிலாக்காமுன்னம் மணமுள்ள கால்வகைப் புஷ்பங்களையும் பத்திரங்களையும் கொய்து திருப்பூக் கூடங்களில் நிரப்பி பெடுத்துக்கொண்டுவந்து தமது திருநாளி கையில் பிரத்தியேகமாக விருந்திவ்ற அறையினிடத்து வைத்து பிணையல்மாலை கண்ணிமாலை கோவைமாலை முதலாகப் பலவகை மாலைகளாகக்கட்டி வடபெருங்கோயிலிற் கொண்டுபோய் வடப த்திரசாயியென்னும் எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டு வந்தார்.

இந்தப்பிரகாரம் விஷ்ணுசத்தொன்னும் பெரியாழ்வார் நிச் சலமான திடப்பத்தியுடன் காலத்தோறும் தவறாது ஸ்ரீவடபெருங் கோயிலானுக்குப் புஷ்பாகங்கர்யாந் செய்துகொண்டிருந்திற கா லங்களில் மதராபுரியில் பாண்டியதேசத்தாத யாளுகின்ற ஸ்ரீவில் லபதேவனென்னும் அரசன் ஒருநாள் இராத்திரியில் நகர்சோத னைசெய்யாபுடபடி மாறுவெஷங்கொண்டு வீதியில் வரும்போது ஓர் வீதியில் ஒரு கிரகத்தின் திண்ணையில் ஒண்டியாய் ஒருவர் படுத்திருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திறகுப்போய் அவரை யெழுப்பி ஓங்க அர்த்தராத்திரியில் இந்தத்திண்ணையில் ஸஹாயயில்லாமல் படுத்திருந்த நீர் யாரென்றுகேட்க அதற்கு அவர், ஐயா நான் பிராம்மணன் கங்காஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேதுவுக்குப் போகும்படி வந்தேன்; இவ்விடத்தில் வருமபோது இருட் டிப்போயிற்று. ஆதலால் இங்கே படுத்திருந்தேன் என்வரலா நிதுவென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் ஐயாநீர் பிராம்மணர், உமக்கு வேதமுதலான கலைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்திருக் கும்; அன்றியும் அனேக தேசஸந்தராத் செய்துவந்தபடியால் அங்குள்ள மஹான்களிடத்தில் ஸங்காலகூடிந் செய்திருப்பீர். ஆதலால் தேவர் கேட்டவைகளி லொன்றெனக்குச் சொல்லவே ண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அதுகேட்டு அந்தப் பிராம்மணர் ஓந கலோகத்தைச்சொல்ல அதனை அரசன் கேட்டு இந்த கலோகார்த்தத்தை வெளிப்படையாகக் கருத்துப் புலப்படுமபடி சொல்லுமென்று வேண்டி அந்தப் பிராம்மணரும் இந்த கலோ கம் 'இராக்காலத்தில் புகிப்பதற்குவேண்டிய வுணவுகளைப் பகற் காலத்திலேயே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும்; வருஷந்தாலத்

திரு இருந்து ஜீவனஞ் செய்வதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை யெல்லாம் வெய்யற்காலத்திற்றானே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும். வார்த்தைய் காலத்தில் இருந்து தேஹ ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்து கொள்வதற்கு வேண்டிய திரவியங்களை வாலிபகாலத்திற்றானே ஸம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும்; இவைகளைப்போல பர லோகத்தில் இருந்து சுகத்தை யனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய புண்ணியங்களை இஹலோகத்திற்றானே ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றுவெளிப்படுத்தியதென்று சொல்ல அரசன் அது கேட்டு மனமுருகி - ஆஹா இந்தப் பெரியவர் சொல்லிய கலோ கார்த்தத்தின்படி நாமிதுவரையும் மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியங்களைச் செய்துகொள்ளாது வீணாள் கழித்தோமேயென்று விமாதலப்பட்டபி பின்பு அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்து ஸ்வாமி! தேவரீர்ஸேதுயாததிரை யின்னுஞ் சிலகாலஞ்சென்று செய்வதாகவைத்து இங்கிருந்து அடியேனை நல்வழியில் நடத்தவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து அவர்ஸம்மதிக்க அவருடன் தனது அரண்மனைக்குவந்து அவர்க்குத் தக்க வுபகாரங்களில் குறைவுபடாது செய்து நாஸ்தோம ஸத்விஷயங்களை அவரால் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந் திருந்தனன்.

அவ்வாறிருக்க ஒருநாள் அந்தப்ராம்மணரிடத்தில்தாங்கேட்ட கேள்விகளால்மறுமையின்பத்தையடைவதற்கு ஹேதுவானமார் கசுகத்தை விவர வி லறிந்துகொண்டு அடையவேண்டு மென்னும் ஆசை அதிகப்பட்டு விசாரவசத்தன யிருக்க, அந்தருணத்தில் ப்ரீமந்தாராயணனுடைய திருவடிகளில் ஸதா பக்திவைத்தவராகியும் வேதாஹ சாஸ்திராதி கலைகளில் வல்லவராகியும் தமக்குப் புரோஹிதராகியு யிருக்கின்ற செல்வமட்சியென்னும் பிராம்ம ணர் தமது சபைக்குவர அரசன் அவரை யெதிர்கொண்டழைத் துவந்து ஆஸனங்கொடுத்து ஸ்வாமி! அஞ்ஞானத்தகாரத்தில் அழுத்தி ஞானஞ்ரியோதயத்தையெதிர்பார்த்திருக்குமடியேன்பர லோக ஸாதகதமமாகிய கர்மங்களை யனுஷ்டித்து மறுமையினை யடைப விரும்பினேன்; ஆனால் அவ்விருப்பத்தை முடித்துக் கொள்வதற்குத் தக்க ஸதகர்மங்க ளெவையோ அவை இவையெ ன்றறிவதற்கு அஸமர்த்தனாக யிருக்கிறேன்; அடியேனுக்கு இது விஷயத்தில் தெளிவுண்டாகும்படி தெரிவிக்க வேண்டுகென்று ப்ரார்த்தித்தான்.

அதுகேட்டுச் செல்வநம்பியானவர் அரசனே தந்துவக்கியா
 னிகளாகிய பரமபாகவதங்களை ஸேவிப்பதும் அவர்கள் திருவா
 ய்மலர்ந்தருளுகின்ற வேதார்த்தங்களைச் சிவனுஞ்செய்வதும்
 அவ்வார்த்தங்களை இருதயத்தில் மனனஞ்செய்வதும் அவர்களு
 டன் கூடிப் பழகுவதுமாகிய இச்செய்கைகளை அதற்குத் தக்க
 வுபாயமாமென்று சொல்ல அரசன் அதுகேட்டு ஸ்வாமி! அப்
 படிப்பட்ட பாகவதோத்தமர்கள் எவ்விடத்தில் எத்தருபத்தோடு
 எத்தச்செய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அது தெரி
 வித்தால் அடியேன் சென்று தேடிக்கண்டு தேவர் சொன்ன
 வண்ணம் நடந்துகொள்ளுகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்
 செல்வநம்பியானவர் அரசனே அந்த மஹானுபாவர்கள் இந்த
 இடத்தில் இந்த உருவோடு இந்த செய்கையைச் செய்துகொ
 ண்டு இருப்பார்களென்று நான் சொல்லுவதற்கும் நீர் தேடிக்க
 ண்டுகொள்ளுவதற்கும் முடியாது. ஆதலால் உமது ஸபைக்கு
 முன்னே ஒரு பொற்கிழியைத் தூக்கிக் கட்டிவைத்து "இந்த
 உலகத்திலுள்ள பலவகைப்பட்ட மதங்களில் எந்த மதத்தில்
 உண்மையாகிய வஸ்துவைக்காட்டுகிற தெரியுள்ளதோ அஃதின்
 னதென்று ஒரு மதத்திலும் எனக்குத் துணிவு பிறவாமலிருக்கி
 ன்றது. அதனால் அந்தந்தச் சமயசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த மோ
 க்ஷநிலையைத்தேடுகின்ற பெரியோர்கள் இவ்விடத்தில் வந்து தங்
 கள் தங்கள் ஸமயங்களின் உண்மையை வெளிப்படுத்துவார்களா
 னால் எந்த ஸமய வித்தார்த்தத்தினால் நான் கட்டிநிற்கிற பொ
 ற்கிழி அறுந்து விழுகின்றதோ அந்த மதத்தில் நான் உட்பட்டுக்
 கடைத்தேறுகிறேன்" என்று உலகமுழுதும் வெளிப்படுத்தி அக்
 கிழியை யறுத்து உண்மையான ஸமயத்தையும் அச்சமயத்தில்
 நித்யவஸ்துவைக் காட்டுகின்ற மஹான்களையு மறிந்துகொள்வீர்;
 இதுவே இதற்குத்தக்க வுபாயமென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அரச
 னன் செல்வநம்பியைத் தொழுந ஸ்வாமி! தேவரீர் அடியேனுக்
 குக் கிடைத்தது குருடனுக்குக் கண்கிடைத்ததுபோலவும் தரி
 த்திரனுக்குச் செல்வங்கிடைத்தது போலவுமல்லது வேறல்ல,
 ஆதலால் தேவர் திருவாய்மலர்ந்தபடியே செய்கிறேன் என்று
 அரசன், ஆனந்தபாவசனாகித் தெளிந்து உடனே சபையில் ஒரு
 பொற்கிழியைத் தூக்கிக் தமது கருத்தை ஓயியிலெழுதி உல
 கத்திலுள்ள தேசங்களிலிருக்கிற எல்லாச் சமயத்தவர்களுக்கும்
 துதர்களுல் தெரிவிக்க, அதையறிந்து - சமணர் - புத்தர் - சை
 வர் - சாக்தேயர் - மரபுவாதிகள், வைசேடிகள், சாங்கிகள் - பா

கபதம் - மஹாவிரதர்முதலான ஸமஸ்த ஸமயங்களிலு முள்ள ஆசாரியர்களும் சீஷர்களும் விரதியர்களும் மற்றவர்களும் விரைவில் தங்கள் தங்கள் தேசத்தைவிட்டு மதுரையில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இப்பால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வடபெருங் கோயிலெம்பெருமானுக்குப் புஷ்பகைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டு உலாத்திலுள்ள எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களிலும் இச்சாத்வேஷ ரகிதராய் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை மதவாமல் நினைத்திருக்கின்ற ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார் அன்று இராத்திரி நித்திரைசெய்யும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவர் நித்திரைசெய்யுமிடத்திற்கு எழுந்தருளி விஷ்ணுசித்தரே எழுந்திருமென்று யெழுப்பியருளக் கண்விழித்து நீலமேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்து கீழ்விழுந்து பலமுறை யடிபணிந்து கண்களில் ஆனந்த நீர்சொரிய மனங்கரைந்து உருகக் கைகளைக் குவித்து நின்றுகொண்டு இந்திராதி தேவதைகள் கணவினுங் காண்பதற்கரிதாகிய திருமேனியை யடியேன் எளிதில் கண்டுகளிக்குமபடிகனவி லெழுந்தருளிய என்னுயிர்க்குயிராகிய எம்பெருமானே என்று ஸ்துதிசெய்துநிற்க, எம்பெருமான் அவ்வாறு துதித்து நிற்கின்ற பெரியாழ்வாரைக் கருணைதருமபப பார்த்தருளி மதுரையில் பாண்டியராஜன் தன்சபையில் ஒரு பொற்கிழியைக் கட்டுவித்து எந்தச் சமயத்தவாகள் தங்கள் ஸித்தாந்தஸ்தாபகம்செய்து அதனால் இந்தக்கிழி அறுமபடிசெய்கிறார்களோ அந்தச்சமயத்தில் நான் அடிமைபடுகிறேன் என்று தேசங்கள் தோறும் அறிவித்துப் பல சமயத்தாரையும் மதுரைக்கு வருவித்திருக்கின்றான்; ஆதலால் நீர்போய் விசிஷ்டாத்ஸைத ஸித்தாந்தம் புருஷஸூக்தப்படி ஸ்தாபகம்பண்ணி அதனால் அந்தக்கிழியை அறுத்து அவனையும் அடிமைகொண்டு நமது நிய்ய ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற தத்வார்த்தங்களைப் போதித்து மதோத்தாரணஞ் செய்யுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டு ஆழ்வார் எம்பெருமானே தேவரீர் திருவடிகளை துணையாக இதோ நடக்கின்றேன் என்று துதிக்கின்றபோது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளி அந்தத் திவ்வியதேசத்தில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் பாகவதர்கள் முதலான ஸமஸ்தமான பேருக்கும் கணவிலெழுந்தருளி நமது பக்தனாகிய விஷ்ணுசித்

தன் மதுரைக்கு ஸ்வமதோத்தாரணஞ் செய்யப்போகின்றான்; நீங்களோவரும் அவனைச் சூழ்ந்து உபசாரத்துடன் அழைத்துக் கொண்டு போய்வாருங்களென்று திருவாய்மலர்த்தருள் அவரவர் கரும அளவிறந்த அற்புத ஸந்தோஷமடைந்து அந்த கண்ணமே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளனைவரும் ஒன்றாகக் கூடிப் பொற்பல்லக்கு வெள்ளைவட்டக்குடை வெண்சாமரை முதலான விருதுகளைக் கொண்டு ஆழ்வாரிடத்திற்குவந்துபணிந்து ஸ்வாமி! ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆக்கினைப்படிவந்தோம்; தேவரீர் இந்தப்பல்லக்கின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு மதுரைக்கு எழுந்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெரிபாழ்வார் வடபக்கராபிபைச் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பொற்சிவிகையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு வெணகலிகை நிறந்தவும் வெண்சாமரை விசுவம், வேதவேதபர் ஆசிகூறவுப, பாகவதர்கள் சூழ்ந்து துதிக்கவும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைவிட்டு மதுரைக்கு எழுந்தருளி அரசனுடைய கொலுமண்டபத்துக்கு அருகே பெழுந்தருளிவரும்போது சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களில் ஸமர்த்தர்களாகிய பிராமமணர்களும் முனிவர்களும் மந்திரி புரோஹிதர் முதலான வுறுதிச்சுற்றங்கூறும் தங்கள் தங்கள் தரத்துக்குத்தக்க ஆஸனங்களில் சூழ்ந்திருந்தவும் சைவர்-அருடர்-புத்தர்-மாயாவாதியர் முதலான சமயத்தோர் தங்கள் தங்களுக்கு நியமித்த ஸ்தானங்களில் கூடிநின்றவும் ஸிமாசனத்தின்மேல் பரமபாகவதர்களது வரவுபார்த்து வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீ வல்லபதேவராஜனுக்கு முன்பு ஒற்றர்கள் வந்து இறைவனை பார்க்கின்றவர்களது கண்களுக்கும மனத்துக்கு மினபந்தையுண்டாக்குகின்ற அற்புதமான ரூபத தைபுடைய ஒர்மஹாத்மா அனந்தமபத்தஜனங்கள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு தமது கொலுமண்டபத்துக்கு ஸமீபத்திலெழுந்தருளி வருகின்றாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்கள்.

அதுகேட்டுப் புரோஹிதராகிய செல்வம்பியும் அரசனைப் பார்த்து நீர்செய்த சுவித்திவிசேஷம் இன்று பலித்ததாகத்தோன்றுகின்றது; எழுந்தருளிவருகின்ற பெரியவர் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலான பூஜயர்களாலும் பூஜித்தத்தக்க பரமபாகவதோத்தமர்; ஆதலால் இனிகாலவிளம்பற் செய்யாது எதுகொண்டு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டெவந்து ஷோடசோபசாரமுஞ் செய்து அவரனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளிரென்று சொல்ல அரசனும் அதிச்சிக்கிரமாக எழுந்து செல்வம்பியாரோடும் போய்த்

பெரியாழ்வார் வைபவம்

தூறுபல்வக்கின்மேல் எழுந்தருளி வருகின்ற பெரியாழ்வரையே நிற்கொண்டு அமைத்துவந்து ரத்னகசிதமாகியஸ்ரீமாஸனத்தின் மேல் எழுந்தருளபண்ணி அர்க்கியம்-பாதயம் - ஆசமநாதி உபசாரங்களைச் செய்து அனந்தமுறை கிழேவிழுந்து தண்டன் சமர்ப்பித்து எழுந்து கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு கண்களில் நீர்வடிய நின்று ஸ்வாமி! கரசாணத் தவயவங்கனில்லாத முடவனுக்குமலை யினுச்சியிலுள்ள விருகாத்தின் உயர்ந்தகிளையினிடமாகக்கட்டிய இனிய சுனவயுள்ளதேன் தெய்வானுகூலத்தால் வலியக்கிடத்ததுபோல பாகவதர்களைச் சேவிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையும் அவர்களது மேன்மையை யறியத்தக்க அறிவும் எள்ளளவுமில்லாமல் அரசச்செல்வத்தி லழுந்தி மயங்குகின்ற அடியேன் தேவரது ஸேவைகிடைக்குமபடி பெற்றேன்; இது பெறுவதற்குப் பூர்வஜன்மத்தில் என்ன சுகிர்தன் செய்திருந்தேனோ வென்று சொல்லிச் சொல்லிப்பலவகையாகத்துதிக்க அப்பொழுது அந்தச் சபையில் நடக்கும் சமயவாழிகளின் முடிவையறிந்துகொள்ளும்படி அந்தரத்தில் வந்திருக்கின்ற பிரமமாதிதேவர்களுள் தேவேந்திரன் தனதுகுருவாகிய பிரஹ்ஸ்பதியைப் பார்த்து ஸ்வாமி! நீர் மானுஷதேகங்கொண்டு விஷ்ணுசித்தரோடு வாதுசெய்து அவரதுமஹிமையை யாவரும் நன்றாய்த் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்யு்ரென்றுசொல்ல அந்தப்பிரகாரமே அவர் ஒருபிரமமணனைப்போல் ராஜசபையில்வந்து அரசனைப்பார்த்து உமக்கு எந்தச் சமயத்திலும் நிச்சயக்கியானமுண்டாகாமல் ஒருபொற்கிழியைக் கட்டி அந்தக்கிழி பெந்தச்சமயத்திலுள்ளபெரியோர் தங்கள் சமயசித்தரந்த ஸ்தாபகத்தினால் அறுந்து விழும்படி செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்கே நானடிமையென்று தெரிவித்திருக்கிற நீர் இப்பொழுது இந்தப்பிரமணர் வாராமுன்னமே பெதிர்கொண்டு உபசரித்து ஆசனத்திலிருத்தி யாடிபணிந்து பக்திசெய்தீர்; ஆனால் இவரிடத்து என்னமகிமைகளைக் கண்டெடுத்துசொல்ல அங்கிருந்த இது சமயத்தவர்களனைவரும் அந்தப்பிரமமணரோடு கூடிக்கொண்டு அரசனைப்பார்த்து அரசனே இனி பெங்களாலாவது ஒன்றுமில்லை; இந்தப் பிரமமணரே ஸ்வமத ஸ்தாபகஞ்செய்து நீர்கட்டி யிருக்குங்கிழி அறுந்துவிழும்படி செய்யவேண்டியதென்று திசைகள் செவிடுபடும்படி ஆரவாரித்தார்கள்.

அதுகேட்டு அரசன் தன்னருகிலிருக்கின்ற செல்வம்பிழைப் பார்த்து உண்மையறியாத இச்சமயிகள் விஷயத்தில் நாடிவென்ன சொல்வதென்றுகேட்க செல்வம்பியும் அவ்வரசனைப்

பார்த்து நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை, இத்தனையையிலும் வந்திருக்கின்ற எல்லா ஸமயத்தாரும் வெட்கக்கொள்ளும்படி விஷ்ணு சித்தரென்னுந் திருமாமத்தைபுடைய இந்தப்பெரியவனே நீர் கட்டியிருக்கும் கிழியறுத்துவிழுமபடி செய்வாரென்று சொல்லி விஷ்ணுசித்தரது திருமுகத்தைப்பார்க்க விஷ்ணுசித்தரும், தேவேந்திர னனுமதிபெறுவந்த ப்ராஹ்மணரது முகத்தைப்பார்த்து நீர் மாத்ஸ்யத்தினால் விழுங்கப்பட்டவராக விருக்கின்றீர்; உமது சமயம் யாது? அச்சமயத்திற்குக் கர்த்தாவெவன்? அக்கர்த்தனை அடைந்தவர்களனுபவிக்கின்ற அனுபவம்யாது? சொல்லுமென்று கூறியருளினார்.

அதுகேட்டு அந்த ப்ராஹ்மணன் எனது ஸமயமுதலானவைகளைக் குறித்து நீர் கேட்ட கேள்விகளையே நான்கேட்டுக் கேள்விகளாகக்கொண்டு நீரே உத்தரஞ் சொல்லுமென்று சொல்ல விஷ்ணுசித்தர் அந்தச் சபையிலுள்ள ஸமயத்தவர்களெல்லாம் கேட்கும்படி எமது ஸமயம் சதுர்வேத நிச்சயமான தத்வார்த்தங்களைப் ப்ரதிபாதிக்கின்ற விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸமயம், மாயாதீதனாகியும் ஆத்யந்தராகிகளாகியும் ஸர்வவல்லவனாகியும்-ஸத்வகுணரக்மகனாகப் புத்தபுத ப்ரபஞ்சங்களைப் பெல்லா தனது திருவயிற்றில் வைத்துப் ப்ராஹ்மானவத்திருவுத்தியிலும் ருத்ரனைப் பிமனது நெற்றியிலுந் தேற்றுவதித்துச் சிருஷ்டியாதி காததயாகளைச் செய்விக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே எமது ஸமயதெய்வம். அப்ராக்ருதலோகமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் திருமாமணிமண்டபத்தில் நித்தியகுரிக்ளாடு அமர்ந்து அக்கடவுளின் நித்திய சினமய குணனுபவஞ்செய்வதே அநுபவம் என்று திருவாய்மலர்த்தருள அதுகேட்டு அந்த ப்ராமமணன் உமது ஸமயசரித்திரம் நிற்கட்டும், அச்சமயதெய்வத்தினுண்மையை மாத்திரம் விரித்துச் சொல்லிரென்று கேட்க, விஷ்ணுசித்தரும் இரத்திரஜாலஞ் செய்கின்றவன்போல் ஆத்மாக்களைப் ப்ரக்ருதியினால் பக்குவப்படுவதற்கு மயக்கஞ்செய்வித்துத் தான் அம்மயக்கத்துக் குட்படாமல் நின்றபடியால் மாயாதீதனென்றது. ஆத்மாக்களை சிருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்குட்படுத்தித் தானவ்விரண்டினு முட்படாமல் நின்றதினால் ஆத்யந்தராகிதினென்றது. அண்டங்களையும் அவ்வண்டங்களில் சராசரங்களையும் திருவுள்ளத்தில் நினைத்துந்மாத்ஸ்யரய நுண்ணெண்ணும் அனை

தாதுததைப்பவருமறியும்படி திருவாய்மலர்ந்து ஸ்தாபித்தருள, அப்பொழுது அங்கு கட்டிவிருந்தபொற்கிழியானது அறுபட்டுப் பெரியாழ்வாரது திய்ய திருவடிகளுக்கு ஸமீபத்திலவந்து விழுந்தது. அதுகண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர் முசலான ஸகலரும் ஆச்சர்யமடைந்து மனங்கரைந்துருகக் கைகளைக் கூப்பிப் பலவிதமாகத் துதிசெய்து வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளச்சை விரித்தருளின விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் திருவடிகளில் விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆனந்த பரவசரானார்கள்.

இதாஸமயத்தவாகொல்லாம தங்கள் தங்கள் ஸமயங்களில் வைத்த நம்பிக்கையைவிட்டு விசிஷ்டாத்தவாத்மே மேலான ஸமய மென்றும ஸ்ரீமந்நாராயணனே தித்தியாவஸ்துவென்றும தெளிந்து விஷ்ணுசித்தரது திருவடிகளில் விழுந்து அவரனுந்ரகதலாதிப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். செல்வநம்பி அப்பொற்கிழியை யெடுத்து அரசன்முன்வைந்த அரசனாகையெடுத்துக் கண்களிலொத்தி இதனாலல்லவோ பெறுதற்கரிய இப்படிப்பட்ட பேறுபெற்றேனென்று சொல்லி ஆனந்தமடைந்து விஷ்ணுசித்தருடைய உபய சரணாவித்தங்களிலும் அனந்தமுறை விழுந்து விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாமி! தேவரீரின்விடத்தில் எழுகரு ளுவதற்கும அடியேனுக்கும் மற்றச் சமயிகளுக்கும் நெடுங்காலம் விடாதிருந்த அஞ்ஞானத்தை நீக்கும்படி தத்வார்த்தங்களைத் திருவாய்மலர்க்கருளுவதற்கும் அடியேனும் அடியேனதரசாட்சியும் எப்படிப்பட்ட பெருந்தவத்தைச் செய்திருந்தேமோவென்று ஸ்துதித்து நிந்த, அப்பொழுது ப்ராம்மணரூபங்கொண்டு வானுபேரவந்த ப்ரஹ்மஸ்பதியும், ஸகலரும் பார்க்க விஷ்ணுசித்தரது திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து ஸ்வாமி! தேவரீர் ஸந்தியிலிருந்து வாதிப்பதற்குத்தக்க சக்தியில்லாத அடியேன் இத்திரனது வேண்டுகோளால் உண்மையை யறியாதவன்போல்வாதித்ததனால் நெரிட்ட குற்றங்களை யெல்லாம் க்ஷமித்து கடாக்கித்தருளவேண்டுமென்று துதித்து ஆழ்வார் நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு மறைந்துபோயினார்.

பின்பு அரசன் ஆழ்வாரை ஸேவித்து ஸ்வாமி! தேவரீர் இந்நகரமுழுதும் புனிதமாகும்படி நகர்வலம்வர க்ருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அப்படியே அரசனது பட்டத்து

யானையின்மேலேறியருளி ஸகலருஞ் சூழ்ந்துவரும்படி மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க நகர்வலமாக வெழுந்தருளும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடாருடராய் ஸேவைஸாதித்தருளப் பெரியாழ்வார் யானையைவிட்டிறங்கி எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பணிந்து அவ்வானையின்மணியே தாளமாக வைத்துக்கொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று முதலெடுத்தப்பதினொரு திருப் பாடலால் எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி நானெ ன்வதவஞ் செய்தேனெவென்று துதித்துநிற்க, யாவரும்ஸ்ரீமந்நா ராயணனே பரத்வமென்று ஒருவர்க்கொருவர்கொல்லிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்தார்கள். அரசனும்செல்வநம்பியும் ஆழ்வாரனு க்ரஹத்தாலல்லவோ பகவத்சேவை நமக்குக்கிடைத்ததென்று மகிழ்ச்சியடைந்த பலமுறை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிக ளைப் பணிந்து கண்களில் நீர் சொரியக் கைகளைக்குவித்து நின்றா ர்கள். அப்பொழுது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆழ்வாரைப் பார்த்த ருளி விஷ்ணுசித்தரே இன்றுதொட்டு உமக்குப் பட்டர்பிரா னென்று பெயர் விளங்குவதாக நீர் இன்னுஞ் சிலகாலம் இவ்வுல கத்திலிருந்து பூமலை நமக்குச் சாத்துவதும்ல்லாமல் வேதார்த்த ங்களை யுரைத்து அனேகம் பாமலைகளுஞ் சாத்தி உலகிலுள்ள ஜீவாத்மாக்களை நல்வழியிற்செலுத்திப் பின்னர் நம்மிடம்வந்து சேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யெழுந்தருளினார்.

பின்பு பெரியாழ்வாரும் நகாவலமவந்து அரசனும் செய்ய ப்பட்ட ஷோடசாத் யுபசாரங்களுக்குத் திருவுள்ளமுகந்து அவ் வரசனையும் மறவர்களுடும் நல்வழியில்நிறுத்தித்தாம ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக் கெழுந்தருளி முன்போல் நான்மீதோறும் புஷ்ப கைங் கர்பங்களில் குறைவுபடாது செய்துகொண்டு திருப்பல்லாண்டு தொடக்கமாக நானூற்றெழுபத்து மூன்றுபாமலைகளையுஞ் சே ய்துசாத்தி அனந்தகாலம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலேயே பகவத் குண துவவஞ்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் விசேஷ பிரபாவமுடைய வாயெழுந்தருளி யிருக்கையில் வடக்கேயுள்ள ஒருநாட்டில் மலையின்மீது தூர்ப்பிக்ஷம் தலையெடுத்திருக்க அந்நாட்டரசன் பல விதப்பிரயத்தனங்கள் செய்தும் தூர்ப்பிக்ஷம் நீங்காதிருக்கக்கண்டு சொகித்திருக்கையில், “பிரமநிஷ்டர் ஒருவர் நம் நாட்டுக்குவரின் சுபிக்ஷமுண்டாகும்” என்று சிலபெரியோர் கூறக்கேட்டு அத்த கையின்ரை எங்கும் விசாரிக்கையில் ஆழ்வாரது பிரபாவத்தைக்

* பல்லாண்டுபல்லாண்டு பலலாயிரத்தாண்டு

பல்கோடி நூறுயிராம்

மல்லாண்டினிடோள் மணிவண்ணாவுள்

சேவடிசெவ்வி திருக்காப்பு.

கேட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குவந்து ஆழ்வாரை ஆசிரியித்தத் தானும் தன்னாட்டாரும்வாழும்படி எழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும்இணங்கி, அந்நாட்டுக்கெழுந்தருளினவுடன் மேகங்கள், ஆழியுட்புகு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி, ஊழிமுதல்வனுருவம் போல் மெய்கறுத்தப், பாழியந்தோடும் லைய பற்பராபண்ணையில் ஆழிபோல்மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்த்து, தாமாதே சார்ங்கமுலாதத்தசாமழைபோல் வாழவுலகினிற்பெய்ய, அந்நாட்டுக்கும் சுடிகுமுண்டாயிற்று. பிறகு ஆழ்வார் அவ்வரசனாலும் அந்நாட்டாராலும் பூஜ்யராய்ப் பலவிதமாகக் கொண்டாடப்பெற்றுத் திருக்கண்ட மென்னுங்கடிககொன்னும் திவ்வியதேசத்தையடைந்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை மங்கலா சாசனஞ்செய்து “தங்கையழகுக்கும்” என்றாமபித்துப் பத்துத்திருப்பாடல்கள் அருளிச்செய்து,

பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்துறைபுருடோத்தமனடிமேல்
வெங்கலிரவியாவிவலிபுத்தூர்க்கோன்விட்டுசித்தன்விருப்புரத்த
தங்கியவன்பாற்செய்யமிழ்மலைதங்கியநாவுடையார்க்குத்
கருகையில்திருமால்சமீபிணங்கிமெருளித்திருந்தணக்காமே.

என்று இறுதிச்செய்யுளையருளிச்செய்து “வெங்கலிரவியாவில்லிபுத்தூராக் கோன்விட்டுசித்தன்” என்று அங்காலத்து நிகழ்ந்த விஷயத்தன்னைக் குறிப்பிட்டருளிச்செய்தவராய் மீண்டுமஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினார்.

வாழித்திருநாமம்.

நல்லதிருப்பல்லாண்டுநான்முன்றோன்வாழியே
நாநுற்றறுபுகொனறுநமக்குரைத்தானவாழியே
சொல்லரியவானிசனிறசொதிவநதானவாழியே
தொடைசூழிக்கொடுத்தானைதொழுந்தருள்தவாழியே
செல்வநப்பிதனைப்போலச்சிறப்புற்றான்வாழியே
சென்றுகழியறுத்துமால்தெய்வமென்றான்வாழியே
வில்லிபுத்தூரகரத்தடைவிளங்கலைத்ததானவாழியே
வேதியாகோன்பட்டாபிரானமேதினியிலவாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோவேழைநெஞ்சே
இன்றைக்கென்னேற்றமெனினுரைக்கேன்—நன்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடியகம்பட்டாபிரான்வந்துதித்த
நல்லாணியிற்சோதினாள்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஆண்டாள் வைபவம்.

சூஷா வெவ வுர ஹம உந்நாம் துஹவீகா நநெநா ஹவாஸு |
வாஹ்ணை விஸ்வ ஹரா மொஹா வநெந ஸ்ரீரஜ நாயகீஸ்வர

ஆஷாடே பூர்வ பங்குந் பரம் துலஸீகாநநோ தபவாம்
பாண்ட்யே விஸ்வம் பரம கோதாமவநே ஸ்ரீரங்கநாயகீம்.

நீனா துஹஸு நயிரிதடி ஸுவஹ-ஹே ராயுக்ய ஹடி |
வாராஹ்யுஸ்வம்ஸு, தி ஸகஸிரஸி ஹியுரவபணீ |
ஸோவிஷ்டாயாம் ஸ்ருஜிநிமஹிதாயாவதா த்யுத்யுஹ-ஹே |
மொஹாதஹேஸு நஜஹிடிஹி ஹயவனவாஸு ஹயஃ ||

நீளா துங்கஸ்தகநிரிதடி ஸுப்தமுத்பேரத்யக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம்ஸ்வம்ஸ்ருகிஸத ஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம்ஸ்ரஜிநிகநிதம்யாபலாதக்ருத்யபுங்க்தே
கோதாதஸ்யைம்இதமிதம் பூயஏவாஸ்துபூய:

பராத்பரணுகிய ஸ்ரீமந்ராராயணன் திருப்பாற்கடலில் யோக
நித்திராதெளிந்து ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிகளாகிய பிராட்
டிமார் முவதோடு நவரத்தகசிதமாகிய சிங்காஸனத்தின்மேல்
எழுந்தருளியிருக்க, அப்பொழுது பிராட்டிமார்முவருள் பூமிப்பி
ராட்டியார் எழுந்து எம்பெருமான் திருவடினை வணங்கிக்
கருவித்து நின்றவெண்ணெஸ்வாமி! பூதேவததினன்ன துதிதமாக்

களில் யாரிடத்தில் தேவரீர்பிரியங்கொள்வீரென்று கேட்க; ஸ்ரீ மநாராயணன் பிராட்டியார்க்கு திருமுகத்தைக் குளிரோக்கிப் புன்னகைகொண்டு அநித்யமாகியபிரபஞ்சத்தில் பற்றுவையாமலி நித்யமாகிய நமது பரமபதத்தினிடத்துப் பற்றுவைத்து இஸை விடாது பக்திபூர்வமாக நம்மைநினைத்து நமது விஷயமாகப் பாமாலையும் பூமரூபுந் தொடுத்துச் சாத்துகின்ற பாகவதர்களிடத்தே பிரியங்கொள்ளுவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அனுகேட்டு பூதேவியார் ஸ்வாமி! அடியேனும் அந்தப்பிரகாரம் தேவரீர் விஷயமாகக் கைங்கர்யங்களைத் திருவுள்ள முவக்கும்படிசெய்து வந்தாலல்லவோ இத்தேக மெடுத்ததனாலாகிய பயனைப் பெற்றுக்கொள்வேன். ஆதலால் அடியேனையும் அவ்வாறு செய்வித்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க ஸ்ரீமநாராயணன் பூலோகத்தில் நமது பெரியதிருவடி அமசராகிய விஷ்ணுசித்தனென்னும் விப்ரோத்தமன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்னுந் திவ்யதேசத்தில் இருந்துகொண்டு அந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்துயருகின்றார். அவருக்குப் புத்திரியாகவுதித்து உன்னுடைய மனோபிஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருவாரொன்று அருள, அனுகேட்டுத் தேவியார் அதிக ஆனந்தமடைந்து ஸ்வாமி! வில்லிபுத்தூரென்னுந் திவ்ய தேசத்தின் வரலாறும அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தேவரீரது லீலையும் அந்த பாகவதரது பெருமையும் அடியேனுக்குத் தெரிவித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஸ்ரீமநாராயணன் திருவுளமுயந்து பூலோகத்தில் ஜமபூகிப்பீடத்தில் தக்ஷிணதிசையிலுள்ள பாண்டியதேசத்தில் ஒரு திவ்யகூடத்திர்முண்டு. அதனிடத்து அர்ச்சாவதாரமாக இருந்த நாம் பூர்வம் உனக்குத் துன்பமுண்டாக்கிய இரணியாக்ஷனை வராகவடிவந் கொண்டு வென்று உனக்குப் பலதர்மங்களையும் உபதேசம் பண்ணினோம். அப்பொழுது நீ இவ்விடத்தில் பூவருவோடு எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்றுநமமைப் பிரார்த்தித்தபடி. நாம் அத் தலத்தில் வராகவருவாத்துடன் அனேக கற்பங்கள் உன்னோடு கூடியிருந்தோம். பின்பு ஆரண்யமாக அனேககால மிருத்தது. அதில் பிருகு மார்க்கண்டேயர் முதலான ரிஷிகள் இருந்து நம்மிடத்தில் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்யும்போது காலதேமிவென்னும் ராக்ஷசன் அவர்கள்செய்யுந் தவத்துக்கு இடைபூதசெய்ய, அவர்கள் நம்மைகூறித்த முறையிட நாம் திருப்பாற்கடலைவிட

வெந்து அவளைச் சக்ரபுத்தரால் ஸம்ஹரித்தோம். பின்பு அவளை இரத்தம் நோய்ந்திருந்த சக்கரத்தைக் கழுவும்படி வருணனுக்கு ஆக்கியாபித்தோம். அவன் கங்கை-யமுனை-ஸர்ஸ்வதி என்னும் மூன்று நதியையும் அவ்விடத்தில் அழைத்து அவைகளில் சக்கரத்தில் படிந்த இரத்தத்தை அகற்றினான்; அன்றுதொட்டு அந்தத்தீர்த்தமும் திருமுக்குளமென்று பேர்பெற்று அந்தக் க்ஷேத்ரத்திலிருந்தன. அந்த ரிஷிகள் எங்கள் நிமித்தம் திருப்பாற்கடலுவிட்டு எழுந்தருளியபடியே இந்தக் க்ஷேத்ரத்தில் சேஷசாயிபாய் ஸேவை ஸாத்தந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே வடபத்ரத்தில் சேஷசயனத்தின்மேல் படுத்திருக்கும் பாவனையாக ஸேவைஸாதித்தோம். அதனால் அத்தலத்திற்கு வடவேசுவரபுரமென்றும் நமக்கு வடவேசுவரனென்றும் பெயருண்டாயிற்று அவ்வாறு அனுபததுராலு சதுர்டுகம் தேவர்கள் முனிவர்கள் ஆராதிக்க உன்னோடும் லக்ஷ்மியோடுகூடியிருந்தோம். இவ்வாறு பலபுகங்கள்சென்றபின்பு திரும்பவும் ஆரண்யமாக, சமீபத்தில் கொஞ்சம்பாக, தைபபுத்தூரொன்ற பெயராலுண்டாக்கி வேடர்கள் அனேகர்குடி கொண்டு அவர்களே அவ்வுருக்கு அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள். அவ்வேட்குடியில் மலலியென்னும் ஸ்திரீயினிடத்தில் விலலிபென்றுங் கண்டனென்னும் இரண்டுபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் வலியுள்ளவர்களாகையால் அவ்வேடச்சேரியில் அதிகாரிகளாக விருந்தார்கள்.

அவ்வாறிருந்தவர்கள் ஒருநாள் வேட்டையாடப் புறப்பட்டு அந்த ஆரண்யத்திற்குச் புதல்முடிக்கொள்ள நாம் சயனித்திருந்த இடத்திற்குச் சமீபமாகவருமபோது அங்கொரு புலியைக் கண்டு இளையவனு கண்டனென்பவன் அதைத் தூத்தியோட அப்புலியானது ஓர் புதல்மறைவிற் பதுக்கிநின்று அவன் ஸமீபத்தில் வாக்கண்டு அவன்மேற்பாய்ந்து கொன்றுவிட்டது. அதையறிபுரமல் தமையனுவில்லியென்பவன் தம்பியைத்தேடிப்போய்த் தம்பி யிறந்துகிடக்கிறதைக்கண்டு அழுதழுது கீழ்விழுந்து புண்ணு புண்ணு மூர்ச்சையாயினான். அவன் கனவில் நாமப்போய் கூப்பா! இவ்விடத்தில் நாம்சேஷசயனத்தில்சயனித்திருக்கிறோம்; நீ நமக்குக் கோயில் முதலானவைகளைக் கட்டுவித்து கால்வகைக் குகைகளையும் ஏற்றி நித்தியமாக ஆராதனம் திருவிழா முதலிய விஷயங்களும் நடத்தென்றுசொல்ல, அவனும் ஸ்லாமி! புலியினுலிற

ந்த என் தம்பியை எழுப்பிக்கொடுத்து வேண்டிய திரவியங்கள் வாரும் வழியுங் காட்டியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அந்த நகு நாம் உன் தம்பி உயிர்பெற்றெழுவான்; நீயும் வனுமாகக் கூடி அவனைக்கொன்ற புலி ஓர் குகையில் இறந்துகிடக்கின்றது அந்தக் குகைக்குள்ளிருக்கின்ற அளவிறந்த திரவியங்களை எடுத்துக் கொள்ளுகளென்று ஆக்கிப்பாடித்தோம. அவனுங்கண் விழித்த தம்பியும் உயிர்பெற்றெழுந்துவரக்கண்டு அதிசயமடைந்து ஸத்தோஷத்துடன் தம்பிக்குத் தான்கண்ட கனவைத்தெரிவித்து அவனுடன் சிலதூரம் போகும்போது அங்கு ஒரு குகையில் அந்தப் புலியானது அமப்புட்டு இறந்திருக்கின்றதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அக்குகையிலுள்ள அளவிறந்த திரவியங்களைக்கண்டு ஸத்தோஷித்து அந்தக் குகையை முற்றுக்கையிட்டுக் காவல்செய்து பின்பு ஸ்வாமி எங்கே சயனித்திருக்கின்றதென்று தேடிக்கொண்டுபோக ஆக்கோரிடத்தில் ஓர் ஆலவிரசுத்தினடியில் மூடிய புதலினிடமாக நம்மைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்து அந்தத் திரவியங்களைக்கொண்டு நமக்கு விமானம்-மண்டபம்-மதில்-கோபுரம் முதலியவைகளுங் குறைவில்லாமல் கட்டுவித்துத்திருவிதி முதலானவைகளும் ஏற்படுத்திப் பின்பு அதையடுத்த கொஞ்சம் தூரத்தில் புத்தூரென்னும் ஊரிலிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முதலானவர்களை வருவித்து அதில் குடியேற்றிக் திருவாராதனம் திருவிழா முதலானவைகளை விபவமாக நடப்பித்துக் குடியேறிய பிராமணர் முதலானவர்கள் முன்னிருந்த புத்தூரம தன்பெயராகிய வில்லியென்பதஞ் சேர்த்து வில்லிபுத்தூரென்றும், பழமையாகவிருந்த சேஷத்திரத்தைத் தான் புதுக்கியபடியால் புதுவையென்றும் பேர் விளங்கவைத்தான். இவ்வாறு திருவிழாமுதலான சிறப்புகளைத் தேவர்களுங் கண்டு அதிசயிக்கும்படி நெடுகாள் செய்வித்துவந்து பின்பு தன் தம்பியுடன் ஸ்ரீவைகுண்டம் பெற்றான் இப்பால் பட்டர்பிரானுகிய விஷ்ணுசித்தர் உலகத்தவரைத் திருத்தும்பொருட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்து ஐந்து வயதிலேயே நித்யவஸ்து நாமென்று அறிந்து அதுதொட்டு கந்தவனங்கள் வைத்து வளர்த்து நமக்குப் பூமாலகட்டிச் சரத்திக் கொண்டு பாண்டியானது சபையிற்கட்டிய பொற்கிழியை யுடன்து ப்பாசமயங்களைக் களைந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸ்தாபனஞ் செய்து அரசன்முதலான ஸமஸ்தமானவரையும் திருத்தி மற்றவர்களையும் திருத்தும்பொருட்டு நமதுநிலைகளையுணர்த்திச் செந்த

மிழர் பாமலைகளுந் தொடுத்துச் சாத்திவருகின்றாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருள பூதேவியார் அதுகேட்டு ஆனந்தமடைந்து எம்பெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் பூமாரிபொழிந்து ஸ்துதிக்கவும் ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய திருவுள்ளம் தொடர்ந்துவரவும் உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாங்கடையத்தேறவும் அனேக அற்புதங்கள் உண்டாகிவிளங்கவும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் வைத்து வளர்த்துவருகின்ற நந்தவனத்திலுள்ள திருத்தழாயினிடமாகக் கலியுகம் தொண்ணூற்றேழுக்குமேற் செல்லுகின்ற நளவருஷம் ஆடிமீர் சுல்லபகூழ் சதுர்த்தி செவ்வாய்க்கிழமைசுடின பூரகூத்திரத்தில் ஒருபெண்குழந்தை வடிவமாக ஆவிர்ப்பவித்து கோடிகுரிய பிரகாசமபோற் பிரகாசித்திருந்தார்.

விஷ்ணுசித்தர் காலையில் நந்தவனத்திற்குவந்து வைங்காயிற் செய்துகொண்டு வரும்போது ஓர் துளையின்கீழ் பிரமிக்கத்தக்க பிரகாசமயமாக விருங்கின்ற பெண்சிரோமணியைக்கண்டு ஆச்சரியமும் அன்புங்கொண்டு ஓகோ இந்த ஸ்திரீர்த்வும் நமது கணமணிபோன்ற எம்பெருமானுக்கு அர்ப்பிதமாகத்தக்கதேயல்லது வேறல்ல. ஆதலால் இதைக்கொண்டுபோய் வடபத்ரசாயியின் சுநிதியில் செலுத்துவோமென்று அந்தப் பெண்மணியைத் தமது உபய கரம்புஜங்களாலும் மெல்லெனத் தாங்கிக்கொண்டு உள்ளங்களிக்கவும் உடல்புளிக்கவும் போய் ஸந்தியில் நின்று எம்பெருமானே! இந்தப் பிரகாசமயமானபெண்ணமுதமாகிய அரும் பொருள் தேவரீருக்கு உரித்தாகத் தக்கதன்றி மற்றவர்க்கு உரித்தாகத் தக்கதல்ல. ஆதலால் தேவரீர் அங்கேகிற தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எம்பெருமான் அசரீரியாக இந்தப் பெண்மகவைத் கோதையென்று பெயரிட்டு உமது புத்திரியாகக்கொண்டு வளர்த்து வாருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தந்தலத்திலுள்ளார்க்கும் இந்தப்பெண்குழந்தையைச் சிவிகையின்மேல் ஏற்றிப் பல வுபசாரங்களுடன் போய் விஷ்ணுசித்தரது திருமாளிகையில் விடுத்து வாருங்களென்று ஆக்கியாபித்தருள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களெல்லாம் மனங்களித்து அந்தப்பெண்ணரசை ஒரு பொற்சிவிகையில்வைத்து சத்ரசாமாதியலங்காரங்களுடன் மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கப் பலவித வுபசாரத்துடன் அத்தலத்து வலமாகக்கொண்டுபோய் பெரியாழ்வாரது அஷ்டமங்களங்களுமநீலைந்த திருமாளிகையில் விடுத்தார்கள். பின்பு விஷ்ணுசித்தர்

பனங்கனிந்து பகவத லுக்கிரகத்தால்கிடைத்த புத்திரினைப் புனிதமானவாஸலைகலந்த நீரினும்ஞ்சனஞ்செய்யித்துப் பரிமளமேற்றிய மிருதுவான ஆடையால் திருமேனி கசங்காமல் மெல்லெனவொற்றிப் புரையாற்செறித்து வெறித்து மெல்லென்று செய்த்து இருண்டமயிர்ககற்றாயைக் கோதிச்சிக்கமுத்து ஏலசகாந்தனிகது சூழியமுடித்துச் சுட்டி தூங்கிச் சிவமுதலிய அணிகளிட்புபிழிவ்வாற்செய்து இளம்பிறைபோன்ற றொளிபொருந்திய நெற்றியினிடத்து இலாபகம் திருவுத்திமுதலிய அணியணிந்து முன்னுராயிறைபோல விளங்கிச் சிவகித்தோன்றத் திருமண்ணிட்டு இடையில் ஸ்வர்ணமேகைபோலப் பிரகாசிக்க ஸ்ரீசூர்ணமிட்டும் அழகியகாதுகளில் காடங்கமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தும் எள்ளின் பூவையொத்து விளங்குகின்ற நாகியினிடத்து முத்தனிகளாணிதும் காதுவளையிட்டு கருவெய்தற்போன்று கருணை துளம்புகின்ற கண்களில் அஞ்சனத்தீட்டியும் கமுகையொத்து அழகு பொங்குகின்ற கழுத்தினிடத்து முத்துமலை நவமணிமலை பவளமலை கட்டுவடம் பட்டடைமுதலிய அணிகளாணித்தும் பசிய வேய்போன்ற தோள்களினிடத்துச் சூடகம் தோட்சரி தோள்வளைமுதலிய அணிகளாணிதும் தாமரைமலர்போன்ற முன்கையினிடத்து ரத்தகடகம் பொன்வளைமுதலிய பணிதியணித்தும் காந்தள்மலர்போன்ற மெல்லிய விரல்களினிடத்து ரத்தகதிமாறிய பொன்வளையிட்டு நுகர்போன்ற இடையில் விலையுடந்த ஸ்வர்ணமயமாகிய ஆடையுடுத்தி அகன்மேல் கலைமுதலிய அணிகளாணித்தும் செந்தாமரைமலர்போன்ற சிற்றடியில் செம்பஞ்சுபட்டிப் பொற்சிலம்பு பொற்றண்டை பொற்பாடகமுதலிய அணிகளாணித்தும் இவ்வாய பவனையான அலங்காரங்களைச் செய்து மணமுள்ள மலையொக்கொடியை வளர்ப்பதுபோல் செல்வம்பொருகற் சிரட்டிவளர்த்துவர இளம்பிறைக் கொழுந்துபோல் வளர்தவருகின்ற கோசதயார் அப்பருவத்திற்குணே ஸ்ரீமந்தாராயணனது நுருவடிகளில் பங்கிவைத்து, தமது தகப்பனாராகிய பெரிபாழ்வார் எம்பெருமான் விஷயத்தில் செய்தவருகின்ற கைங்கர்பங்களைத் தாமுஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆஸக்தி யுடையவராய்ப் பிரதிதினமும் பெரியாழ்வாருடன் கந்தவனத்துக்குச்சென்று பூஞ்செடிகட்குத் தண்ணீர்மாரியும் புஷ்பங்களைடுத்தும் தந்தையாகிய விஷ்ணுசித்தர் அதிசயிக்குப்படி வேறுவிளையாட்டுடன்றுமின்றி இவையே விளையாட்டாகக் கொண்டும் ஸ்ரீமத்

நாராயணனது திருநாமங்களை அடிக்கடி வாழினும் சொல்லியும் திருமந்திரத்தை ஜபித்தும் எம்பெருமான் திருவடியை நினைந்து நெஞ்சம் நெகிழ்த்துருகியுங் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பங்களைச் சொரித்தும் அந்நகரிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்முதலிய யாவரும் ஆச்சரிய மடையத்தக்க ஸத்காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறிருந்த கோதையார் மங்கைப்பருவத்தை யுடையவராய்ப் பிதாவின் பிறகு நத்தவனத்துக்குப் பேசுகின்றதை யொழிந்து திருமாளிகையினிடத்தே யிடைவிடாது எம்பெருமான் திருவடிகளை நினைந்துகொண்டு இருக்கின்ற நாள்களில் ஒருநாள் பெரியாழ்வார் நத்தவனத்திலிருந்து கொண்டுவந்த புஷ்பங்களை யெல்லாம் பலவகைப்பட்ட திருமால்களாகத் தொடுத்துத் திருப்பூக்கூடையில் வைத்துவிட்டுப் புறத்திற்சென்ற ஸமயத்தில், கோதையார் அத்திருப்பூக்கூடையை யெடுத்து அதிலுள்ள ஓர்வகை மாலையைத் தூக்கி அகலிடத்திலுள்ள பரிமளவிஷேசத்தை ஆக்கிராணித்து வியப்படைந்து அதைத்தமது அளகபரத்தில் சூட்டிக்கொண்டு கண்ணடியில் அழகுபார்த்து இது எம்பெருமானுக்கு உசிதமான மாலையென்று நினைத்துத் தந்தையார் திரும்பி வருவதற்குள் அதனைக்களையு முன்போலவே அத்திருப்பூக்கூடையில் வைத்து முன்லிருந்தவிடத்தில் தூக்கிவிட்டார். ஆழ்வார் எழுந்தருளி அத்திருப்பூக்கூடையை யெடுத்துக்கொண்டு போய், புஷ்பமாலையெல்லாம் வடபெருங்கோயிலானுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தீர்த்தமும்பிரஸாதமும் வாங்கிக்கொண்டு திருமாளிகைக் கெழநதருளினார். அன்றையதினம் சாத்திய புஷ்பமாலையில் கெய்வத்தன்மையுள்ள பரிமளம் கெடுத்தாரமட்டும விசுவதை அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள அர்ச்சகர்முதலானவர்கள் அறிந்து வியப்படைந்தார்கள். எம்பெருமானும் திருவுளமுவந்தருளினார்.

இந்தப் பிரகாரம் நெடுங்காலம் கோதையார் சூட்டிச்சூட்டி அழகுபார்த்துக் களைத்தலைத்துவர ஆழ்வாரும் அதையறியாமல் வடபதராசாபிக்குப் பிரதிதினமும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு வருகின்ற நாள்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீமநாராயணன் பூப்பிராட்டியார் கோதையாரை அவதரித்துத் தமது கைக்காயங்களைச் செய்கின்றதும் அவரது பக்தி விசேஷத்தையும் எல்லவர்க்கும் அறிவிக்குமாறு திருவுள்ளங் கொண்டருளியபடி பெரியாழ்வார் புஷ்ப

மாலைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அர்ச்சகர் கையில் கொடுக்க அவர் அதை வாங்கி வடபுதரசாயிக்குச் சாத்தும்போது ஒரு மலையில் மயிர் ஒன்றிருக்கக்கண்டு மனஸ்தாபமடைந்து ஆழ்வாரைப் பார்த்து! ஸ்வாமி இதென்ன அபசாரம்? திருமாலையில் மயிர் சிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றதே எம்பெருமான் திருமேனிக்கு எப்படி ஸமர்ப்பிக்கப்படும்; தேவரீர் செய்துவருகின்ற கைங்கர்யங்களிலே இப்படிப்பட்ட அசுத்தம் நேரிடுமானால் மற்றவர்கள் செய்கின்ற தில் என்ன வேரிடாது; இது விஷயத்தில் தேவரீர் திருவடிகளில் அபசாரப் பட்டவனானும் ஆகின்றேன், இம்மாலைகளை யினி ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பிக்க மாட்டேனென்று கீழே வைத்துவிட்டார். ஆழ்வாரும் அதுகண்டு அதிக பயமும் துக்கமும் கெடக்கமுமடைந்து அர்ச்சகரை நோக்கி ஸ்வாமி! இந்த அபராதத்தைக் க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி அந்தக்ஷணமே நந்தவனத்திற்குச் சென்று புஷ்பங்களைத் தேடித்தேடிக் கொய்து மாலைகள் கட்டிக் கொண்டு விரைவாகவந்து அர்ச்சகர் கையிற்கொடுத்து ஸ்வாமி! இதனைச் சாத்துமென்று பிரார்த்திக்க அர்ச்சகரும் அதைவாங்கி ஸமர்ப்பித்து ஆழ்வாரை நோக்கி ஸ்வாமி! சிலகாளாகத் தேவரீர் கொண்டுவருகிற மாலைகள் அதிக பரிமளம் வீசியும் வாடியது போலிருந்தன. அதை வெளியிடுதற்கு அஞ்சி ஸந்தேகத்தோடே சாத்திவந்தேன். இன்றையதினம் அதனோடுமயிருமிருந்தது. இப்படி யிருக்கவேண்டியதென்ன இதை நன்றாகக் கண்டறியவேண்டுமென்று சொல்ல, ஆழ்வார் அதிகேட்டு, கிலேசத்துடனே ஸ்வாமி! என்புத்தி பூர்வகமாக அணுவளவு மபசாரமுண்டாகக் கைங்கர்யங்களை நடத்தினவனன்று. இன்றேதோ எம்பெருமான் மீலையாகத் தோன்றுகின்றது. இதற்கென்ன செய்வெனென்று மனம் நொந்துநொந்துரைத்து விடைபெற்றுத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அன்மிராத்திரி அடங்காத துயரத்தோடு சயனித்து சித்திராயுங்கொள்ளாது ஐயோ இப்படிப்பட்ட அபசாரம் நேரிட்டதற்குக் காரணம் எதுவோவென்று எண்ணி யெண்ணி நாம் தினந்தோறும் திருப்பூக்கடையைத் தூக்கி வைத்துவிட்டு நந்தவன கைங்கர்யத்தைக் குறித்துப் போகின்றோமே நாம் வருவதற்குள் ஏதானும் ஓர் குற்றம் நேரிட்டிருக்காலும் இருக்குமென்று ஒருவாறு துணிந்து அருணோதயமான வுடன் நிதியு கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்து நியதிரின்படி நந்தவனத்திற்குச் சென்று

அதிஜாக்கிரதையாகப் புஷ்பங்களைக்கொய்துவந்து மாலைகள் தொடுத்துத் திருப்பூக்கூடையில் வைத்து ஒரிடத்திற்குக்கி மற்றோரிடத்தில் மறைவாயிருந்துபார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது கோதையார் வழக்கப்படி அத்திருப்பூக்கூடையையெடுத்து அதிலுள்ள மாலைகளைத் தமது அளகத்தில் சூட்டிக்கொண்டு அழகுபார்க்கிற சமயத்தில் பெரியாழ்வார் கண்டு அதிககோபிஷ்டராய்வரக் கோதையார்கண்டு பயந்து சூட்டின புஷ்பமாலைகளைக் களைந்து திருப்பூக்கூடையில் வைத்துவிட்டுக் கண்களில் முத்து முத்தாக நீர்பெருகச் சோரந்த முகத்தோடு கின்றார். ஆழ்வார் அதுகண்டு அம்மா! என்னகாரியஞ் செய்தாய்? எம்பெருமான் விஷயத்தில ஸ்வப்னத்திலும் அபசாரம் செய்யக்கூடாதென்று நன்கு அறிந்த வுனக்கு இப்படிப்பட்ட மதிமயக்கம் ஸம்பவத்தென்ன? பக்தியில்லாத ஸாமான்யர்களுமே இப்படிப்பட்ட காரியஞ் செய்யார்களே யென்று இனியவசனங்களால் புத்திசொல்லி உடனே ரந்த வனத்திற்குச் சென்று புஷ்பங்கள் கொய்து மாலைதொடுத்து வடபெருங்கோயிலான் ஸநதிதியிற் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்.

அன்றிராத்திரி பெரியாழ்வார் ஸ்வப்னத்தில் வடபெருங்கோயில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி ஆழ்வாரைக் கடாக்ஷித்தருளி, பூப்பிராட்டி நமது விஷயத்தில் பூமாலை பாமாலை கைங்கர்யஞ்செய்ய விருப்பி உடமிடத்துப் புத்திரியாக அவதரித்தனள்; ஆதலால் அவள் சூட்டிக்கொண்டு அழகு பார்த்துக்கொடுத்த மாலைகளே நமக்கு உவப்பாகவிருக்கும். நீர் இன்று கொண்டு வந்து கொடுத்த பரிமளமில்லாத வேறுமாலையை நாம அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் காளைதொடங்கி நீர்கட்டுகிற மாலைகளையெல்லாம் அந்தக் கோதையைச் சூட்டிக்கொள்ளச் செய்வித்துப் பின்பு, களைந்த மாலைகளைக் கொண்டுவந்து நமக்குச் சாத்தக்கடவிரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அவ்வாறே அந்தத்தவ்விய சேசத்திலுள்ள யதிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அர்ச்சகர் முதலாகிய யாவருக்கும் கோதையார் சூட்டிக்கொடுத்த மாலைகள் நமக்கு உவப்பாகவிருக்குமென்று ஸ்வப்னம் ஸாதித்து எழுந்தருளினார். சூரியோதயமானவுடன் அந்தகரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தாங்கள் தாங்கள் கண்ட ஸ்வப்னங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்து ஆழ்வார் திருமா

ளிகைக்குவந்து கோதையாரையும் ஆழ்வாரையும் பலவாறு துதித்து வணங்கினார்கள். ஆழ்வாரும் அளவிடப்படாத அதிசயமும் அன்புமுடையவராய், கோதையாரைத் தழுவினெடுத்து மடியில் வைத்து உச்சிமோந்து அவரது திருமுடித்தை நோக்கிக் குருடன் கையில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கம் கிடைத்ததுபோல் நான்செய்த தவப்பயனால் பெறுதற்கரிய பேறுகக்கிடைத்த வுனது மஹத்தந்தைச் சிறிதும் அறியாமற் போனேனேனென்று இவ்வாறு பலவிதமாகத் துதித்து அந்நாள் தொடங்கி எம்பெருமா னருளியபடி கோதையார் சூட்டிக்கொடுத்த பூமாலைகளைக் கொண்டிபோய் வடபத்ராசாயிக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டுவந்தார். கோதையாரும் ஸ்ரீமநாராயணனது நித்தியவினப்பங்களை யனுபவிக்கத்தக்க பருவமுடையவராய் எம்பெருமானுடன் கலந்து சகானுபவஞ் செய்யுமவகை பெவ்வகையென்று எண்ணி யெண்ணி மனமுருகியும் நித்திய நிக்ரீடும் திருமேனி வெதுமாடும் குழல் சோர்த்தும் ஒவ்வொருபோதும் ஸ்ரீமநாராயணனோடு தாம் பூர்வத்திலனுபவித்த அனுபவத்தோன்ற உள்ளங் கரைந்து கரைந்து மோஹித்தும் பிரிவாற்றாதவராய்த் தமது உயிர்ப் பாங்குகளை நோக்கிப் பெண்களே எனது கண்மணிபோன்றும் உயிர்க்கு உயிர்போன்றும் என்மனதில் அநதரங்கமாகவெழுந்தருளியிருக்கின்ற எனது பிராணநாயகனாகிய அழகிய மணவாளனை பஹிரங்கமாகக் கலந்து களிப்பதற்கு உபாயமொன்று சொல்லீர்களானால் நான் உயிர்தரித்து வாழுவேனென்று குறையிர்த்தும் பூர்வம நோபிகாஸ்திரீகள் கண்ணபிரான் விஷயமாக நோன்பு நோற்றதுமுதலிய ஸத்தர்மங்களைத் தாமும் அனுஷ்டித்து அவ்வெளிப்பட * மார்கழித்திங்கள் என்று தொடங்கி திருப்பாவை முப்பது பாட்டும் பாடி எம்பெருமான் தமமை யணைவதற்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டுமெ

* மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்

நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்

சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமியர்காள்

கூர்வேற்கொடுத்தொழில்ந் நத்தகோபன் குமான்

ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்

கார்மேனிச்செங்கட் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்

காராயணனே நமக்கே பறைதருவான்

பாரோப்பு கழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

கனையெல்லாம் நிரப்பி பேரிகை மததளம் தாளமுதலிய மங்கள வரத்தியங்கள் கோஷிக்கவும் பாடகக் கன்னிகையர் நடிக்வும சீதம்பாடவும் ஆழகிய மணவாளரை யெதிர்ப்பாககியிருந்தார்.

பின்பு பதிமகாராடணன் ஆக்ஷரப்படி பிரமமா ருத்திரன் தேவேந்திரமுதலான தேவாகளும காந்தவர்-கிர்புருடா-நிள னார்-சித்தா-முனிலர் முதலான பதினெண்கணதகாரம ஸ்ரீவில் ளிபுத்தூரையடைந் த ஆழ்வாரது திருமாவணிகாரிற்சென்று கோ ளையாலையும் ஆழ்வாரையும் வணங்கிப் பாலவிசமாகியபுழங்கு கோதையாலையாலுந்நாஞ்செய்யித்து வடபுத்திரசாயியின் மொ யிலே அலகசரித்து ஸேவிகுந்நந்தார்கள் குவ்வாருந்நக கோ ளையார் ஆழகிய மணவாளரை ஜினனும் எழுந்தநாங்கண்டே. லிள்ளையே மென்செய்வெனென்று மனமுந்நகி, பெரிய திருவடி யங்குறித்து ஸ்ரீதாத்திராஞ்செய்ய அபர்வது எதிரிநக அவ லாரநோக்கி எனனுயித்தவ்வுகிய ப்ரீரங்காநன் நிர்யாப் அனைத்துவரவேண்டும்; அப்படிசெய்தால் நாடும் அநாநுமிருக்கி னைஆனதைதில் நீருமிருப்பீர் என்றுசொல்ல ஆகுடாட்டி அவர், இவ்வோ அவ்வோ செய்வெனென என்று அந்நகனும் ப்ரீரங்க கத்திரகுபபேயா ஸ்வாமியை ஸேவித்து, தேவபீரென மாயை கணம் எழுந்தருளத் தாழ்ந்தால் கொலையா உயிரசரிமா ரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகெட்டருளி எம்பெருமான அவா திரு ததொள்களி ஸரோகணிந்து மகொன்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கெ ழுந்தருளினார். அதுகண்டு பிரமமாசுதேவாடும் மறவாடும் ஆண்கடையசாய்க் தண்டன் ஸமாபடித்து ஸ்ரீதாத்திராஞ்செய்ய ஸ்வாமியும் கரு ஸேவிட்டிடுவங்கி வடபெரும கோயிலும்கழித் தருள, பெரியாழ்வார் கோலதாரமுடனவனது எம்பெருமானையடிப ணிந்து எனபுத்திரியாகிய சொலதயாலர தேவார்துகடிக் கொடு க்தேனென்று தாரைவார்த்து விவாகோதஸவத்துக்கு வேண்டிய சடங்குகளைச்செய்விக்க எம்பெருமானும் கோலதயாருங்குத்திரு மங்கலியதாரணஞ் செய்தருளினார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ் பமாரிபெய்தும், முனிவர்களாசீர்வதித்தும், ஆனந்தவசத்தராயி ருந்தார்கள். திருக்கவியானதைத ஸேவித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் கள் முதலிய பலரும் விசேஷமாக மனமகிழ்ந்து ஆத்மலாபத லையடைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். சுமங்கலிகள் மங்களமபாட மற்ற் சடங்குகள் முழுதும் முடிக்க, எம்பெருமான் நாய்ச்சி

யாருடன ஸகலஸம்பிரமங்களுடன் வெள்ளையானேயின்மேல் எழு
ந்தருளி ஊர்க்கோலம் வந்தருளித் திருக்கல்யாணத்தை ஸேவிக்க
வந்த தேவர் முனிவர்-பாகவதர்-முதலிய யாவருக்கும் அணுகூல
ஞ்செய்து விடைகொடுத்தருளி, பெரியாழ்வாரை நோக்கி ஆழ்
வாரோ நீர் நமது மாமனாராகக் கடைவீரென்று கியமித்து ஸீரங்கத்
தாக்கு வாருமென்று திருவாய்மொந்தருளிச் சூழிக்கொடுத்த நாய்
ச்சியாராகிய கோலதயாருடன் திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கு
வெழுந்தருளினார்.

பின்பு ஆழ்வாரும் வடபத்ராபயிலை ஸேவித்து அங்கு நின்
றும் புறப்பட்டு ஸீரங்கத்துக் கெழுந்தருளி எம்பெருமான் ஸங்கி
திரிமசென்று தண்டன்ஸமாபிததிக் கைஞ்சித்த ஸ்தோத்திர
ஞ்செய்துகொண்டு நிற்க, அழகியமணவாளன் பெரியாழ்வா
ரை நோக்கி நீர் இவ்விடத்தில் ஒரு கோயில்கட்டி ஓராஸந்தில
நமமையும கோலதையும கருடனையும் எழுந்தருள்பண்ணி
ஆராதனா செய்துகொண்டிருமென்று ஆக்கியாபித்தருள அந்த
பபடியே கட்டுவித்த அதில் எம்பெருமான் முதலாக மூவரையு
மெழுந்தருள்பண்ணி இந்த ஸீராவிழியில்-அரு-ஸமவத்ஸரம்
எம்பெருமானை ஆராதித்துக்கொண்டிருக்க பெரியாழ்வார் பின்பு
சூழிக்கொடுத்த நாய்ச்சியாமுனைவியாகத் திருமங்கிரத்தையோ
டும் ஸீரம் பாராமாணது திருவடி கலையாடந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

திருவாமப்பூரத்திற் செகததுத்தாளவாழியே
திருப்பாவைமுப்பதம் செப்பினர் வாழியே
பெரியாழ்வார்பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளைவாழியே
பெருபூதூர்மாமுனிகுப பிணைஞள் வாழியே
ஒருநாறறுநாறபத்து முன்றுரைத்தாளவாழியே
உயரநகர்க்கேகண்ணி யுகந்தளித்தாளவாழியே
மருவாருத்திருமலலி வளநாடிவாழியே
வயதஞ்சிறப்புத்தாளசெம் மலாப்பதங்கள்வாழியே

நேரிசைவெண்பா.

பெரியாழ்வார்பெண்மணிபா யாண்டாள்நிறத்த
திருவாடிப்பூரத்தின் சீரமை—ஒருகாளைக்
குண்டோமனமே டுணர்ந்தபாராண்டா னுக்
குண்டாகிவெப்பித்தரு முண்டு.

ஆண்டாள்வைபவம் முற்றிற்று.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

கொடினெஜெஷ்டக்ஷத்ருஜேஷ்டவிவரொஜ்வயு
வொவொவடிபாவநாரோஸம் ஹதவடினாரோஸ்யெ||
கோதண்டே ஸ்வேயந்தநக்ஷத்ரே மண்டங்குடி புரோத்பவம
சோளோர்வயாம் வனமாலாமசம் பந்தபத்ரேணு மாஸ்ரயே

தலெவகிவாவரவாலுடெவம்

ரஜேஸயம்ராஜவடிஹ்ணீயு||

பூரவோயகீயோக்யதஸுத்திரோவாம்

ஹகாஷி ரெணம்ஹவஹீயெ ||

தமேவமத்வா பரவாஸுதேவம

ரங்கேஸயம் ராஜவதர்ஹணீயம்

ப்ராபேதகிம் யோக்ருத ஸூக்திமாலாம்

பக்தாங்கிரேணும் பகவந்தமீடே,

பலவகைவளங்களிலுங் குறைபாடில்லாத சோளதேசத்தில் திருமண்டங்குடியென்னும் நகரத்தில் ஸக்ஷ்மீவல்லபுணுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளில் பக்திவைத்து வர்ணச் சரமவொழுக்கத்தவறாது கற்புள்ளமனைவியுடன் இல்லறத்தை நடத்துகின்ற பிராம்மணகுல திலகராகிய வேரர் புரகுடப் பிராம்மணர்புத் திரப்பேறுவேண்டி பகவத்விஷயமான புண்யங்களைத் திரிகரணசுத்தியாகச் செய்துகொண்டவர ஜகதாநுக்ஷுக்கிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்தப் பிராம்மணர் தமது விஷயமாகச் செய்துவரும் புண்யங்

களுக்குக் கிருபைகூர்ந்த தமது ஸ்ரீவனமாலாமசத்தை அவர்க் குப் புத்திராக வுதிக்கும்படித் திருவுள்ளன்கொண்டருள அங் வாறே அந்த பிராம்மணரது மனைவியார் திருவயிற்றில் கருவாகு த்தரித்தருளி கலியுகப்பிறந்த இருதூற்றெண்பத் தொன்பதாவ தான பரபவ வருஷம் மார்கழிமாஸம் கிருஷ்ணசுதூர்த்தசி செவ் வாய்க்கிழமைகூடின கேட்டைக்கூத்திரத்தில் பாகவதர்களுக்கெ ல்லாம் ஸந்தோஷத்தைத் தருகின்ற சுபருசகங்கள் தோன்ற ஓருருமாரர் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அவதரித்த அற்புதவடிவமுள்ள குழந்தையைப் பிராம்மண ரும் அவரது மனைவியாருங்கண்டு மனங்கொள்ளாத மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். பின்பு அக்குழந்தைக்கு வேதோக்தமாகச் செய் யத்தக்க சடங்குகளைச் சுபநாமாகச் செய்வித்து விபரநாராயண ரென்று நாமகரணஞ்செய்து பலவகைச் செல்வங்களிலுங் குறைவு படாதுவளர்ந்து ஏழாமவயதில் உபநயனஞ்செய்வித்து வேதாதிக லைகளை யோதுவிக்க விபரநாராயணரும் ஸமஸ்தகலைகளையுங்குறை வறக்கற்று, தாய்தந்தையர்க்கும் மற்றவர்கட்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கத்தக்க நற்செய்கைகளும்-பகவத்பக்தி - பாகவதபக்தி - ஜீவகாருண்யம்-பொறுமை-வாய்மை - முதலான ஸத்குணங்களி லுஞ் சிறந்தவராகிநுநதார்.

இவ்வாறிருங்கின்ற புத்ரருக்கு விவாகஞ் செய்தற்குத்தக்க பருவகேரிட்டதைத் தந்தையாரறிந்து தமது குலத்திற்கும் ஆசா ரத்திற்கும் பெருமைக்குக்கக்க பராம்மணகுலத்தில் அறிவும், அடக்கமும் - அன்பும் - அழகும் - குறைவில்லாது வளர்கின்ற ஓர்கன்னிகையை வேதவிதிப்படி மங்களவாத்தியம்முழங்க விவா கஞ் செய்வித்தார்.

பின்பு விபரநாராயணர் அம்மங்கையுடன் ஐம்பொறிகட் கும் இன்பத்தை விளைக்கும் லீலைகளைச் செய்துகொண்டு சில காலமவரையில் விஷயபோகங்களிலே மூழ்கியிருநதார். இவ ரிவ் வாறு ஸ்த்ரீலோலராயிருக்க இவர்க்குத் தமது திருவடிக்குப் பா மாலைபூம், பூமாலையும், ஸமர்ப்பிப்பதற்குத்தக்க பருவம் ஸமீ பித்ததை ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளத்திலுணர்ந்த ஸ்த்ரீயின் விஷயமாகச் சென்றமுந்திய கருத்தைத் தமது திருவடியின் விஷயமாகச் செல்லுமபடி அனுக்கித்தருளினார்.

அவ்வனுக்கத்தினால் விபரநாராயணர்க்கு அறிவுவிளங்கி அசுத்தமும் அபித்யமும் அக்கியானமுமாகிய ஸ்த்ரீ விஷயமான

௭௦ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

கிற்றின்பமென்னுஞ்சேற்றிலருந்திச் சுத்தமுமநிக்யமும் ஞானமுமாகிய பகவத்கீழையமான பேரின்பமெனனும் அம்ருதஸாகரத்திலுமுதலாவதை மறந்திருக்கேனே, ஐயோ! நானென்ன காரியஞ்செய்தேனென்று தம்மை வெறுத்துக்கொண்டு அதுகொடங்கி ஜனமரணங்களுக்கு வித்தாகிய விஷய இன்பத்தையும் அதுபெறுதற்குச் செய்யுமுயற்சியையும் முழுதும்வெறுத்து எனமும் பிறவாமைக்கேதுவாகிய மோகாவீன்பதையும் அது பெறுதற்குத்தக்க ஸத்தாகரியங்களுையும் விருப்பி ஸீமம் நாராயணனுடைய திருமுகத்தின்குளையும அவரது திருவடிகளை நினைத்தலும் எம்பெருமான் அபசரவதாரங்கொண்டு பெருந்தருளியதீவ்ய தேசங்களிற் சென்று ஸேவித்தலும் பாகவதாங்களைப் பணிதலும் அவாசன் திருவுள்ளம் ஞாபகப்பின்படி நடத்தலுமாகிய நன்முயற்சிகளில் இரவுபகலும் மிடலவீடாமற் பாவேசித்திருந்தார்.

இவ்வாழ்ந்தருளவா லுருகன் தனித்தலிடைத்தி வீருந்து கொண்டு தாவாம - ஊராவன பறவை - விலங்கு - தாமிரமணிதா - தேவா - என்னும் எழுவகையான ஜனனங்களில் மாயிடை ஜனனங்கிடைப்பதரிது. அதனிலும் ஆண பெண்ணென்னு மிசையால் ஆணைப்பிறப்பதரிது. அதனிலும் கூன் குருடு முதலிய பழிசில்லாமற் பிறப்பதரிது. அதனிலும் இட்புரிசிலுள்ள எழுவகைத் தீபங்களால் நாவலந்திலில் பிறக்கக் கிடைத்தலரிது. அதனிலும் அத்திலிலுள்ள நவவருஷங்களில் பாரதவருஷத்தில் பிறத்தலரிது. அதனிலும் அவவருஷத்திலுள்ள நவகண்டங்களில் குமரிபாசுண்டத்தில் பிறத்தலரிது. அதனிலும் அக்கண்டத்திலுள்ள நால்வகை வரணங்களில் ப்ராமமணவரணத்தில பிறப்பதரிது. அதனிலும் அமிவுள்ளவனாகப் பிறப்பதரிது. அதனிலும் ஸீவைஷ்ணவஸம்பந்தமான மாபிற்றிறப்பதரிது ஐயோ இவ்வள வரிதற் பெற்றுக்கொண்ட நமது வாழ்க்கை நெடுங்காலம் ஜனன சம்பந்தமான ஸ்திரீவிஷயங்களிற் செலுத்தி அவரது அளகத்தைச் - சைவலமென்றும், முகத்தைப் - பூர்ண சந்திரபிம்பமென்றும், கண்களைக் - காவிலவரென்றும், நாசியைக் - குமிழென்றும், செவிகளை - வள்ளையென்றும், இதழைப் - பவளமென்றும், பற்களை - முல்லையருமபென்றும், கழுத்தைக் - கழுகென்றும், தொங்களை - மூங்கிலென்றும், கைகளைக் - கமலமென்றும், முலைகளை - ஸ்வர்ணகலசங்களென்றும், வயிற்றை - ஆலிகையென்றும்,

உருதியை - நீர்ச்சுழியென்றும், இடைபயை - உடுக்கையென்றும், அல்குலை-அரவென்றும், தொடைபயை - வாலழைத்தண்டென்றும். அடியை - அரவிருதமென்றும், இவ்வாறு பலபலவிதமாகப் புகழ்ந்துபுகழ்ந்து மனங்கரைந்து அவரது கண்களாகிய வலையிலகப் பட்டுக் கொக்கைகளாகிய குன்றுகளிலேறிக் குறியாகிய குழியில்தீழ்ந்து மயங்கினேனல்லாமல் கிருபாதிதியாகியும், ஸர்வ ஜீவ ரகுகளாகியும், ஸ்ரீவைகுண்டவாஸனாகியும், ஸர்வோத்தகிருஷ்டனாகவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவடிகளில் லன்பு வைத்து அருதையாளுவீன திருமுருகத்தைக் குறைபடாத அமுகசந்திரவென்றும் திருக்கண்களைத் திவ்யமான செங்கமலங்களென்றும் திருவாய்மலரைச் செங்குமுதுமென்றும் திருமேனிபை நீர் கொண்டமேகமென்றும் இவ்வாறு பலவகையாகப் புகழ்ந்து மனங்கரைந்து உடல புளசமநுமடிக் கண்களில் நீர்சொரிந்து லகங்களைக் கூப்பிட்டுன்று எம்பெருமானே! என்யெனை ரகுகிப்பா மென்று ஸ்துதிசெய்தே னில்லையே இதற்கென்னசெய்வேனென்று எண்ணியெண்ணிப் பெதாந்தராதராரிருந்தார்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளத்தில் கிருபை கூர்ந்து கருடாருடராக எழுந்தருளி ஸேவைஸாரதிச்சுருள, வியாகுலவடித்தராக எண்ணரிட்டிருந்த விபரநாராயணர் பட்டினி கிடந்தவன் பாற்றோறுகண்டதுபோல ஸ்வாமி எழுந்தருளியு லாதக்கண்டு திடீரென்றொழுது ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திரு வடிகளில் படிமுற்ற விழுந்தவிழுந்து தண்டனஸமர்ப்பித்து ஆனந்தபரவசராகித் தெளிந்து ஆனந்தபாஷ்பம் கண்களிலிருந்து நாரைதாரமராகவா கொடியிலிட்ட வெண்ணெய்ப்போல மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகத் தேவமுழுதும் புளகாங்கிதம் கொள்ள ஆஞ்சலியஸ்தராக நின்றுகொண்டு காமமென்னுங் கருங்கடலில்விழுது அறிவுமயங்கி அழுகிக்கிடந்த அடியேனையும் ஒருபதார்க்கதமாகத் திருவுள்ளத்திறகுறித்து எழுந்தருளி ஸேவைஸாரதித்த தேவரீரதுகிருபைக்கு என்ன கைமமாறு செய்யமாட்டுவேன்? ஒழேறா இப்படிப்பட்ட இரக்கமுள்ளஎம்பெருமானே நினைந்துவினைத்துஉருகு ஆனந்தஸமுத்திரத்தி லாடாமல் ஆபாசமான ஸமஸாரஸமுத்திரத்தில் தலைதெரிடாது அழுகதினேனே என்னறிவை பென்னென்று சொல்வேனென்று பலவாறு பரிதபிச்சு ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவரது முகத்தைப்பார்த்தருளி உம்மை

எ. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வை. ஸ. ம.

ஸம்ஸாரத்தின் முன் அருகதுமடி செய்தது, நின்று எழுப்பிப்
படி செய்ததும், காரியமல்லது உமது செயலாகமல்ல. ஆதலால்
நீர் அருகவேண்டுமதில்லை உமது திருவாய்மொழிபெரியகொளியினை
குவாநுமென்று திருவாய்மலர்க்குநரி எழுந்தருளியுள்ளது அழ
வாரும் எம்பெருமான திருவாய்மலர்க்குநரிமாத் அந்த அழைப்பினை
திருவாய்க்கத்தினை கெட்டிக்குநரி அந்த நினைப்பைத் தடுத்துள்ள பாகவ
தர்களைவரும் எதிர்கொள்ளத் திறமில்லை நம் வலமாயவாறு
உட்புகுந்து அழகிய மனவாசனென நமது அழகிய அரண்மனை
யில் விழுகவாழ்க அனந்தமுமபவிகளையென அழகிதது
பத்திரேவடிவாக நின்றுகொண்டிருக்கிறபடிதான் கெட்டிவா
ருநாநுகுதான்னைகவாயத் செய்வோமென மதித்ததுதமது
சேஷசாயியாகிய எம்பெருமான துறவாய்மலர்க்குநரி
குன்றுகொள்கி கொண்டிருக்கிறபடிவாய்மலர்க்குநரி
வதான நமக்குது திறமாய்மலர்க்குநரிவாய்மலர்க்குநரி
முதலான அபசாரங்களைப் பெரிசுமறவாய்மலர்க்குநரி
மபத்திரனைப்பெறுபவர்களை மனவாய்மலர்க்குநரி
யடைவோம் ஆதலால் எம்பெருமான துறவாய்மலர்க்குநரி
யமாகிய எம்பெருமான துறவாய்மலர்க்குநரி
வாய்மலர்க்குநரிவாய்மலர்க்குநரிவாய்மலர்க்குநரி

தெரிந்தபடியே இவ்வுரையினை யுரைத்து வந்தேன். இவ்வுரையினை யுரைத்து வந்தேன். இவ்வுரையினை யுரைத்து வந்தேன்.

[illegible]

∴ கதிர்வன்சூணை நிகழச் சிகரம்வர, தனை, தார்
சுனை யிநுநக ன்றது காலையம்பொழிதரம்
மதுவிநுநகரெதரநீன மரமலவரல்வரம்
வானவரசரகள் வடதுவந்தீனடி
பெதிர்நிறை சினைதநன ரிவிரொடுமடிதநக
இநங்கனிற்றீட்டமும பிடியொடுமுரசும
அதிர்நலிலைகடல் டோன் னுளதெங்கும்
அரங்கத்தம்மடி பள்ளியொழுகநுளாயே.

வள்ளுவத்துத் துளபம் - மீசுவக - முல்லை - சண்புத்தமுதரிய
புஷ்பங்களைப் பெடுத்துப் பலவதை மாலைகளாகத்தொடுத்துத் திண்
ந்தோறுள் தவறாது ஸ்ரீரங்கநகரனுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு
வந்தார்.

அவ்வாறு கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிற கள்ள
களில் ஒருநாள் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் ஸந்திதிக் கெழு
ந்தருளி எம்பெருமானுக்குப் பூமலை ஸமர்ப்பிக்கும்போது எம்
பெருமான் பந்தாங்கரிசேனு வாகிய ஆழ்வாஸரக் கடா கழித்தருளி
ஆழ்வாரே நீர் தமது விஷயமாகப் பாடிய பாடல்களை இன்ன
மொருதரம் நாம் கேட்கும்படி சொல்லுமென்று திருவாய்மலர்ந்
தருளத் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அதுகேட்டு ஆனந்தவச
த்தராய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கைக்கனக்குவித்து நின்று
ஸ்வரீமி! தேவரீர் அடியேனிடத்திலவைத்த கிருபாவிசேஷத்தை
வெளிப்படுத்தவல்லவோ இவ்வாறு நிருவுளம்பற்றியது. ஆயினும்
அந்தப்பாடல்கள் அடியேன் ஸ்வதந்தரத்தால் பாடினவையல்ல
தேவரீர் பாடுவிக்க அடியேன் பாடினேன். ஆதலால் இப்பொழு
தும நியமன பரகாரம் பாடுமேனென்று பரிடி ஆனந்தபாஷ
பஞ் சொரிய அன்பினால் உருகி நின்றார்.

அவ்வாறுசின்ற அழ்வாரை அழகிய மணவாளானாகிய எம்பெ
ருமான் உலந்தருளி தமது திருமார்பி லிறுக்கத் தழுவிக்கொள்ள
ஆழ்வாரும் இரும்புண்ட நீர்போல எம்பெருமான் திருமேனியிற்
கலந்துகின்றார்.

வாழித்திருநாமம்.

மண்டங்குடிப்பகியில்வாழ்வந்தோன்வாழியே
மார்கழியிறசேட்டைநான்வந்ததித்தோன்வாழியே
தெண்டினை குழரங்கரையேதெய்வமென்றன்காழியே
திருமாலையையொன்பான்செப்பினான்வாழியே
பண்ணிருப்பன்னியமுச்சிபத்தரைததான்வாழியே
பானையர்கள் கலவிதண்ணிப்பழித்தசெல்வனவாழியே
தொண்டுசெய்துதனவத்தால் தலக்கினான்வாழியே
தொண்டரடிப்பொடிப்பெருமான துணைப்பதக்கன்வாழியே

தேரிசைவென்பா.

என்னெஞ்சேவின்னைக்கென்னேற்றமெனவுன்னுதியெவ்
அன்னெஞ்சேர்மண்டமணிசூடியிற்றன்னெஞ்சேர்ந்த
சிதண்டரடிப்பொடிமுன் ஞானநியுருண்மார்கழியிற்
கண்டதிருக்கேட்டைநான்காண.

தெண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வவபவம் முற்றிற்று.

திருப்பாணைவர் வைபவம்.

வ்ருங்கெரொஹிணீஜாதம் ஸ்ரீவாணந்திவாஹவாஹெ ।
ஸ்ரீவஹாஸம்மாயகெந்ரம் ஸ்ரீவாஹநஸாஸ்யெ ॥
வ்ருங்கெரொஹிணீஜாதம் ஸ்ரீபாணமநிசுளாபுரே ।
ஸ்ரீவத்ஸாஸம்மாயகெந்ரம் முநிவாஹநமாஸ்யே.
ஸ்ரீவொகஸாராஜஜிஹாஸநீந்ர ஸ்ரீவாஸ்யிரவங்கெய்யாபிநித்யு ॥
கஸஜ்ஜஹந்தகநீயஹந்தம் கஸீஸாஸ்யாபகஸாவபுஹஸ்யு ॥
ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்தர் ஸ்தந்தாதிரூடம்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹந்தமகமநீயபந்தம் கஸீஸவரங்காபகஸார்வபௌமம்.
ஸ்ரீவாஸ்யவங்கெஹந்தமஸ்யாபகஸார்வபௌமம்.
ஸ்ரீவொகஸாராஜஜிஹாஸநீந்ர ஸ்ரீவாஸ்யிரவங்கெய்யாபிநித்யு ॥
கஸஜ்ஜஹந்தகநீயஹந்தம் கஸீஸாஸ்யாபகஸாவபுஹஸ்யு ॥
ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்தர் ஸ்தந்தாதிரூடம்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹந்தமகமநீயபந்தம் கஸீஸவரங்காபகஸார்வபௌமம்.
ஸ்ரீவாஸ்யவங்கெஹந்தமஸ்யாபகஸார்வபௌமம்.
ஸ்ரீவொகஸாராஜஜிஹாஸநீந்ர ஸ்ரீவாஸ்யிரவங்கெய்யாபிநித்யு ॥
கஸஜ்ஜஹந்தகநீயஹந்தம் கஸீஸாஸ்யாபகஸாவபுஹஸ்யு ॥
ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்தர் ஸ்தந்தாதிரூடம்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹந்தமகமநீயபந்தம் கஸீஸவரங்காபகஸார்வபௌமம்.

கலியுகத்தில் முந்நூற்றுநாற்பத்திரண்டுக்கு மேற்செல்லு
கின்ற லுர்மதிவ்ருகார்த்திகைமாசம் க்ருஷ்ணபக்ஷம் த்விதியை
புதுனிழமைசுழிநரோகிணிசுத்திரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸாநாமம்; பல்

வகைச் சிறப்புகளுக்கு மிடமாகிய நிகளாபுரமென்று சொல்லப்பட்ட வுறையூரின் புறத்தில் பொன்னுமவினையும் நன்னிலமாகிய புறம்பணியில் கரும்பென்று சொல்லுமபடி யோங்கிவினைந்த செஞ்சாலிப் பயிரினிடமாக நெற்குகரில் ஸ்ரீமநாராயணனுடைய அணுக்கிரகத்தினால் ஸௌந்தர்யமுள்ள ஓர் குழந்தையாக அவதரித்து சூர்யோதயம்போல, பரகாசித்திருந்தது. அப்பொழுது பூர்வஞ்செய்த தவக்குறைவினாலே இழிசூலமாகிய பாணர் குடியிற் பிறந்தவனுயினும் பகவத்பக்திமுதலான ஸத்தினங்கனிலே சிறந்தவனாகிய ஓர் பாணன் தன்மனையாளுடன் அச்செஞ்சாலி வரப்பின் மார்க்கமாக வருகின்றவன் எமபெருமான் அணுக்கிரகத்தினால் தெய்வத்தன்மையோடு பரகாசிக்கின்ற அந்தக் குழந்தையைக்கண்டு நெடுநாளாகப் பிள்ளையில்லாமல் வருந்துகின்றவனாதலால் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடையவனாகித் தனது இரண்டு கைகளாலும் தழுவிவெடுத்து மார்பிலணைத்துத் தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க அவனும் மனக்களிப்புடன் வயிறு வருந்திப்பெற்ற புத்ரனை வாரியனைத்துக் கொள்வதுபோல மார்பிலணைத்துக்கொண்டு பாலூட்ட அந்த முலைப்பாலையுண்ணாமலிருந்ததைக்கண்டு இதென்னகாரணமென்று இருவரும் ஆலோசித்துக் கொண்டே சேரியிலெடுத்துக் கொண்டுபோய் அவ்விடத்திற் பல வகை யுபசாரங்களுஞ்செய்து பசுவின் பாலேக்கறந்து பரிவோடு புகட்ட அதையுண்டது கண்டு ஆச்சர்யமடைந்து அதுதொட்டு சுத்தமான பசுவின் பாலேக்கறந்து புகட்டி வளர்த்துவந்தார்கள்.

அவ்வாறு வளர்த்துவருகின்ற ஆழ்வாரும் பகவதனுக்கிரகத்தினால் மூன்றுவயதிற்குள்ளே ஸமஸ்தமு முணர்ந்து தம்மை வளர்த்துவருகின்ற பாணர்குலத்தொழிற்கு ஏற்ற வீணுகானத்திற் சிறந்தவராகி ஸதா பகவத்பக்தியும் பகவந் நாமகீர்த்தனமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இவ்வாறிருந்தவர் ஒரு நாள் கமது சேரியைவிட்டுக், காவிரி நதிக்கெழுந்தருளி அந்தநதியில் தீர்த்தமாடி அங்குமின்று பெரிய பெருமானெழுந்தருளிய விமசன சேவை செய்துகொண்டு ஸ்ரீமநாராயணனது சிவ்ய திருவடிகளின் மகிமையை வீணுகானத்திற் நெடுத்துப் பாடவேண்டுமென்னும் வீருப்பமுண்டாக அந்தக்ஷணமே தமமிடத்திற்குவந்து வீணையெழுத்துக்கொண்டு அக்காவிரிக்கரையிற் போய்ப் பெரிய பெருமாள் விமானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே, மேற்போர்த்த

பொலலசுதைநீக்கிப் பதநா இடது தோடசுவற்குப் பின்னிடப் பக்கிடத்தி மரடகத்திருகதி காந்தநுவ ஸக்ஷணத்திற் சொல்லிய கிரமத்திற் சிறிதுநதவறாது ஸ்ரீமந்நாராயணனது திவ்யகுணங்களை யே இலாபபாட்டாகத் தொடுத்தாக் கண்களிலானாக நீர்பெருகவும் கேஹந்தில மயிரகஞ்சசெறியவும் வாசித்துக்கொண்டிருந்தாரா

இவ்வாறு ஆழ்வார யீனையைக்கொண்டு பாடுகின்ற இசைப்பாட்டை விஞ்ஞானாராம் கந்தரவாகுநம் யக்காநுய்யகேடு மனமுருகி அந்தரக்கேவந்து அசைவறியிருந்தாராகள பிரமன உருகச்சின இவ்வர முகலானவாடும் மறந்தகேவாகுநம் அவவி ஸக்ஷணத்தேட்டு அந்தரத்தில் நின்றுபடியே ஆனந்த பரவசாகளா யிருந்தாராகள

அவவிசையைக்கேட்ட மனிதர்களில் அந்நூனமுள்ளொர அவவஞஞானநீங்கி ஸந்தேகாஷஸாகாட்சி ஸமுத்திரத்திருந்தாராகள மிருகம் ஊர்கின மலைய முதலான சாகங்களும அவவிசையைக்கேட்டு மூட்டங்கி அறிவுவிளங்கி இன்பாயமாக விருந்தன. ச முகதிரமுதலாயவகளெல்லாம் நினைதரங்கடாவிருந்தன பெரிப்பெருமாளாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கந்தலேமேகராயப் பெரிய திருவழியினமே ஸெந்தருநி அந்தாததிலின்று அவவிசையாக திருச்செவிகடாட கொண்டு திருவுள்ளமுட்கருளினாரா

இந்தபரமார மின்பமுண்டாகத் திருப்பாணுவார நெடுநேரம் அடங்கு காயிர் நிரகநிலிருந்து இசைபாடிப் பின்பு தமது சேரிக் கெழுந்தருளி லு உலகத்திலுள்ளவாகள அகச்சயிக்கவும் உலகமுழுவதும் பகவத்புகதி நிரம்பவும் ஆழ்வார இந்தப்படியே பூனாவயதுகொடங்கி கெடுமகாலம் சாவிரியில் நீராடிப் பெரிப்பெருமானது ஸ்ரீரங்கவியானத்தை ஸேவிக் துக் காலந்தவறாது நாள்தோறும் இசைபாடிக்கொண்டு வருகிறநாளில் ஒருநாள் ஆழ்வார பகவதவிஷயமாக உள்ளன்புடன் பாடுகின்ற இசையைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைக்க ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருமுகத்தைநோக்கி ஸ்லாமி ! இந்தபக்தன என்மனத்தை அன்புடன் பாடுகின்ற இசையினால் உருக்குகின்றான் சேவரிருக்கும் அவவனுபவம் உண்டாயிருக்கின்றதென்று எனக்குக்கொள்கின்றது ஐயேர் இப்படியிட்ட பக்தனை இவ

ஹம் புறமாக வைத்திருப்பது தேவரீர் க்ருபைக்கு அழகுதர
 னோவென்று சொல்ல, ஸ்வாமிபும பிராட்டியாரது திருமுகத்
 தைநோக்கிப் புண்ணுகொண்டு உண்ணிஷ்டபரகாரம் நாளைக்கு
 அபபடியே செய்துகொள்ளுகிறோ மென்று திருவாய்மலர்ந்து
 கேர்யிற்செழுந்தருளி திருக்கோயிலைக் காத்திருக்கின்ற திருவாச
 ற்வாரங்களுக்குக் காவிரிதீரத்தில் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கிறம
 து பத்தனாகிய திருப்பாணுவாளை நமமிடத்துக்கு அழைத்து
 வாருங்கென்று அர்ச்சகமும்கேன திருவாய்மலர்ந்தருள, அது
 கேட்டு அவர்கள் அப்புதமும் ஆனந்தமுமாகொண்டு அந்தக்ஷண
 மே விரைந்து காவிரிதீரத்திற் போய் திருமுகத்துறையிலே இ
 சை பாடிக்கொண்டிருக்கின்ற ஆழ்வாரைக்கண்டு ஸேவித்து
 ஸ்வாமி! தேவரீரை நமபெருமாள் அழைத்துவாருமபடி ஆக்கியா
 பித்தருளினார்; தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டுமென்று பார்த்த
 திக்க, அதுகேட்டு ஆழ்வார் அதிக வயத்துடனே அவர்களை ஸே
 வித்துக்கொண்டு ஒக்கே அருதியகுலத்தில் இழிவாகிய தொழி
 லைச்செய்கின்ற அடியேன் ப்ரமமாதிதேவர்களுக்கும் கிடைத்தற்
 கருமையான சந்தியில எவ்வாறு வருவேனென்று பாவகையி
 னுறு மறுக்கத் திருவாசற்காரர்கள் ஆழ்வாரை பலாத்காரஞ்செய்
 வதற்கு ஆஞ்சி மீண்டுவந்து பெரியபெருமானிடத்தில் விண்ணப்
 பஞ்செய்ய ஸ்ரீரங்கராயகன் பூர்வம் வேதமுதலாகிய கலைகளையும்
 ப்ராம்மணர் முதலான சூலாசாரங்களையும் ஏற்படுத்திய நமது
 பக்தர் எந்தக்குலத்திற் பிறந்தாராகனோ அந்தக் குலமே மேலான
 குலமென்று நாம சொன்னதாகச்சொல்லி அழைத்து வாருங்க
 ளென்று மீட்டும நால்வரை அனுப்பியருள அவர்களும் ஆழ்வா
 ரிடத்திற்குப்போய் எமபெருமான் திருவாய்மலர்தருளியதைச்
 சொல்லி மெழுந்தருளவேண்டுமென்று ஸேவிக்க அதுகேட்டு
 ஆழ்வாரும் எமபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியது பற்று
 முழுதுமற்ற பாடிபாகவதர்களுக்கே யல்லது ஆசைக்கடலில்
 அழுந்திய அடியேனிடத்துச்செல்லுமோ ஐயோ! புலத்தன்மை
 யுள்ள சிறியேன் புருஷோத்தமனாகிய பெரியபெருமான் எழுந்த
 ருளிய பெரிய திருக்கோயிலுக்கு வரத்தகுமோ வென்று மறுக்க,
 அதுகேட்டு அந்தநால்வரும் பெரியபெருமான் கியமனப்படி வந்
 தோம் தேவரீரை யினி விட்டுப்போகோம் எந்தப் பரகாரமாயாவது
 எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுபோவோ மென்று சொல்ல

அதைக்கேட்ட ஆழ்வார் பயந்து அந்தக்ஷணமே காவிரியைக் கடந்து அக்களையிலோடினார்.

அதுகண்டு வரத அந்நால்வரும் அஞ்சிமீண்டும்பெரியபெருமாள் ஸநிதியில் வரது விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். பெரியபெருமானும் தம்மை யர்ச்சிக்கின்ற சாரங்கமாமுனிவரின் கண்களிலே மூத்தருளி காவிரிக்களையில் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கிற நமது அந்தரங்க பக்தனான திருப்பாணுவாரை உமது தோளிலே யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு விதிவைய வலமாகவந்து நமது ஸநிதியில் விடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சாரங்கமாமுனிவரும் கண்விழித்து அதிகமாக அன்பும் ஆனந்தமும் மேலிட எழுந்து அந்தக் கோயிலுள்ளார்க்கும் மற்றவர்களுக்கும் அறிவித்து அவர்க ளனைவருஞ் சூழ்த்துவரக் காவிரியின் களையிற் சென்று ஆழ்வாரைக்கண்டு சாரங்கமாமுனிவரும் மற்றவர்களும் பணிய அவர்கள் பணியுமுன் ஆழ்வாரும் பயந்து கீழ்விழுந்து ஸேவித்து எழுந்து தூரநிற்க, சாரங்கமுனிவர் பெரியபெருமாள் தமக்கு ஆக்கியாபித்தபடி சொல்லி அடியேன் தோளினிடமாக எழுந்தருள வேண்டுமென்று பார்த்தித்து ஸமீபமாகப்போக ஆழ்வாரும் ஐயோ! இதென்ன அபசாசமென்று கண்களில நீரோ மூக, ஸ்வாமி! இது அடியேன் நினைப்பதற்குங் கூடாததாயிருக்கின்றதென்று சொல்லியோட ஆழ்வார்க்கு முன்னதாக அனந்தமபேர்க்களோடிச் சூழ்த்துகொள்ள அப்பொழுது ஆழ்வாரும் அடங்காத் துக்கத்தோடும் எமபெருமானே இதென்ன கிருவினையாடலென்று சொல்லி யாழதுகொண்டே திருக்கோயிலை நோக்கி ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்தார்.

அப்பொழுது ஸமீபத்திலிருந்த சாரங்கமுனிவர் இன்ஸறக்கு எனது தோள் என்ன புண்யஞ் செய்ததோ வென்று சொல்லிக் கொண்டே தமது இரண்டு கைகளாலும் ஆழ்வாரைத் தழுவி யெடுத்துத் தோள்களின்மே லெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு தேவர்கள் பூமரிசொரிய முனிவர்கள் இருபுறங் முதலாயினோர் வரது துதிக்க ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோடு பாகவதர்களும மற்றவர்களுஞ்சூழ்த்துபுகழ்ந்துவர மங்களவாதியங்கள் முழங்க ஸ்ரீரங்க மென்னுரதியை தேசத்தைப் பரதக்ஷணமாக வந்து திருக்கோயிலுக்குள்ளே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் ஸ்ரீபாதாதி கேச பரிவத்தம ஸேவையாகும்படி அழகிய மணவாளரங்கிய பெரிய பெருமாள் திருவடிக்கு ஸமீபத்திலேவிட்டார்கள். அப்பொழுது

திருப்பாணமுவா எம்பெருமானே ஸேவித்து அனந்தமுறை கீழ் விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எம்பெருமானே பரமபாகவசர்க ளது திருவடியிற்படும இரோணுவும்பெற்றபேற்றில் கோடியிலொ ரு கூறியினுமில்லாத இழிந்தவாகுகிய அடியேனிடத்தில் என்ன கருணையோவென்று நாகத்தழும்பேறத் துதித்துக்கண்ணாமனமுங் குளிர்ந்த ஆனந்த பரவசாகி, பெரிய பெருமானுடைய திருவடி முதலாகிய அவாவங்களில் தமதுஅன்புநிறைந்திருப்பதை யமை த்து * அமலனாதிப்பிரானென்று முதலெடுத்துப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி ஆனந்தபாஷ்பம பொழிய நின்றுகொண்டிருந்தார். அவ்வாறு நின்ற திருப்பாணமுவார் சிரஸின்மேல் அழகிய மண வாளர் தேஜோ மயமாகிய தமது உபய சரணரவிநதங்களைபும வைத்தருள, ஆழ்வாரும் அந்தத்திருவடிகளிலே தமது திருமேனி முழுதும் இனப மயமாக அந்தர்ப்பவித்தருளினார். இவர் லீலா விபூதியில் இருபது திருக்கூத்திர மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

உம்பாதொழுமெய்ஞ்ஞானததுறைபூரான்வாழியே
உரோகினிநாள் கார்த்திகையிலுதித்தவளளல்வாழியே
வம்பவிழ்தார்முனிதோளில்வந்தபிரான்வாழியே
மலர்க்கண்ணைமற்றையொன்றிலைவயாதான்வாழியே
அம்புவியில்மதிளரங்கரகமபுகுந்தான்வாழியே
அமலனாதிப்பிரான் பதமனநளித்தான்வாழியே
செம்பொனடிமுடியளவுஞ்சேவிப்போன்வாழியே
திருப்பாணன்பொற்பதங்கள்செகதலத்தில்வாழியே.

நேரிசை வெண்பா.

கார்த்திகையில்ரோகினிநாள் காண்மினின் னுகாசினியில்
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர் வந்துதிப்பால்-ஆத்தியர்கள்
அன்புடனே தானமலனாதிப்பிரான்கற்றதற்பின்
நஞ்சுடனே கொண்டாடுநாள்.

திருப்பாணமுவார் வைபவம் முற்றிற்று.

அமலனாதிப்பிரானடியார்க்கெண்ணையாட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன்வியையார்பொழில்வேங்கடவன்
நிமலனின்மலனீதிவானவனீண்மதிளரங்கத்தம்மான்நிருக்
கமலபாதங்கள்வந்தென்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

[illegible]

ஸுதாநாகநாபுதாநாம கலியுகபவாநாமபகமே
தனோவர் ஷேமாஸே ஸரதிசரமேதைவதகுரோ
திதேதாரேவஹ்நேஃஸிஸிரகிரணேபூர்ணகிரேணே
க்ஷிதாவா விர்ப்பூதஃகலிரிபு ரமேயா த்மமஹிமா.
கூயாபிக்ஷிபூஸம் க்ஷிவொக்ஷிவாகுரபு |
யவ்யுமொஹிவ்யகூஸாபி ராவிஷ்ணுஹ்நேதஃ ||

கலயாபிக்ஷித்வமஸம கவிலோகதிவாகரம்
யஸ்வதோஸ்ரபசாஸாபி ராவித்பம்நிஷுந்தம்மமஃ

ஸ்ரீமந்நாராயணன் அர்ச்சாவதாரமாக எழுக நளிய சூநீ
வாலியென்னுத திவ்யதேசத்திற்கடுத்த திருஞ்ஞலையலுவர் என்
னுபயதிக்கு அதிபதியாகியும் தனதானபாதி ஸம்பதனுக்களிற்
சிறந்த சூலநில மன்னனாகியும் கள்ளக்குழி மாபிற்றலைவனாகியும்
வசவஸமாபதவனாகியும் மிகுந்த சிவபக்தி செய்துகொண்டிரு
ந்த நீலனென்பவனிடத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண ஸுடைய திவ்யரயுத
மாகிய ஸ்ரீசார்க்காமசமா, அஷ்டாஷ்டா பரவிபாத்தியனாகிய ஸ்ரீமந்
நாராயணனே நித்யமாகிய பரவஸ்துவென மும் மஹ பரஹ்மருத்
ராதி தெவஸ்தகள் அவஸுக்குச் சரீரங்களாய் சேஷபுத்தா யிருப
பவர்களென்னும் அந்த நித்ய வஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண ஸு
டைய நித்ய மங்கள் குணனுபலஞ்செய்து நித்யானந்தகலித்
யடைவிக்கும் ஸம்பம் ஸ்ரீ ஸவஷ்ணவ ஸம்பமென்னும் மஹ ஸம்
யங்கொல்லாம அதித்யமான பலன்களைத்தரும் ஸம்பங்க ளென்
யும் உலகத்திலுள்ள ஆத்மாக்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை
யீ மீட்டறுமபடி கஷ்டிகத்தில் நட்குள-க்குமேற் செல்லுகின்ற கள
வருஷம் கார்த்திகைமாமம் பெளர்ணமி வியாழங்கிழமை கூடின
கிதத்திகாரசுத்திரத்தில் புத்ரனாக அவதரித்தருளினாறு

அவதரித்தருளிய புத்ரசிகாமணியைக் கள்ளக்குலத்தலைவ
னாகிய நீலனென்னுஞ்சைவன் தனது செல்வாபெருங்கத்துக்குத்
தகராபடி மங்குளவாத்தியங்கள் முழங்கச் சாதகம்முதலிய சடங்
ருகளைச் செய்வித்து நீலனென்னும் தனபெயரோ பெயராக நாம
காணஞ்செய்து செள்ளம் அனனபாசனமுதலான மற்றக்கர்மங்
களையும் நடத்தி அன்பு ன் அருமையாக வளர்த்துவந்தான.
அய்வாறு வளர்த்துவந்தவர் எழுவயதுதொடங்கிப் பதினொருவய
திமருள் பூர்வஸம்பந்த விசேஷத்தால் குருமுசமாக ஸகலசாஸ்த
ரங்களையும் இலேசிலே கற்றுணர்ந்து பின்பு யானையேற்றங் குழி
னையேற்றத் தேரூர்தல் வாள்வித்தை மல்லர்வித்தை விலவித்தை
முதலியவும் சங்கிராமாலோசனை முதலான ஸகல லக்ஷணனு
பவங்களும் குலாவில்லாதவராய் நற்குணபூஷணராய் நுண்ணறி
வீற்சிற்று யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கிக் காமனைப்
பார்க்கினுங் கட்டமருள்ள வடிவத்துடன் இளமைப்பருவத்தை
யடைந்து வீரசிங்கம்போற் பாகாசிததிருந்தார். இவரிவ்வாறிருக்
கின்ற கோள்களில் தந்தையாகிய நீலனென்பவன் காலஞ் சென்ற
பின் சோழராஜன் அவனது தலைமையையச் செலுத்துதற்குத்தக்க

அஉ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

புத்ரனுண்டோவென்று விசாரித்து மகத்திரிசனா பதிந்து இந்தப் புத்திரனாத தன்னு சமூகத்திற்கு வரவழைத்ததா சகல சாஸ்திரங்களிலும் பலவிதமான விசுவதகரிலும் விஸ்காரகரானிலும் புகழ்க்களிலும் மதிநுட்பத்திலும் இவ்வாழ்ச்சொழிந்து ஸன்றியுங்கூறாவுபட்டாத அவரது வல்லபகலதயநிந்து ஆதாரமடைந்து மனங்கனித்து ரதகஜகூடக பதாநிகளாகிய காலவகைசு சேனை பனைம அவருக்கு உகொடுத்து முன்னுள்ள தலைமையுடன ஓர் தேவத்தை யும் ஆஸ்ரமபடி அநிகார பட்டமுங்கட்டி அநேக பரிசுகளுந் கொடுத்தனுப்பினான்.

அவ்வாழை நிலவெனபவா அளவில்லாத ஸ்வாபாணபவகதுடன் அதிகாரஞ் செலுத்தி வருகின்ற காலகாலத்தில் ஸ்ரீமங்கராயானே நமது கெய்வமென்றும் அவன நிருவாடியே நமதகூரிக் தான செல்வமென்றும் அவாது திவ்யகுறையுமாவே நமதகூரிக் இன்பமென்றும் அவரொருநகூரிகிய ஸ்ரீ ஸ்வகூண்டமே நமதகூரிக் பிரபாபிய ஸ்தாகமென்றும் ஒவ்வொருபொது ஸ்வ ஸமயகதந்தால் நினைபபித்தும் ஒவ்வொருபொது மறபரித்தும் அநிகராயாகிய ப்ரபஞ்ச வினபங்களில் அருத்தியுா ஸ்ரீமங்கராயானன் மாரஞ்செய்விக்க அமமாயையினால் மயங்கி ஸ்தாபிபக ஸோஸராக விருதகார். இவ ரிவ்வா நிருக்கின்றகாலததில் திருகாக்கூர் பாகவதோதகமன திருவாலியெனனும் ஸ்தல சநித்யவதன அவவிடத்திலிருக்கின்ற திவ்யதீர்த்தமாகிய தாமஸாததா நகத்தில் நீராடி ககாயிலேயே பகவத த்யானஞ்செய்துகொண்டிருநகார். அப்பொருது தேவலோகத்திலிருந்து ஓர் தெய்வ விமானத்தின்மேலே நிக்கொண்டு சில தேவகனஸிகைகள் அததடாகக்காயிலிறங்கி அத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானம பண்ணி மணமுள்ள புஷ்பகங்கைகொண்டு திருவாலிகரகலா அர்ச்சித்து வணங்கிப் பின்பு விமானத்திலே நிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

அத் தெய்வ கனஸிகைகளில் பத்தொவையுள்ள இளங்கனனி கையான ஒரு அபஸாஸ்திரீ அந்தத் தாமனாத் தடாநத்தில் அருமையாகப் புஷ்பித்த ஒரு செங்குழுத மலரைக் கொய்யுமபடி போய் மீண்டு வந்து ககாயிற பார்க்குமளவில் தன்னுடன் வந்த அபஸாஸ்திரீகளையும் விமானத்தைபுங் காணாமல் திகைப்படைந்து நின்றாள். அந்தத் தீர்த்தக்கரையிலிருந்து பகவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்த பாகவதோத்தமன் அந்த அபஸாஸ்திரீ

யாகிப இளங் கன்னிலகையப்பாபாதது அதிசய மடைந்து ஸமீபத் திற்போய் கண்ணிமையாமலும் நிலத்திற் காலபடிபாமலும் மாலை வாடாமலும் அதிசயிக்கத்தக்க வுருவத்துடன் இங்கு நிற்கின்ற நீ எவ்விடத்தி லிருப்பது உன் வாலாறு என்னவென்று கேட்க, ஐயா! நானிருப்பது தெய்வலோகம்; இவ்வுலகத்தில் திருவாலி நாதலா அர்ச்சித்து வணங்கிப்போகும்படி சில அப்ஸரஸ்திரிகளு டன் வந்தீர்கள்; நான புஷ்பம் பறித்துவந்து பார்த்துமளவில் என் னுடன் வந்தவர் லோபும் வீமானத்தைப் பிழைத்திற் கண்ட திலலை. அகனால் திகைக்கின்றே னென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்த பாசவதேவதாமன அமமா! அவர்கள்உன்னை மறந்துவிட்டு இரண்டு எழிலாககரு முன் வீமானத்திலேறிக்கொண்டு போய் விட்டார்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு இனி பென்னசெய் வேனா எவ்வாறு தேவலோகத்திற்குப் போவேனென்று வருத்த, அதுகேட்டு அமமா! நெடுநாளாகப் பிள்ளைவேண்டித் திருவாலி நாதலா பார்த்தித்துக்கொண்டுவருகின்றேன்; ஆதலால் என் குறை நிலநவேறுமபடி எனக்கு நீ புத்திரியாக இருக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள அக்கனானிகையும் ஐயா ஸ்ரீமநகாரா யணனுடைய திருவடிகளில் பத்திவைத்திருக்கின்ற பாகவதரா கிய வுமக்கு நான் புத்திரியாக எப்படிப்பட்ட தவஞ்செய்தீர்கள்; ஆனால் இது திருவாலிநாதலாச்சேவைசெய்த பலனென்று நினைக்கின்றேன்; உமக்கு நான் புத்திரியாவேனுஞ் சிறுபிள்ளை திருவாலிநாதலா அர்ச்சிக்கவும் அடிபணியவும் எளிதிறுகிடைக்கு மாதலால் உமது இஷ்டப்படியே உமக்குப் புத்திரியாவேனென் னென்று சொல்லி அவரை அடிபணிந்து பாகவதனுக்கிரகத்தால் மானி டவடிவங்கொண்டுநிறை அதுகண்டு பாகவதேவதாமனும் மனநகி ழ்ந்து அனைத்து உச்சிமோகது தமது திருமாளிகைக்கு எடுத்த தவ்வொடுப்போய்த் தமது மனைவியாநிடத்தில வந்த வாலாறு சொல்லி இத்தக் கன்னிநையக் கொடுக்க அமமனைவி மனநகி கொள்ளாக மகிழ்ச்சியுடன் வாங்கியனைத்து குமுதமலா வைத்தி ருந்தகாரணத்தால் குமுதவல்லி பென்று பெயரிட்டு அரும யாக வளர்த்துவந்தாள்.

குமுதவல்லியும் பாகவதரால் நின்று நாமனைத்தடா கத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நாமனைமுதலான புஷ்பங்களைக்கொய் து அந்தரங்கமான பக்தியுடன் திருவாலிநாதலா அர்ச்சித்து அடி

பணிந்து பகவத் பக்தியே வடிவாக விருந்தாள். இவ்வாற்றுக
கின்ற குமுதவல்லி தரிலோகங்கனிவுமுள்ள எவ்வகையிட்ட
மேலான அழகுள்ள ஸ்சூர் ஸ்சூரமே மேலான அழகுள்ளவளா
கவும அநிக குணசாட்சியாகவு மிருந்தபடிபால உலகத்திலுள்ள
அரசாசனெல்லாம் கீளவிபட்டித் தனித்தனியாக வந்து அவ
ளது அழகைக்கண்டு மனமுருகி தங்களை தங்களை விவாகஞ் செய
துகொள முற்படி நாநாடியாமங்களாய் முயற்சி செய்தும ஸம
பதியாவமைய யறிந்து மனகதியங்கி முகம் வாடித் தங்கன் தங்க
னிருப்பிடஞ் சேராகு வருத்திரிருந்தார்கள். இத்தச்செய்தியை
நிருககுறையிலுள் அழியியாகிய நீலனென்பவர் அத்தபாகவ
தொத்தமடைந்திருப்போக அவருமுபசரித்து ஐயா நீர் வந்த
காரிய மென்னவென்று கேட்க உமது புத்திரியாகிய குமுதவல்லி
யை விவாகஞ் செயற்கொள்ள விருப்பி வந்தேன். எவ்வித்தி
லும் எனனெண்ணாதவத நீர் முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமெ
ன்று சொல்ல அதுகேட்டு பாகவதொத்தமன் ஐயா நீர் யெளவ
னத்திலும் அழகிலும் கல்வியிலுஞ் செல்வத்திலும் ஆணை
மையிலுஞ் சிறந்தவராயினும் அடிய மதஸ்தராக விருத்தின்றர்.
என புத்திரியே ஸ்வீனும அடியமத ஸம்பந்தமென்று ஸஞ்ச
வான். இதற் கொன் செய்யலாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்
குத்தருணத்தில கட்டியிருக்குந் திரை மறைவி விருந்த குமுத
வல்லி, நீலனென்பவாது வாக் சாதர்யத்தைக்கேட்டு இப்பாடி
பட்ட ஸாமர்த்யமுள்ள புருஷனும் இவ்வுலகத்தி லுண்டோ வெ
ன்று அறிசயித்து அவரைப்பார்ப்போமென்று திரையின வழியா
கப்பார்த்து அவரது அழகைக்குறித்து பாமித்து நிறை, நீலரும
குமுதவல்லியின் அழகு துலும்புகின்ற முகத்தைக்கண்டு மனங்
கொண்டு காமம் தலைக்கேறி விரஹவசததராய் பாமித்திருந்து
பின்பு தெனிகது ஐயா பாகவதொத்தமோ யெளவன பருவமும்
அழகும் பெற்ற பெண்கள் புருஷனில்லாது தனித்திருந்து
காலங்கழித்தல் மணமு மலாச்சியுமுள்ள புஷ்பங்கள் பறித்து
முடிப்பாரில்லாமல மணங்கழிகது வாடுதல்போலவென்று சொல
லுகின்ற பெரியோர் வாக்கியம் உமக்கும உமது புத்திரிக்கு தெரி
ந்ததுதானே. இது விஷயத்தில் என்னிஷ்டத்துக்கு முழுது
மிடக்கொடாம விருப்ப தென்னவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு
பாகவதொத்தமன், இதுவிஷயத்தில என் ஸம்மதம் வேண்டு
தென்ன? என் புத்திரியின் ஸம்மத மாத்திரம் நீர் பெற்றுக்கொள்

ராஜால் போதுமென்று சொல்ல அப்பொழுது குமுதவல்லியும் குறுகைகொண்டு தனது தந்தையார் முகத்தை நோக்கி ஐயா இவா கல்வி யறிவுள்ளவர் ஆனால் சுரனோய் கொண்டு புலனற்ற வாங்குக் கருமபிண கட்டியாயினுங் கைப்பாக விருக்கு மென்பதை மாத்திரம் அறியாதவரல்லவே இவரோ அந்யமாகிய சைவ சமய மென னும பிணியி லகப்பட்டு மயங்குகின்றவர். இவருக்கு எனது வினாப மெவ்வாறு கிடைக்கு மென்று சொல்ல, அதுகேட்டு நீலநென்பவர் நான் தவக்குறைவினால் சைவ சமயத்துக்குட்பட்ட கள்ளக்குடியிற் பிறந்தவ னானானும் அறிவு தெரிந்தது தொடங்கி இதுவரையிலும் என்மனம் ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவடிகளை இடைவிடாது நினைக்கின்றதே யல்லது அச் சைவ சமய தெய்வத்திற் சிறிதேனும் பற்றுண்டாகியதில்லை. ஆதலால் நான் சைவ சமயத்திருக்கினும் வைஷ்ணவ சமயத்தவனாகவே அந்தாங்கத்தினை நுத்தேன். இனி உன்னின்பங்கிடைக்கப் பெறுவேனானால் பஹிபங்கமாக வைஷ்ணவனாவதற்குத் தடையென்ன வென்று சொல்லி அப்பொழுதே தமத்திதற்குப்போய்த்தமக்குரியாளை யழைத்துக்கொண்டு திருநல்லூருக்குப் போய் அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில் ஸமாசரயண முதலானவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருமுகத்தில ஊரத்வ புண்டரமாகிய திருமணக்கீர்ப்பும் திருமார்பில திருத்தழாய் மணி மாலையும் விளங்க ஸ்ரீமந்நாராயணனது ஸநிதியில் நின்று கண் களிலானந்த பாஷ்பமுண்டாகத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்த எழுந்த நின்று நெடுஞளாக சைவசமயமென்னுஞ் சேற்றிலமுந் உண மைய யறியாதிருந்த அடியேனை யின்று ஒரு பெண்முகமாக அச்சேற்றினின்று எடுத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மென்கிற நன்மார்க்கத்தில்விட்டு ஆட்கொண்டருளிய திருபாநிதியாகியதேவாரீருக்கு என்ன வையுமாறு செய்வெனென்று அன்போடுதுதித்து அங்கு நின்று புறப்பட்டுத் தமது செல்வத்துக்குத் தக்க மங்களகோலத் தோடு குமுதவல்லியா ரிருக்குமிடத்திற்குப்போய் ஸமமதியோடு விவாகஞ்செய்துகொண்டு மணவாழ்வு புரிருவரும புருஷன் அணையிலிருக்கின்றபோது திருமங்கையாழ்வார் குமுதவல்லியைத்தழுவிக்கொள்ள குமுதவல்லி அவரது கைகளை விலக்கி அணைய விட்டிடுவாங்கி தூரத்தில் நின்றுகொண்டு நீர் வேஷமாத்திரத்தில் வைஷ்ணவ சமபநதமுள்ளவராகத் தோணுகின்றீரோ யல்லது அந்த வைஷ்ணவ சமபநதாயத்துக்கு உரிததான நம்செய்கை

அக திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

கள ஒன்றும் உமமிடத்திலில்லை. ஆதலால் உபமைத் தீண்டி-
னென்று சொல்ல, அநுகேட்டு இனி எதையாகாம நீ சொல்லு
கின்றாயோ அந்தப் பாரம நடப்பதற்கு வித்தமாக விருக்கின்
தேன்; அந்த நற்செய்கைகளை இன்னதென வெளிப்படவேண்டு
மென்று கேட்கக் குமுதவல்லியார் நாஸ்தோதும் அஷ்டாஷ்டா
பாவர்த்தகர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுத் திருநா
மங்களுக்கு ஆராதனம் பண்ணுவீசது அவர்களது ஸ்ரீபாத தீர்த்
தழும் பரஸாதழும் ஸ்விக்கரித்துக்கொண்டு வருவீரானல் அக
செய்கையே நற்செய்கையென்று சொல்ல, ஆழ்வாரும் அப்படி
யே செய்கின்றேனென்று அந்தக்ஷணமே அவவிடம் விட்டுப்
புறப்பட்டு அந்தத் திருவானியி விருக்கிய பரமபாகவதர்களால்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுத் திருநாமங்களுக்கு நிக்க
உபசாரத்துடன் ஆராதனம் பண்ணுவீசது ஸ்ரீபாத தீர்த்தழும்
பரஸாதழும் வாங்கிக்கொண்டு பரிசுத்தராயத் திருமங்கை குமுத
வல்லியிடத்துக்குவா அதுகண்டு குமுதவல்லியும் அளவிலலாத
மகிழ்ச்சியுள்ளவளாய் அவரது மலை போன்ற தொள்களில் தமது
மார்புக ளழுந்த இன்ப மனுபவித்தாள். ஆழ்வாரும் குமுதவல்
லியினிடமாக ஐம்புல னுகாபசியாகிய இன்ப மனுபவித்து எண்
ணிமந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து மனவசுநிரந்திருநாதர்.

அவ்வாறு குமுதவல்லியுடன் கூடி ரினபாணபவநு செய்து
கொண்டு பகவத்பத்தியிலும் பாகவதபத்திரினாருசிறந்திருக்கின்ற
நாள்களில் சோழராஜன் இவரது சரித்திரத்தை விசாரித்து மாந
ஸர்ய மடைந்து தனக்குப் பகுதி கட்டுப்படி சிலரை அனுப்ப,
அவர்கள் வந்து கேட்கும்போதும் அரசனிடத்தில் அலக்ஷ்ய
முள்ளவராய்த் தக்க உதநாளுரொல்லாமல் காலஹரணஞ்செய்ய
அவர்கள் அதனை அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசன தனது சேனை
களிற் சிலரை அனுப்பி எதவிதத்திலாயினும் பகுதியபணங்கேட்க
வாங்கிவரும்படி ஆக்கியாபிந்த அவர்கள்வந்து நிர்த்தாக்ஷணயமா
க்க கடினமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பகுதியபணங்கேட்க
ஆழ்வாரும் அது ஸ்விஹாதவராய் அவர்களெல்லாம் ஒருக்ஷணத்
தில் ஓடிப்போகும்படி யுத்தஞ்செய்து தூரத்தினிட அதுகேட்ட
அரசன் எல்லவகச்சேனைகளுஞ் குமுத தானே யுத்தஸன்னதக
னாக வந்து டெடுகள் பெருமபொ செய்து வளைத்துப் பகுதிப்
பணங் கட்டும்படி ஆழ்வாரை மகதிரிகள் வசஞ் செய்வித்துப்
போனான்.

அப்பொழுது மந்திரிகள் ஆழ்வானைப் பகுதிக்காகப் பட்டினியாக வைக்க அது ஸாரீயாமல் பகத ரகஷகந்திய எம்பெருமான் அவரது ஸ்வானந்தம் எழுகருளி உமக்கு வேண்டிய தீரவியங்களை காமதருக்கொரும. நா நமது காஞ்சிபுரிக்கு வாருமென்று திருவாய்மலர் து மலர்ந்தருள. ஆழ்வாருங் கண்விழித்து அதிசயமும் அன்பும் மெறபட வெழுந்ந மந்திரிகளைப் பார்த்து நான செலுத்தவேண்டிய பஞ்செய்க காஞ்சிபுரத்திற்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டி பெண்களால் அவிடத்தில் தடைபடாது செலுத்துகிறேன் என்று சொல்லி அவர்கள் ஸமமதம் பெறவு அவரானோடு காஞ்சிபுரத்துக் கெழுந்தருளி பேராருளான யடிபணிந்து அவரது நியமனத்தின்படி வேகவதிதீரத்திற் புலத்தது வைத்திருந்த நிலைபத்தை யெடுத்துப் பகுதி கட்டி மிகுந்த திரவியத்தைப் பா மவதர்கள் விஷயமாகச் செய்யும் ஆராதனத்திற்கு வைத்துத் திருமபவும் திருவாசிகுவந்து குமுதவல்லியோடு இன்புறநுகரா.

இச்செய்தியைச் சோழராஜன் மந்திரிகளால் கேள்விப்பட்ட ஐயோ! இப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவை ஸாமாகயமாக நினைத்துத் தண்டனைக்குட்படுத்தினேன். இந்த அபசாரத்தை யெவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்ளுவேன் என்று மனம் வருஷி ஆழ்வாரிடத்திற் குப்பைய ஸேவித்துத் தான் செய்த குற்றத்தைக் கூப்பித்துக் கொள்ளுமபடி பார்த்தித்ததுப பட்டினி வைத்த தோஷத் தீரும் படி அளவிலலாத திரவியங்களை ஆழ்வாருக்கும பரிவைஷ்ணவர் கருக்கும கொடுத்த விலை பெறவுக்கொண்டு தன் நகரத்தை மலர்ந்தான்.

பின் பு ஆழ்வார் தமமிடத்திருந்த தனங்களை மெல்லாம் குமுதவல்லியுடன் ததியாராதனங்களைச் செய்து செலவு செய்து பின்பு சிலகாலம் வரையில் கடன் வாங்கியும் அந்தக் கைங்கர்யத்தைக் குறைவுபடாது நடத்தி வந்தான். அதன்பின்பொருளால் கடன் கொடுப்பாரு மிலலாமல் ததியாராதனைச் செய்தற்குத் தடைபட்டித் திருமாரிசைக்குவர அந்த யறிந்து குமுதவல்லியார் கதவை மூடிக் காப்பிட்டுக்கொள்ள அதன்கண்டு ஆழ்வார் நிர்ஹேதுவாகக் கதவை மூடிய தென்னென்று வெளிப்புறத்து நின்று கேட்கக் குமுதவல்லி நீர் இன்று ததியாராதனைச்செய்வி யாது வந்தபடியால் இத்தனை நாடும் உமமுடன் எழுந்தருளி

அஅ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

வருகின்ற திருவாலிநாதர் இன்று உம்முட நெழுந்தருளாதபடியால் உள்ளே வரக்கூடாதென்று கதவை மூடினேனெனச் சொல்ல, ஆழ்வார் என்னசெய்வேன் இன்று கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் ஒருவரு மெவ்விடத்திலு மகப்பட வில்லையே யென்று சொல்ல, குமுதவல்லி கடன் கொடுப்பாரில்லை யென்று கைங்காயத்தை விட்டு விடலாமோ வழிகட்டிப் பறித்தாவது செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, ஆழ்வாரு மதுகேட்டு ஆன லவாவாறே செய்கின்றே னென்று சொல்லித் திருமபித் தமது சொற்சடவாத உறவினர் சிநேகர் முதலானவர்களை யழைத்து அவர்களிடத்துத் தமது கருத்தை வெளியிட்டு அவர்களில் நிர்த்தாகூண்யமாக வழிபறிக்கத்தக்க திடங்கொண்டு ஸமமதித்தவர்களைத் தமமுடன் கொண்டு வான்-வில்-அம்பு - முதலிய ஆயுதங்களோடும் அந்நகரை யடுத்த ஆரண்யத்திற்சென்று அதன் வழியாகப் போகின்ற வழி நடப்பவரைத்தடுத்து மூன்றுமுறை தமதுகருத்தை வெளியிட்டு தர்மமாகக்கேட்டு அதற்கு ஸம்மதித்துக் கொடாதவர்களை வலிந்து அச்சமுறுத்தி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களை யபஹரித்துக் கொண்டுபோய்த் ததியாராதனஞ் செய்வித்துக் குமுதவல்லியாரிடஞ்சென்று தாம் செய்த காரியங்களை யெல்லாஞ் சொல்லி மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு அந்தப்ரகாரமே நான்தோறும் மேருமலைக்குத் தெற்கு தென்கடலுக்கு வடக்கு உதயகிரிக்கு மேற்கு அஸ்தமனகிரிக்குக் கிழக்கு இவ்வெல்லைக்குள் ஏகநெகத மார்க்கங்களில் அடவிகளுள்ளதோ அந்தந்த மார்க்கங்களில் வழி கட்டிப்பறிக்கும்படி தம்முடன் கூடினவர்களுக்கு ஆக்கியாபித்துத் தாமும் சேரநேசம பாண்டிய தேசமென்னு மிவ்விரண்டிற்கும் மத்யமாகிய காட்டுவழிகளில் ஓர் மரத்தினடியி லிருந்துகொண்டு அவ்வழியாக நடக்கின்றவர்களைத் தமது ஏவற்காரர்களைக்கொண்டு வழிகட்டிப் பறிக்கும்படி செய்து தாமும் நடக்கின்றவர்களை யழைத்து உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி அவர்களிடத்தில் பழஞ் சீலையுங் கோவணமும் ஒருபோது போஜனமுந்தவிர மற்றவைகளைக் கொள்ளுகொண்டு அவைகளால் ததியாராதனங் குறைவுபாடில்லாத செய்துப் ப்ரஸாதமும் அவர்களது ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் வாங்கிக்கொண்டு குமுதவல்லியுடன் இன்பங்களை யனுபவித்திருந்தார்.

இவ்வாறு கெடுக்காலம் கைங்கர்யங்களை நடத்தி வருகின்ற ஆழ்வாருக்கு மாயா கிங்கரஹமும் பகவ தநுக்ரஹமும் பெறுதற் குத்தக்க பருவம் ஸமீபிங்க, ஒருநாள ஸ்ரீமங்கராயணன் ஆழ்வா ரிடத்தில் ஓர் லீலை செய்யுபபடி திருவுள்ளங்கொண்டு ஈர்த்ரணையும் பாவாதியையும் ஜங்கம் குலத்தவராகவும் பரஹ்மாவையும் ஸரஸ்வதியையும் ஶத்திரிய குலத்தவராகவும் இந்தான் முகலய னவர்களை வைசியகுலத்தவராகவும் சிதபர் நிருநிசன் முகலய னவர்களை சூதாசுலத்தவராகவும் தமமுடன் சூழ்ந்து வருபபடி ஆய்யாசித்தருளித் தாம ஒரு பரஹ்மணைகாகவும் ஸ்ரீமங்கராகத்மீ பார்ப்பண மகளாகவும் திருவுருக்கொண்டு திருமங்கையாழ்வார் இருக்கின்ற காட்டுவழிக்கு ஸமீபத்திலே எழ்த்தருளி வரும் போது அங்காட்டில் ஓர் அரசமாத்நின்மே லேறிக்கொண்டு வழி நடப்பவாகமுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டிருந்த திருமங்கையாழ்வார், தாமிருக்கு மிடத்திற்கு தோாக வருகின்ற பெருங் கூட்டத்தகைக்கண்டு மிகுந்த ஶளிபயு ன் ஶிழிதங்கினுள். அப்பொ ருது எமபெருமான் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி ஜங்கம் வேஷங் கொண்ட ருக்ரன் ஜங்கம் ஸ்திரீவேஷங்கொண்ட பார்வதியுடன் முன்னே வா அகனண்ட ஆழ்வார் அவர்சன் ஸமீபத்தின்போய் எங்கே போகிறீர்கள் நில்லுங்களென்று அதட்டி அனுக்கேட்டி, பாவாதி பயந்து நுத்தாண்டைய சரிரத்தில் மலநகதுவிட அதைக் கண்ட ஆழ்வார் ஜங்கமனே உன்னுடைய ஸ்திரீ எங்கே மெனஅ ஆஸ்சர்ய மடைந்து டேங்க, அப்பா எனக்குக் தெரியாதென்று அவர்சொல்ல, இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்குமபோதே பரஹ் மர முதலானவர்களுந் தங்கள் தங்கள் பத்திமாருடன் சேர்ந்து ஸமீபத்தில்வர ஆழ்வார் அவர்களையெல்லாக் தடுத்தப பயமுண்டாக அதட்டி, நான் நடத்திவருங் ஸசங்கர்யத்துக்காக கீங்க ளனைவருங் கட்டியிருக்கின்ற பழைய வஸ்தாமுங் கோவணமுங் தவிர மற்றப் பொருள்களைபெல்லாம் இங்கே வைத்துவிடுங்கள்; அவ்வாறு செய்யாமற் றடைசெய்வீர்களானால் உங்க ளுயிரைக் காணமாட்டீர்க் ளென்று சொல்லி வீராவேசங்கொண்டு நிற்க, அவ்வாறே பிரமன்-ருக்ரன் - இந்தான்-தேவர் - முனிவர்-சுத்தர்- ஸரஸ்வதி - இரத்திராணி - முதலான ஸகலருந் தாங்கள் தாங்கள் கட்டியிருந்த வஸ்திரநகலி மற்ற ஆபரண முதலான ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் அவர் முன்பு வைத்துவிட்டார்கள்.

ஆழ்வார் அவர்களை யெல்லாம் அனுப்பிவிட்டு அந்தப் பொருள் களையெல்லாம் தமது ஏவலாளர் வசமாகக் குமுதவல்லியா ரிடத் திற்கு அனுப்பித் தனியே நின்றுகொண்டிருக்க, ஸ்ரீமந்தாராய ணன் பிராட்டியாருடன் ஸர்வாபரணலங்கார மணக்கோலமு டையவராய் எழுந்தருளி வர அதனைப் பரகாலராகிய ஆழ்வார் கண்டு ஸந்தோஷத்துடன் ஸமீபத்திற்சென்று நில்லும் நில்லும் மனக்களிப்போடு மனைவிபுடன் கைகோத்துக்கொண்டு எங்கே போகின்றீர்; உமது மனைவி உடுத்த வஸ்திரம் தவிர உங்களிருவர் மேலு மிருக்கின்ற ஆபரணங்கள் முழுவதையும் கழற்றி வையுங் களென்று கோடையிடிபோற் பேரொலி யுண்டாக அகட்டி யுறு க்க, அதுகேட்டு பராமமணனாகிய எம்பெருமான் ஆழ்வாரைப் பார்த்து அப்பா நான் ப்ராமமணன், என்னிருப்பிடம் திருவாவி, என் ப்ராணை யொத்த மனைவியைத் தாய்விட்டி. விருது என் கிருகத்தைக்கு அழைத்துப்போகிறேன். இப்படிப்பட்ட காலத்தில் நீ வழிபறிக்கத் தொடங்குவது தகுதியோ? மற்றக்குலத்தவரைப் பயங்காட்டிப் பறிக்கின்றதனால் வரும் பாபத்தைவிட மனுஷ்யர் களில் தேவர்களாகிய ப்ராமமண குலத்தவரைப் பயப்படுத்திப் பறிக்கின்ற பாவம் பெரிதென்று நீ கேட்டதில்லையோவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ஆழ்வார் நான் வஸ்திராபரணங்களைக் கழ ற்றி வைக்கச் சொன்னால் வீண் கதைகளைப் பேசுகின்றீர்; நான் செய்துவருந்தீயாராதனமொருநாள்தவறுமானால் என்மனைவியான குமுதவல்லி விட்டுக்கு வரவொட்டாள். ஆதலால் நான் இந்தத் தொழில் மேற்கொண்டேன். இதனா லென்ன பாவம் வந்தாலும் வரட்டும்; கைக்காயமாத்திரங் குறைபடாது நடந்தாற்போதும்; இனி பலவாறு நான் சொல்வதென்ன? தாமதஞ்செய்வீர்களானால் இதோ என் கையிலிருக்கின்ற வாளினால் இருதுண்டாக்குவே னென்று வாளை யுருவிக்கொண்டார்.

அப்போது எம்பெருமான் பிராட்டியாரைப்பார்த்து இவன் கடின சித்தனாக விருக்கின்றான்; ஐயோ! இந்தப் பரகாரம் வழிபறிக் கின்ற, பாவம் இவனைச்சேருமோ அல்லது அந்தப் பொருள்களை யனுபவிக்கின்றவர்களைச் சேருமோ வென்று சொல்ல, அதுகே ட்ட ஆழ்வார் வாளை யுறையிவிட்டு ஓர் தடியை எடுத்துக்கொ ண்டு அடிக்கும்படியாகவர, அதுகண்டு எம்பெருமானான ப்ராம் மணர், பயந்தவர்போல் தமது மனைவியார் திருவாபரணங்களை ஒவ்

வொன்றாகக் கழற்றும்போது ஆழ்வார் திருமாங்கல்யத்தையும் அவர் கட்டியவஸ்தரத்தையும் அவிழ்க்கவேண்டுமெனவென்று சொல்லி அந்த ஆபரணங்களை யெல்லாம் வாங்கி ஒரு புறத்தில் வைத்துவிட்டு இனி உமதிடத்திலிருக்கும் பொருளை யெல்லாம் எடுத்து வையுமென்று அதட்ட, ஸ்வாமியும் தமது திருமேனியிலுள்ள திருவாபரணங்களைக் கழற்றி வைத்து உடுத்த வஸ்திரத்தை யும் அவிழ்த்துக்கொடுக்க ஆழ்வாரும் அவரது கைகளில் ஒரு திருவாழி யிருக்கக்கண்டு இந்த ஆழியைக் கழற்றிக்கொடுமென்று கேட்க, எம்பெருமானான பரம்மணரும் இந்த ஆழி அழுத்த மாக விருக்கின்றதால் கழற்றுவதற்குக் கூடாததாக விருக்கின்ற தென்று சொல்ல, ஆழ்வார் ஆனாவிப்படி காட்டுமென்று கையைப் பிடித்து அவ்விரல் மோதிரத்தைத் தமது வாயில்வைத்துப் பற்க ளால் கடித்திழுக்கும்போது எம்பெருமான் மூது “ கலியனே ” வென்று தமது மற்றொரு திருக்கை மலரை ஆழ்வார் சிரஸின் மேல் வைத்தழுத்த அது ஸஹியாது ஆழ்வார் அவர் திருக்கைத் தை விடுத்து ஆபரணங்களை யெடுக்க அது எடுக்கக்கூடாம விருக்கின்றதை யறிந்து அதிசயமுங் கோபமுங் கொண்டு, பரம்மண ரைப்பார்த்து இவைகளை யெடுக்க வாராமலிருக்கின்றது ; நீர் ஏதோ பொரு மந்திரஞ் செய்தீரென்று எண்ணுகிறே னாதலால் அம்மந்திரத்தை எனக்குக் கற்பித்தா லல்லது உம்மை உயிரோடு விடமாட்டே னென்று உறுத்துச்சொல்லி, வாளையெடுத்து வீசப் போக, அதுகண்ட பரம்மணனாகிய எம்பெருமான் ஆனால் சொல் லுகிறேன் வாவென்று ஸமீபத்தி லழைத்து ஆழ்வாரது திருச் செவியில் திவ்ய மந்திரமாகிய திருவஷ்டா க்ஷரத்தை க்ருணைகூர்ந் து உபதேசித்தருளினார்.

ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நித்யமாங்கள குணங்களையும் ஸர்வ லோகாதார நிலைகளையும் பரம்பதத்தி லெழுகின்ற உபா யங்களையும் அந்த மந்திரார்த்தத்தில் கண்டுகொண்டு, அனலிலிட்ட மெழுகுபோல உள்ளங்கரைந்து கரைந்து கண்களி லானந்தபாஷ் பஞ் சொரிந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கொண்டிருந்தார். வேஷங் களை மறைத்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் லக்ஷ்மீ ஸமேதராய்ப் பெரிய திருவடிகளின்மே லேறியருளி பரம்ம ருத்தாதி தேவதைகள் சூழச் சேவை ஸாதித்தருளினார்.

கூடி. திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

அதுகண்ட ஆழ்வார் தண்டமபேரற்கீழே விழுந்துவிழுந்து
 அனுகாவர்த்தி தண்டன ஸமர்ப்பித்து அஞ்சலியஸ்தாயி நின்
 அகொண்டு, அச்சம மன்புற பெருக எம்பெருமானது கோடி
 சூரியோதயமபேரல் பரகாசிக்கின்ற திவ்ய திருமேனியை இமை
 யாது பார்த்துந் தொண்டே ஐயோ! அறிவிலாத அடியை நென்
 னகாரியஞ் செய்தேன். என்னையு மொரு பொருளாகத் திருவுள
 ளத்தி லெண்ணி எம தனையாகிய பெரிய பிராட்டியாருடன்
 பராமமண வேஷங்கொண் டெழுந்தருளியதை எண்ணும் வழி
 கட்டிப் பறித்தேனே! லோக மாதாவாகிய பிராட்டியாரது திரு
 மேனியிலிருந்த திருவாபரணங்களை யெல்லாம் வாங்கவு நணிவு
 கொண்டேனே! எம்பெருமான திருமேனியி லிருந்த திவ்யாபர
 ணங்களைக் கழற்றவு ஸமமதித்தேனே! எம்பெருமான் திருவாய்
 மலர்தருளிய நன்வெறிக்கே துவாகிய இனியமொழிநளைக் கதை
 யென்று அவமறித்தேனே! தேவர்களுக்கும் காண்பதற்கு அரிதா
 ன்திருமேனிக்குப்பழுதுண்டாக வாளால் வெட்டவுந் தடியாலடித்
 தவம் ஏற்பட்டேனே! எம்பெருமான திருக்கைகளை என்ன
 அசத்தமாகிய கைகளாற்பற்றி ஊத்தையாயில் வைத்தும் கடித்
 துச் சுடித்து எபிலாக்கினேனே! ஐயோ! இந்த அபசாரத்துக்கு
 எனன செய்வேன். இப்படிப்பட்ட பாதகனாகிய நான் இனி உயி
 ரை வைத்திருந்த மாட்டேனென்று விமரி விமரி அழகுநா து
 புலம்புகின்றமொது ஸ்ரீமகாராயணன், ஆழ்வாரது திருபுகத்
 தைக் குளிர நோக்கி யருளி, நீர் அநா வெண்தெனென உம
 மீடத்தில் நமங்கிருக்கின்ற கடாசூக்ஷ்மதபும நமமிடத்தி லுமங்
 கிருக்கின்ற பத்தியையும் பலாக்ரு மறிவிக்குமபடி தாமே இவ்
 வாறு செய்வித்தோய். நீ செய்ததென் லாம நமக்கு இன்பமாகிய
 உபசாரமே யல்லாது வெறலை, ஆதலால் இனி இதுவிஷயங்களிற்
 சேயரிக்கின்ற துவிதாபகளைக்கொண்டு நமது திருவாகம பெரிய
 கோரிற்றிருமதிற் முதலான கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு
 உண்ணா நிலையறியாது ஊழி பலவு முழு மமவர்களுக்கு ஊன்று
 கோல்போன்ற விசிஷ்டாத்ஸவாத விநதாநதகதை யாவரு மயிய
 ஸ்காபாருசெய்து நமது விஷயமாகத் தமிழ்ச் சொற்களால் காவ
 வாகப் பாடல்களையும் பாடி வேதார்த்தத்தை வெளிப்பிட்டுந்
 துழுநவாட்டியுடன் கூடிக் கனித்துப்பின்பு நமது பரமபதத்திற்கு
 ஸா, ஸ் என்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் பின்பு எம்பெருமா னருகாஹம் பெற்று மனமுருகியுருகி எம்பெருமான ஸேவை ஸாதித் தருளிய அழகிய திருமேளியை இனி யெங்கே காண்ப தென்று எண்ணி பெண்ணி ஏகங்கொண்டு கைங்காயங்களில் குறைவு வாராமல் நடத்திக்கொண்டு வேதார்த்தங்களை யுணமத்து * “வாடினேன் வாடி” யென்று தொடங்கிப்பெரிய திருமொழி-திருக்குறுத் தாண்டகம்-திருநெடுந்தாண்டகம்-திருவெழுச்சு-நற்றிசுக்கை-சிறிய திருமடல்-பெரியதிருமடல் என்கிற ஆறுபரபதங்களுமாயுசு-மதுரம்-சித்திரம்-விஸ்தாரமென்னும் நால்வகைகளால்பாடியருளி எம்பெருமான் திபமந்தர்தின்படிமுதலவல்லியுடன் திருவாலியிலின்றும் புறப்பட்டுத் தீவய தேசங்கள் தோயஞ்சென்று எம்பெருமானது அர்ச்சாவதாரங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு சத்ர சாமரங்களோடு நாலு கவிப்பெருமான் வருகிறொன்று பிருது சொல்லித் திருச் சினை கோஷத்துடன் சோழதேசத்திற் கெழுந்தருளி சீர்காழிக்கு ஸமீபத்தில் வந்தருளுமபோது அச் சீர்காழியி லிருக்கின்ற சபபந்தனென்னுஞ் சைவரது சிஷ்யர்கள் அதையறிந்து ஈர்வடி யால் மனம் பொறுதவர்களாய் அவர்களைத் தடுக்க அதற்குப் பரகாலாகிய திருமங்கையாழ்வார் நீங்கள் எதுபற்றி விருதைத் தடுக்கின்றீர்கள் உங்களுக்கு நால்வகைக் கவிகளில் ஒன்றாவது பாட வல்லமையுண்டாயின் பாடித் தடைசெய்யலாமென்று திருவாய் மலர்த்தருளித் தாடாளன் ஸநிதிகொழுந்தருளினார்.

பின்பவர்கள் பிரதியுத்தரமொன்றுஞ்சொல்லமாட்டாது தங்கள் ஆசார்யராகிய சம்பந்தரிடஞ்சென்று ஆழ்வா ரருளியதைச் சொல்லி அவருடன் ஆழ்வார் முன்பு வந்து நின்று, அங்கிருந்தவர்கள் நடந்த விருத்தார்த்தங்களை யெல்லாம் சபபந்தருக்குத் தெரியச்சொல்ல, சம்பந்தர் ஆனால் மாமொரு கவி சொல்லுகிறோம் அதற்கு உலா செய்யும் பாப்போ மென்று ஒரு கவி சொல்ல, அக்கவியின் கூறுபாடுகளை அந்தக்ஷணமே எளிதி லுணர்த்தருள, சபபந்தரது கேட்டு அதுபாற்சம்பந்தமு நீரொரு கவி சொல்லும் பாப்போமென்று சொல்ல ஆழ்வாரும் குறுகலகொண்டு

*வாடினேன் வாடிவரு தினேனைமனசுதாந் பெருந்தயரிடமபையிற பிறந்து
கூடினேன்கூடியினை பவர்தமமோடவாதரு மகா வியேகருவி
ஒடினேறோடியுய்வதோபெருளா லுணாவெனும பெருமபதந்தெரிந்து
வாடினேனாடிநானகை மிக்காண்டேன்நாராயணாவென்னுநாமம்.

தாடாளன் விஷயமாக “ஒரு குறளாய்” என்றெடுத்து ஸ்வமதஸ் தாபநமாகவும் இதரமத நிரஸநமாகவும் ஒருபது கவி சொல்லி, முடிவில் தமது பெருமை தோன்ற ஆவிராடன் - அருண்மாரி - அரட்டமுக்கி - அடையார்சீயம் - கோங்குமலர்க்குமுலையர்வேள் - மங்கைவேந்தன் - கொற்றவேற்பரகாலன் - கலியன் சொன்ன தமிழென்று முடித்தருளு, சரபநதரும அதுகேட்டு வியப்படைந் து மமிடத்துக் கவிவாது வென்றவர் நீரோ ஆதலால் நாலு கவிப் பெருமாளென்பது உமக்கே தருமென்று சொல்லி ஆழ்வாருக்கு வேலாயுதமும் வீரகண்டாமணியும் அளித்து, விசேஷமர்யாதை செய்து அனுப்பத் திருமங்கையாழ்வார் அப்பதிமையிட்டு எழுந்த ருளி காவிரிக்கரைக் குடந்தையிற்சென்று தமதயர்த்துக்கு அதி பதியாகிய ஆராவமுதனிடத்தி லீடுபட்டு அவர் குணங்களைப்பல ப்ரபந்தங்களிலும் பலமுறை அதுஸந்தித்து அவ்விடம் விட்டு எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் திப்பதேசங்களனைத்துக்கும் சென்று மங்களாசாஸனஞ் செய்து வருகையில் ஒருநாலத்தில் தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்துக்கெழுந் தருளினார். அங்கு அதற்குமுன் சம்பந்தர்வந்திருந்ததினால் விசே ஷ ஜனநெருக்கமாயிருந்தது. அப்போது ஆழ்வார் தலைவனைக்கா ணுவருந்திய தலைவியின்றன்மையைச்செவிலித்தாய் பாங்கனுக் கறிவிப்பதாக,

* வருக்கைநறுங்சனிசிதரிச்செந்தேன்பொங்கி
வழிக்கரையின் குழிநகரையின்மதகிலோடப்
பெருக்கெடுதலுண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையாசமபநதப்பெருமாள்சேண்மோ
அருட்குலவுமயில்தளிலனலாலவெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினோமென்
நிருக்குமதுதகவனறுநிலவால்வெந்த
இவளையும்பெண்ணுக்கலுமக்கியல்புசானே.

என்று தலைவனாகிய ஸ்ரீகோவிந்தராஜப் பொருமானைக் காணு துசந்திரனாற் கொளுத்தப்பட்டாள்; அப்படிப்பட்டவளைப் பெண் ணுக்கவேண்டும்; முன்பு திருமயிலையில், நெருப்பினால் வெந்த எலும்பைப்பெண்ணுக்கினது போதுமான பெருமையென்றெண் ணாமல் நிலவாலேவெந்த இத்தலைவியையும் முன்போலப்பெண்ணு க்கவேண்டும். என்னும் கருத்தலமத்துப்பாடியனுப்ப, அதுகண்ட சமபந்தர், தலைவன் உலாப்பேசுதலைக் கண்டதலைவி, வருந்துவதை ச்செவிலித்தாய் தலைவனுக்கு அறிவிப்பதாக

கடியுண்டநெடுவாளைகராவ்நற்பிசு
 கயத்துக்குளடகாமல்விசும்பிற்பாய
 அடியுண்டவயர்தென்கின்பழத்தாறழகம்
 அலையுண்டுகுலைசிறுமாவிகாடா
 படியுண்டபெருமானப்பரிந்துபாடிப்
 பரிசுபெற்றபெருமனையடியேனபெற்ற
 கொடியொன்றுநின்பவனிக் கொன்றோசென்று
 கும்பிட்டாளுவிரொன்றுங்கொடுவநாளை.

என்று ஆழ்வாராகிய தலைவர்தவரவைக்கண்ட மாத்திரத்தில் தலை
 வி அன்பின் பெருக்கால் நெக்கு நெக்குநுகி உயிரொன்றேயுடை
 யவளானாள் என்னுங் கருத்தமைத்துப் பாடியனுப்பி, ஆழ்வார்
 வருகையையெதிர் நோக்கி எதிர்கொண்டு சென்று உபசரித்தனர்,
 ஆழ்வாரும், திருத்தில்லர்சித்திரகூடத்தில் எழுந்தருளியிருக்
 கும; எம்பெருமானை மங்களாசாசனஞ்செய்து, அங்குநின்றும்
 பலதீவ்யதேசங்களையும் மங்களாசாசனஞ்செய்து, திருவரங்கத்
 தில் திருமதில் கட்டல் முதலான கைங்கர்யங்களைச் செய்யும்படி
 ஸ்ரீமநாராயணன் ஆக்கியாபித்ததை நினைந்து நினைந்துதம்மருகி
 விருக்கின் தவர்களை நோக்கி நாம ஸ்ரீரங்கத்தில் கைங்கர்யஞ் செய்
 யவேண்டும்; அதற்குத் தக்க திரவியங்களுஞ் செய்வோமென்
 றுகேட்க, அவர்களிற் சிலர் ஆழ்வாலா வணங்கி ஸ்வாமி! நாக
 பட்டணத்தில் புத்தர்கள் பொன்னினாலே பிரதிமையைச் செய்
 துவைத்து வணங்குகின்றார்கள்; அதுகளை யெடுத்துவந்தால்தே
 வரீர் திருவுள்ளப்படி செய்துசொள்ளலாமென்று சொல்ல, ஆழ்
 வாரும் அந்தப் பிரகாரமே தம் பரிஜனங்களாகிய தாழ்ந்துவான், நீர்
 மேல் நடப்பான், நிழலிலமையவான், தோலாவழங்கன் என்கிற
 நாலுமாதிரிகளோடேகூட ஆடல்மாவலவனுக்கொண்டு நாகபட்
 டணத்திற்குச்சென்று அங்கிருக்கும் புத்தர்கள் கோவிலில் ஒரு
 வரும் உள்ளே போகக்கூடாமல் வாசற்படியில் எப்போதும் சுழ
 ன்றுகொண்டிருக்குமபடி செய்யப்பட்டிருந்த சக்கரத்தை நிறுத்தி
 உள்ளே புகுந்து அந்த ஸ்வர்ண விக்ரஹங்களை யெல்லாமெடுத்து
 க்கொண்டு அந்தக்ஷணமே திருவரங்கம் வந்து சேர்ந்து அந்தத்திர
 வியங்களைக் கொண்டு சிற்ப சாஸ்திரப்படி திருமதில் திருக்கோ
 புரம் முதலான அநேக கைங்கர்யங்கள் செய்துவந்தார்.

* இவ்விரண்டு பாடல்களும் தனிப்பாடற்றிரட்டிலுங் காண்க.

அவ்வாறு செய்துவருமபோது சில சிற்பி களற்க்கும் கூலி கொடுப்பதற்கில் ஸாமையால் அந்தச் சிற்பிகளைப் பரமபதிகுமீர் க்கிறீறென்று அவர்கள் ஸம்மதத்துடன் பாடகிலைறிக நாவிரி பாவாஹத்தில் கொண்டுபோய்த் களிதக அதில் வித்தகத் திரு பிகளெல்லாம் அடக்கணமே தியை தேகமபெற்று விமலங்ககி லேறிக்கொண்டு கூடியில் நின்று பார்த்தவர்க ளெல்லாம் அங் சயப்படுமபடி பரமபதத்துக்குச் சென்றார்கள்.

பின்பு மாகபட்டணத்திலிருந்தென பௌத்தர்க ளெல்லா ம் தங்கள் ஸ்வர்ண விக்ரகங்களை யெடுத்துப்போனவ ின்றென்று கேள்விப்படஞ்சோழநாணிடத்திற் போய்ச் சொல்லி யுலாசர் டுக்கொண்டார்கள். அரசன் திருமங்கையாழ்வாரை உலாசரின் துக்கேட்க, ஆழ்வாரும் நாமே அந்த விக்ரஹங்களை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் எமபெருமானை புரிக்ந்தாநகலுடைய மாககங் யங்களுக்கு உபயோகித்தோம். அதனால் துற்றெனென்று பெர் யாகிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு கிஷ்பனமாக வெள வணங்குகின்ற புக்க விக்ரஹம் பெருங்வேறு பெற்றதெனவும் சொ ல்ல, பௌத்தர்கள் அரசனைப்பார்த்து ஸுபாடுவா திருநெல்வேலி துமல்லாமல் எங்கள் ஸமயம் பொய்யென்று நிகரனைந்த சொ தார். இவர் ஸமயம் எப்படிப்பட்டது? இவ்விந் ஸமயங் களை யும குறித்து உமது ஸமுகம் சாஸியாக வாழிக்கலாம். அந்வேர் தோற்றால் அதற்குத்தக்க தண்டனை செய்யவேண்டியது, தாங் கள் தோற்றால் எங்களுக்குத்தகத் தண்டனை செய்கிறது மல்லா மல்எங்கள் விக்ரஹங்களை யெடுத்துப் போனதற்குக்கேள்விவெண் டுவதில்லை என்று சொல்ல அரசன் திருமங்கையாழ்வாரைப்பா ர்த்து இது விஷயத்தி லுமது கருத்தென்னென்று கேட்க ஆழ் வாரும் பௌத்தர்களைப்பார்த்து உங்கள் ஸமயம் எங்கணங்களைச் சொல்லுங்கென்று சொல்ல, அவர்கள் அவைகளைச் சொல்லுந் தோறும் அவைகளிலுள்ள ஆபாஸங்களை மெல்லாம் விதைசூழ் மபடி தெரிவிக்க அவர்கள் எங்கள் ஸமயம் கிற்கட்டும் உமது ஸம ய லகணங்களைச் சொல்லுமென்று கேட்க, ஆழ்வார் நித்ய வஸ் துவைக் காட்டுகின்ற புரிவைஷ்ணவ ஸமய விததாநத்ததை யாவ ருமறிந்து அன்புகொள்ளத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அப்புத்தர்சனை வாயெடுக்க வொட்டாமற் செய்து வென்று ஆண் சிங்கமபோலப் பெருமிதத்துடன் முகமலர்ந்திருந்தார்.

அரசன் மனமகிழ்ந்து ஆழ்வாவை வணங்கி அளவிறந்த திரவியங்களையும் அபாரமான வஸ்திராபரணங்களையும் ஸம்ர்ப்பித்து மதம் பொழிகின்ற யானையின் பிடரிமேலெழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டு ஆட்கர் வலஞ்செய்வித்து மங்களவாத்யங்கள் கோஷிக்கத் தனது மந்திரி முதலானவர்களுடன் சூழ்ந்துபோய்த் திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளச்செய்து தான் விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பி, தன்னகத்துக்குப் போய்விட்டான். ஆழ்வாரும் திருவரங்கத்தை யடுத்து யானையை விட்டிடிவங்கி ஸந்திதியிற் சென்று ஸ்ரீரங்கநாதனை யடிபணிந்து புறம்பவந்த ததியாராதனஞ் செய்வித்து ப்ராஸாதமும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் பெற்று, குமுதவல்லி யிடத்திற்குவந்து அரசன் கொடுத்த பரிசுகளைக்காட்டி ஸந்தோஷஞ் செய்வித்து இன்புற்றிருந்தார்.

இப்படியே நாள்தோறும் சேஷசாரியான ஸ்ரீரங்கநாதனே ஸேவித்துவருகின்றவர் ஒருநாள் ஸந்திதியில் திருநெடுஞ்சாழிடகமென்னும்) ப்ரபந்தத்தை தேவகானத்தினால் பாடிக்கொடுக்க மனமுருகி நிற்க ஸ்ரீரங்கநாதனும் திருவுள்ளுவரதுமது இஷ்டைக் கடைக்கித்தருளி உமக்கென்ன வேண்டியதென்று அந்தவாய் மலர்ந்தருள ஆழ்வாரும் எம்பெருமானை மடைய நியஸ்வாமி! முன் ஸ்ரீசடகோபாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மனடவேதங்களாகிய நாலையும் திருவாய்யேனெஸ்ஸவத்தில் சூழ் திருவேதங்களுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணம் பண்ணும் லீலாபைசெய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளியெம்பெருமானும் அவ்வாறே அனுக்கரஞ் செய்தருளினார். திருக்குருகிலிருக்குஞ் சடகோபரும், ஸ்ரீரங்கத்துக் கெழுநாமபடி திருமுகப் பட்டயமெழுதி ஸந்திதியிலிருக்கின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில்கொடுத்தனுப்ப அவர்கள்திருமுகத்தைக் கொண்டுபோய்த் திருக்குருகர்மேயி ஸந்திதியில் கொடுக்க ஆழ்வார் பரிஜனங்கள் அந்நியமனப்படி ஆழ்வாஸை ஸ்ரீரங்கத்துக் கெழுந்தருள் ப்பண்ணத் திருமங்கையாழ்வாரும் நம்மாழ்வாரை யெதிர்கொண்டு திருவடிதொழுது ஸந்திதிக்கு எழுந்தருள்பண்ணிக் கொண்டு போய்நிற்க எம்பெருமான் ஆழ்வாஸை க்ருபைகூர்ந்து நம்மாழ்வாஸே யென்றைழைத்தருளித் திருப்பரிவட்டம் திருமாலை முதலான வரிசைகளை ப்ராஸாதித்தருளினார்.

ஆழ்வாரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருமங்கையாழ்வாருடன் எழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் மறுநாள் ஏகாதசி தொடங்கிப் பத்துநாள் மட்டும்கூட கீர்வாணவேத பாராயணமும் இரவில் திருவாய்மொழியாகிய திராவிடவேதபாராயணமும் செய்வித்துப் பத்தாவது நாளிரவில் திருவாய்மொழியோதிச் சரத்துமபோது ஸ்ரீசடகோபர் ஸ்ரீரங்கநாதனைத் திருவடிகளில் தொழுமபடியான வழியை ஜீவாத்மாக்கள் அனுசரித்தருளும்படி செய்வித்துப் பின்பு வருஷத்தோறும் இவ்வாறே எழுந்தருளும்படி சடகோபரது திருவுள்ளம் பெற்றுக்கொண்டார். சடகோபரும் பெரியபெருமா ளடிபணிந்து விடைகொண்டு திருக்குருகூருக்கு எழுந்தருளினார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் உலகினுள்ளவர்க ளியாவரும் கூடாத் தோமபடியாக ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவுள்ளப்படி அந்த தீவ்யதேசத்திலொரு யங்கத்தின் சிறிது நிலம் வளைத்து முதுகாடாக்கி இந்நிலத்தில் யாகிய 'ரத்மாக்களே யல்லது பாபிகளாயினும் தபனமபண்ணப் புகளானால் பரமபதம் அடைவார்களென்று உண்மையாவனங்கூடத் திருவினார்.

தூமல்லாமல் சிலகாலம் ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருந்தருளி பூர்வம் தீவ்யதார். இவரை செய்யும்போது மந்தரகிரிக்கு ஸமீபத்தில் பதாரகுறித்து ருது சொல்லப்பட்ட திருக்குறுங்குடியிற் சென்று நம் தோற்றாழகைக் கண்டு களித்து நித்தியவாஸஞ் செய்யவேண்டுகள் தேவ எண்ணியும் அவ்வெண்ணத்தை முடிக்காது ஸ்ரீரங்கத் தீவ்யதேசங்கங்கயஞ் செய்யவேண்டி வந்தவரானபடியால் அத்திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று திருமபவும் ஆசைமேற்பட்டு, ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு குமுதவல்லியாருடன் பரிஜனங்களுக்கும், பரசமய கோளரி வந்தாரென்று சின்னங்களுத வெழுந்தருளி சோலைமலையழகரையும் கூடலழகரையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்ரசாயி யையும் பெரியாழ்வாரையும் திருப்பொருரை வடகரையில் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனையும் எமமிடர்கடிவார் காசினிவேந்தர் அரவிந்தலோசனர் மாயக்கூத்தர் வைத்தமாநிதி என்கிற திருநாமங்களை யுடைய எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரங்களையும் அவ்வல்லிடங்களி லெழுந்தருளி ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்குருகூர் வான்

மாமலை முதலான தீவ்யதேசங்களிற் சென்று எம்பெருமானை அடிபணிந்து திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளினார்.

ஆழ்வார் எழுந்தருளுவதைக்கேட்ட அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள பரிசனங்களுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாருந் திரண்டு எதிர்கொண்டுபணிய அவர்களுடன்சென்று திருப்பாற்கடலில் தீர்த்தமாடி கோபுரவாயிலுக்குட் புகுந்து காண்டமாடு பொய்கையின் கரையில் நுழைப்பைப் பெருமபழம் விழுவதும் வாளைபாய்வதும் பாரத்தமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசராய்ப் போர்ப்புடன் உடல்முழுதும் புளகமெழுகைகளைக் குவித்துக்கொண்டு கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்து ஆனந்தமுடையவராய் விழுந்து விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்றநமசி இருந்தநமசி கிடந்தநமசி திருப்பாற்கடல்நமசி திருமலைநமசி என்கிற ஐந்து நமபிகளையும் ஸேவித்து அடியேனுக்கு இன்று பரமபதம் ப்ராப்தித்தருள வேண்டுமென்று அழகிய நமபியின் பொன்னடியிரண்டையும் பற்றிக் கீழ்விழுந்துருகியருகி அன்பே வடிவாகக் கிடந்தார். அப்பொழுது எம்பெருமான் ஆழ்வாரே உமது இஷ்டப்படியே கொடுத்தருளினோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அந்தக்ஷணமே திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நியமனப்படி அவர் ஸநதிதியில் ஸகல வரிசைகளையும் பெற்று மணவாளபிள்ளையைப்போலே ஸ்ரீவைகுந்தமாதகரத்திலிருக்கும் திருமாமணி மண்டபத்தைச் சேர்ந்தருளினார். இவர் இவ்வுலகில் விபூதியில்-கருதி - திருக்கூத்திர மெழுகுந்தருளியிருந்தார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம் முற்றிற்று.

ஆழ்வார திருவடிகளே சரணம்.

வெண்பா.

பேதைநெஞ்சேயின் னைப்பெருமையறிந்திலையோ
ஏதுபெருமையின் னைக்கென்றியேல்—ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோன மாநிலத்திலவந்துதித்த
கார்த்திகையிறகார்த்திகைநாள் காண்.

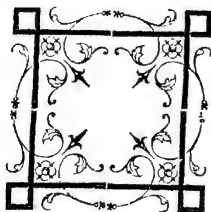
திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்த்தருளிய பிரபந்தங்கள்.

பெரியதிருமொழி	பாசுரம்	௧௦௮௪.
திருக்குறுந்தாண்டகம்	பாசுரம்	௨௦.
திருநெடுந்தாண்டகம்	பாசுரம்	௩௦.
திருவெழுசுற்றிருக்கை	பாசுரம்	௧.
சிறியதிருமடல்	பாசுரம்	௪௦.
பெரியதிருமடல்	பாசுரம்	௭௮.

ஆக பாசுரம் ௧௨௫௩.

கலந்ததிருந் கார்த்திகைக் கார்த்திகைவந்தோன்வாழியே
காசினியிலொண்குறைய ஓரசுகாவலோன் வாழியே
நலந்திகழாயிரத்தெண்பத்து நாலுரைத்தான் வாழியே
நாலேந்துமாறைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
இலங்கெழுசுற்றிருக்கை யிருமடலீந்தான் வாழியே
இம்மூன்றில்பாட்டெழுநூற்றிருபத்தேழிசைத்தான் வாழியே
வலந்திகழும் குமுதவல்லி மணவாளன் வாழியே
வாட்கலியனபரகாலன் மங்கையாகோள்வாழியே.

ஆழ்வார்கள் வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஆசாரியர்கள்

வைபவம்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யமுக்தர்களோடு எழுந்தருளியிருக்கும் அப்ராக்ருதத்வம்மங்கள் விக்ரஹஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய அருந்த கல்யாணகுணனுபவங்களை யிடைவிடாமலனுபவித்து பகவங் முகோல்லாஸமாக திவ்யப்ரபந்தப்ரவசனமுதலாகிய கைங்கர்யங்களைச் செய்து ஆத்மாக்களுஜ்ஜீவிக்குமபொருட்டுச் செய்தருளி அனேகவத்புகங்கள் விளங்கப்பெற்றெழுந்தருளியிருந்த ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்யப்ரபந்தங்களும்திருவத்தியயனோத்ஸவமுதலாகிய கைங்கர்யங்களும் காலவைஷ்ணவத்தினால் ஜீர்ணமானபடியால் இருத திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அவற்றால் போதிக்கப்பட்டப்ரபத்திஸம்பிரதாயத்தையும் இடையறாமல் மறுபடி வழங்குவிக்குமபொருட்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளங்கொண்டு தமதுபரிஜனங்களையும் ஆசாரியர்களாகப்பூலோகத்தில் அவதரிக்குமபடி நியமித்தருளினான்.

ஸ்ரீமந்தாராயணன் மேற்குறித்த ஆசாரியர்களுக்குப் பரமாசாரியனாக எழுந்தருளி யிருக்கிறபடியால் ஆசார்யர்களுள் பரதமாசாரியனாக பூஜிக்கப்படுகின்றான்.

பெரியபெருமாள் முதல் பெரியபிராட்டியார் சேனைமுதலியார் நம்மாழ்வார் நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தார் பெரியநம்பி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் எம்பார் பட்டர் நஞ்சியர் நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வரையில் உள்ள ஆசாரியர்களில் பரதமாசாரியரான பெரியபெருமாள் திருநகூத்தரம் திருவோணம். பெரியபிராட்டியார் திருநகூத்தரம் உத்திரபல்குனி, சேனைமுதலியார் திருநகூத்தரம் பூராடம். மற்ற ஆசாரியர்கள் திருநகூத்தர்கள் அவர்களின் வைபவத்தில் கண்டுகொள்ளவேண்டியது.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம்.

ஸ்ரீவீரநாராயணபுரத்தில் நித்திய வாஸமண்ணிக்கொண்டிருந்தவராயும் சடமர்ஷண குலதிலகராயும் சொட்டைக்குலத்தரசென்று பேர்பெற்றவரான ஈசுவர பட்டாழ்வாருக்கு கவி - நகசுஅசு-க்குமேல சோபகி நகுஸ்ரீ ஆஸிரமீ சுல்லத்ரயோதசி புதனகிழமை கூடின அதுஷ நகஷத்ரத்தில் ஸ்ரீ கஜாநாமசரான ஒரு குமாரர் அவதரிக்க அவருக்கு ஜாசகாமம் செய்கநுளி ஸ்ரீ நாதனென்று திருநாமமசாத்தி அநகநதங்காலங்களிலேரெய்யவேண்டியவைகளைச் செய்து வங்கிபுரத்தாய்சியார் குமாரத்தியான அரவிந்தப பாலவயாரென்றிற் பெண்ணை விவாகஞ்செய்து வைத்தார். இவர் மகாபரசித்தராக சித்தரந்த ப்ரவரனஞ் செய்துகொண்டு வருகாலத்தில் ஒரு குமாரர் அவதரிக்க அவருக்கு ஈசுவர முனியென்று திருநாமமசாத்தி உபயனஞ்செய்வித்து அத்தியய னாதிகளையும் யோகாப்பியாசத்தையுங் கற்பித்துத் தாமும யோக சிஷ்டராக எழுந்தருளியிருந்தார்.

இந்நாதமுனிகள் தமது பிதாவுடனும் புத்ரனுடனும் வீர நாராயணபுரத்தில் மன்னனாரை ஸேவித்துக்கொண்டு நித்யவாஸஞ் செய்திருக்குரள்களில் ஒருநாள் வட்டேசயாசுரைசெய்யத் தொடங்கி பருந்தாவன முதலாகிய திவ்ய தேசங்களை யெல்லாம் ஸேவித்துக்கொண்டு கோவர்த்தனமென்னும் ஸ்தலத்தில் யமுனைத்துறைவரென்றிற் எம்பெருமானை யடிபணிந்து அவ்விடத்தில் வஸித்திருந்தார். ஒரு நாள் நாதமுனிகளுடைய ஸ்வப்ரத்தில் மன்

“னனொழுந்தருளி வீரநாராயணபுரத்துக்கு வாருமென்று ஆக்யா
பிக்க எழுந்த யமுனைத்துறைவரது நியமனம் பெற்றுக்கொ
ண்டு வாரணசி வழியாக ஸ்ரீஜகந்நாதம் ஸ்ரீஅஹோபிலம் திருவே
ங்கடம் பெருமாள்கோவில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் திருச்சித்திரகூடமுதலா
கிய திருப்பதிகளிலெழுந்தருளிய எம்பெருமான்களை ஸேவித்துக்
கொண்டு வீரநாராயணபுரத்துக்குவந்து மன்னனானஸேவித்து
அவரது நியமனத்தினால்அவ்விடத்தில் நந்தவன கைங்கர்யமுதலா
ன கைங்கர்யங்களும்செய்துகொண்டிருக்கும்போது மேல்நாட்டில்
விருந்த சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனானஸேவரு
த்து “ஆராவமுதே” யெனகிற திருவாய்மொழியைச்சொல்லியா
நாதமுனிகள் அது கேட்டருளி ஆனந்தமடைந்து ஆயிரக்கூடத்
பத்தென்றிருக்கின்றதே இப்பரபதங்கள் முடிந்தும் தேவரீர்கூடு
குத் தெரிந்திருக்குமோவென்று கேட்க, அதற்கவர்கள் இவ்வ
டல் பத்துமே தெரியுமென்றுசொல்ல அவர்களிடத்திலதைக்கண
தரித்துப் பெற்றுக்கொண்டு மற்றவைகள் சடகோபரவதரிப்பை
ருக்குருகூர் ப்ரதேசத்திலே யிருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து
தேசத்துக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வாசர் ஸேவித்து மதுரகவி
நடைய சிஷ்யரான பராங்குசதாஸரிக்கண்டு தன்னை ஸமர்ப்
து, ஸ்வாமி! இந்த ப்ரதேசங்களில் திருவாய்மொழி வழங்கி
கின்றதோவென்றுகேட்க, அவர் திருவாய்மொழியுடன் மற்ற
யப்பரபதங்களும்வழங்கி நெடுநகாலமாயிற்று.இப்போது அவ்
வழக்கத்தைப் பெறவேண்டுமானால் அடியேன் ஆசார்யாகிய
மதுரகவியாழ்வார், நம்மாழ்வார் விஷயமாக ஸாதித்தருளின கண்
ணிதுன்சி யுத்தாம்பென்னும் தீவ்யப்ரபதத்தைஆழ்வார் ஸநிதி
க்குமுன் பன்வீரரயிர முருச்சொல்லினால் ப்ரஸன்னராவாரெ
னது அருளிச்செய்தபடி நாம் செய்தால் ஆழ்வாரால் பெற்றுக்
கொள்ளலாமென்று சொல்ல நாதமுனிகளும் அந்த தீவ்யப்ரபத்
தத்தைப் பராங்குச தாஸரிடத்துப்பெற்று ஆழ்வார் ஸநிதிக்கெ
திராகப்பன்வீரரயிர முருகியமந்ததோடு அனுஸந்தானம் செய்து
கொண்டிருக்க பகவந்கியமனப்படி ஆழ்வாரும் ப்ரஸந்ராய் நாத
முனிகளைக் குளிரேநோக்கி உமக்கென்ன வேண்டுவதென்று கே
ட்டருள நாதமுனிகளும் ஆழ்வாரையடிபணிந்து திருவாய்மொழி
முதலான தீவ்யப்ரபதங்களை அடியேனுக்கு க்ருபை செய்தருள
வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் அவருக்கு

ஜ்ஞான சக்தி-ஸஸைக் கொடுத்தருளி திருவாய்மொழி முதலான
நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்களையும் அவைகளின் தாற்பரியங்களையும்
ஸமஸ்தவிசேஷார்த்தங்களையும் உபதேசித்தருளப்பெற்று ஆனந்
தத்துடன் அவ்விடத்தே ஆழ்வாரைச்சேவித்துக்கொண்டு இருக்கி
ன்றார்களில், ஒருநாள் மன்னனார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடையஸ்வ
பன்னத்தில்தீர்த்தப்பந்தங்களை நம்ஸந்நிதியில் ஒருதரம்சொல்லுமெ
ன்று திருவாய்மலர்த்தருள, நாதமுனிகள் ஆழ்வாரிடத்துவிண்ண
ஞ்செய்ய, ஆழ்வார் நீரபோய் அதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும்
பிரியுமென்று விடைகொடுத்தருள, நாதமுனிகள் புறப்பட்டு
ரர்க்கங்களிலுள்ள அந்தத்தத் திருப்பதிகளில் திவ்யப்ரபந்தானு
பானத்தோடு ஸேவித்துக்கொண்டு வீரநாராயணபுரத்தைய
வது மன்னனரை அடிபணிய, மன்னனார்கடாக்ஷித்தருளி திவ்
ரபந்தங்களை இயலுமிசையுமாகப் பாடுவிப்பீரென்று ஆக்கியா
நாதமுனிகள் தமது மருமக்களான கீழைபகத்தாழ்வாரை
ருந்த மேலையகத்தாழ்வாரையும் கொண்டு அந்நதப்ரபந்தங்களைத்
தவகானத்தினால் பாடுவித்தருளினார்.

அனந்தரம் அத்தேசத்து ராஜனான சோழன் ஸமுகத்திலுள்
ளதாளிகளிருவரில மனுஷ்யகானம பாடுவானை யங்கீகரித்து, தேவ
கானமபாடுவானைத்தவிர்க்க அவன் தேவாலயங்கள் தோறுமபாடிந்
கொண்டு வந்து மன்னனார்கோவிலிலுமபாட, நாதமுனிகள் அதைக்
கேட்டருளி ஸந்தோஷித்துப் பலவரிசைகளுங் கொடுப்பித்தரு
ள இச்செய்தியை அரசனறிந்து நாதமுனிகளை உபசாரத்துடன்
தமதுஸமுகத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து
ஸ்வாமி! இத்தாசிபாடுகின்ற தேவகானத்தை அறிவீரோவென்று
கேட்டக நாதமுனிகள் அத்தாசிகள் இருவரையும் வருவித்துப் பாட
ச்செய்து இது மனுஷ்யகானம உமசகுத்தெரியும்; இது தேவகா
னம தேவர்களுக்குத் தெரியுமென்று சொல்லியருள அரசன்தே
வகானத்தை தேவரீர் அறிவீரெனபதை நாங்களெவ்வாறு அறிவ
தென்றுகேட்டக, நாதமுனிகள் நூறுதாளங்களைவருவித்து ஏககா
லத்திலே தட்டுவித்து அதனதன் ஓசையைக்கொண்டு இது இது
இத்தனை இத்தனை இடையுள்ளதென்று அருளிச்செய்ய ராஜன்
இவைகளைப்பரிசோதித்து ஆச்சரியப்பட்டு அவரதுதிருவடிகளில்
பணிந்து அனேகநிரவியங்களைக்கொடுக்க நாதமுனிகள் நமக்கொ

ன்றும் வேண்டுவதில்லையென்று அரசனை யாசீர்வதித்து விரகநாஸ
ணபுரத்துக்கெழுந்தருளினார்.

இவர்திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்களாகிய - புண்டரீகாகுந்தர்-
குருகைக்காவலப்பன் - நம்பிகருணாகரதாஸர் - ஏறுதிருவுடையார்
திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் - வானமாதேவியாண்டான் - உருட்
புட்ரோச்சான் பிள்ளை - சொக்கத்துராழ்வான் என் கிற எண்மீகளு
க்கும் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் வேதசாஸ்தரங்களையும் தாம்செய்த
ருளின நியாயதத்வம் யோகரஹஸ்யம் இதுகளையும் கற்பித்துவரு
கின்றதகாலத்தில் நாதமுனிகள், முன்புநீரங்கத்தில் திருமங்கையா
ழ்வார் செய்துவந்த திருவத்யயனோத்ஸவக் கட்டளைப்பாட்டைத்
திருமபவும் ஜீர்னோத்தாரணம் பண்ணும்படி சினைநது அவ்விட
திற்கெழுந்தருளி முன் ஆழ்வார் செய்வித்தபடி அந்த உத்ஸவ
தைச்செய்வித்தருளி இதுபோல் இன்னும் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ண
வஸம்பரதாயங்களை யேற்படுத்திச் சிலநாளங்கிருந்துபின்புவிடை
பெற்று அவ்விடம்விட்டுத் திருக்குடந்தைக் கெழுந்தருளி ஆராவ
முதன் ஸந்தியில் நம்மாழ்வாரைத் திருப்பிரதிஷ்டைசெய்வித்து
அவ்விடத்தில் திருவத்தியயனோற்சவத்தை நடப்பித்து இப்பிரபந்
தத்தை நிலைநிறுத்தினவராகையாலே ஆராவமுதாழ்வாரென்று
அவ்வெம்பெருமானுக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி இச்சித்தார்த்தப் பிரவ
ர்த்துர்த இவரேயென்று மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு பணிந்து நிமித்,
படைபதியான ஆராவமுதாழ்வார் குளிரக்கடாஷித்து தீர்த்தாதி
யப் பவரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, அதுகளைப்பெற்றுக்கொண்டு
பித்திராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்குசிலகாலம் யோகத்தி
யும்ந்து குருகைக்காவலப்பனுக்கு யோகக்ரமங்களை அருளிச்செ
ய்து திவ்யப்ரபந்தாதி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பரதாயங்களைத் தேசங்க
ளில் ப்ரவசனஞ்செய்யும்படி உய்யக்கொண்டாருக்கு நியமித்தரு
ளித் தமதுபுத்திரராகிய ஈசுவர முனிகளைப்பார்த்து உய்க்கு ஒரு
புத்ரனுதயமாவர்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்
சாத்துமென்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டாரையும் குருகை
க்காவலப்பனையும் பார்த்தருளி உங்களுக்கு நாம்சொன்ன தர்ச
நார்த்தங்களையும் யோகக்ரமங்களையும் அந்த யமுனைத்துறைவரு
க்கு உபதேசியுங்களென்று நியமித்தருளி முன்பேரவ யோகத்தில்
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பெருமாள் ஒருநாள் பரிவாரத்துடனே வேட்டையாடிப் போகின்றவர்போல்வந்து நாதமுனிகள் எங்கேயென்று அவர்புத்திரிகளைவினவிப்போக அப்பெண்பிள்ளைகள் நாதமுனிகளிடத்து வந்து ஸ்வாமி! நம்மகத்தில் ஒரு குரங்கும் இரண்டு வேடரும் ஒரு பெண்ணுடன்வந்து நாதமுனிகளெங்கேயென்று கேட்டுப்போயினார்களென்று சொல்ல நாதமுனிகளும் அவர்கள் சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் இளையபெருமானும் ஸீதாபிராட்டியா நம்ம சிறிய திருவடியுமாக இருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அன்பும் அச்சமும்கொண்டு எழுந்து ஓடி எதிர்வருகின்றவர்களை யெல்லாம் இப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வழியில் போகக்கண்டவர்களாவென்று கேட்க அவர்களெல்லாம் போகின்றார்களென்று சொல்லக்கேட்டுக் கண்ணில் நீர்வடியக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தின் கீழ்வாசலளவாக மூத்தருளி அங்குள்ளவர்களைக்கேட்க அவர்கள் கண்டதில்லையென்று சொல்ல அங்குநின்றவாறே கீழ்விழுந்து மோவியித்துக்கிடக்க, அப்போது பிராட்டியோடும் இளையபெருமானோடும் திருவடியோடுங் கலந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸேவைசாதித்தருள என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே என்று அவன் திருவடியைத் தொழுது திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இவர் ஸீலாவிபூதியில் - ௩௪௦ - திருநகரமெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார் - குருகைக்காவலப்பன் - ஈசுவரமுனிகள் முதலானவர்களுக்கேட்டு சோகாக்ரந்தர்களாய் அவிஷ்டம்போய் ஈசுவரமுனிகளைக்கொண்டு ப்ரஹ்மமேதவம்ஸ்காரஞ்செய்தித்துப் பின்பு வீரநாராயணபுரத்துக்கு வந்து மற்றுஞ் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை யெல்லாம் செய்தித்தார்கள். நாதமுனிகளுடைய சிஷ்யரான உய்யக்கொண்டார் - திருநகரமெழுந்தருளியில் கார்த்திகை, ஜயச்சேனரம்சம், இவர்திருவடிகளில் ஆசிரியத்தவர்கள் மணக்கால்நம்பி - திருவல்லிக்கேணிப்பாண பெருமானரையர் சொட்டைப் பூசிச் செண்டலங்காரர் ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர் உலகுபெருமாள் நங்கையென்னுமைவர்களாம். இவர்களில் மணக்கால்நம்பி - உய்யக்கொண்டார் திருமாளிகையில் ஸகலவிதலகங்காயங்களை யும் செய்துகொண்டிருந்து உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளும் போது இனி தர்சனப் பரவர்த்தகராவார் ஆரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவர் நீரே தர்சனம் சிவபூசிக்கக்கூடவீச பின்பு ஈசுவரமுனிகளுக்கு ஓர்புத்திரர் அவத

ரிப்பர்; அவருக்கு நாதமுனிகள் நியமனப்படியே யமுனைத்துறை
வரென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்து தர்சனப்ரவர்த்தக ராகுழம்படி
ஸகல ரஹஸ்யங்களையும் உபதேசியும் அவர் தர்சனப்ரவர்த்தக
ராவரென்று நியமித்தேழுநதருளினார். அவருக்கு ப்ரஹ்மமேத
ஸம்ஸ்கார முதலான சரமகைகர்ப்பங்களை மணக்கால்மபி ணை
தருளினார். இவர் திருக்கூத்திரம் மாசிமகம், இவர் குமுதாய்னை
இவர்கள் இப்படி தர்சன ப்ரவர்த்தனம் செய்துகொண்டிருந்த
கள்.

ஸ்ரீ மந்தாதமுனிகள்வைபவம்

ஸ்தர்

முற்றிற்று.

௧௫

ஆனாதனிலனுடததிலவதரித்தான வாழியே.

ஆளவந்தாக்குபதேசம் அருளவைத்தான் வாழியே

பரஹ்தெற்கிறகண்டவனசொல்லவவுரைத்தான் வாழியே

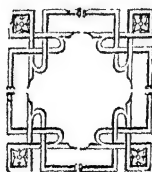
பராங்குசனாசொற்பிரபந்தம்பரிந்து கற்றான் வாழியே

கானமுறத்தாளததிறகண்டிசைத்தான் வாழியே

கருணையினுபதேசக்கடியளித்தான் வாழியே

நானிலத்தில்குருவரையாட்டினான் வாழியே

நலநகிதமுநாதமுனிநற்பதங்கள் வாழியே.

யாமுநாசாரியரென்கிற

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்

வைபவம்.

வீரநாராயணபுரத்தில் நித்யவாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஈசுவரமுனிகளுக்கு கவி-சதுர-மேல் தாதுவூர் ஆழமீர் பெளர்ணயி புதன்கிழமை கடமின் உத்திராடநகரத்திரத்தில் ஸிம்மாஸநம்சரான ஒருகுமாரர் அவதரித்தருளினார். இவர் அவதரித்த செய்தியை மணக்கால்கம்பி கேட்டு வீரநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளிவந்து ஈசுவரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகர்மஞ்செய்வித்து யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்சாத்தி அன்னப்ராசன முதலானவையுஞ் செய்வித்தருளித் தம்மிடத்துக்கெழுந்தருளினார்.

இவருக்கு உபகயஸ்திகளைச் செய்வித்து வேதாத்யயனம் பண்ணிவைக்குங்காலத்தில் யமுனைத்துறைவர் ஸந்தை சொல்லுகின்றோர் ஒதினதே ஒதுகின்றார்களென்று போவதுதவிர்த்து நிற்க ஈசுவரமுனிகள் அதுகண்டு நீரேன் தீதப்போகாதிருக்கின்றீரென்றுகேட்க யமுனைத்துறைவர் அதகேட்டு ஒதினதையே ஒதுகின்றவர்க ளிடத்துப் போவதென் என்றுசொல்லி ஓர் ஸந்தையிலேயேவேதங்கையறித்து தரித்தருளினார். பின்பு ஈசுவரமுனிகள் யமுனைத்துறைவர்க்குத் திருக்கல்பாணஞ் செய்வித்தருளிச் சிலகாட்சென்றபின் திருகாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அங்கு யமுனைத்துறைவர் பாதிமமேக ஸமன்காரமுதலான கைந்தரயங்களைக் கடத்தியருளி மலையாஷ்பாட்டருடன் சாஸ்தாப்யானம் பண்

—கிக்கொண்டிருந்தார். அவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் அத்தேசத்தை
 ாளும் அரசனுக்குப் புரோவீதனான ஆக்கியாழ்வா னுக்கு அத்
 தேசத்திலுள்ள வித்வான்களெல்லாம் இறை இறுத்துக்கொண்டு
 வருகையால் மஹாபாஷ்யப்பட்ட ரிடத்திலும் இறைக்குத் தாரு
 கடிதம்வந்தது. அதைக்கண்டு அவர் வ்யாகுலப்பட யமுனைத் து
 றைவர் அதனையறிந்து அக்கடிதத்தை யெடுத்துக்கிழித்தெறிந்து
 விட்டார். இதனை ஆக்கியாழ்வான்கேட்டு யமுனைத்துறைவரிடத்
 து நீர் வெறுக்கவியோ சாஸ்த்ர ப்ரவிணயோவென்று கேட்டுவர
 சசிலரை யனுப்பினார். அவர்கள்வந்து கேட்க இவர நாம் சாஸ்த்ர
 ப்ரவிணருமன்று வெறுக்கவியுமன்று அகங்கரித்தவர்களை அடி
 யறப் பிளக்கின்ற வவியுடையோமென்று எழுதியனுப்ப அதைக்
 கண்டறிந்த ஆக்கியாழ்வா னும் அதனை ராஜாவுக்கறிவித்து யமு
 னைத்துறைவர்க்கு ராஜஸபைக்கு வரும்படி சர்ஸன மனுப்பிவை
 க்க யமுனைத்துறைவர் அதனையும் கிழித்தெறிய அதனை யரசன்
 கேட்டுத் தண்டுகையனுப்ப அதில் ஆரோகணித்து ராஜ ஸபை
 க்கெழுந்தருளி நாலுதிக்கிலும் என்போல் சாஸ்த்ரநிபுணர் இவ்வு
 பென்னும்குறிப்புத்தோன்ற ஓர் ச்லோகம்செய்தனுப்ப ஆக்கியா
 ழ்வான் அதுகேட்டுக் கோபத்துடன் நான் இயரோடு சாஸ்த்ரப்ர
 ஸங்கஞ்செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல அப்போதுநீர் மந்தாராய
 ணனிடத்திலும் பாகவதர்க ளிடத்திலும் இடைவிடாதபக்திவை
 த்திருக்கும் ராஜபத்ரியானவள் அரசனைப்பார்த்து இந்த யமு
 னைத்துறைவரே வெல்வாரென்றுசொல்ல அரசனும் அப்படி வெ
 ன்றால் இவர்க்கு என் அரசாட்சியில் அரைப்பங்குதருவெனென்று
 சொல்லப் பின்பு இருவரும் ப்ரஸங்கஞ்செய்து ஆக்கியாழ்வான்
 தோல்வியடைய அரசன் மகிழ்ந்து யமுனைத்துறைவரை அனே
 க ஸம்ப்ரமத்துடன் விதிவலம் செய்வித்துக்கொண்டு அரண்மனை
 க்கருகில் வரும்போது இராஜபத்ரியானவள் வந்து எட்டமை ஆள
 வந்தீரோ வென்று யமுனைத்துறைவரை யெடுத்தினைத்துக்கொ
 ண்டாள். அதனால் அன்றுதொட்டு அவருக்கு ஆளவந்தாரென்று
 திருநாமம்வழங்கிற்று. பின்பு அரசனும் ஆளவந்தாருக்குப் பாதி
 ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க ஆளவந்தாரும் தமதுபத்னிகளை அழைப்பி
 த்துக்கொண்டு அந்தராஜயத்தில் சுகமரக எழுந்தருளி யிருக்கும்
 காவின் சொட்டடைமயி தெய்வத்துக்காகநமசி பிள்ளையர்கநர்
 இருவரையுபெருமானரையர் என்று நான்கு குமாரர்களை
 தரர்கள்.

பின்பு மணக்கால்நம்பி இச்செய்தியைக் கேட்டுக் களிப்படைந்து அவரைக்காணுமபடி வந்து ஆளவந்தாரிருக்கின்ற க்ருஹம் அரசு னரண்மனைபேரலக் காவலாளர்கள் சூழ்ந்து காத்திருக்கின்றதைக்கண்டு உட்புகுவதற்குக்கூடாமையால் அங்கு ஓர்இடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்து ஆளவந்தார் திருமானிகையில் திருமடைப்பள்ளிகைங்காய்ம் பண்ணுகின்ற ப்ரீவைஷ்ணவர்களால் அவர்க்குத் தூதுவேளையினிடத்து இஷ்டமென்பதை யறிந்து ஆறுமாதம்வரையில் நாள்தோறும் தாமே தூதுவேளையை ஆளவந்தார் க்ருஹத்துக்குக்கொடுத்துவந்தவர் இன்னும் ஆளவந்தாரைக் காணப் பெற்றிலோமே பெண்ணும் சோகத்தினால் நான்குதினம் தம்மை மறத்தவராகத் தூதுவேளை கொடுப்பது விட்டிருந்தார். ஆளவந்தார் தூதுவேளையிலலாம விருப்பத்தெனென்று ப்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கேட்க அவர்கள் ஒருவருத்த ப்ரீவைஷ்ணவா நித்தியமுமகொடுத்துவந்தார். எதுபற்றியோ நாலுநாளாக வாராமலிருக்கின்றொன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதனேட்டு ஆளவந்தார் அவரினிலவந்தால் நமக்கு அறிவியுங்கென்னப் பின்பு சோகத் தெளிந்தவராய் மணக்கால்நம்பியும் முன்போல தூதுவேளைகொண்டுவர அவர்வந்ததை ஆளவந்தாருக்கு அறிவிக்க ஆளவந்தார் வந்து நம்பியைக்கண்டு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து ஸ்வாமி! இத்தனை நாளாய் அடியேனுக்குத் தூதுவேளைகொண்டுவந்து கொடுத்தது தேவரீரடியேனிடத்தில் அர்த்தமவேண்டியோ அல்லது கேஷத்ரம வேண்டியோ எதுபற்றியோ திருவாய்மலர்ந்தருள வேணுமென்று கேட்க மணக்கால்நம்பியும் அடியேனுக்கு வேண்டுவதொன்றுமில்லை தேவரீர் பெரியவர்கள் கேட்கவைத்த மேலாகிய அர்த்தமும் கேஷத்ரமும் நமதுபக்கலிருக்கின்றது; அதனை அடியேனறிவிக்கத் தேவரறிந்துகொள்ளுமளவும் தேவரிடத்து அடியேன்வரும்படிசெய்விக்கவேண்டுமென்று சொல்ல ஆளவந்தாரும் மகிழ்ந்து அவரைத்துதித்து அவ்வாறேசெய்விக்க நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆளவந்தாரிடத்தில் வந்து ப்ரீதோர்த்தத்தை ஆளவந்தாருக்கு அருளிச்செய்ய அவரும் அதை நாள்தோறும் சாவணஞ்செய்து தெளிந்து விரக்தியுடையவராக அவரிடத்தில் பஞ்சஸமஸ்கார முதலான ஸகலவிசேஷார்த்தங்களையும்பெற்று இருக்குங்காலத்திலுமணக்கால்நம்பி ஒருநாள் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெரியபெருமாள் திருவடிகளைக்காட்டி முன்சொன்ன மேலானபொருள் இதுதானென்று காண்பிக்க வேலித்து ஆனந்த பாவசராய் அந்தக்ஷணமே அநித்யமாகிய பரப்ஞ்சத்தில் கிராசை ஆளவராய் ஸர்வஸங்க பரித்யாகஞ்செய்து ஸந்யாஸாச்ரமத்தன்காட்டி எப்பொழுதும் பெரியபெருமானை அருகத்தும் புறத்துக் துறைவாந்து ஆனந்தித்திருந்தார்.

இவர்களுடைய பரந்தகங்கள் ஆகும்சித்தி-ஸம்வித்சித்தி-
 ஈசுவரசித்தி-ஆகமப்ராமாண்யம் - புருஷநீரண்பூம் - சதுசுலோகி-
 கீதார்த்தசங்கிரகம் - ஸ்தோத்திர ரத்னம் - மரியாதகண்டனம்
 முதலியவை, இவரது சிஷ்யர்கள் - பெரியநம்பி - திருக்கோட்டி-
 யூர்நம்பி - பெரியதிருமலைநம்பி - மாறனேர்நம்பி-திருக்கச்சிநம்பி-
 ஆளவந்தாராழ்வான் - திருமலை யாண்டான் - வானமாமலையாண்-
 டான் - தெய்வவாரியாண்டான் - ஈசனாண்டான் - திருக்குரு-
 கூரப்பன் - திருமோகூர்நின்றான் - தெய்வப்பெருமாள் - திருக்-
 குருகூர்தாஸர் - திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர் - ராஜபத்தினியான
 திருவரங்கத்தம்மை என்று பதினாறு திருநாமங்கள். இவர்களில்
 பெரியநம்பி குமுதாக்காசம், பெரியதிருமலைநம்பி சுமுகாச-
 சம், திருக்கச்சிநம்பி சங்கு கர்ணாசம், திருக்கோட்டியூர் நம்பி
 புண்டரீகாசம், திருமலையாண்டான் வாமநாசம், இவர்களை
 வரும் இனி பாஷ்யகாரருக்கு ஆசார்ய ராவார்கள். அன்றியும்
 ஆளவந்தார் புத்திரரான திருவரங்கப்பெருமானாரையும ஆசா-
 ர்யராவர். இவர்களில் பெரியநம்பி திருக்கூத்தர மார்கழிமஸம்
 கேட்டை, இவர் ஆளவந்தாருடைய நியமனத்தால் ஸீபாஷ்யகா-
 ரருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஸாதித்தருளினார். மஹா பூணரென்-
 பதும் இவர் திருநாமமாம்.

இப்படி இவர்கள் சித்தாந்த ப்ரவசனஞ் செய்துகொண்டிரு-
 ந்காலத்தில் எம்பெருமான் ஸீபாஷ்யாதி முகத்தாலே வேதாந்த
 மெய்ப்பொருள்களைத் தெளிவிக்கக்காகத் திருவனந்தாமலை
 கோக்கி புராணரத்னமென்கிற ஸீலிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸீபராசர
 ப்ராஹ்மரிஷி அனந்தன் முதலவதாரம், லக்ஷ்மணன் இரண்டாமவ-
 தாரம், பலபத்திரன் மூன்றாமவதாரம், நானகாமவதாரம் கவியு-
 த்தில் ஒன்று உண்டாமென்று அருளிச்செய்தபடி நீர் பூமியில்
 அவதரிக்கக்கடவீரென்று நியமித்தருளினார். ப்ரீ ஆளவந்தார்ஸீலர
 விபூதியில் - ஈ20 - திருக்கூத்தரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ப்ரீ ஆ ள வ ந்த ர ா வை ப வ ம

முற்றிற்று.

மச்சணியும்மதிளரங்கம்வாழ்வித்தான் வாழியே

மறைநான்குமோருருவிலமகிழ்ந்தகற்றான் வாழியே
 பச்சையிட்டராமர்பதம்பகருமவன வாழியே

பாடியத்தோனீடேறப்பார்வைசெய்தோன வாழியே
 கச்சிநகர்மாயனிருகழல்பணிந்தோன் வாழியே

கடகவுத்திராடத்துக்காலுதித்தான் வாழியே
 அச்சமறமனமகிழ்ச்சியனைந்திட்டான் வாழியே

ஆளவந்தார் தள்ளினைகன்னவரதம் வாழியே.

ஆளவந்தார் திருவடிகளேசரணம்.

மேதேவராமாதுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் வைபவம்.

ஸ்ரீயப்பதியான எம்பெருமான் நியமனப்படி அந்தத்திருவனநதாழ்வான் கடல்கூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள திவ்யதேசங்களில் சிறந்ததாகிற ஸ்ரீபெரும்பூதுரென்னும் திவ்யதேசத்தில் ஸதா பகவத் குணனுபவம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற அரிதகோதரஜனிதரான ஆசிரிகேசவப்பெருமானுக்கு பூப்பிராட்டியாரென்னும் பத்தினியாரது திருவயிற்றில் உலகத்தவர்கள் உஜ்ஜீவிக்குமபொருட்டுக் கலியுகத்தில் நாலாயிரத்தொருநூற்றுப் பதினெட்டுக்கு மேல செல்லாநின்ற பிங்களவருஷம் சித்திரைமாசம் சுக்லபஞ்சமி சக்ரவாரங் கூடின திருவாதிரைநக்ஷத்தரத்தில் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். மதித்து அளவிடப்படாத மஹாத்மியங்கள் விளங்க அவதரித்தருளின புக்ரகிரோமணியினது கோடி சூர்யோதயம்போல ப்ரகாசிக்கின்ற திவ்யதிருமேனியின்கண்ணுள்ள செளந்தர்யத்தைப் பிரகாசாகிய கேசவப்பெருமான் கண்களு மனமும ஆனந்த மடையக்கண்டு எல்லையற்ற களிப்பையுடையவராய் மங்களம் பெருக ஜாதகர்மாதிகளைச் செய்தருளினார்.

இதுசெய்தியைப் பெரித்திருமலைம்பிகேட்டுக் களிப்படைந்து அவ்விடத்துக்கெழுந்தருளிஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அனுகூலமத்தால் திருவுருக்கெண்டுப்ரகாசிக்கின்ற அந்த புத்ரனைக்கண்டு

மகிழ்ந்து கேசவப் பெருமானைக்கொண்டு இளையாழ்வார் ரென்று திருநாமஞ்சாதுவித்தார். பின்பு இளையாழ்வார் சிதளம்சிறைந்த வளர்பிறைபோல வளர்ந்து உபநயனகல்யாணஞ் செய்யப்பெற்று வேதமுதலாகிய கலைகளை யோசி ஸந்தேஹமறத்தெளிந்து பின்பு திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு பெருமாள் கோவிலுக்கெழுந்த ருளி எம்பெருமானே ஸேவித்துத் திருப்புகழ்பெயனும ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற யாதவப்ரகாசனென்னும் பெயரையுடைய ஏன் ணை ஸன்னியாஸிபிரிவிடத்திலே வேதந்த சாஸ்திராப்பாயில் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறுநீங்க, இவரது மாதாவினை உடன்பிறந்தவ பற்று பெரியபிராட்டியார் வயிற்றில் கமலநயனப்பட்டருக்குக் குலில் னவருஷம் - தைமாஸம்-பெளர்ணிமம்-சோமவாரங்கூடன ட்டுசுநகூத்திரத்தில் வைந்துயமாசமான ஓர் புத்தாவதரி ட்டிருந பிதாவாகிய கமலநயனப் பட்ட ஜாதகாமம் முதலிய சுர்மக-ருளி செய்து களித்திருக்கப் பின் இச்செய்தியறிந்து பெரிய புவரா நமசி யெழுந்தருளி கமலநயனப்பட்டரைக்கொண்டு கோவிந்தரெ ன்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தார். கோவிந்தரும் உபநயன விவாஹ ம் பெற்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களையுங் கற்று யாதவப்ரகாசனிடத் தில் இளையாழ்வார் சாஸ்த்ரப்பாயாஸஞ் செய்கின்றாரென்று கேள் விப்பட்டுத் தாமும் அவ்விடம்போய் அவருட னசாஸ்த்ரப்பாயாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்கின்ற நாள்களில் ஒரு நாள் யாதவப்ரகாசனுக்கு எண்ணெயிடும்போது இரண்டு சுருதி வாக்கியங்களுக்கு அபார்த்தமாகப் பொருள் வ்யவஹரிக்க இளை யாழ்வார் அதுபொறாமல் அவ்வாசிரியன் தொடையில் கண்ணீர் த்துளியையுதிர்க்க அது பெருப்புப்பொறிபோல் சுருக்கிட்டு அவ னிதுவென்னென்று கேட்க இளையாழ்வார் அந்த பகவத்விய்ய மாகியவாக்கியங்களுக்கு ஸருணமான பொருளிருக்க அதைவிட்டு நிர்க்குணமான அர்த்தஞ்சொன்னீர் அதனுலென்மனம் கரைந்து ருகிவிழுந்ததென்று சொல்ல யாதவப்ரகாசன் அதுகேட்டுக்கோபி த்து ஆனால் நீர் நம்மிடத்து வாசிப்பதற்குத் தக்கவரல்லவென்று சொல்ல இளையாழ்வார் அன்றுதொட்டு அவனிடத்தில் வாசிப்ப தைவிட்டிருந்தார். பின்பு யாதவப்ரகாசன் தனது சிஷ்யர்களுடன் துராலோசனை செய்துகொண்டு இளையாழ்வாரைக் கபடத்தினால் மோசஞ்செய்யும்படி நிச்சயித்து நல்லவார்த்தையினால் இளையாழ் வாரைக் கோவிந்தருடன் அழைப்பித்து சிஷ்யர்களோடுங் கங்கா

யாத்ரை செய்நவருவோமென்று புறப்பட்டு இளையாழ்வாருடன் கோவிர்தரைச் சேராதுபடி செய்துகொண்டேவந்தான்.

ஒருநாள் விரத்யாடவியில் வழிநடக்குமபோது அல்பாசம னஞ் செய்யத் தீர்த தமவேண்டி நின்றவிடத்தில் கோவிர்தப்பட்டர் இளையாழ்வாரைப்பார்த்து யாத்ரைக்குவந்த கபடமாகிய நிமித்த த்தைச்சொல்ல இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியை விட்டு ஒரு வற்கூத்தினடியில் தலைகாப்படைந்துநின்றார். அப்பொழுது பெருமானும் பிராட்டியும் ஓர் வில்லியும் வேடுவிச்சியுமாக எதிர்வந்தநிதர அவர்களைக்கண்டுநீங்குகளெங்கே போகின்றீர்களெ ன்மக்கட்க அவர்கள் ஸத்யவ்ருதக் கூடாத்திற்குப் போகிறோ மென்றுசொல்ல இவர் என்னைடி மழைத்துக்கொண்டு போங்கோ ளென்ன அவர்கள் இவரையழைத்துக்கொண்டு விரத்யாடவியைக் கடந்து அனதிராத்திரி ஓர் மரத்தின்கீழ் இளையாழ்வாருடன் பட் டினிராகப்படுத்திருந்தார்கள். அப்போது வேடுவிச்சி வேடனைத் தண்ணீர்கேட்க எம்பெருமானாகிய வேடனும் சமீபத்தே கிணறி ருக்கின்றது விடிந்தபின்பு தண்ணீரெடுத்துக்கொடுக்கின்றேனெ ன்ன இளையாழ்வாருகேட்டு ஐயோ! யான் இத்தேசத்திற்கு அன் யனாகையால் அந்தத்தண்ணீர் விஷயத்தில் இவர்கட் குபகரிப்பத ற்குச் சக்தியில்லாதவனாக இருக்கிறேனெயென்று தமமைத்தா மே வெறுத்துக்கொண்டு வ்யாகுலத்துடனிருந்தார். விடிந்தபின்பு விழித்துப்பார்க்க அவவிருவரையுங்காணாது தேடிக்கொண்டு நால டிரடந்தவர அவ்விடத்து ஓர் சோழையுங் கிணறும் சிலபெருமாக நிற்க அவர்களைப்பார்த்து இவ்விடம் எந்தவரைச்சார்ந்ததென்று கேட்க அவர்கள் இந்நகஸ்தலம் காஞ்சீபுரமென்றுசொல்ல இளையா ழ்வார அளவிடப்பட்டாத ஆனந்தத்துடன் அதிசயித்துகின்று தம் முடன்வந்த வேடனையும் வேடுவிச்சியையும் பெருமானும் பிராட் டியுமென்று அறிந்துகொண்டு-ஐயோ! எகயிற்கிடைத்த கற்பகக் கனியை இறுமாப்பினால் இழந்துவிட்டேனெயென்று வ்யாகுலப் பட்டு பெருமான் கோயிலில்வந்து பேரருளாளரையும் பெருந்தே வித்தாயாரையும் ஸேவித்து முன் தண்ணீர்கேட்டது நினைந்து திருவாராதனத்துக்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தீர்த்தத்தை ஸமர்ப்பி த்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரைத் தேடிக்காண மல் வ்யாகுலமுடையவனாய் கோவிர்தப்பட்டருடன் சென்று கங்

நாமம் பண்ணினான். கோவிந்தப்பட்டர் கங்காஸ்நாகம் செய்
 டங்கியில் அவனுடைய மாயையால் ஒருஷிங்கம் அவரதுகையில்
 தான்றினபடியால் அதுபற்றி உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினூரெ
 ன்று அவர்க்குப் பெயராயிற்று. அதன பின்பு யாதவ ப்ரகாசன்
 அங்குநின்று புறப்பட்டு காஞ்சிபுரத்தையடைந்தான். கோவிந்த
 பட்டர் அவனனுமதிக்கொண்டு மழலைமங்கலத்தில் வந்து இந்த
 லிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்துக் காளத்திநாதன கனவில்
 வந்து திருக்காளத்திக்குத் தமமைவரச்சொன்னபடி அவ்விடத்
 திறசென்று தானத்துக்கு வேண்டிய முத்திரை மோதிரமபெற்று
 முக்யராயிருந்தார் பின்பு யாதவப்ரகாசன் பெருமாள கோயிலில்
 இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆச்சர்யமடைந்து ஸந்தோஷத்துடன்
 அவரையுபசரித்து அவருக்குப் பாடத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்
 தான். இந்தச் செய்தியை ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் கேட்டருளி
 இளையாழ்வாரைக் காணவேண்டு மென்னும் விருப்பமுடையவராய்
 புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி திருக்கச்சி
 நம்பியை யழைத்துக்கொண்டு பேரருளாளரையும் பெருந்தேவி
 த்தாயாரையும் ஸேவித்துப் ப்ரதக்ஷணமாக எழுந்தருளிவரும்போது
 யாதவப்ரகாசன் கூட்டத்துடன் வரக்கண்டு ஆளவந்தார் திருக்கச்சி
 நம்பியை நோக்கி இக்கூட்டத்தில் இளையாழ்வார் யாரென்று கேட்
 க நம்பியும் இளைஞர்மேயாதயம் போலே ப்ரகாசித்தின்ற சிவத்த
 திருமேனியும் ஆஜானுபாகுவமுடையவராய்ப்புருஷப்ரமாணத்து
 க்குத்தக்கடுமையைபுடைவராய் நடுவேவருகின்றவரென்று வி
 ண்ணப்பஞ்செய்ய ஆளவந்தார் அவ்வடையாளத்தின்படி இளையா
 ழ்வாரைக் கண்குளிரப் பார்த்தருளி அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை
 புடையவராய் இவ்நமதுதர்சனத்துக்கு முகல்வ ராவரென்று அ
 னுகூரஹஞ்செய்து மீண்டு அஸ்திகிரிக்கெழுந்தருளி பெருமானை
 ஸேவித்துப் புறப்பட்டு முதலிகளுந் தாமுமாக ஸ்ரீரங்கத்துக்
 கெழுந்தளிநார். பின்பு கச்சிநகரில் ராஜாவின் பிள்ளையை ஒருபி
 ரஹ்மரக்ஷஸ் பிடித்துக்கொள்ள அதை யாதவப்ரகாசனுக்கறிவிக்க
 அவன் உன்னை யாதவப்ரகாசன் போகச்சொன்னானென்று அத
 ற்குச் சொல்லுங்கொளென்றான். அப்படியேசொல்ல அந்நபர
 ஹ்மரக்ஷஸ் நான் உன்னைப்போகச்சொன்னெனென்று யாதவப்ர
 காசனுக்குச் சொல்லுங்கொளென்ன அதுகேட்ட யாதவப்ரகாசன்
 கோபத்துடன் வந்து மந்த்ரேச்சாடனஞ்செய்ய பிரஹ்மரக்ஷகம்

ஆஹா ! உன் மந்த்ரங்களையும் அறிவேன் ; உன் பூர்வஜன்முடி மறிவேன் ; உன்னையும்றிவேன் ; உனக்கென்னதெரியும் ; இதோ உனது பூர்வஜன்மத்தில் அந்தரங்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறேன். பூர்வத்தில் நீ மதுராதகத்தில் எரியிலுள்ள ஒரு புற்றிலே உடும பாகஇருந்தாய் ; அவ்விடத்தில் ஸ்ரீலவண்ணவர்கள் நிராடி யமுது செய்து சிந்திந் ப்ரஸாதத்தை நீ ஸ்விதரித்து இவ்வுபராதமறி தப்பிற்றாயிற் வித்ராணாகப் பிறந்தாய். உரோ பூர்வம் ப்ராம்ஹ ணன் ; யான் யாதஞ்செய்வதில் மதந்த்ரோபம் க்ரியா லோபம் கே ரிட்டதனால் பிரமாணன் ஆனெனென ஹசொல்லி அகட்ட யாதவ ப்ரகாசன் நி மார்சொனனா லோபாயென ஹசெட்டக, அது இளையாழ்வார் போகசொல்லி நியமித்தால் போவேனென அப்போது அவர் யாதவபாகாசன தாக்ஷணயமபற்றி அதனைப் போகசொ ல்ல, அது தேவரீர் திருநாடிகளை அடிமேன் சிசினமேல் வைத் தால்போகின்றெனென அவாபபடியையெய்ய அதுவும் எழுந்திரு ந்து இளையாழ்வாரது உபயசாணரவித்தநாடிகளை கண்குறிவொ ற்த்திக்கொண்டு அவர் நியமனத்தினால் அடையாளத்துக்காக அரு கிவிருந்த அரசமரத்தை முறித்துக்கொண்டு பின்னேய விட்டுப் போயிற்று. அதுகண்டு யாதவபாகாசன அதிக ஸக்தோஷ்டம ஆச்சர்யமுமடைந்தான். இவ்வாறு சில நாள் செல்ல யாதவபாகா சன் ஒருநாள் ஒருவாக்யத்தொகு அவமாகிய பொருளை வ்யவஹ ரிக்க இளையாழ்வார் அதனை மறுத்து நற்பொருள் கூற அதுகெ ட்டு அவன் கோபங்கொண்டு பாடஞ்சொல்லுவதைத் தவிர்த்தான். இளையாழ்வார் அவனைவிட்டுத் திருத்தாயா நியமனங்கொ ண்டு திருக்கச்சிநமரியையேவித்து அவரது நியமனத்தின்படியே பேரருளாளருக்கு முன்போலத் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டுவந்தார்.

இவர் யாதவபாகாசனைவிட்டு நீர்க்கிளசெய்தியை ஆளவந்தார் கேட்டருளி பேரருளாளர் நமது ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கி அனு க்ரஹித்தாரென்று ஆனந்தித்து, தாபசெய்த ஸ்தோத்திர ரத்னத் தைப் பெரியமபிகையிற்கொடுத்து நீர் எவ்விதத்தினும் இளையாழ்வாரை நம்முடன்சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று நியமித்துத் திரு மேனி பாங்கில்லாமலிருந்தார். பின்பு பெரியம்பதியும் புறப்பட்ட சிப், பெருமாள்கோவிலுக்கு எழுகதருளி எம்பெருமானே ஸேவி த்து ஸ்தோத்தரத்தொக அனுசந்தித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும்

வாங்கிக்கொண்டு மீண்டு இளையாழ்வார் எழுந்தருளிவருகிற சாலைக்கிணற்று வழியில் ஆளவந்தாரது ஸ்தோத்திரரத்னத்தை அனுஸந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தார். அதுவழியாக எழுந்தருளுகின்ற இளையாழ்வார் அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்தோத்ரரத்னத்தில் ஒரு சுலோகத்தைக்கேட்டு அதிசயமும் அன்புங்கொண்டு இதனை யநுஸித்தெய்தது யாரெனறுகேட்க அவர் ஆளவந்தார் அநுஸித்தெய்தென்ன அதுகேட்டு ஆளவந்தாரை அடியேன் ஸேவிக்கவேண்டுமென்ன ஆனாலடியேனுடனே எழுந்தருளவேண்டுமென்று பெரியநம்பி இளையாழ்வார் அப்படித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்தினருகே சென்று திருநக்கரமபர் ஸ்தலத்தில் திரண்டிருந்த கூட்டத்தவர்களால் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்டு அளவேட்படாத வ்யாகுலத்துடன் மனஞ்சோர்ந்து அழுதுகொண்டேநடந்து ஆளவந்தார் திருநேரனிய ஸேவித்து முன்னு விரல்கள் மடங்கி யிருக்கின்றதைக்கண்டு இவ்வாறு முனனுள்ளதோலென்று கேட்க அங்கிருந்தவர்களெல்லாம் முனையிலே இப்பொழுதுதான் காணப்பட்ட தென்று வீசால்ல, அதுகேட்டு இளையாழ்வார் இவர் திருவுள்ளத்தில் யாதோ குணமுண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்து அங்குள்ள பெரியோர்களைக்கேட்க அவர்களுடைய விபரம் பரமருடைய திருநாமத்தைச்சாற்றியவைக்கவேண்டுமென்று மரியாதையுடனாக விசில்டாதவைத பரமருடைய ஸ்தோத்திரங்களைக்கேட்டு மனதுக்கு மந்திரர்த்த பிரதிபாதகமான திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வியாக்கியானம் செய்விக்கவேண்டுமென்று ஆளவந்தார் திருவுள்ளமுடையவரை யிருந்தாரென்று சொல்லிக்கேட்டருளி இளையாழ்வார் அடியேனிடத்தில் ஆசார்யக்ருபையுண்டாக்கல் இமடிமுன்னையும் அவர் திருவுள்ளப்படியே செய்து முடிக்கக்கடவேண்ணன்று திருவாய்மொழிக்கு உடனே அமடிமுன்னுள்ளவர்களும் நிமிர்ந்திடக் கண்டு அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் ஆச்சர்யமடைந்து தேவரிடே தர்சனப்ரவாததக ராசிபென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணினார்கள்.

பின்பு இளையாழ்வார் பெரியநம்பியை தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீரங்கத்தை ஸேவியாமல் பெருமாள் கோவிலுக்கெழுந்தருளி திருக்கக்கிடமடியார் சேவித்து இர்செய்தியை விரிப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு அவரும் மிகவுங்கிசெய்யடைந்து ஸ்ரீகுருபரிபாலனமும் திருவத்யயனமும் சிறப்பாக நடத்தியருளினார்.

இளையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளில் அத்தந்த பக்தியுடையவராய் அவரை ஆசிரயிக்க எண்ணக்கொண்டிருந்தவர் திருக்கச்சிநம்பியை அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்துப் பின்பு நாம அந்த ப்ராஸாதத்தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி ஒருநாள் அவரைத்தமது திருமாளிகையில் அமுதுசெய்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தாம திருமாளிகையில் அனேக பக்ஷியங்க ளோடு பெருமாலுந்ஈராதனஞ்செய்து பின்பு நமபியை அழைப்பதற்குத் தெற்கு வீதியில் எழுகதருளிநூர். நமபியும் வேறு வழியாக இளையாழ்வார் திருமாளிகைக் கெழுகதருளி திருவால் வட்ட கைங்கர்யத்துக்குப் போகவேண்டு மென்று கடுகியமுது செய்து எழுகதருளிநூர்.

இளையாழ்வார்தேவிகள் நமபி யமுதுசெய்த இலையக்கோலினுற்றள்ளிக கோமயத்தாற் சுத்திசெய்த நிராடி நிமிங்கின்றவள வில இளையாழ்வார் நமபியைத் தேடிக்காணாமல் மீண்டெழுகதருளி தேவி நிராடினபடிகண்டு வளிப்பொழுது நிராடினை பென்று கேட்க தேவியார் நமபியெழுகதருளி அமுதுசெய்து திருவால் வட்ட கைங்கர்யம் செய்யுமபடி கடுகி யெழுகதருளிநூர்; அவர் அமுதுசெய்த இலையைக்கோலினுற்றள்ளிக் கோமயத்தால் ஸ்தல சுத்தி செய்து நிராடினேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு இளையாழ்வார் மனங்கொதித்துத் தேவியாரை மிகவுங் கோபித்துத் தமநிஷ்டம் வித்தியாமைமால் வ்யாருவசித்தராய் நமபியைச் சென்று ஸேவித்து அடியேன் சில எண்ணங்கள் எண்ணியிருந்தேன; அது குறித்துத் தேவரீர் பேரருளாளனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவரருளிச்செய்ததை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நமபியும் அன்றிராத்திரியில் ஸ்ரீமநகாராயணனது திவ்யமங்கள குணனுபவஞ் செய்துகொண்டு ஏகாதமாக இருக்கும்போது பெருமாள் நமபிக்குமுன் ஸேவைஸாதித்தருளி உம்மை இளையாழ்வார் கம்மிடத்துக் கேட்கச்சொல்லிய படி - நாமே பரத்வம், தர்சனம் பேதமே, பரபத்தியே உபாயம், அந்த்யகாலத்தில் நினைக்கவேண்டுமென்னும் தியமமில்லை. சரீரம் முடிவில் மோக்ஷம், பெரியநமபி திருவடிகளில் ஆச்ரயிக்கவேண்டும், என்னும் இவைகளைத் தெரிவிப்பிரென்று அருளிச் செய்ய நமபியும் மகிழ்ந்து விடிந்தபின்பு எம்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அவ்வாறு ரஹஸ்யங்களையும் இளையாழ்வாருக்கு அருளி

ச்செய்ய இளையாழ்வாரும் பகவன் நியமனத்தைக்கேட்டு மிகவும் உவந்தருளி நமபியின் திருவடிகளில் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க நம்பி எம்பெருமானது திருவுள்ளமும் இளையாழ்வாரது எண்ணமும் ஒன்றுபட்டிருந்ததேயென்று மிகவும் அத்புகழும் ஆனந்தமு மடைந்தருளினார்.

அப்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆளவந்தாருடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாம் திரளாகக்கூடி பெரியநம்பியை நோக்கி இனி தர்சனத்துக்குப் பாவர்த்தக ரெவரென்றுகேட்கப், பெரியநம்பி ஆள வந்தார் முன்பு அனுக்ரஹம்பண்ணியதும் திருவிரர்கள் நிமிர்ந் ததும் யாவர்க்குத் தெரிந்ததுதானே இதுகாரியத்தில் ஸந்தேகங் கொள்ளவேண்டிய தென்னவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு முத லிகளையாவரும் பெரியநம்பியைப்பார்த்து, தேவரீரே இளையாழ்வா ரைக்கடாக்ஷித்து தாசனத்துக்குக்கூடவராமபடி திருத்தி அழைத் துவா வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நமபியும் அப்போதே குடும்பஸமேதராய்ப்புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலுக்கெழுந்தரு ள இடையில் மதுராதகத்தில் ஏரிகாத்தபெருமாள் கோவிலில் இறங்கியிருந்தவளவில் இளையாழ்வாரும் பேரருளாளர் நியமித்த படியே பெரியநம்பி திருவடிகளில் ஆசிரயிக்கவேண்டுமென்று புறப் பட்டு மதுராதகத்தின் வழியாக எழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெரு மாளை ஸேவிக்குமபொருட்டு வரும்போது பெரியநம்பியைத் தூரத்திலேயேகண்டு ஆச்சர்யமடைந்து மிகவுமானந்தத்துடன் அநேகமாக தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிறக நம்பியும் நமதமனோ பிஷ்டம இதோ தெரேவது வபித்ததென்று விரைந்துசென்று இளையாழ்வாரை வாரி எடுத்தணைத்துக் கொள்ள இளையாழ் வாரும் பேரருளாளர் நியமனத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அடி யேனுக்கு இந்தக்கண்ணமே தேவரீர் உபதேசஞ் செய்தருளவேண்டு மென்ன நமபியும் பேரருளாளர் ஸந்தியிலே செய்கின்றோமெ ன்ன இளையாழ்வார் காலம்போக்குதல் தகுதியன்றே - ஆளவந் தார் பக்கல்கண்டது அமையாதோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து இப்பொழுதே செய்தருளவேண்டுமென்று சொல்லித் திருவடி களைப்பிடித்துக்கொள்ளப், பெரியநம்பி இளையாழ்வாரைத் தமது திருக்கரங்களால் பிடித்தெடுத்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரி காத்தபெருமாள்கோவிலில் மகிழ்மரத்தடியில் எழுந்தருளி யிரு ந்து பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் மந்த்ர ரத்னத்தையும் ப்ரஸா

தருளி இனையாழ்வாரை உடன்கொண்டுசென்று பெருமாள்கையி லுக்கெழுந்தருளி பேரருளாளரை யடிபணிந்து இனையாழ்வார் திருமாளிகையில் குடுமபஸமேதராக எழுந்தருளி யிருந்தகொ ண்டு இனையாழ்வாருக்குத் தாவிடவேதமங்களைபும் வியாஸகுத் தார்த்தத்தையும் தர்சனரஹஸ்யங்களைபும் காலகேதபஞ் செய்வி த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அந்நாள்கனி லொருநாள் தமக்கு எண்ணெய்க்காப்புச் சாத் தின ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ நுகுப புராதனம் ஸாதிபெய்ந்து தேவிக னுக்கு நியமிக்கத் தேவிகளும் சிறிதுமில்லையென்றுசொல்ல அது விஷயத்தில் தமக்கு ஸமசயமுண்டாகி தேவிகளை ஓர் காரியத்தி லனுப்பிவிட்டுத் தாமுட்புகுந்து சோதித்துப் பாத்திரத்திலுள்ள புராதனத்தைபெடுத்து தேவிகளையுழைத்துக் காட்டி மிகவும் கோபமுடையவராக இருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் கிணற்றின் கரையில் இனையாழ்வார்தேவிக ளுக்கும் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கும் ஒருவிதாண்டிநிமித்தம் உண்டானசண்டையைப் பெரியநம்பி யழிக்கருளித் தமதுதேவியைக் கோபித்து இனையாழ்வாருக் கறிவியாமல் தேவியுடன் ஸ்ரீரங்கத் துக்கெழுந்தருளிநார். இனையாழ்வாரும் அலுவல்தானொ் செய்து கொண்டெழுந்தருளி பெரியநம்பியை ஸேவிக்கவந்த விடத்தில் அவரைக்காணப்பெறுமல்அங்குள்ளவர்களைநோக்கிப் பெரியநம்பி எங்கேயொழந்தருளியிருக்கின்றாரெனறுகேட்ட அவர்கள் தோண்டிப் பற்றிகேட்ட சண்டையைக்குறித்ததுப்புறத்திலெழுந்தருளிநு மென்று அறிவிக்க, அதுகேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திருவுள்ளங்கலங்கி தேவியைப்பார்த்து, முதலாவது திருக்கச்சிகம்பி விஷயத்திலும் இரண்டாவது எண்ணெயிடவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விஷயத்திலும் மூன்றாவது பெரியநம்பிதேவிகள் விஷயத்திலும் அபசாரப்பட்ட டாய். ஆதலால் நீஇப்பொழுதே என்னைவிட்டு நீங்கவேண்டுமென் றுவெறுத்துப் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுப் பின்பு பேரருளா ளை ஆசார்யராகக்கொண்டு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் யதிரா ஜரென்னும் திருநாமமுமபெற்றுத் திருக்கச்சிகம்பியின் நியமனப் படிமடத்துக்கெழுந்தருளி பேரருளாளராலே மிகவும் கடாக்ஷித் கப்பட்டிருந்தார்.

பின்பு ஆளவந்தார் கீருத்தினை நிறைவேற்றுகைக்குத் துணை யாக ஸகலசாஸ்த்ர நியுணானுகியும் தேவதாந்தரபரானுகியு மிருக்கி

இது உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினரைத் திருத்தவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு பெரியதிருமலைமீட்பி ஸந்திக்குத்தமகநத்தை விண்ணப்பத்திற்குறித்து அனுப்பி ஸ்ரீமங்கராயண்ணுய திவ்ய குணனுபவங்களை இடைவிடாது செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவரிவ்வாறு ஆச்ரம ஸ்விகாரஞ் செய்துகொண்ட செய்தியைக்கேட்டு, பாகினேயரான - முதலியாண்டானும் - கூரத்தாழ்வானும்-பெருமாள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி எதிராஜரை ஸேவித்து அவரது ஸந்தியில் பஞ்சஸமஸ்காரங்களைப்பெற்றுக் கொண்டார்கள். இவ்விருவரில் முதலியாண்டான் அவதாரகாலம்-சித்திரைமாஸம்-புனர்பூசகஷத்ரம். அவதாரஸ்தலம் பச்சைவாரணப்பெருமாள் கோயிலென்கிற புருஷமங்கலம். இவர் பரியாயதிருநாமம் - தாசாதி - வானுலதேசிகள்-ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்- இராமாநுஜபாதுகை. கூரத்தாழ்வான் அவதாரகாலம் தைமாஸம்-அஸ்தகஷத்ரம். இவர் அவதாரஸ்தலம் - கூரம். இவர் - பிதாராம ஸோமயாஜி. இவர் - ராமாம்சம். இவர்பரியாயதிருநாமம்-ஸ்ரீவத்ஸசின்னன். கடையாடுபதஞ்சலி எதித்தர்சரணன். இப்படிப்பட்டமுதலியாண்டானும் கூரத்தாழ்வானும் எதிராசரைப் பிரியாமல் அடிமை செய்துஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் யாதவப்ரகாசனுடைய மாதாவுக்குப் பேரருளாளான நித்தியஸேவையினால் இராமாநுஜரிடத்தில் அன்புண்டாகி அதுவேகாரணமாய் அவரது தர்சனத்தில் ருசி பிறந்து இத்தர்சனத்தில் யாதவப்ரகாசனும் உடன்பட்டானனால் க்ருதார்த்தனவானென்று எண்ணிக்கொண்டு அஸ்திகிரியின் படியேறாநிற்க அப்பொழுது அது நன்றாவதாகவென்று உபச்ருதியுண்டாக அதுகேட்டுமகிழ்ந்து பின்பு இச்செய்தியைத் தன்புத்ரண யாதவப்ரகாசனுக்குச் சொல்லி அப்பா ஈயும் யதிராஜரிடத்தில் அன்புவைத்து அவரைப்போல் சிகை-உபவீதம்-தரிதண்டம் முதலானவைகளைத் தரிக்கவேண்டுமென்ன, யாதவப்ரகாசனும் அதுகேட்டு இளையாழ்வார் அந்நாளிலே தனக்கு நன்மையுண்டாகச்சொல்லிய நற்பொருள்கள் தனதுமனதிலே யழுந்தியிருக்கையாலும் கங்காயாத்ரைக்குப் பேரான போது இளையாழ்வாருக்குப் பேரருளாளன் வேடனாகவந்து ஸஹாயஞ்செய்த மஹத்துவத்தைத் தான் அறிந்திருக்கையாலும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்வினால் தன்வரலாற்றையும் அவரதுபெருமையையும்

தெரித்திருக்கையாலும் மாத்ருவாக்கியத்தை மறுக்கப்படா தென் பதினாலும் ஸம்மதித்து, அந்த உத்தமாச்ரமத்தை நானும் பெற்றுக்கொண்டு இராமாதுஜரிடத்தில் அன்புவைத்து ஸேவிப்பதற்கு இப்பொழுது என் பூர்வாச்ரமநிவர்த்திக்கு ப்ராயச்சித்தமாகப் பூப்ரதக்ஷணஞ்செய்யவேண்டியிருக்கிறது அதற்கு இப்பொழுது எனக்கு வார்த்திகதசையானதினால் சக்தியில்லையே என்னசெய்ய வேனென்று தாயாருடன் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு அன்றிரவில் பேரருளாளர் யாதவப்ரகாசனுடைய கனவி லெழுந்தருளி நீ நம்முடைய இராமானுசனை ஒருதரம்ப்ரதக்ஷணம்பண்ணி அவரிடத்தில் முக்கோல்முதலானவைகளைப் பெற்று ஸன்யஸித்துக்கொள்ளென்று நியமித்து மறைந்தருளினார். யாதவப்ரகாசனும் அந்த நியமனத்தில் உறுதிக்கொள்ளாமல் திருக்கச்சிநம்பியைக்கண்டு நானொருஎண்ணங் கொண்டிருக்கின்றேன். அதுவிஷயத்தில் பெருமான் திருவுள்ள மெப்படி யிருக்கிறதோ அதைப்பெருமாளிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் திருவுள்ளத்தை எனக்குத்தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பாராத்திக்க நம்பியும் பெருமாளிடத்தில் யாதவபரகாசன் கினைத்திருக்கின்ற கினைப்பின் விஷயத்தில் தேவரீர் திருவுள்ள மெப்படி யிருக்கின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள எமபெருமான் அவனுக்குத் தன் தாய்சொல்லியதும் அதற்கவன்சொல்லியதுமபின்புகனவில்தரம் போய்ச் சொல்லியதும் நம்பிக்கு அருளிச்செய்ய நம்பியுமவிடிந்த பின்பு இச்செய்தியை யாதவபரகாசனுக்குத் தெரியச் சொல்ல, யாதவப்ரகாசன் அதிசயித்து, நம்பிக்கையுடன் விச்வஸித்து அந்தக்ஷணமே அதிசீக்ரமாகவந்து இராமானுசன் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸம்ரப்பித்துத் தான்கண்ட கனவை விண்ணப்பஞ்செய்து அவரை ப்ரதக்ஷணமாகவந்து அவரனுமதிப்படி சிகை உபவிதம் உத்தரிதண்டம் காஷாயம்முதலானவைகளைத்தரித்து ஸன்யஸித்துக் கொள்ள அவருக்கு இராமானுசன் கோவிந்தஜீயரென்றுதிருநாமஞ்சாத்திப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காராதிகளைச் செய்யப்பெற்றுத்தான்செய்த யதிதர்மஸமுச்சயமென்கிற க்ரந்தத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸந்தோஷித்தருளவும்பெற்றார். இராமானுசனால் இந்தப்ரகாரம் கடாக்ஷித் தருளப்பெற்ற கோவிந்தஜீயரென்பவரும் சிலகாலம் ஆசார்யர் ஸந்தியிலேயிருந்து ஆசார்யநியமனப்படி பகவத்குணை பவங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து சிலநாளையில் திருநாட்டிக்குழுந்தருளினார்.

பின்பு ஸ்ரீரங்கநாதர் இராமானுசனைத் தமக்குவேண்டு மெ ன்ற பேரருளாளருக்குத் திருமுகமனுப்பப் பேரருளாளரும் அ னுகண்டு ஒருவர்தம்மபிமானத்தைப் புறம்பேபோகவிட்டால் நா ழும் நமது இராமானுசனைப் புறத்திற் போகவிடுவோ மென்று அருளிச்செய்தனுப்ப இதுசெய்தியைப் பெரியநம்பி முதலானமு தலிகள் கேட்டு அதிசயங்கொண்டாலோசித்துத்தேவப்பெருமான் கானரஸலோலாராகையால் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் எழுந்த ருளி தேவகானத்தினுலேபாடி தேவப்பெருமானே உகப்பித்து இ ராமானுசனைத் தந்தருளவேண்டுமென்றால் தந்தருளுவாரென்று நினைத்து இதுகாரியத்தை அரையருக்கு விண்ணஞ்செய்ய அரை யரும் கோயிலிலின்று மப்போதேபுறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயி லுக்கெழுந்தருளி ஸமீபத்தேவரும்போது இவர்ப்புதுவாகிய பெ ருமாள்கோயில் வரத்தரும் பெருமாளரையர் எதிர்கொண்டு ஆழ் வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைத் தமதுதிருமாளிகையில் எழு ந்தருளப்பண்ணி அமுதுசெய்தித்து மறுகள் தேவப்பெருமாள் ஸ ந்திதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக அரையரும் எம்பெருமானே யடிபணித்து தேவகானத்தினுற்பாடி அவர்திருவுள்ளத்தைமகிழ்வி க்கப் பெருமாள் உவந்து கடாக்ஷித்தருளி உமக்குவேண்டுவதைச் சொல்லுவீரானல் தருகின்றோமென்ன, அரையர் இராமானுசனைத் தந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்யப் பெருமாள் திரு வுள்ளம்வருகதி அந்தப்படியே தந்தருள இராமானுசனும் எம்பெ ருமானையடிபணித்து அரையருடன் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருள அப்பொழுது நம்பெருமாள், சேனைமுதலியாரையும் - பெரிய நம் பியுள்ளிட்ட முதலிகளையும் மற்றபரிசுநங்களையும் இராமானுசன் துரத்தில்வரும்போதே எதிர்கொண்டழைக்கும்படி யனுப்பியரு ளித் தாழும் திருக்கைத்தலத்தில் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவும் எழுந்தருள இராமானுசன் அதனைக்கண்டு விழுந்து விழுந்து பணித்து மனமுருகிக் கண்களிலே ஆனந்தபா ஷ்பஞ்சொரியத்தொழுது சென்று ஸந்தியிலே புதுநது பெரிய பெருமானே ஸேவித்துத் திருப்பரி வட்டமுதலான வரிசைகளைப் பெற்று அன்னுதொட்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளப்படி கோயிற் காரியங்கள் முழுதும் சிறப்பாகத் தாமே நடத்திக்கொண்டு, அக ளங்கநாட்டாழ்வானைத் தமக்குசிஷ்யனுக்கிக் கோயிலுக்குப் புறக் காவலாகவைத்து எம்பெருமானது கைங்கர்யங்களில் எள்ளளவுங்

குறைவுநேரிடாதபடி அக்கைங்கர்யங்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களைச் சேகரித்தலே காரியமாகக்கொண்டிருந்தருளினார்.

அந்தக்காலத்தில் கோவிர்த்தபட்டர் ஸ்ரீமந்தாராயணனது திருவடிகளில் மிகுந்த பக்தியைக்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பியினால் திருந்தினவராய் அவர்திருவடிகளை ஆச்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு விசிஷ்டாத்வைதமே மேலான மார்க்கமென்று தெளிந்தசிந்தை யுடையவராயிருந்தார். அச்செய்தியை உடையவர் கேட்டு மிகவு முவந்தருளிப் பெரியநம்பியைத்தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான ரஹஸ்யங்களை அடியேனுக்கு அனுக்ரஹித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய நம்பியும் சிலரஹஸ்யங்களையுபதேசித்து மற்றவைகளைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்திதியில் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று நியமிக்க உடையவரும் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருளி நம்பியைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை க்ருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் இவருடைய அத்யவஸாயத்தை யறிபவேண்டுமென்று முகங்கொடுத்து வார்த்தை சொல்லாம லிருக்க உடையவருங்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பி உத்ஸவஸேவார்த்தமாகக் கோயிலுக்குவந்து மீண்டெழுந்தருளுமபோது நமபெருமான் நம்மிராமானுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை வெளியிடமென்று நம்பிக்கு நிராயிக்க, நம்பியும் ஸ்வாமி! ஒருவருஷம் சேரஷ்யம லுபதேசிக்கப்படாதென்று சாஸ்த்ர முகத்தாலே தேவரீரேநியமித்திருக்க அந்த நியமனத்தை இப்போது தடுக்கப்போமோ வென்ன, பெருமானும் சிஷ்யலக்ஷணம் நிரமபாதவர்க்கே அருதவிதியன்றி சிஷ்யலக்ஷணம் நிறைந்த நம்மிராமானுசனிடத்து அது வேண்டுவதில்லை யென்றருளிச் செய்ய நம்பியும் இராமானுசரை நோக்கித் திருக்கோட்டியூருக்கு வானுமென்று சொல்லி யெழுந்தருளினார். பின்பு இராமானுசரும் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருள நம்பியும் இதுதருணமன்று போய்வானுமென்ன இவருமீண்டு கோயிலுக்கு வந்து விட்டார். இத்தப்படி பதினெட்டி முறைவந்து போயின் பின்பு உடையவருங் கோயிலுக்கு வந்த நம்பி சிஷ்யர்களில் ஒருவர்முகமாகத் தம்முடைய ஷர்த்தியை விண்ணப்பஞ் செய்தபோகவிட நம்பியும் அதுகேட்டு உவந்தருளி, தன்மீம் பதித்தமுமாகத்தாமொரு

வருமே வரக்கடவரென்று சொல்லியனுப்ப உடையவரும் அது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு நம்பி ஸத்திக்குச்சென்று தண்டன்மைப்பித்து நிற்க நம்பியும் உம்மையொருவராக வரச்சொன்னதற்குமாறாக இவர்களை ஏன் அழைத்துவந்தீரென்ன உடையவரும் தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவர நியமித்தபடி தண்டும் பவித்ரமுமானவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்தேனென்ன நம்பியும் இவருள் தண்டெவர்? பவித்ர மெவர்? என்று கேட்க உடையவர் முதலியாண்டானைத் தண்டென்றும் கூரத்தாழ்வானைப் பவித்ரமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் இவர்கள் தவிர மற்றொருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டிய தில்லையென்று நியமித்துத் திருமந்தார்த்தத்தை யுபதேசித்தருளினார்.

உடையவரும் அதன்பின்பு பிறர்போதிக்கும் அனர்த்தங்களைப் பொறுக்க மாட்டாதவராகையால் திருவேலக்கத்தி லிருக்கும் அநேகம ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அந்தரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்தருளினார். நம்பியும் அதுகேட்டு உடையவரை அழைத்து என்னியமனத்தை மறுத்த உமக்கு இதில் பலனெதென்ன உடையவரும் எனக்கு நாகமேபலனென்ன, நம்பியும் இதறித்தும் இப்படிச் செய்யலாமோ வென்ன உடையவரும் நானொருவன்மாதிரம் நரகாணுபவஞ்செய்தாலும் தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தத்தினாலே அந்த ஆத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பார்களென்று சொன்னெனென்ன நம்பியும் அதற்குமிகவும் உவந்தருளி எம்பெருமானாரே வாருமென்று எடுத்தினைத்துக்கொண்டு இன்னுமும் எதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறோம் இப்போதுபோய் மறுபடிநீரோருவராகவே வாருமென்ன உடையவருங் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பின்பு திருக்கோட்டியூருக்குவர நம்பி யுவந்தருளி பரதவ்பரதிபாதகமான சாமசுலோகார்த்தத்தை ஸாதித்தருள அதுகேட்டு மகிழ்ந்து கோயிலுக் கெழுந்தருளிப் பின்பு நம்பி நியமனத்தாலே கூரத்தாழ்வானை மாஸோபவாஸம்வைத்து இவ்வர்த்தங்களை அவருக்கருளிச்செய்ய முதலியாண்டானும் அடிபணிந்து அடியேனுக்கும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க உடையவரும் ஆழ்வானொருவருக்குமே நம்பி நியமனம் ஆதலால் நீர் நம்பி ஸநிதிக்குப்போய்க் கேளுமென்ன ஆண்டானும் திருக்கோட்டியூருக்குப்போய் நம்பியை ஆறுமாமாமவரையில் ஸேவித்துநிற்க ஒருநாள் நம்பி ஆண்டானைநா

க்கி உம்மிடத்துள்ள முக்குறுமபும் நீக்கினால் எம்பெருமானார் தா
மேயருளிச்செய்வார் அவ்விடமேபோமென்று தம்முடைய திரு
வடிகளை ஆண்டான் திருமுடியில்வைத்து விடைகொடுத்தருள
ஆண்டானும் உடையவர் ஸந்தியில்வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து
நிற்க உடையவர் உவப்புடன் ஆண்டானுக்கு அவ்வர்த்தத்தையரு
ளிச்செய்து இப்போது நமக்கு தண்டும் பவிர்தரமும் கையமர்த்த
தென்று கனிப்புற்றிருந்தார்.

பின்பு சிலநாளையில் திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கெ
ழுந்தருளித் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிக்கு அர்
த்தங்கேளுமென்று உடையவருக்கு நியமித்துத் திருக்கோட்டியூ
ருக்கெழுந்தருளினார். பின்பு எம்பெருமானருக்குத் திருமாலையா
ண்டான் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்களைச்சொல்லிவர உடைய
வர் சிலபாசுரங்களுக்கு துட்பாகிய அர்த்தங்களைச்சொல்லத் திரு
மாலையாண்டான் இது ஆளவந்தாரிடத்தில்கேட்டதல்லவென்று திர
ஸ்கரித்து அன்றுதொட்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவதைத் தவிர
ந்தார். பின்பு இதைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டருளி கோ
யிலுக்குவந்து திருவாய்மொழி காலக்ஷேபம் நடக்கின்றதோவெ
ன்று கேட்டருளத் திருமாலையாண்டான் நடந்தவிருத்தாந்தத்தை
ச்சொல்ல நமடியும் உடையவர்சொல்லிய அர்த்தத்தை ஆளவந்
தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருந்தோமென்று சொல்லித் திரு
மாலையாண்டானையும் பெரியநமடியையுங்கூட்டிக்கொண்டு உடை
யவர்மடத்துக் கெழுந்தருளி முன்புபோல் திருவாய்மொழி கால
க்ஷேபம் நடக்குமபடி செய்வித்துத் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்
தருளினார்.

மறுபடியும் திருவாய்மொழிகாலக்ஷேபம் நடக்கும்போது ஓர்
பாசுரத்துக்கு ஆண்டான்சொன்ன அர்த்தங்கேட்டு ஆளவந்தா
ரிப்படி யருளிச்செய்யாரென்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய
ஆண்டானும் நீர் ஆளவந்தாரைக் காணுதிருக்கவும் இவ்வாறு சொ
ல்லுவதற்குக் காரணமேதென்ன உடையவரும் ஏகலங்கய நென்ப
வன் குருவைக்காணா நிரி ருந்துங் குருபக்தியினால் வில்வித்தையிற்
சிறந்தவனுனதுபோல அடியேன் ஆளவந்தாரைக் காணாமலிருக்கி
னும் அவரது அணுகூலம்தகால் கற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கின்
தேனென்று சொல்ல அதனை யாண்டான்கேட்டருளி இவர் அவ
தாரபுருஷரேயென்று நிச்சயித்து உடையவரை அதிசயித் திருந்

பின்பு சிலநாளில் திருவாய்மொழி காலகேசபம் முடிந்து
 . பெரியநம்பி உடையவரைப்பார்த்து ஆழ்வார் திருவாங்கப்
 புருமானரையரிடத்திலே இன்னுமொரு பொருளுண்டு அந்த
 பக்கல்சென்று கேளுமென்று அருளிச்செய்ய உடையவரும்
 அரையர் ஸந்திதியில் ஆறுமாதங்காத்து அவரிடத்து சரமார்த்தங்க
 ளைக்கேட்டருளிநூர். பின்னர் ஒருநாள் உடையவர் மாதாகரம்
 பண்ணுகின்றபோதுமாதாகரத்திலே விஷத்தைக்கலந்து கொடுக்க
 ச்சொல்லி ஓர்பெண்பிள்ளையை அவளதுபுருஷனைக்கொண்டு ஒரு
 வன்சொல்லுவிக்க அவளும் விஷங்கலந்த மாதாகரத்தைபிட்டு,
 தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் போக உடையவர் அதிநுண்மையை யறி
 ந்து உபவாஸமாகவிருந்தார். இதைத் திருக்கோட்டியூர்மம்பி கே
 ட்டி எழுந்தருளிக் கடிய வெய்யனில் திருக்காவேரியில் எழுந்தரு
 ளாகிந்த உடையவர் முகவிகளோடொழந்தருளி தண்டன்ஸமர்
 ப்பித்துக்கொண்டிருந்த நம்பியும் எழுந்திருக்கச்சொல்லாமல்நிற்
 கக் கிடாம்பியாச்சாணம் இதென்ன ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம்? பூமா
 லையை வெய்யலிலே போடுவார்களோவென்று உடையவரைப் பரி
 ந்தெடுக்க நம்பியும் கிடாம்பியாச்சாணைப்பார்த்து உம்மைத் தான்
 நாம் தேடுகின்றோம். இன்றுமுதல் நீர் இருவருக்குத் தனிகைபண்
 ணி ஏகமாதாகரமாகப் ப்ரஸாதியுமென்று நியமிக்கக் கிடாம்பியாச்
 சாணம் அந்தப்ரகாரஞ் செய்துகொண்டிவந்தார். பின்பு யக்கிய
 முர்த்தியென்கின்ற மஹாவித்வான் கங்காஸ் நானஞ்செய்யப்போய்
 அங்குள்ள வித்வான்களை ஜயித்து மாயாவாத ஸன்யாஸியாய்க் கல்
 வியினாலும் சிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவளும் உடையவருடைய
 வைபவத்தைக்கேட்டு அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்குவ
 நது உடையவரைநோக்கி என்னுடன் தர்க்கிக்கவேண்டுமென்ன
 இவரு மப்படியே செய்கிறோம்; நீர் தோல்வியடைந்தால் என்ன
 செய்கின்றீரென்ன அவனும் நான்தோற்றால் உம்முடைய பேரையு
 மும் வைத்துக்கொண்டு உமது சித்தாந்தத்தில் புதுதக் கடவேனெ
 ன்ன உடையவரும் நாம்தோற்றால் க்ரந்த ஸன்யாஸம் பண்ணித்
 தோற்படைந்தோ மென்கிறோமென்ன அவனும் ஸம்மதித்துப்
 பதினெட்டுநாள்வரை யெல்லையிட்டு வாதம்பண்ணுநிற்கப்பதினே
 ழாநாள்வரையும் அவனது கக்ஷிப்ரபலமாயிருந்ததை உடையவர்
 அறிந்து நானைக்குவருவதாக எழுந்திருந்து அவனை யனுப்பித்
 தாம் வியாசுலசித்தராய் மடத்துக்கெழுந்தருளிப் பேரருளாளரை
 யாராதித்து அமுதுசெய்வித்து, தொன்று தொட்டு விஜயத்துடன்

கடந்தேறியவந்த இந்த தர்சனம் என் காலத்தில் தோற்பது தருதியோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாம் அமுதுசெய்யாதுவெறுப்புடனே கண்வளர்த்தருளப் பேரருளாளர் அவர்ஸ்வப்னத்திலெழுந்தருளி இராமானுசமுனியே உமக்குப்பெரிய சிஷ்யனைத் தந்தோம் நீர் ஆளவந்தார் செய்தருளின மாயாவாத கண்டனத்தைச்சொல்லி அவனை ஜெயிக்கக்கூடவிரென்ன உடையவரும் விடிந்தபின்பெழுந்து நித்யகர்மானுஷ்டானஞ் செய்தருளிப் பேரருளாளரை ஸேவிக்க எழுந்தருளும்பேரது யக்கியமூர்த்தி யீவருடைய திடத்தைக் கண்டு இவரே நம்மை ஜயிப்பாரென்று நினைத்து எழுந்திருந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்துத் தேவரீருக்குத்தோற்றேனென்று ஸ்ரீபாதுகையை யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்கு இரங்கி அருள்செய்ய வேண்டுமென்ன உடையவரும் இது என்னென்று அதிசயித்து ஏன் தர்க்கியாமல் இவ்வாறு செய்திரென்ன அவன் பெரியபெருமாளே தேவரீராகையாலே தேவரீர் திருமுன்பு வாய்திறக்க வலியுடையே னல்லேனென்ன உடையவர் ஆயினும்இதனைக்கேட்கக்கடவிரென்று மாயாவாதகண்டனத்தைஉபயோகிக்க அதுகேட்டு அவரும் வியப்படைந்து ஏகதண்டத்தை முறித்தேறிய உடையவரும் அவருக்கு தரிதண்டத்தையும் யக்கியோபவீதத்தையும் தரிப்பித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள் செய்தருளி அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப் பெரிபெருமானையும் பேரருளாளரையும் ஸேவைசெய்வித்துத் தாமமுதுசெய்து அவருக்கு ப்ரஸாதம் ஸாதித்து நிவ்யப்ரபந்தங்களை யோதுவித்து சிலரஹஸ்யங்களை ஸாதித்தருளிப்பின்பு அனந்தாழ்வானையும் - மருதூர்நம்பியையும் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாருடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பித்தருளி அனந்தாழ்வானைத் திருமலைக்கனுப்பிச் சிலநாள் சென்றபின்பு கோயிலினின்று புறப்பட்டுத் திருக்கோவலுராயனாரை ஸேவித்துப்பெருமான்கோவிலுக்குஎழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து அவரைமுன்னிட்டுப் பேரருளாளரையடிபணிந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருமலைக்கெழுந்தருளும்பேரதுவழிகாண்பித்தவற்ற மிறைப்பாளை உகந்து திருமலைத்தாழ்வரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பராக்குசபரகாலாதிகளான ஆழ்வார்பதினமரையும் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வித்துத் திருப்பதியிலெழுந்தருளி விட்டல்தேவனைத்தமக்கு சிஷ்யனுக்கிக்கொண்டு தமதுசிஷ்யர்கள் முப்பதுதிருநாமங்களை யுத்திருப்பதியில் குடியேற்றிஇளமண்டியம் என்கி

ன்ற க்ராமத்தைக் கைப்பற்றுகவினெடுத்து முதலிகள் வேண்டுகால் - திருமலையேயி திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்து இறங்கிய யருளிப் பெரியதிருமலை நம்பி ஸநிதியில் ஒருவர்ஷகாலம் பூமித்தா மாபண காலகேஷபஞ்செய்தருளி அவரிடத்திலிருந்த கோவிந்தபட்டரை யழைத்துக்கொண்டு திருப்புக்குழி வழியாகக் கச்சிநகர டைந்து பேரருளாளரையடிபணிந்து திருக்கச்சிநம்பி ஸநிதியில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்பொழுது கோவிந்தபட்டருக்குப் பெரியதிருமலை நம்பி பைப் பிரிந்துவரக் க்லேசத்தினால் தேஹமுழுதும் வெளிநடைய அதனைக்கண்டு உடையவர் அவர் சுருத்தினாடி. திருமலைக்கனுப் பத் திருமலைமடமியும் அவரைச் சீர்த்துக்கொள்ளாமல் திருப்பி அனுப்ப, கோவிந்தபட்டரும் உடையவர் ஸநிதியில்வந்து தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க உடையவரும் அவரையங்குகரித்துத் தமரிடத்து அளவிறந்த பத்தியுள்ளவராயிருந்த அவரை உடையவர்க்குக் கொண்டு கோயிலுக்குக் கொடுத்தருளி அங்கிருக்கின்ற காளில் கோவிந்தபட்டருடைய விரகதியைக்கண்டு அவருக்கு ஸயாஸாச்சரம ஸ்விகாரஞ்செய்தித்து எம்பெருமானாரென்று திருநாமஞ்சாத்த, கோவிந்தபட்டர் தேவரீருடைய திருவடிகளை யாழ்வுரித்தருக்கி ன்ற அடியேனுக்குத்தக்கப்பெயரிட வேண்டுமென உடையவரும் அப்பெயருள் இடைக்குறைசெய்து தலையுங் கடையுங் கூட்டி எம்பாரென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். பின்பு ஒருநாள் சிலதேசாந்திரிகள்வந்து அவ்விடத்திலுள்ளவர்களை எம்பெருமானார் மடமெங்கேயென்று கேட்க அவர்கள் எந்த எம்பெருமானா மடமென்று ஸம்சரிக்க அவர்கள் ிரண்டெம்பெருமானா ருண்டோவென்று கேட்க அங்குள்ளார அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானா ரும் ஒருவருண்டென்ன இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டிருந்த அருளாளப்பெருமா எம்பெருமானார் நாம வேறாக ஓர்மடத்தி லிருக்கையால் இவ்வாறு கேரிடத்தென்று தாமிருந்த மடத்தை யிடித்துவிட்டு உடையவர் திருவடிகளை யிறுக்கப்பற்றி இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து வ்யாகுலப்பட உடையவரும் அவரைப்பிரியாமல் தமதுமடத்திலே யிருக்குமபடி நியமித்தருளினார். அருளாளப்பெருமா எம்பெருமானாரும் உடையவர் ஸநிதியிலே அடிமைசெய்துகொண்டு - ஞானஸாரம - ப்ரமேயஸாரம என்கின்ற இரண்டு பாபங்களைச் செய்தருளினார். பின்பொருநாள்

உடையவர், கூரத்தாமரான் அருளாளரெருமா னெம்பெருமா னு முத்தியானிட னா ஆகிய மூவரையும் சேர்த்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பாவ்யாரு செய்கிறவதற்காகத் திருவுளம் பற்றினார். அதுபற்றி போதரபனவிர்த்தி சாத்தமவேண்குமென்று விசாரித்து அது வடக்குத்தொடையிலிருப்பதாகக்கொண்டி ஆழ்வானுடன் உடையவர் அகல்கிறதற்குள்ளி உடையத்தனால அகல்கிறதற்குத் தவிர வாகுகிற தாமிருவருமாகத் திருக்கணமலாசாத்த அத்தனைகொண்குவருகிற தாக யத்தத்தப்போது அனவிடத்திற மிலி அகல்க்கிறதற்குத் தவிர ஹரித்துங்கெனையென உடையவரும் அத்தனை பிறர்களுபற்றி வயாருமமுல மவராரிற் றக ஆழ்வான் தெவிரர் கடாசத்ததுதல அகல்க்கிறதற்கெனலாம் அடியேனான பமனவரன்னுத தகா டினிடத்தி எந்தபய - டிறுக்கின்றவென ம விண்ணப்பரு செயய உடையவர் மிகவுழாபம் பாவயாறுவா கொடியில்க் கெழற்கரு ளரி ஸ்ரீ பாவ்யாகுத்தா மலாபாடித ம னாவத்தாபு முத்தமரு த்துத பபுத்த, திருவினார்.

[illegible]

னத்தபுரத்துக்கொடியத்தருளி எம்பெருமானை யடிபணிந்து அங்கு
இராமானுஜமடமென்று ஓரமடங்கட்டுவித்து மலைகாடி யுண்ட
ன திருப்பதிகளை வேலித்து அங்குள்ள புறச்சமயங்களை வெவ்வேறு
மேயமுரசமுத்திரக் கரைவழியாக உத்தரவீரசமுதிக் கெழத்தரு
ளி வடமதுரை-ஸாஸ்க்கிராமம்-தவாரைப் பதரிசாஸூரம் - நைமி
சாரணயம் - புஷ்கரம் - திருவரும - கோவத்தனம் - பருத்தாவ
னம் - திருக்கடங்கல் - திருவட்டை முகலான திருப்பதிகளையும்
சேவித்து அங்குள்ள புறச்சமயங்களையும் ஜயித்துப் பட்டினமலா
ட்டத்தை யடைந்து ஸாஸ்க்கிராமத்திற் கெழத்தருவிட்டா

அப்பொழுது ஸாஸ்க்கிராமத்திலே வாசம் செய்து வந்த
திருத்தொருவன் தென்குடிபுரம் என்று ஒரு ஊர்ப்புறம்
ஒருசுருதிக்குப் பொருளெய்க்கு உடையவருள் அகல வந்தான்
விரித்துப் பலன் அருந்தியிருக்கின்றான் ஸாஸ்க்கிராமம்
தோவித்து உடையவரெய்க்குள் புறப்பாடியவர்க்கு தாமதமு
ல்லவதனக்கொன்றி புறப்பாடியவர்க்கு தாமதமு
வருகது புறப்பாடியவரும் ஆராதனம் செய்துமபடி கொண்டு
முன் இவ்விடமவரு சங்கரன் தான்கேட்டிருந்திருக்கிற
யதற்கு என் திருதமலிந்தான் பெரியமார்டாதே மேயினான்
நீரறிந்து சொல்லீரென்று மிகவும் புகழ் வமகிழ்க்கு கொண்
டாடினான் பின்பு உடையவா அங்குள்ள புறச்சமயங்களையும்
ஜயித்து அத்தேசத்தாசனையும் தமக்கு சிஷ்யனாகிப்போன்றி
அவ்விடத்துத் தமதுபேரில் பத்தப்பரமேசம பண்ணின வித
வாசகளைப் பித்தேற்றித் திருப்பவும் அவ்வேகனை வென்று
கோள்பற்றி அவர்களுக்கு அபிவிருத்தித் தெளிவித்து சிஷ்யர்க
ளாக்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு வாரணசிவபிரம் புறப்பாடியதற்
துக்குவது எம்பெருமானை யடிபணிந்து அங்குள்ள புறச்சமயங்
களை ஜயித்து அங்கு தம் பெயரால் ஓர் மடமுண்டாக்கி அஸ்தவி
ட்டுப் புறப்பட்டு புறச்சமய சங்கிரி புறப்பாடிய மடவிய
திருப்பதிகளை வேலித்துக்கொண்டு திருமலைக்கொடியத்தரு
அப்போது கபடிகளாகிய சிலசைவர்கள் வந்து திருவெங்கடமு
டையானைத் தங்கள் தெய்வமென்று வழக்குபேச உடையவரு
குலதமருக்களையும் சங்கசக்கரங்களையும் சிஷ்யருளவத்து
அவர் எவைகளைத்தரிக்கின்றாரோ அவைகொண்டு இன்னொன்று
அறிந்துகொள்ளலா மென்று அருளிச்செய்த அவர்களுள் ஸாமந்த

த்து அந்தப்ரகாரமே செய்யத் திருவேங்கடமுடையான் சங்கசக்
ரங்களைத் தரித்திருந்தபடிகண்டு எல்லவரு மானந்தித்து அச்சை
வர்களை நிராகரித்து விட்டார்கள்.

எம்பெருமானைச் சங்கசக்ரங்களைத் தரிப்பித்தருளிய கார
ணமபற்றி அனறுதொட்டு அப்பனுக்குச் சங்காழி யளித்தருளும்
பெருமானென்றும் உடையவருக்குத் திருநாம மொன்றுண்டாயி
ற்று. பின்பு அங்குதின்றும் புறப்பட்டு மற்றுள்ள திருப்பதிகளை
வேசித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பகவத் குணனுப
வஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்வாறுருக்கின்ற நாள்களி லோர்
நாள ஆழ்வான் மாரிகாலத்தில் பகலளவும் ஓயாது மழைபெய்த
லால் உஞ்சவ் நுத்திக் கெழுந்தருளாமல் திருவாராதனஞ் செய்து
தீர்த்தமும் துளஸியும் ஸ்வீகரித்தப பட்டினியாக எழுந்தருளி
யிருக்க அனறு ராத்திரி பெரியபெருமாள் அமுதுசெய்யங்காலத்
தில் ஊதந்திருச்சின்னையைக்கேட்ட ஆண்டாள் பெருமானை
கோக்கி உமமுடையபத்தர் பட்டினியாயிருக்க தேவரீர் அமுதுசெ
ய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமானும்திரு
வுளமிரங்கி உத்தமநமசி யெனபவர்க்கு நியமிக்க அவரும் அக்கா
ரவடிசில் முதலான ப்ரஸாதங்களை பெடுத்துக்கொண்டுபோய்
நமபெருமாள் நியமனத்தால் வந்த இத்தை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க
வேண்டுமென்றுசொல்ல ஆழ்வானும் இது மஹாபரஸாதமென்று
அங்கீகரித்து ஆண்டாள் கருத்தைக் கேள்விப்பட்டு வெறுத்து
அதிலோர் திரளை யமுதுசெய்து மற்றோர்திரளை ஆண்டாளுக்குக்
கொடுத்தருளினார். பட்டரும் ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் அவதரிப்பத
ற்கு இத்திரளே காரணமாகும்.

பின்பு நமபெருமாள் அனுகூலஹத்தால் வைகாசிமீ அனூரா
தத்தில் ஆழ்வானுக்கு ஒருபுத்ர ரவதரித்தார். அதுகேட்டு உடை
யவா ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி எம்பாரைக்கொண்டு
குழந்தையை பெடுப்பித்துவந்து குளிரகோக்கி எம்பாரைப்பார்
த்து நீரே இக்குழந்தைக்கு ஆசார்யராகக்கடவீரென்று நியமித்து
அந்தப் புத்ரருக்குத் தமது திருக்கைகளால் பஞ்சாயுத திருவாப
ரணங்களைச் சாத்தியருளி ஸ்ரீபராசரபுட்டரென்று நாமகரணஞ்
செய்து எம்பாரைக்கொண்டு திருவிஸ்சினையுஞ் சாத்துவித்து
ஆளவந்தருளைய இரண்டாவது கருத்தைப் பூரித்தருளினார்.
இவர் ஸ்ரீரங்கநாதாமசம் அனந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியாகிய

சிறியகோவிக்தப்பெருமானுக்கு ஓர் குமார ரவதரிக்க உடையவர் கடாக்கித்தருளி அபபுத்ருக்குப் பராகுசுசுமலிவென்று திருநா மஞ்சாத்தி ஆளவகாருடைய மூன்றாக்கருத்தைப் பூரித்தருளி னூரபிளபு நமபெருமான பசங்குழவியாசிய பட்டரை மஞ்சளநீர் குடிப்பித்துப் புத்ராஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு தமதுஸநிதி யில் தொட்டிவிட்டுராய்சியார்சீராட டிவளர்க்கவளர்நதுவந்தார். ஒருநாள் பெருமானுக்குத் தனிகை ஸமர்ப்பித் திருக்குமபோது அபரஸாதத்தில் தமது சிறுகைகளால் அனோந்து அளளிக்கொண்டு அமுதுசெய்யப் பெருமான் அதுகண்டு உவந்தருளித் தாமு மமு துசெய்கருளினார். பின்பொருநாள் உடையவா அதிபாலமாயிரு க்கின்ற பட்டர்திருக்கையில் ஓர்ச்லோகத்தைக்கொடுத்தது வாசிக் கர்ச்சொல்லப் பட்டரும அநகிலுள்ளவர் அதிசயிக்குமபடி வாசி த்தருள அதுகேட்டு உடையவர் மிசவு முவந்தருளி முகலிகளே ஸ்லாஸரய மஸுபாபித்து நமமி தது லெவ்வாறிருக்கின்றார்களோ அவ்வாறே இவரிடத்து மிருக்கக்கடவீசுகளென்று கிபமித்தரு ளினார்.

பின்பொருநாள் எய்பாரும பட்டர் வாசிக்கின்றதைக்கேட்டு அத்தபுதமவிளங்கிய இக்குழலாத மமமுடைய தர்சனத்துக்குக் கீர்த்தியுண்டுபண்ணுவாரென்று சொல்லி மகிழ்கருளினார். பிள பொருநாள் ஆழ்வான் திருவாய்மொழி யாநுஸந்திததுக்கொண்டி ருக்குமபோது சிறுமா மனிசரென்றதை அஞ்சுவதுள்ள பட்டர் கேட்டு சிறுமை பெருமை பொன்றிலே கூடுமீமாவென்று சுககி க்க அதுகேட்டு ஆழ்வானுமுவந்தருளி சிறியாச்சாணையும் அருளா ளப்பெருமா ளெம்பெருமானுரையுங் காட்டித் திருமேனி சிறுத் தும ஞானம் பெருத்து மிருக்கின்ற இவர்களைக் கண்டார் சிறுமா மனிசரென்றதென்று ஸமமதிப்பித்தருளினார்.

பின்பொருநாள் பட்டர் திருவிதியிலே புழுதியனோது விளை யாடுகின்றபோது ஒருவன் ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று காளமுதிக் கொண்டுவர பட்டர் அதனைக்கேட்டு உடையவர் முதலானவர் கள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இவ்விடத்தில் இவனார் இத்தபரகாரம் ஊதிவருகின்றானென்று பார்த்து அவனது ஸமீபத்திற்போய் ஒரு லகையில் புழுதியுள்ளிக்கொண்டு நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எவ்வ ளவு இத்தனைச்சொல்லுவாயென்று கேட்க அவன அது விஷயத் தில் ஓவ்றுஞ்சொல்லாமாட்டாமல் தலை வணங்கிக்கொண்டிருக்க

பட்டர் அவனைப்பார்த்து ஒழிவா இதுஒருகம்பிடிமளவு புழுதியென்றுசொல்லி ஸாவஜநுவென்கிறபேரை சிறுத்திகொள்ள மாட்டாமல் விழித்தபேர்தையாரினாலே இவ்வளவுதானே உலகக்கு அறிவிருந்ததென்று இதற்கு அநுகூற்றாக நின்றபார்த்து இவன் காளத்தையாரித்தன விடுவதோசென்று மரபைச்சொல்லி லுல் மத்தஹாஸத்துடன்சொல்ல அதனை அவன்கேட்டு அபசமும ஆச்சரமமுடைந்து அங்குள்ளவர்களைப்பார்த்து இவன் தனையபுத்தரென்றுகேட்க அவர்கள் ஆழ்வான் புத்தரென்றுசொல்லுகேட்டு - ஆ - பறப்பதினகுரங்க தவழ்நீமல்வென்று விரிந்து பட்டரைத் தனதனடிக்கையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் தியமாளிகை வரசிவம்சென்றவளவில் இவ்விசயகியமயறித்து குரங்கைதைய காய்ச்சியார் வாரியெடுத்த அனைத்துக்கொண்டு தனடாளஸகிழ்கொடுத்து ஸ்ரீபாகுந்தித்தந்தந்த தெளித்ததுக் கண்ணெச்சிலகழித்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். இப்படி சிலநாள்கழிந்தவாறே பட்டருக்கு உபசயினே தஸவக கண்டருளி வித்தபேர்துடக்குமபடி உபாதயாயிடத்திலேவிட அன்று ஒதுவித்தகைநமையாதி மறுகள் உபாதயாயிடசுற்றொன்று நெருந்துவந்ததையே இன்றும ஒதுவிக்கின்றபொன்று அறிந்து மறுகள் உபாதயாயிடத்திற் போவதுதவிர்த்து விளைபாடிவந்த அதுகளை விழுவாறும ஆண்டாறும் பின்ளாய் ஒதுபிடத்திறகுபபேரகாமல் விஷ்டமான விளைபாடுகின்றயென்று கேட்கப்பட்டரும அவர்கள் ஒழிவதையே பின்னும் ஒதுகின்றார்கள். அதன்கூறியபடி தன்னையு சொல்ல அதிலேட்டு அவர்கள் கேற்று ஒதுவது உனக்குத்தெரியுமோ சொல்லென்ன பட்டரும ஒனறாபின்னம் பிசகாமல் சொல்லக்கேட்ட அச்சங்கொண்டு அன்றுமுதல் ஒதுவிடாமல் உபசரித்துவந்தார்கள். பின்பு பட்டருக்கு விவாஹஞ்செய்யும் பருவம் வரவும் தருளியுள்ளதன்னிகை யிசையாமல் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றபோது தகுதியாகிய கன்னிகையைப் பெற்றதாய்கந்தையர் ஸ்வபன், தந்தல் பெரியபெருமாள் எழுந்தருளிஉமதுகன்னிகை வயதுவந்ததுக்கொண்டுபோய் நமமுடைய பட்டருக்குக் கல்யாணஞ்செய்து வைத்துக்கொள்ளு என்று திருவாய்மலாந்தருள் அவர்களும் அந்தபாசாரமே அழைத்துக்கொண்டுபோய் பட்டருக்கு விவாஹோத்தஸவத்தைச் செய்வித்துகந்தார்கள்.

இத்தபர்காரம் பட்டர் மணஞ்செய்யப்பெற்று உடையவர் முதலிய ஆசார்யர்களிடத்தில் பிரியாவன்புகொண்டிருந்தார். இவ்

வாழ்நாள், உடையவர் ஒருநாள் முதலிகளைப்பார்த்து நாம் நமமு
தலியாண்டாளை யொழிய ஸர்வஸக நரித்பாகம பண்ணினோமெ
னறநாள் செய்ய முதலிகள் இவ்வா றநாள் செய்யலாமோவெ
ன்று கேட்க அது கேட்டு உடையவர் நமது கையிலுள்ள த்ரிதண்
டத்தை விட்டாலன்றோ நம முகலியாண்டாளை நாம் விடுவதென
று அநாள் செய்தா இத்தபாகாரம் முதலியாண்டான ஆழ்வா
ர முதலாகிய முதலிகளுக்கு உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்மநாலகேஷபம்
ஸாதித்தகூட்டுகாண்டு வழங்க நாயிரிநுதினிற நாலத்தல் ஓர்நாள்
சோழநாளை சில ஓர்நாள் குளபாகனாலே சிவனைவிட மேலான
தெய்வ நிலையென்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு அழிவில்லாத நிலை
மூடாகனித்திலைகையாழ்த்து வாழ்கியது போல் உடையவரை
யும் கையாழ்த்திநிபாடி பாலத்தாரத்தெய்வத்தற்கு உத்தேசித்த
பால் உடையவாழ்ந்தது ஓர் நேரத்தினால் அவ்வாசன சிராக நியாமல்
அவ்விடப் பரிட்டுப்போவாக நிகழுவன்னகொண்டு பெரியபெரு
மாளுடன் விண்ணப்ப செய்து ஆழ்வார வொன்றாவஸ்தரக்கூத
த நாமதரிசு நம்பொண்டு முதலியாண்டான முதலான முதலிகளு
டைய புறப்பட்டு மேம்பெய்யெழுந்த நமபொது அதறிந்து அரா
னது ஏவாளாராபினொடர அனுகண்டு முரவிடாளமலையிலாந்
த்கூவி அவர்கள் கெடுககவொட்டாமல் தடுத்த கலலாணுடைய
சிஷ்யரான வெட்குழறியிலெழுந்த அங்கு காணினிமிருகது நால
வாயமுதலியாண்டனைத் தரித்துக்கொண்டு வலையுரக் கரணையே
ஏகின்ற க்ராமத்தக்கெழந்தருளி அங்கே சிலகாலநிடுகது அங்கு
நினைம புறப்பட்டு மிதுலை ஸாந காமககங்ககெழுந்தருளி அங்
கிருக்கிற இதரம தஸ்தர்களை முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாததீர்
ததவைவந்தால நிருத்தி சிஷ்யர்களுக்கிடுக்கொண்டு வருகமபி
யிடுததில் விசேஷகடாகஷஞ்செய்து சிவமர்காரிலில் சிலகாளிரு
கது ஸ்ரீவைஷ்ணவவிரோதியான சோழன் சீரியிகண்டனார் நசிக
குமபடி ஸங்கல்பஞ்செய்து தொண்டையிருக்கெழுந்தருளி அத்
தேசத்தாக் கதிபுதியான தீதவாரானமகளைப் பிசாக பிடித்திரு
க்கத தொண்டையார் நாயிமு கமாக அரண்மனைக கெழுந்தருளி
ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அப்பபலவண்ண தலையில்செலிதது அந்த
நிவந்ததிசெயலிததுத் தீதவாரானை சிஷ்யர்க்கிடுக்கொண்டு அவ்
விடத்தெதிர்விட்டு வாதஞ்செய்யவந்த தூர்க்குணதலையுடைய சம
ணர்களைத் தீதவாரானவிடுகருகது நிருவன ததாமவானாக ஆயிரம்
பணமுதல்களானும் உததாளுசொல்லி ஜரிதது அவர்களில் லலக

லித்த சிலரைத் தமக்கு சிஷ்யர்களாக்கிக்கொண்டு தேவராஜன் மிகவுழப்பசரிக்க எழுந்தருளியிருந்து தொண்ட ஷார்நமதி அபிமானித்திருக்கிற எம்பெருமானுக்கு நமசிதமபிரானேனனு திருநாராஞ்சாததித் திருமபவும் சிககாபி காரிலுக்கு வந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாலக்ஷேபஞ்செய்வித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாள் திருமண்காப்பு செலவழித்துபோனதற்குப் சிவத்தித்துக்கொண்டு நன்வளம் ஸ்வர்னத்தில் திருநாராயணப்பெருமான எழுந்தருளிபதுகிரியில் உமமுடைய வரவுபாசுக்குக் கொண்டிருக்கிறோம் உமங்கிஷ்டமான திருமண்காப்பு அங்குள்ளது கடுவாருமென்று அருளிச் செய்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விழித்துக்கொண்டு தேவராஜனுடைய விஷ்ணுவர்த்தனராயனைக்கொண்டு அருகிலுள்ள மாதிலெட்டுளித்து வெகுதான்யவர்ஷம் நைமாசகதில் யதுகிரியேறி ஸ்வப்னத்திற் கண்டபடி திருத்தழாய் மரத்தின்கீழ்ப் புறநிலிருக்கின்ற திருநாராயணப்பெருமானே மேற்சொன்னமஸம் கங்கப்பக்ஷமசுதூதகசி வியாழக்கிழமை கூடின புனர்பூச கஷேகத்தின லோரோகநாரணமபண்ணிப் பாலினால் திருமஞ்சனஞ் செய்தருளித் தமது திருக்களால் மூன்றுநாள் திருவாராதாஞ்செய்து ஓநுநாயக மென்கிற திருவாய்மொழியை ஒதிச்சாத்தித் திருக்களியானி வடமேற்கு மூலையில் தரிதண்டத்திலேயே திருமண்குவையைக் கண்டு கொண்டு மகிழ்ந்தருளி யதுகிரியில் கோயில்கட்டுவித்து ஊரோம்புத்தித் திருநாராயணப்பெருமானுக்குப் பாஞ்சராத்தர் விதிகளின்படி ஸமப்ரோக்ஷணஞ்செய்வித்து உதலவரி ஸ்வயென்று சிவத்திருக்கத் திருநாராயணன் அவரது ஸ்வபனத்திலெழுந்தருளி உதலவராமப்ரிபா டிலலையி லிருக்கின்றார் ஆங்குசென்று எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்று வியாதிக உடையவரும டிலலிக்குழுந்தருள டிலலிராஜன் மகள் படுக்கையில் டில நினனு ராமப்ரியரும கிண்கிணி சதங்கை யொலிக்க எலவருகா காணுமபடி வந்து உடையவர் மடியிலிருக்க உடையவரும ஆனந்தத்துடன் என செல்வப்பிள்ளைபோவென்று அனைத்துக்கொண்டருளினார்.

அதனால் ராமப்ரியருக்குச் செல்வப்பிள்ளையென்று திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செல்வப்பிள்ளையை யதுகிரியில் எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திலே தமதுபேரால் ஓர்மடங்கட்டுவத்து அதில்தமமைப்பேரால் ஓர்ச்சாவிக்கரஹமெழுந்தருளப்பண்ணிவைத்து ஐம்பத்திருவருக்கு அத்திவ்பதேசத்தில் லைகங்கர்யங்க ளோகியமித்து அதை திவ்யதேவதனுக்குத் திருநாராய

ணபுரமென்று திருநாமஞ்சாத்திபருளிநார். இந்தப்படி பன்னிரண்டுவர்ஷம் மேல்நாட்டி லெழுந்தருளியிருந்து ஆழ்வான் முதலானோர் சேதியையும் சோழன் அவர்கள் விஷயத்தில் செய்த அபராதத்தையுங் கேட்டு க்லேசித்துச்சிறிதுநாளில் அச்சோழன் இறந்தானென்றுகேட்டுமிகவுழுவந்து கோயிலுக்கெழுந்தருள்வதாக நினைத்துத் திருநாராயணப்பெருமானிடத்து அனுமதிக்கொண்டு கைங்கர்யங்களைக்கட்டளைப்படுத்தி அங்குநின்றும்புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஆழ்வானுடன் நம்பெருமானேவேலித்து அங்குநின்றும் கச்சிகருக்கெழுந்தருளிப் பேரருளாளனையடிபணிந்து அதுவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருப்பதியில் தில்லைகர்த்திருச்சித்ரகூடத்தெம்பெருமானைப் பரிஷ்டை பண்ணியருளி, திருவேங்கட முடையானையடிபணிந்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டிருந்து நாய்ச்சியார்திருமொழிப் பரஸ்தாபத்தில் அழகர்திருமலைக்கெழுந்தருளி நாய்ச்சியார் சொல்லியிருந்தபடி நூறுதடாவில் அக்காரவடிவில் அமுது செய்வித்து ஸ்ரீவில்விபுத்தூருக் கெழுந்தருளி கோதையாரால் நங்கோயிலண்ணரென்று திருநாமம் பெற்றுத் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வாரைவேலித்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ பாஷ்யநாலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள பட்டருடைய உபன்யாஸ வைபவத்தைக் கேட்டருளியுவந்து பட்டருக்கு வேதாந்தாசாரயபதம் கொடுத்தருளிநார். அன்று முதல் பட்டருக்கு வேதாந்தாசார்யரென்று திருநாம முண்டாயிற்று. பின்பு ஓர்காலத்தில் திருவத்தியயனோதஸவத்திற்காக நம்மாழ்வார் திருநகரியினின்று கோயிலுக் கெழுந்தருளும்போது வழியில் கள்ளர்களவந்து உபத்ரவம்பண்ணினபடியால் ஆழ்வாருடைய திருவடிநிலையாகிய ஸ்ரீமதரகவிகள்கைதப்பிவிட்டது. ஆழ்வார்மாத் திரம் திருநகரிக்கெழுந்தருளிட்டாரென்று உடையவர் கேட்டுத் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வார் திருவடிநிலையை ஏறியருளப்பண்ணுவித்து இன்றுமுதல் ஆழ்வார்திருநகரியைவிட்டுப் புறப்படவேண்டுமெனில்லைபென நியமித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வார் விக்ரஹத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவத்தியயனோதஸவத்தை நடத்தியருளிநார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் விக்ரஹம் முன்பு திருமங்கையாழ்வாரே செய்துவைத்திருக்கையால் அவரொழிந்த மற் றை ஆழ்வார்களையும் ஆண்டானையும் அர்ச்சா விக்ரஹங்களாக எழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார்.

பின்பு இப்படி குருபரம்பரை இடையறாமல் தர்சனம்வளர்ந்
தேஹம்பொருட்டுத் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்தில் ஆசிரயித்திருக்கிற
முதலிகளில் சிலருக்கு ஆசாரியபதம் தந்தருளத்திருவுள்ளமபற்றி
எழுபத்துநான்கு திருவாழிதிருச்சங்குகளைத்திருப்பிரதிஷ்டைசெ
ய்து நாலு ஸ்ரீபாஷ்யகோசங்களை யேறியருளப்பண்ணித் தம் திரு
வாராதனமான பேரருளாளன் சூநிதியில் சமர்ப்பித்து முதலிகளை
யழைத்தருளி எச-திருநாமங்களுக்குத் திருவாழி திருச்சங்குகளை
யும் இவர்களில் நால்வருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யகோசங்களையும் பிரசாதித்
தருளிப் பின்னோர்களுக்குத் திருநிலச்சினை முதலாக உபயவே
தாந்தங்களையும் பிரசாதித்துத் திருத்தும்படி நியமித்தருளி-எச -
வருக்கு சிமஹாஸனாதிபத்திபமும அதில் நால்வருக்கு பாஷ்யசிம்
ஹாஸனாதிபத்தியமும் பிருதாக பிரசாதித்தருளினார்.

இவர்களன்றி எழுதாம ஐயர்களும-பன்னிராயிரம்-பரமைகா
ந்திகளும் திருமஞ்சன முதலானவை ஸமர்ப்பிக்கும் அநேககைங்
கரியபார்களும சிலதாஸநமபிகளும் பத்திபரரான அம்மைகளும்
உடையவர் நியமனப்படித் தங்கள் தங்கள் கைங்கரியங்களைச் செ
ய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதிலும் முந்திவந் தாசிரயித்தவர்களா
யும் வயதில் முதிர்ந்தவர்களாயிருந்துள்ள கூரத்தாழ்வான் நடா
தூராழ்வான் முதலியாண்டான் கிடாம்பிபாச்சான் எம்பார்முத
லான எல்லாமுதலிகளும் பின்பு ஞானபுத்திரராக ஸ்லீகரிக்கப்ப
ட்டபிள்ளாளையும் பட்டரையும் விசேஷமாக நினைத்து நடந்துவ
ந்தார்கள். இப்படி இவர்களிருக்க உடையவர் சாஸ்திராநுமதமா
யும் தம் திருவுள்ளத்துக்கு உவந்ததாயும் அவர்களிருந்தபடியை
க்கண்டு போரவுகத்தருளினார்.

எழுபத்துநான்கு சிம்ஹாஸனாதிபதிகளென்கிற

ஆசாரிய புருஷர்களுடைய

திருநாமங்கள்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்குமாரர் - சொட்	கிடாம்பியாச்சான்.	௨௭
டைம்பி.	க கணியனார் சிறியாச்சான்.	௨௮
பெரியநமபிகுமாரர்-புண்டரீகா	கொங்கிலாச்சான்.	௨௯
கூழர்.	உ ஈச்சமபாடியாச்சான்.	௩௦
திருக்கோட்டியூர் நம்பி குமாரர்	திருமலைநல்லான்.	௩௧
தெற்காழ்வான்.	ந வங்கிபுரத்தாச்சான்.	௩௨
திருமாலையாண்டான் குமாரர் -	திருக்கண்ணபுரத்தாச்சான் அவர்க	௩௩
சுந்தரத்தோளுடையார்	ச சிறியகோவிந்தாபெருமான்	௩௪
பெரிய திருமலைநமபிகுமாரர்கள்	கிடாமலிப்பெருமாள்.	௩௫
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்	அம்மங்கிப்பெருமாள்.	௩௬
ளான்.	ரு அருரிப்பெருமாள்.	௩௭
பிள்ளைதிருமலைம்பி.	சு பிள்ளையப்பன்.	௩௮
கூரத்தாழ்வான்.	எ வங்கிபுரத்துநாமி.	௩௯
அவர் கு	ஸ்ரீ பராசரபட்டர்.	௪௦
மாரர்	சீராமபிள்ளை.	௪௧
முதலியாண்டான்.	க௦ திருக்குறுங்குடிநம்பி.	௪௨
நடராஜராழ்வான்.	கக தொண்டனூர்நம்பி.	௪௩
எங்களாழ்வான்.	அருணபுரத்துநாமி.	௪௪
நடுவிலாழ்வான்.	கங் மருதூர்நாமி.	௪௫
கோமடத்தாழ்வான்.	மழையூர்நாமி.	௪௬
திருக்கோவலூராழ்வான்.	வடுகநாமி.	௪௭
திருமோகூர் ஆழ்வான்.	குரவிகம்பி.	௪௮
பிள்ளையாழ்வான்.	கதாஸையாண்டான்	௪௯
அனந்தாழ்வான்.	கஅ சோமாசியாண்டான்	௫௦
மிளகாழ்வான்.	ஜீயராண்டான்	௫௧
நெய்யுண்டாழ்வான்.	௨௦ ஈசாண்டான்	௫௨
சேட்டனார் சிறியாழ்வான்.	௨௧ பெரியாண்டான்.	௫௩
யாழ்வான்.	௨௨ யாண்டான்.	௫௪
கோயிலாழ்வான்.	௨௩ அம்மங்கியாண்டான்.	௫௫
உக்கலாழ்வான்.	ஆளவந்தாராண்டான்.	௫௬
அரணபுரத்தாழ்வான்.	௨௫ உக்கலம்மாள்.	௫௭
எம்பார்.	௨௬ பரித்திகொல்லையம்மாள்.	௫௮

வைத்தமாநிதியார்.	ருக்	ஆர்க்காபிபிள்ளை.	சுஎ
சிறுப்பள்ளி தேவராஜ		குமாண்டீர்பிள்ளை.	சுஅ
ர்.	சு௦	அந்தசோமயாஜியார்.	சுசு
பிள்ளையுறந்தையுடையார்.	சுக்	காஞ்சிசோமயாஜியார்.	எ௦
பிள்ளை திருவாய்மொழி யரை		அலங்காரவேங்கடவர்.	எக
யர்.	சு௨	குஞ்சிப்பூர்சிறியாண்டான்.	எ௨
பிள்ளைதிருநறையூரையர்.	சு௩	குமாண்டீர்துணையவல்லி.	எ௩
பிள்ளைராஜம்கந்திரப்	}	மாறொன் றில்லா மாருதி யாண்	எசு
பெருமாளையர்.			
அதிகாரிப்பிள்ளை.	சுரு	ஆகசிம்ஹாஸநாதிபதிகள்	எசு
தாநகரிப்பிள்ளை.	சுசு		

வருளீரங்கநாராயணஜீயர். சுச்சம்பாடிஜீயர். கோவீந்தஜீயர் சட்
ஹாஸ்னிஜீயர். திருமழிசைஜீயர். திருவெள்ளறைஜீயர். திருப
இவஜீயர். ஆட்கொண்ட வில்லிஜீயர். திருமாலிருஞ் சோலை
ந்திகுடிவர்கள் முதலானஜீயர்கள் -- எா - நம்பிகுறுந்தேவர் மு
கூரான பரமைகாந்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - 1௨௨ - துயமுனிவே
உயன் முதலான கைங்கர்ய பரர்களும் திருவரங்கமரையோன் முத
யான காவலதிகாரிகளும் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் முதலான
யாஸநம்பிகளும் திருவந்தப்புரத்தமமை முதலான அமமைகளும்
உடையவர் திருவடிகளிலே பிரவணராய்த் தங்கள் தங்கள் கைங்
கரியங்களில் ஊற்ற முடையவராயிருந்தார்கள்.

உடையவர் திருவடிகளிலசெய்த அடிமைவகை: கூரத்தாழ்
வானும் - முதலியாண்டானும் - நடாதுராமுவானும் - பட்டவர்க்க
மும் ஸ்ரீ பாஷ்யத்துக்கு உசாத்துணையாயிருந்தவர்கள். அருளாள
ப்பெருமா னெம்பெருமானார், உடையவர் நியமனததுஞல் பேரரு
ளாளரைத் திருவாராதனாஞ் செய்துவருவர். கிடாம்பியாச்சான்,
திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யஞ்செய்துவருவர். பிள்ளையுறங்காவி
ல்லிதாஸர், கருகூலம்நோக்குவர். அம்மங்கி, பாலமுதுகாய்ச்சவர்.
உக்கலம்மாள், திருவாலவட்டம் பரிமாறுவர். மாருதிப்பெரியாண்
டான், திருக்கைச்செம்புபிடிப்பார். மற்றொன் றில்லா மாருதிச்சிறியா
ண்டான், மடத்துக்கு அமுதுபடிகறியமுது பாலமுது நெய்யமுது
முதலானவை நடத்திவருவர். துயமுனிவேழம், திருமஞ்சனமெ
டுப்பர். திருவரங்கமானிகையரையர். பண்டாரம்நோக்குவர். வண்
டரும் செண்டரும் - கைக்காயிரம்பொன்னுக்கு இராஜஸேவைப
ண்ணி மடத்துக்குத் திருக்கைவழக்கஞ் செய்துவருவர். இராமா

னுஜவேவுகாரர், திருமேனிக்காவலாயிருப்பர். அகளங்கநாட்டாழ்வான், பரதிபகூநிரஸனஞ்செய்துவருவர்.

இவர்களில் வடுகநம்பி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேய மென்று விச்வஸித்து அவர்திருவடிகிலேகளையே திருவாராதனம் செய்துவருவர். அனந்தாழ்வான். உடையவர் நியமித்தபடி திருமலையில் திருந்தனவன கைங்கர்யஞ் செய்து வருவர். இத்தபரகாரம் முதலிகளெல்லாம் உடையவர் ஸந்திரியில் கைங்கர்யஞ் செய்து வருகிற காலத்தில் ஒருநாள் முதலிகளெல்லாம் உடையவரது ஞானபுத்திரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானே அனுவர்த்தித்து ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களில் அருமபொருள் தெரியும் வ்யாக்யானஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று உடையவரிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்யும்படிபார்த்திக்கப் பிள்ளானும் அநதப்ரகாரமே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். உடையவரும் அவர்கள்பிரார்த்தனைப்படிக்குப் பிள்ளானையழைத்து ஆழ்வார்க ளருளிச்செயல்களையும் திருமந்திரமுதலானவேதாந்த ஸம்பிரதாயத்தையும் “நாதோபகம்யம்ப்ரவிரததம்” என்னும்படி நமமாழ்வாரிடத்தில் பெற்று அவைகளை அவிச்சின்னகுருபரமபரையாலே நிலைநிறுத்தின நாதமுநிகள் வமசத்திற் பிறவித்துவக்காலும் ஆளவந்தார் நியமனத்தைத் தலைகட்டின பெரியதிருமலை நம்பிகுமாரராகையாலும் இயல்பாய்ப்பிரபந்தத்தில் ஊற்றத்தை உடையவராகையாலும் நீர்தீர்ப்போது திருவாய் மொழியில் அர்த்தானு ஸந்தானகிரமத்தையறிந்தீர். ஆகையால் நாலாயிரத்தில் பிரதானமான திருவாய்மொழிக்குப்புராணரத்தினம்போல் ஆறாயிரப்படியாக ஓர்வியாக்கியானம்பண்ணுமென்று நியமித்தருளப் பிள்ளானும் அந்நியமனப்படியே ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானத்தைச் செய்தருளி ஸந்திரியில் சமர்ப்பித்தார். உடையவர் அதைக்கடாக்ஷித்துப் போர உகந்தருளி ஆளவந்தார் நியமனத்தாலே திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானென்று உமக்குத்திருநாமம் பிரஸாதித்தது பலித்தென்றருளிச்செய்து அந்த ஆறாயிரப்படிக்கு பகவத்விஷயமென்று திருநாமஞ்சாற்றி நாமசெய்த சூத்பராஷ்யத்தைப்போல் காலகேஷபத்திலவைக்கக்கடவ தென்று நியமித்தருளினார். வடுகநம்பி இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்து யதிராஜவிபவத்தில் அருளிச்செய்தார். பின்னுமதாம்செய்தருளின கீதாபஷ்யம்-வேதாந்தஸாரம்-வேதாந்ததீபம்-வேதார்த்தஸங்க்ரஹம் - சரணுகதிகத்யம்-ஸ்ரீரங்க

கத்யம் - ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம்-நித்தியம் இவைகளையும் முதலிக ளுக்கு ப்ராசாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு சிறிதுநாள்சென்று ஒருநாள் கூரத்தாழ்வான் பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழுது தன் னுடைச்சோதியை அடியேன் சேரும்படி கிருபை செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெருமாள் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றித் திருமாலே முதலான வைகளைப் பிரசாதித் தருளினார். ஆழ்வான் உடையவரைத்திருவடி தொழுது அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம்பி ரார்த்திக்க - அதைக்கேட்டுவெறுப்புடனே நானிருக்கையில் நீரிப் படிப்பெருமானே பிரார்த்திக்கலாமோ வென்று கேட்டருள, ஆழ்வான் அடியேன் தன்னுடைச் சோதியினின்று மெதிர்கொண்டு வந்து தேவரீரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோவது ஸ்வரூ பமன்றோ வென்ன அங்குள்ளவர்கள் கேட்டு மிகவுமகிழ்ந்திருக்க உடையவர் அதிகிருபையுடனே துணிந்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம் பிரஸா தித்தருளி அவர்திருச்செவியில் துவயத்தையருளிச் செய்தார். ஆழ்வான் உடையவர் திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டு திருநா ட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு உடையவர் ஸ்ரீமந்தாதமுனிகள் நியமனப்படி ஸ்ரீசூர் ணபரிபாலனமுதலாக துவாதசாஹுகிருத்யத்தையும் பட்டரைக் கொண்டு செய்வித்து அனந்தரம் கௌதமாதிகள் சொன்னபடி செய்யும் ஸம்ஹிதா பாராயணத்தில் திருவாய்மொழியையும் பிரதா னமாக அனுசந்தித்து தமதுவிஷயமாக அமுதனார் அருளிச்செய்த நூற்றந்தாதியைக்கொண்டு இயல்ஸேவைநடத்துப்படி நியமித்த ருளி அப்போது நமமாழ்வாருக்கு ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்கும்படி க்கு நியமித்தருளினார். அப்படியே முதலிகள் நடத்தி எம்பெரு மானாருக்கும் ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்க - உடையவரைத்திருவுள் ளம்பற்றி யருளி இனிமேலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டுக் செழுந்தருளினால் இப்படியே நடப்பிக்கவேண்டுமென்று நியமித் தருளினார்.—பின்பு பட்டரைநோக்கி மேல்நாட்டில் வேதார்தி யென்றோரு பெரியவிதவான் இருக்கின்றனென்று கேள்விப்பட் டோம் - நீர் அவ்விடம்போய் அவனைத்திருத்தி தர்சனபரவர்த்த களுக்குமென்று அருளிச்செய்து அவருடன் மடத்துக்கெழுந்த ருளி முதலிகளெல்லாரையும் நோக்கி நீங்கள் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யம் ஆறுவகையுண்டு. அவை ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அதிகரித்தல்

அதிகரிப்பித்தல், (க)திவ்யப்ரபந்தங்களை யோதுதல்-ஒதுவித்தல், (உ)திவ்யதேசங்களுக்கு அமுதுபடி சாத்துபடி முதலானவற்றை நடத்துதல், (ங)திருநாராயணபுரத்தில் ஓர்குடிசையாயினுங்கட்டி க்கொண்டு வாஸஞ்செய்தல், (ச) த்வயத்தை யர்த்தத்துடன் அனுஸந்தித்தல், (ரு) ஓர்பாகவத னபிமானத்தில் ஒதுங்கியிருத்தல், (கூ) இவ்வாறு கைங்கர்யங்களில் கிடைத்தமட்டுஞ் செய்துகொண்டு மூன்றபசாரங்களும் கிட்டாதபடி யிருங்கோளென்று நியமித்தருளி நடாதுராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து அவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்தருளி ப்ரபத்தி பரமாய் முக்யப்ரமாணமான ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீகுத்தி சுஜ்ஞானத்தைப் பட்டருக்குக் கொடுத்தருளி பிள்ளானுக்குத் தமது சரமகைங்கர்யஞ் செய்யும் படிக்கும் தமது திருப்பள்ளி படுத்துமிடத்தில் ஓர் அர்ச்சா விக்ரஹத்தைப் ப்ரதிஷ்டைபண்ணும்படிக்கும் நியமித்துத் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான முதலிகளை நோக்கி பட்டரிடத்து ஆதரவுட னிருங்கோளென்று அருளிச்செய்து கோயிலிலுள்ளவர்களை யழைத்து பட்டர் திருக்கையி லொப்புவித்தருளி இன்னஞ்செய்யவேண்டுவதுஞ் சொல்லவேண்டுவதுஞ் செய்துஞ் சொல்லியும் ஐரோபத்தநாலு விமலாஸனாதிபதிகளைப் பார்த்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யம் அதிகரித்தும் அதிகரிப்பித்தும் திருவாய்மொழி வ்யாக்கியானம் ஒதியும் ஒதுவிப்பித்தும் இருங்கோளென்று நியமித்தருளி விசேஷம் நடாதுராழ்வானுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரவர்த்தனமும் பட்டருக்கு ஸ்ரீகுத்திப்ரவர்த்தனமும் நியமித்துப் பெரிய பெருமானுடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ஸங்கரித்து ஆளவந்தாருடைய திருவடிகளை த்யானித்துக் கொண்டிருக்க பின்பு முதலியாண்டான் பிள்ளான் ஆச்சான் முதலான முதலிகள் உடையவரை மிகவும் திருவுளமகிழ்வித்து தேவரீர் அவதரித்தருளின ஸ்ரீபெருமஹாதூரிலும் தர்சனம் சிர்வகித்த கோயிலிலும் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்தருளின திருநாராயணபுரத்திலும் ஆழ்வார்களோபாதி திவ்யமங்களவிக்கரக ப்ரதிஷ்டையை நியமித்தருளவேனுமென்று பிரார்த்திக்க உடையவர் அப்படியே நியமிக்க முதலியாண்டான் திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தை யேறியருளப்பண்ணி உடையவர் ஸந்திரில் கொண்டுவருவதை அத்துடன் முற்காலத்தில் கம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்தாதமுனிசுருக்கு உடையவருடைய பவிஷ்ய தாசார்ய விக்ரஹத்தைக்கொடுத்தருள அது உய்யக்கொண்டார் - மணக்கால்மபி-ஆளவந்தார்-திருக்கோட்டியூர்மபி அவர்குமார

த்தி அத்துழாயம்மன் இவர்களாலே ஆராதித்துவந்த விக்ரகத்தை யும்கொண்டுவந்துவைக்க இவ்விரண்டு திவ்யமங்கள விக்ரகத்தை யும் தாமாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு ஆண்டான்-பிள்ளான் இவர்களே அழைத்து இவ்விரண்டு விக்ரகத்தையும் அவர்களுக்கு பிரஸாதித்து ஒன்றை ஸ்ரீபெருமகூ தூரிலும் - மற்றொன்றைக் கோயிலிலும் திருப்பிரதிஷ்டை செய்யுமபடி நியமித்து ஆச்சாளை நோக்கி நாம் ஐம்பத்திருவருக்காகப் பிரசாதித்திருக்கிற நம்மர்ச் சாவிக்கிரகத்தைத் திருநாராயண புரத்திலும் பிரதிஷ்டைபண்ணி வைபுமென்று நியமித்து மற்றுமுள்ள திவ்வியதேசங்களிலும் நம் அர்ச்சா விக்ரகத்தைப் பிரதிஷ்டை பண்ணும்படி நடாதுர் ஆழ்வான் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்தருளினார்.

தமதுதிருவாராதனமான பேரருளாளரையும்-ஸ்ரீ ஹயக்கிரீவரையும் பிள்ளா னுக்குப் பிரசாதித்தருளிக் குளிரக்காகூதித்து பட்டர்முதலியாண்டான்முதலானவர்களுக்குவிசேஷார்த்தத்தைப்பிரசாதித்துப் பெரியநம்பி திருவடிகளை தியானித்துக்கொண்டு தவயோச்சாரணத்துடன் பெருங்கூட்டமாகப் பெரியபெருமாள்ஸகநிதியில்சென்று-பெரியபெருமானையும் ஸ்ரீஅழகிய மனவாளனையும் தாம்செய்த கத்தியப்படி மங்களாசாஸனம்செய்து அடியேனுக்கு கித்திய விபூதிக்கு நியமிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப் பெருமானும் திருமாலேமுதலான ஸகலவரிசைகளையும் பிரசாதித்துத் திருமுகம்வாடினவர்போல் ஸேவைஸாதிக்க அங்குள்ளமுதலிகள் அனைவரும் ஆச்சரயப்பட்டு நிற்க உடையவர் பெருமானே நோக்கித் திருவுள்ள மிரங்க வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெருமானும் அர்ச்சகமுகேன பெருவிடுதலோமென்று நியமிக்க அந்நியமனப்படி மடத்துக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் ஆளவந்தார்திருவடி நிலையில் தீர்த்தஞ்சேர்த்து ஸ்விகரித்திருக்க அப்போது-பட்டர் - முதலியாண்டான்-பிள்ளான் - ஆச்சான் ஆழ்வான்-முதலானமுதலிகளும் ஜீயர்களும் - மற்றுமுள்ளவர்களும் - ப்ரஹ்மவல்லி முதலான உபநிஷத் அதுஸந்தானத்தையும் - சூழ்வீசுமபணிமுகில்முதலான திருவாய்மொழியதுஸந்தானத்தையும் நடத்த சகனாதுகூ-வதான பிங்களவ்ரு மாசிஸ் சக்லதசயி திருவாதிரைநினம அபிஜித்துவேளையில் ப்ரஹ்மரந்திரந்திரந்து எம்பெருமானார்-திருமாமணிமண்டபத்துக்கு எழுந்தருளினார். இந்தவிலா விபூதியில் உடையவர்-நூற்றிருபது திருநகரத்திர மெழுந்தருளியிருந்தார்.

இன அலகாசித்திறை பில்லயகத்திருவாதிரை காள்
எனையாவினுமினறிதனுக்கேற்றமெனா -- எனையாகஞ்சு
சாற அகனமீதன்கொண்டிவொதிரோசா காமரிதபரால
நாற்றிசைபுக்கொண்டாடுகாள்.

எம்பெருமானுந்தரிசனெனவேழிதற்கு
கம்பெருமாள்வேரிட்டுகாட்டிவைத்தாரா -- அம்பலிவேபா
இந்தத்தரிசனத்தையெம்பெருமானுர்வளர்ந்த
அந்தச்செயலறிசுகக்கா.

அத்தகரியருளாளரடிபணிந்தோன் வாழியே
அருட்கச்சிதம்பியுளையாறு பெற்றேன வாழியே
பத்தியுடன்பாடியததைப்பகாநிட்டான வாழியே
பதினமகலைபுட்பொருளைப் பரிந்துகூறல் வாழியே
சுந்தமகிழ்மாறனழிதொழுதுயநதோன வாழியே
தொல்பெரியநம்பிசரணத்தோன்றினுன வாழியே
சித்திரையிலாதிரைநாள் சித்தக்கவந்தோன வாழியே
சீபெருமகூறாமுனிவனதிருவடிகள் வாழியே.

என்டிசையெண்ணிலையாழ்வாரெதிராசன வாழியே
எழுபத்துநால்வாக்குடென னுஞ்ஞரைகதான வாழியே
பண்டைமறையாதெரிந்தபாடியத்தோன வாழியே
பரகாலனடியிணையெபரவுமவன் வாழியே
தண்டமிழ்தூல்கட்டிவாழ்வார்சுரணனை வாழியே
தாரணியும்விண்ணுலகுநாணுடையோன வாழியே
தெண்டிரைகுழ்பூனாரெம்பெருமானா வாழியே
சித்திரையிற்செய்யதிருவாதிரைவேன வாழியே.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்வைபவம் முற்றிற்று.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஸ்ரீயாதிருவடி களைசரணம்.

ஸ்ரீபராசரபட்டர் வைபவம்.

பின்பு பிள்ளான் பட்டர் முதலானமுதலிகள் முர்ச்சித்துக்கி டந்து பெருமிடறுசெய்து சோகிததுத் தாங்களை தேவியிள் ளானைக்கொண்டு பெரியபெருமான கியமனத்தினால் ஆவாணத்து க்குள் உடையவரைத் திருப்பள்ளிபடுத்தினுக்க அப்போது அழ கியமனவாளன் உடையகாய்ச்சிமாநுடன் திருமலஞ்சனங்கண்டருளி னார். பின்பு சரமுகங்கரியங்களைமெல்லாம் ஸ்ரீ ஆளவந்தருக்கு நடத்தி நுமேரில் பரந்த நடப்பித்து உடையவா கியமனப்படி திருவாய்வனத்தையும் இயலையும் நடப்பித்துத் தீர்த்தம சுவிகரித் தார்கள்.

பிள்ளான் பட்டர் இவர்கள் பக்கல் உடையவர் கியமனப்படி முதலிகள் பிரதிபத்தி பண்ணிவோண்டிருந்தார்கள்.

பின்பு உடையவர் கியமனப்படி முதலையாண்டான் ஸ்ரீபெரு ம்பூனூரிலும் பிள்ளான்கோயிலில் பெருமாள் கியமனப்படி திருப் பள்ளிபடுத்தின விடத்திலும் கிடாமபியாச்சான் நல்லான் முத லான சிலமுதலிகள் திருகாராயண புரத்திலும் உடையவரது திவ் வயமங்கள் விக்கிரகத்தை மூலபேரத்தோடே திருப்பிரதிஷ்டைசெ ய்துவைத்தார்கள். நடாதுராழ்வான் பெருமாள்கோயிலிலும் பிள் ளை திருமலைமடபி கிழைத்திருப்பதியிலும் திருமலையிலும் உடைய வர் திவ்யமங்கள் விக்கிரகத்தைத் திருப்பிரதிஷ்டை செய்துவைத் தார்கள்.

மற்றுமுள்ள திருக்குடகதைமுதலான திவ்யதேசங்களிலும் அங்கங்குள்ளார்கள் உடையவர் திவ்யமங்கள் விக்கிரகத்தைப் பிர திஷ்டைசெய்தார்கள். இப்படி எம்பெருமானார் வைபவம் பகவத் வைபவம் போலே மட்டிடப்படாம லிருந்தது.

அங்கங்கே பட்டர் கியமனப்படி உடையவரது திருநகைத் தா மான திருவாதிரையில் மாஸந்தோறும் மஹோத்ஸவமாக நடத்தி வந்தார்கள்.

பின்பு திருவேங்கட காட்டிலிருந்து பிள்ளை திருமலைமடபி அனந்தாழ்வான் முதலானவர்களும் கீழ்த்திசையிலிருந்த எச்சா

ன் முதலாளியேனும் மேல்நாட்டிலிருந்த ஸோயாசி மாண்டான் -
மருதூராமபி - தொண்டனார்மபி முதலாளியேனும் மற்றத்தே
சார்தரங்களிலுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்ணவாகனமும் இரண்டு பெருங்கூட்ட
மாகக் கோயிலுக்குவந்து உடையவாது பிசிவினால் மிகவும் க்வே
சித்துப் பின்பு பட்டரை ஸேவித்துத் தங்கள் க்வேசனங்களெல்லா
கதீர்ந்து பட்டரையே எம்பெருமானாராகக் கண்டு தங்கள் தங்களுந்
க்குவேண்டிய இஷ்டார்த்தங்களை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு
மனமகிழ்ச்சியால் பரதயக்த பரமாணம் அனுமானப்ரமாணம் சா
ஸ்த்ரப்ரமாணம் என்கின்ற பரமாணங்களால் அன்யமாதஸ்தாகளா
கிற யானைகளது மஸ்தகத்தைப் பிளக்கின்ற ஸ்ரீபராசரபட்டரே
ன்னும் சிங்கமரனது விளங்குகின்றது என்கின்றதிவ்யார்த்தத்தை
யுடைய அனேக சுலோகமுதலான துளால் பட்டரைத்துத்து
அவரனுமதிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் ஸர்க்களக்குச் சென்றார்கள்.
முன்பு உடையவர் நியமித்தபடி திருவிஜயபாத்தைக்கெழந்தருளி
சாரதா பீடத்துக்குப்போய் சாரதாதேவிக்ரு ஸ்ரீ பாக்ஷயத்தைக்
காண்பித்து அவளால் சிலாக்கிப்பட்டு அவளனுமதிக்கொண்டு
மீண்டுமரும்போது திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்து வழியில்
ஒரிடை பபெண்ணுக்குப் பரமபதம் கிடைக்குமபடி அனுக்ரஹன்
செய்து கோயிலுக்கெழந்தருளி உடையவரை ஸேவித்து நிறக
உடையவர் உவந்தருளி அர்ச்சாமுகேன வேதாநதோதயாசார்
யரென்று திருநாமஞ்சாத்தப் பின்பு கிடாமபிமாச்சானுக்கு பட்
டர் ஆளவதார ஸ்தோத்ரத்தில் ஓர்க்லோகத்துக்கு நனுகுப்
பொருள் ஸாதிக்க அவர் கேட்டு பட்டரி ததில் மிகவும் ப்ரதிப
த்திபண்ணினார்.

அப்பொழுது கிடாமபிமாச்சானுடைய சிஷ்யர்கள் ஏனியபடி
செய்கின்றதென்று கேட்கக் கிடாமபிமாச்சான அவர்களைநோக்கி
உடையவா நியமனத்தாலும் தர்சன பரவர்த்தகராகையினாலும் கா
ன் இவ்வாறுசெய்தேனென்று அருளிச் செய்தார். பின்பொருகா
ள் பட்டர் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் ஒருபாடி ஒரு இனிதாகப்
பொருளுரைக்க அதுகேட்ட திருவாங்கப்பெருமானாரவர் முன்பு
அடியேயாம் ஆசாரியரிடத்திலும் இப்படியப்பட்ட பொருள் கேட்க
ப்பெற்றதில்லை இப்பொழுது பட்டரிடத்திற் கோ க்வேபெருநே
மென்று அவரிடத்தில் போரபரதிபத்தி பண்ணினார். பின்பொரு
கள் பட்டருடன் அனேகா வித்வான்கள் வந்து சர்க்கிங்க பா

டரும் அவர்களெல்லாரையும் வென்றருளினார். பின்னும் அவர்கள் பட்டருடையஸர்வஜ்ஞத்வத்தைப் பரிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று ஓர்குடத்தில் ஓர்பாம்பையடக்கி அதின்வாயைக்கட்டி இக்குடத்திலிருக்கும்வஸது என்னவென்று கேட்க, பட்டரும் அக்குடத்தில் பெருமானுடைய திருவெண்குடை யிருக்கின்றதென்று சொல்ல அவர்கள் சிரித்துக்குடத்தின் கட்டை யவழித்ததுவிட்டவள வில்பாமபொன்றுபுறப்பட்டஅதுகேட்கி இது குடையாமோவென்று அவர்கள் கேட்க பட்டரும் “நின்றும் குடையா”மென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடியால் இதுகுடையன்றோவென்ன அவர்கள் பட்டர் ஸவஜ்ஞரேயென்று ஆச்சரியப்பட்டுததுதித்துப் போனார்கள். பட்டா சப்தாசிவிஷயங்களில் அதயந்தவிரக்தார யிருக்கின்றதைக்கண்டு அநுரன்றாகத் தெரிவிப்பதற்காகச் சிலர் பட்டர் அமுது செய்கின்றபோது செய்யமுதென்று வேப்பெண்ணையைப் பரிமாற பட்டரும் அதுவிஷயத்தில் வெறுப்பினறித்திருமுகமலாந்து அமுது செய்தருளக்கண்டு இவ்விதேகத்தியரென்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்டி பட்டர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே கூடப்பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து தர்சனம் நிரவுஷிக்கின்றபோது ஓர் தீர்த்தவாஸிப்ராமஹணன்வந்து பட்டரைஸேவித்து பட்டர் அர்த்தம் ஸாதிக்கின்ற சாதாரணத்தையும் கோஷ்டியினவைபவத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்து பட்டரைப்பார்த்து ஸ்வாமி! மேல்நாட்டில் வேதாந்தியென்று ஒருபெரிய வித்வானிருக்கின்றான்; அவனுடைய கல்வியின் பெருகமும் அங்குள்ள கோஷ்டியின்பெருமையும் எவ்வாறிருக்கின்றதோ அவவாய் இவ்விதத்துமிருக்கக்கண்டேனென்றுசொல்லப்பட்டரும அதுகேட்டு ஆஹா அப்படி யொருவிதவா னிருக்கின்றானேவென்ன அந்த பராஹ்மணனும் இருக்கின்றானென்றுசொல்லி விடைபெற்று அங்குதினமும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியை உமமுடைய கல்விக்கும கோஷ்டிக்குமஒத்திருப்பாரொருவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டரென்று இருக்கின்றாரென்று சொல்ல, அதுகேட்டு வேதாந்தியும் அந்த பட்டரென்பவர் நமக்கு ஒப்பாவரோவென்ன அவர் உமமைப்பார்க்கிலும் மேற்பட்டிருப்பாரென்று சொல்ல வேதாந்தியும் அந்த பட்டருக்கு எந்தசாஸ்திரம் தெரிந்திருக்குமென்ன ப்ராமஹணனும் சப்ததர்க்க முதலான சாஸ்திரங்களெல்லாம் தெரிந்திருக்கின்றதென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டு இவ்வுலகத்தில் நமக்கு ஒருவரு மெதிரில்லையென்று ஆறுசாஸ்திரங்களையும் ஆறுஆஸு

னமாகவைத்து அதன்மேல் உயர்கதவிருது கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இப்படி நம்மிலும் அதிகமானவர் ஒருவர் இருக்கின்றான் என்று இந்த பாரமஹண்ணன் சொல்லுகின்றாரே யென்று க்வேசித் திருந்தார்.

பின்பு அந்தபாரமஹண்ணன் கோயிலுக்குத் திரும்பவும்வந்து பட்டர் ஸந்தியிலே நின்று ஸ்வாமி! உமமுடைய வைபவங்களை யெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொல்லி வகைநென்று சொல்லப்பட்டாரும் பாரமஹண்ணை நீராக்கி நீர்சொன்னதற்கு அந்தவேதாந்தி யொன்ன சொன்னாலென்று கேட்க வேதாந்தி பட்டருக்கு எந்த சாஸ்திரம்வருமென்று கேட்டார். சபததர்க்கமுதலான ஸகலசாஸ்திரங்களும்வருமென்று சொன்னேனென்ன பட்டர் பாரமஹண்ணை நீரொன்றுகுறையச்சொன்னீர்ப்பட்டருக்குத் திருநெடுந்தாண்டுகமும வருமென்று சொல்லாதுவிட்டாரே யென்று சொல்லியபோக விட பாரமஹண்ணையே வேதாந்திக்குச் சேதியையச்சொல்ல வேதாந்தியும் திருநெடுந்தாண்டுகமென்னுந்நெடுந்தாண்டுகமென்று திருநெடுந்தாண்டுகமென்று சொல்லியபடியிட்டுக்கொண்டிருந்தார். பின்பு பட்டரும் உடையவர் நியமித்தபடி வேதாந்தியைத் திருத்தவேண்டுமென்றுநினைந்தருளிய பெரியபெருமானே ஸேவித்துத் தமதுநினைவை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெருமானும் திருவுள்ளமுபநுகருகப்போய வேதாந்தியைத் திருத்திக்கொண்டு வாருமென்றருளிச்செய்தபடியே தமதுபடித்திரரென்று யாவருமறிய ஆபரணம் வஸ்திரமுதலான சொல்வகையில் குறைவில்லாதுகொடுத்தருளத் தமது பரிகாரங்கள் ஸாதகதாபுமுடனாகட்டி விடை சொடுத்தருளினார்.

பட்டரும் அங்குநின்றமமுதப்பட்டு மேல்காடுகுறித்து எழுந்தருளி திருக்காவேரிக்கலையிலுள்ள சிறுபபத்தூரநகில்வருமா போது அவ்வுரிலெழுந்தருளியிருக்கும் அங்காழ்வான் பட்டர் வரவறித்து திருக்காவேரிக் கலையில் பட்டரைக்கண்டுஸேவித்து மஹாராஜபுத்ரரான நீர் காட்டிலும் கல்விலும் வருகதி இத்தனை தூரம் எழுந்தருளவரமோ வென்று வருந்த பட்டரும் அனந்தாழ்வான் திருவடிகளிலிழந்துஸேவித்து எம்பெருமானார் நியமித்தபடியே நமபெருமானும் வேதாந்தியைத் திருத்தும் பொருட்டு விடைகொடுத்தருள வந்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அனந்தாழ்வானுமுதவந்து எங்கள்குடிக்காசே வாருமென்று பட்டரை

யெடுத்தணைத்துக் கொண்டார், அதனால் பட்டருக்கு எங்களுக்கு
 க்கரசென்று திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு அனந்தாழ்வான் பட்
 டருடனே கூடப்புகுபட்டு பட்டரை யதுகிரிக்கு எழுந்தருளப்
 பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோய்த் திருக்கல்யாணியில் நீராடித்தய
 கர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருக்க அங்குள்ள ஐம்பத்திருவர்
 முதலான எல்லவரும்ஸ்ரீசடகோபம முதலான வரிசைகளை எழுந்
 தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டெதிர்கொள்ள பட்டரும ஸேவி
 த்துக் கோயிலுக்குள் எழுந்தருளி உடையவரைத் தண்டன்ஸ
 மர்ப்பித்து ஆழ்வார்களையடிபணிந்து செல்வப்பிள்ளையுள்ளேவித்
 துஉட்சென்று திருநாராயணனையும் ஸேவித்துஸகலவரிசைகளை
 யும் பெற்று அவரனுமதிக்கொண்டு அனந்தாழ்வானுடன் புறப்ப
 ட்டு வேதாந்தியிருக்கிற ஊருக்கு பட்டர்வந்தாரென்றும் ஆழ்வா
 ன்குமாரர் வந்தாரென்றும் அணியாங்கன்குமாரர் வந்தாரென்றும்
 வேதாந்தாசாரியா வந்தாரென்றும் வேதியாதனித்தலைவர் வந்தா
 ரென்றும் ஸ்ரீபராசரபட்டர் வந்தாரென்றும்-பாவாதமதஹஸ்தி
 பஞ்சானனர் வந்தாரென்றும் பலவிருகை ஸூதிககொண்டு மிகு
 ந்த கோஷங்களுடன் எழுந்தருள அவ்வொசைகேட்டு இரண்டு
 ப்ராமஹணர்க ளெதிர்வந்து பட்டரைப் பார்த்து தேவிரிவேக
 ஆடம்பரங்களுடன் எங்கேஎழுந்தருளுகின்றீரென்ன பட்டர் நாம
 வேதாந்தியைத் திருத்துமபொருட்டுப்போகின்றோமென்ன அவ
 ர்க ளதுகேட்டு நீரிப்படி ஆடம்பரங்களுடன் போவீரானால்
 வேதாந்திகளைக் காண்பதரிதாயிருக்கும், வேதாந்திகள் க்ரஹத்
 துக்குள்ளே யிருப்பர், அவாதுசிஷ்யர்கள் மற்றமதவாதிக்களுடன்
 தலைவாய்வி லிருந்து எவ்வளவுகாலமாயினும் தர்க்கித்துத் தோற்ப
 டையச்செய்துவெளிப்படுத்துவதே யல்லது வேதாந்திகளிடத்திற்
 குப் போகச்செய்கின்றதில்லையென்று சொல்ல பட்டரும அந்த
 ப்ராமஹணர்களைப்பார்த்து ஆனால் நாம வேதாந்தியைக்காணுமு
 பாயம யாதென்ன அவர்கள் வேதாந்திகள் அளவற்றபடி ப்ராம்
 ஹணர்களுக்கு போஜனம்பண்ணுவிப்பார்; அந்தஸமயத்தில் புஜி
 க்கும் ப்ராமஹணர்களோடு கலந்துசென்றால் வேதாந்திகளைக்
 கண்டுகொள்ளலாமென்று சொல்ல பட்டரும அதுகேட்டு இவ
 ர்கள் சொல்லியது அவனைக் காணுதற்குத் தக்க உபாயவழி
 யென்று திருவுள்ளங்கொண்டு தமமுடைய பரிசுங்களை யெல்
 லாம் ஊர்ப்புறத்தில் நிறுத்தித் திருவாபாணங்கள் முதலிய
 வைகளைபுங் களை உதுவைத்து ஒரு காவியேஷ்டியுந் தரித்துக்

கமண்ட லமுததுக்கி அனந்தாழ்வானுந் தாமுமாய் ஊர்க்குட்சென்று உள்ளேபுகுந்து ப்ராமஹணர் புஜிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டு ஓர் மண்டபத்தில் ஆஸனத்தின்மேலிருக்கின்ற வேதாதியைக்கண்டு மற்ற ப்ராமஹணர்கள் போஜன சாலையில் புகுவதுபோலப் புகாமல் அவ்வேதாந்தியின் ஸம்பீதத்தில் எழுந்தருள வேதாந்தி அதுகண்டு ஏனிற்கு வருகின்றீ ரென்ன பட்டரும் பிணைக்கு வருகின்றோமென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டு புஜிக்கின்றவிடத்தில் பிணைக்குப் போய்ரென்ன பட்டர் எமக்கு அன்னபிணை வேண்டுவதில்லையென்ன வேதாந்தி இவர் சிறிது வித்வததன்மையுள்ளவராக விருக்கின்றாரென்று நினைத்து வேறென்ன பிணையென்றுகேட்க பட்டரும் வாதபிணையென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டுத் தடுக்கிட்டு இவர் முன்பு தீர்த்தவாலையாகிய ப்ராமஹணன் சொல்லிய பட்டராகவேண்டுமென்று நாமமுன் மற்றொருவரும் இவ்வாறு துணிந்து வாதபிணை கேட்க மாட்டார்கள். ஆகலா விவ்வேஷம் கபடமாக இருக்கின்றதென்று நிச்சயித்து நீர் பட்டரோவென்று கேட்க பட்டரும் அமென்றுசொல்லியுடனே க்ரஹஸ்தாகிராமஸ்தராய் ஸகலமும்பூண்டு அந்த ஸடையில் கிஞ்சித்தேனு மச்சமினறி மஹாவேகமாக உபநயஸித்தருள வேதாந்தி முன்பு பட்டர் வைபவங்களைக் கேட்டிருக்கிலும் இவர் கல்வித்திறத்தை யாமறியவேண்டுமென்னும் விருப்ப முடையவராய் பட்டருடன் பாஸங்கிகு பட்டரும் அவருடன் ஸகலரும் திடுக்கிடும்படி தர்க்கஞ்செய்ய இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் மத யானை போர்செய்வதுபோல ஒன்பதுநாளவ்ஸையில் தர்க்கித்துப் பத்தாவது நாள் பட்டர் மாயாவாத ஸித்தாந்தத்தைக்கண்டித்து விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தார்.

பின்பு வேதாந்தி மனங்குன்றி வேறொன்றுஞ் சொல்வதற்குச் சக்தியில்லாதவராய் எழுந்திருந்து நமபெருமானே நீயென்று கட்டியணைத்துத் துதித்து பட்டர் திருவாடிகளில் வீழ்ந்து ஸேவித்து அடியேனையிரங்கியருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கப் பட்டரும் தாமெண்ணி வந்தகாரியங் கடுகப்பலித்ததென்று மிகவுழுவது வேதாந்துக்கும அங்குள்ளார்க்கும பஞ்சஸமஸ்காராதி செய்திதது, பாகவதோத்தமராக்கி வேதாந்தியைப்பார்த்து நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கின்றீர் உமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுவதென்றுமில்லை விசிஷ்டாத்வைதமேமேலானஸமயமாம;நீர் முன்பிடித்த

மாயாவாத வாஸனைஸைப் பற்றறவிட்டுத் திருநால் திருவடிகளைப் பற்றி ஸ்ரீராமானுஜ ஸித்தாததத்தை யவ்ஷ்டித்துக் கொண்டிருமென்றும் ஆழ்வார்கள் சிவ்ய பாபந்தங்கள் நாலாயிரமும் ஒசிக் கொண்டிருமென்றும் நியமித்தருளி அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டிப் போகின்றபோது பட்டருடைய பரிகரங்க ளெல்லாமவந்து பட்டரைச் சூழ்ந்தனவென்ற பட்டருந் தமது பரிவாரத்துடன் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரிய பெருமானை ஸேவிககப்பெரியபெருமானும் பட்டருக்குத் தீர்த்தமசடகோபம முதலிய ஸகலவரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்துத் திருமாளிகையில் போகவிட்டருள பட்டருந் திருமாளிகையில் லெழுந்தருளி தர்சனம் தீர்வாறுவஞ் செய்து கொண்டெ ழுந்தருளியிருந்தார்.

மாயாவாதிகளாகிய அன்ய ஸித்தாததவாதிகளை வாதத்தில் ஜயித்துத்திருத்தி தர்சன பரவர்த்தகராகுமபடி பண்ணுகின்ற மஹித்வம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கும் பட்டருக்குமே யுண்டு. மேல்நாட்டில் வேதாந்த தென்கலையென்கின்ற ஆரீச ததீயாராதனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற நாளில் இரண்டு ஸ்வைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தியின திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி பரி வருக்குகின்றதென்று சொல்ல வேதாந்தியின தேவிகளிருவரும் எங்கள் வேதாந்திகள் தீர்த்தமாடப் போயிருக்கின்றா இவர்கொன்றுமிலலை அவரிடத்துப்போய்களென்று சொல்லி அனாதரவுபண்ணினார்கள். அதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தி யண்ணையில்வந்து இதனை யறிவித்த வேதாந்தி அதுகேட்டு லெறுத்துக்கொண்டு திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி தேவிகளிருவரையும் கோபித்து அப்பொழுதே அங்குநின்றும் கோயிலுக்குப் புறப்பட ினைத்தருள அவர்களைநையிட்டு வேதாந்திகளைப் போகவொண்ணாதென்று பலவாகையாலுந்தடைசெய்ய வேதாந்திகளும் தமக்குண்டான அளவிறந்த திரவியங்களை மூன்றுகூறிட்டு இரண்டு தேவிகளுக்குங்கொடுத்த மற் றொருகூறு தம்முடைய ஆசாஸ்யருக்கென்றெடுப்பித்துக் கொண்டு தமதேசத்தைவிட்டு உத்தமரபுமத்தைப்பெற முத் திருக்கரவேரிக்கரையில் சிறுபுத்தூரண்டையில்வந்து அனாதாம வரனை ஸேவித்து அவருளிச் செய்த ப்ரபத்தத்தையனுஸந்தித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பட்டர் திருவடிகளைஸேவித்து சிங்க, பட்டரும் மிகவுழுவந்தருளி நம்முடைய ஜியர்வந்தாரென்று வாரியெடுத்தனைத்தருளினார். அதுமுதல்வேதாந்திகளுக்கு

நஞ்ஜீயரென்று திருநாமமுண்டாயிற்று. இவர்க்குமுன்புமாதவா சார்பொன்று திருநாமம். பின்பு வேதாந்தமென்று நாமதேயம். இப்போது நஞ்ஜீயரென்று திருநாமம். இப்படிப்பட்ட நஞ்ஜீயரும பட்டரை வேலித்துக்கொண்டு அவ்வாய் பீரிபாமல் அடிமைசெ ய்துகொண்டு பட்ட ருளரிச்செய்த தாசனாந்தகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எழுந்தருளிநிகழ்தார். பின்பு பட்ட ருளரியர் முதலாவ முதலி நஞ்ஜீய புறப்பட்டுத் திருவணைகோடிக் திருமதி எழந்தரு ளந்நின் மபோது ஸாயங்காலம் பாத்திரமொன்றின் ஓர் ஊரில் ஓர் வேடனவீ. டில் இரத்திதங்கி யிருந்தமபோது பட்ட ரு அவனோ டுலோப பார்த்து இவ்விடத்து யா தாயினும் விசேஷமுண்டோ வெ ன்று சேட்டருள் வேடனாணிக் து காதுகோ சாஸ் காட்டின வேட் டைச்சுப்பெயர் அங்கோ முயல்குட்டி வங்க கண்ணிற் கசேன. அப்பொழுது அதனதாய் எனனொருநின்று குமரிட்டுவகொண்டு விடங்குது அதுகண்டு எனக்கு இரக்கம் பிறங்கு அதுக்குட்டியை விட்டுவகேதெனென்று சொல்ல அதை பட்ட ரு கேட்டருளி இவ லேடனுக்குச் சாணுநதிரில் இரக்கம் பிறங்கு. காமநிகேதாம் இத னை எய்வெருமானுக்குச் சாணுநதிரிலிற் கையில் இரக்கம் பிறக் கைக்கு வேறோர் சாஸ்தாம் வேண்டுவதில்லைபொன்றருளிச்செய்து அருளுறையத்தில் புறப்பட்டுக் கையி லுட்கொடுந்தருளிற்.

பின்பொருளன் பட்ட ரு நஞ்ஜீயரொன்றாகுதுத் திருவாய் மொழியில் ஓர் பாசுரத்துக்கு இயல் சொல்லுமாபடி சொல்ல வந்தநீ யரும தாம் தாவிடாதுகியும் தாவிடபாணைநில் சிபுணாருமாபுரி ருக்கையால் அந்தபாசுரத்துக்கு இன்பமுண்டாம் இயல் சொல்ல பட்ட ரு கேட்டருளி ஸாசனசையடைபார். கருவியருப்பாயடை க்து இயலை நிறுத்தி பட்டருக்கு அபாயசெக் களிபிற் கட்டுமாபட்ட டு கெதிற் சிறுள்ள திருவள்ள, கருவியு இயல் கெ க்கு கருவியுமொ ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அங்குலத்தில் ஆழவாய் அந்தாணுன் வீரசுக்கரம்மஹாராயன் பெருமாளுக்குத் திருமந்திற் கட்டுவிக் கும போது கேரில் ஆழவானுடைய அந்தமரானபி லுலோபபிள்ளையா ழ்வானுடைய திருமாளிகையகப்பட்ட. அங்குநின்று மதினகட்ட வேண்டுமென்று வீரசுக்கரம்மஹாராயன் சொல்ல பட்டரும அவ லோகேக்கி உன்மனதில் இருள் குழுகுக்கொண்ட தாவிபருமாருந் கு ரகூதமாவது மஹானுபாவணை பிள்ளையுள்ளையாழ்வான மங்களாசாஸனமோதலால் அளர் திருமாளிகையுடையதகளிற் ஒது

கங்குலிவிக்கவேண்டுமென முன்பு திருமங்கையாழ்வார மதில்கட்டு
விக்கும்போது தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார திருமாரி, வகுதவி
ரவொலக்கிக் கட்டுவித்தார். அதைநினைந்ததனன்றோவென்றாரளி
ச்செய்தார்.

வீரகங்கரணம் பங்கவதாபசாரம் செய்யலான தென்றும்
ஆசாராயபுதாரென்றும் ஆசாரமல பட்டர் அருளிச் செய்த வர்த்
தையையும் உலகங்களை நலசய்து பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான திரு
மாரினை நலசயந்திது திருமாள்கட்டுத்து புழமுலமாக பட்ட
ரைக் கோயிலிலிருக்கவாட்டாதபடி வந்த பட்டர் கோயிலில்
நினறும் புறப்பட்டிக் திருக்கோட்டியுந் தெரந்தருளியமையோது
களுமீயும் தொடர்க்கு பட்டருக்கு அடிமை செய்யுமா அவி
ருடன திருக்கோட்டியுந் தொழகநினைந் தருமையோது ஒரு
ஸ்ரீவைஷ்ணவா பட்டர் ஸேவித்த அடியென்குத திருவிநத்
தமென்கின்று திவய பட்டத்தன்குது அத்தம் ஸ்திக்கவேண்டு
மென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள பட்டரும் கந்த பைபப பாரத்
து ஜீபரே எனக் குக்கோயிலும் பெருமாண்டியும் விட்டுப் பரிந்தார்
ன் னுக்கத்தின்று செவிகளில் பிடியானது; அதைப்பால் வாங்கி
கது ஒருவசனமாகிலும் வசனியதற் பெட்டில் ஆதர்ப கீரி
ருக்குத் திருவிநதகத்தன் அத்தம் தெரந்தவாறு சொல்லுமெ
ன்று சிவமிக்க பீடரும் அகம்பகாரம் சொல்லி வருகின்றமையோது
பட்டர் திருவுள்ளத்தை பீடப்படுக்கைய விரகந்தான் மடுத்தார்
னென்று பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான திருக்கோட்டியுந்கு வந்து
அருளிச் செய்ய பட்டரும் கேட்டு ஸை தண்டராய் பிள்ளைப் பிள்ளை
யாழ்வான திருவடிகளை யடிக்கடி வணங்கி அவருடைய பட்ட திருத்
கோட்டியுநில் நினறும் புறப்பட்டிக் கோயிலுந் தெரந்தருளி
கம்பெருமாளை ஸேவித்து தாண்டத்தை நிர்வாணித்துக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பொருளான பட்டர் பெரியபெருமாளை ஸேவித்தது நிற்
கப் பெரியபெருமாள் பட்டருக்கு அருளப்பாடிட்டு உடையவர்
ஸ்ரீபாஷ்யமும் தீதாபாஷ்யமும் செய்தருளினார். நீரும கமமுடைய
ஸஹஸ்ரநாமத்துக்கு பாஷ்யஞ் செய்யுமென்று நியமித்தருள பட்
டரும் பெரியபெருமாள் நியமித்தபடி கனிகூர்ந்து மிகவும் அப்பு
தமாக ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்தைச் செய்தருளினார். பின்பொரு
ளான பட்டர் உடையவருக்குப் பின்பு விசிஷ்டாத்வாவது ஸித்தா

நதத்திற்கு பரவத்தக்கரான பூவாசாரியர்களுக்கும் தர மாசார்ய
ராகையால் அஷ்டபடுவாகியெனறு முடையில் மந்தர வயாக்யானத்
தை யருளிச்செய்தார். ஓங்க வ்யாக்யானமே யெல்லாநுஞ்செய்த
மந்தர்யவாசபாளன்வந்திக்கு முத்தலா ஸாரிநிக்கும், முன்பு உடை
யவர் இவருக்கு சாததிரிந்த வேதாந் தாசாரிய வென்கிற நாம
தேயத்தை இவருடைய சார்ப்பே பெற்றிருக்கிற தூபரில் பிள
கைகுப பெரியபெருமான் ஸாதிக்கையால் அவருக்கு வேதாந்
தாசாரியென்கிற திருநாம முண்டாகப் போகின்றன தூபரில்
பிள்ளை பட்ட நடைபா சாலையைய அதுஸ்சித் திருந் உமென்பத
றகுத் தூபரில் பிள்ளைவிஷயாரவ எழுவது கலைநக நள வேதா
ந்நதேகசிகேதாதமென்கிற கிராந்தநள தூபரில்பிளகையான வே
தாந் தாசாரியமானவர் கூடநாந்நவான புத்தரரான பட்டரை அது
ஸநிதத்திருந் படுவெனறு குறித்திருக்கின்றதே பரமாமாநும.

இப்படிப்பட்ட ஸகல பூவாசாரியர்களைக் காட்டிலும் மிக
வும மறைதவத்தையடைய பட்டா அருளிச்செய்த பரபந்தக
கள் ஸுறஸ்ரதாரபாஷ்யம் - அஷ்டபடுவாகி யென்கின்ற மந்தர்
யவாந்நாமம் - ததவரதநாகரம் - பரணவ விவரணம் - ஸ்ரீகுண
ரதவகேசம் - ஸ்ரீகங்காஜஸ்தவம் - க்ரீபாநிபம் - தத்வத்தசாசு
லோகம் முத்தவென பட்டபடுவையெனவாந் திரபாந்நக ஸ்போல்
மிகவும பரவி விராந்நிருக்கின்றன ஆர்ண மவந்நள இவகு சிறி
ந்ந எழ்தாபட்டது. பட்டா கள் திருக்குப பிள்ளான முறையிப
படிபடி கணறுகலாந்நித்தந்நிதா. கந்தையநம் அதனை கலாந்ந
அதிரிந்த பட்டா பரணமுக்கணநி ஆரபாபடி க்ருவிவரணாப்
லுனபந்நுவிபாபடி மாதத தந்வாயமொழி க்ரு விராக்கியால் மொ
ன்று பெய்தந்நிதா. பட்டா சமது ப்நிபத்திதா. பட்டா திருந
கந்தாத்தலை கார்த்தல வராம சகலபடுவம் துவா க்ரபாந்ந வரா
ஜபுராணத்தில் கைசி ப்நிதாந்நவாம என்கிற அதயாந்நதை வாகி
ததரு ந்நமபாந்ந மந்நநாந்நபாலனநி லுந்நபதகரில்நின்று பலமு
கராக ஆந்நதந்நளை அருளிச்செய்கின்றபடி கணடு பெரியபெரு
மான் மிகவு முகந்த தாம சாததிரிந்த தத திருமாவே ஸ்ரீபுரப்வட்
டம் திருவாரணய முத்தலவகளைபடி தவய வ்நிமணாஸனத
தைபுக மொடுதந்நிப பிளனும பட்டா உமக்கு ம்நலயிடுத
ந்நதாமெனறு அருளிச்செய்ய பட்டரும இப்படிப்பட்ட பெரும
பேறு பெறப்பெற்றதெனெனறு பேரானத்தித்திருந்தார்.

அப்போதங்கிருந்த பெருங்கூட்டத் திருவிவாலக்கம கடலகல
ங்கி கோஷித்தாந்நபால் கவகித்தடுக்கட்டுகின்றது. பட்டாஅன
நதததுடன் பெருமானேஸைத்ததுப புறப்பட்ட பெருமாள்வந்து

வரிசைகளெல்லாவதறுடன் ப்ரமஹரதம் பண்ணுவித்துக் கோரி
ல் அனகத்கொத்தும் ஸமஸ்தமனா ஸ்ரீலக்ஷ்ணவர்களும மஹிவா
ர்களும சிவனெடுத்தது ஸேவிச சுககொண்டுவரத் திருமாளிகை
கெடுதலுந் தநித் தமது தாபாரதிய ஆண்டாடோஸேவித்து நிற்க
ஆண்டாடாடா கலாநத மில்லதோர் காடுபுதுவிவென்று ஆசீர்வதித்
தான். பட்டாடும் அமராவரையேன வேண்டுவ தீதெயென்று
வுவந்த நனித் திருப்பாசிரி லுள்ளவர்களுல்லாம திருமாளிகையி
ல மதுவெய்தபின்பு பெருங்கூட்டமாக வெழுந்தநாளிநி நந்துகிய
பாபபாடி திரு கெடுக காண்டகத்துக்கு அர்த்தமநிப செம்பும
பொது ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பெரியசுருவடியினமே லெழுந்தநா
ளங்கூண்டு அதனைத் திருப்பாவை சதா லருளிச்செய்து திருக்கண
களை மலரவிழித்தது பூமலாநத அருச்சுனிசெய்து கொண்டுநிறக
அப்பொது கபாலாதனை வழிபாசுத்தி தநாட்டுக கெழுந்தருளிநூர்.

ஞானிசந்தமபட்டர் இளைத்து வாழ்க்கருளி யிருக்கினாடுசெ
ய்ய உபசொன்று புணர்நதகநிளிகை ஆண்டாளுநா படுக்கீவா
டித புமது பட்ட ஸாணி யெடுக த மார்மே லனைத துக்கொண்டி
வந்து மனகுகலங்காமதூம முகமவாடாமலும் கண்ணீர் லட்டாம
லும் உடைபயவர் உடைமையைக்கொண்டால் துக்கியால் எவ
யெனது மெதான் விக்கொண்டிருக்கக் கொள்கியிலளவா செல்லாநாம
கலரகடகத் துறக்கொகாது நின்றாது. நன்றியுரும வேறம
மரமபொல கத்திற்கிழிநிடுகது ய மனநிமகப பொருமாநாம உயர்
சிமரநாம - திருமடப்பாணி - சாஸ்திரி - திருவெணசாமரம் - திரு
வாலாட்டம் - திருவெணசூரம் - திருவெணமுத்திலைசம - திரு
மேறகட்டி - திருமத்துத்தநாம முத்தநாகிய தமது ஸர்வபரிசுர
களைப்ப வெடுகருளி பம்ப ஆவாருதோதலவம் கொண்டாடு
மாபொலேய - நூது அயிநுதம் கொண்டாடுங்கொள்ளென்று
புருளிச்செய்து திருப்பாடிவந்தது திருக்கண மலாகளில் திரும
தொழுவனத்தாரகளை. பின்பு பெருமபலம் நாயகமாமும் திரு
மஞ்சனமடித் திருவுள்ளம் வகந்து நாம் புதனை யிழைத்தாமெ
னது மிகவும் கலைத்திருந்தார்கள். பட்டா ஸீலாவிபூதியில் -
உன-திருக்கந்தம் எழுந்தருளிநிடுந்தார்.

ஸ்ரீபாரசரயட்டர் வைபவம் முற்றிற்று.

தென்னர வகர்மைதனெனச மிறக்கவத்தோன்வாழியே
திருகெடுக காண்டகப்பொருளைச் செப்புவவன்வாழியே
அன்னையய பூஜா அடிபணைந்தோன்வாழியே
அகவரதுமெம்பாருக் காட்செய்வான்வாழியே
மந்திரஞக்கூடனார் வளமுறைப்பொன்வாழியே
வைகாரியஸூடதில் வந்துதித்தானவாழியே
பன்னுதலநாலவேதப பயனதெரிவெண்வாழியே
பாரசரனும்பீபட்டர் பாருவனவாழியே

சிவசுந்தரம், நாராயணம்

நஞ்சியர்வைபவம்.

பின்பு நஞ்சியர்முதலான முதலிகளும் பட்டருக்குச்சீராமப் பிள்ளையைக்கொண்டு சரமலகங்கராயங்கள் நடத்தியருளினார்கள். பின்பு சீராமபிள்ளை பெருமானை வேலித்துநிற்கப் பெருமானும் சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டு பட்டரை யிழந்தோரம் ஆரின்னும் உமக்குநாமிருக்கின்றோம். நீர்ஒன்றுக்கும் க்லேசிக்க வேண்டுவதில்லை யென்று அருளிச்செய்து பட்டருடையவரிசைகளையெல்லாம் கொடுத்தருளி பரஹ்மரதம் பண்ணுவித்துச் சீராமபிள்ளையைத் திருமாளி வகத்துப் போகவிட்டார். பின்பு சீராமப்பிள்ளையும் க்லேசியோடு தாசனம் கீவலுவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளினிருந்தார். பின்பு நஞ்சியரும் பட்டரும்திரைகொண்டு பூரீபாஷ்யகண்க்கில் செய்த ஒன்பதினாயிரப்படிவையா பட்டோலையெடுத்துத் தாமத் பட்டபாஷ்யத்தில் நிபுணராய்நின்றாலும் நன்றாக எழுதுபவரைக்கொண்டு எழுதுவதில்லை யென்று நினைத்தருளி பூரீபாஷ்யத்து முதலிகளையெடுத்து நன்றாக எழுதுவாருண்டோர் வென்று கேட்க அவர்கள் திருக்காவேரி கங்கையில் நின்றும் நமஸூர்வதராஜ ரென்பவர ஓநவர் ஓநா கவந்தபவர், அவரும் காலையில் ஓங்குவருவரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஜீயரும் அகதர்வகாரம் மறுநாள் காலையில்வந்த வரதராஜருக்குத் திருவிஸ்சிளையில்லாமப்பால் திருவாய்மொழி வ்யாபாஸத்தொதுவர்கையாலெழுதப்பட்டதென நினைக்க அஃகறிநக வரதராஜரும் அடியேனைத் திருத்திப்பணி கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த ஜீயரும் உவந்து அப்பொருத்தி அவருக்கு பஞ்சஸாம்ஸ்காரஞ் செய்தருளி ஆறாயிரமும் ஒன்பதினாயிரமும் அருளிச்செய்து ஒன்பதினாயிரத்தை எழுதுமாடி வியமி கக வரதராஜரும் அதனைவாங்கிக்கொண்டு அவரநாமத்திபெற்றுத் தமது நக்குப்பிறப்பட்டுத் திருக்காவேரியி லெழுந்தருளும்போது நிறைவேள்ளதில் நீர்திப்போக வேண்டுகை பால் பட்டோலையைத் தமதுதிருமுடியின்மேல் கட்டிக்கொண்டு நீகதுமளவில் காற்றினால் போதுய நீர்ப்பெருக்கில் அகப்பட்டுப் பட்டோலை வெள்ளத்தில் விழ்ந்துவிட வரதராஜர் வ்யாகுலப்பட்டு டுக்காரபேறிக் திருமாளி வகத்து வந்து பட்டோலையிநின்றதது

ஒன்றுக்குவருமல் ஓயாபிணையிற் றும் எழுதியிருந் திரைத் தாம தமிழி
ல் திருணராகையால் வேண்டுகிறுக்குகளில் விவரணமாக எழுதி
கொண்டு ஐயாந் திருக்கையில் கொடுக்க ியிருந் திருத்தாம
அருளிச்செய்தபடி யிருப்பதெனத் வேண்டுகிறுக்குகளில் தந்தபடி
சொற்பொருள்களை விரித்தெழுதிச் சீர்க்கையால் எழுதின கொடு
ள்ள முவருது இவ் வுதிரைவரு நன்றிந் திருக்கின்ற தென்று வந்தபடி
னாதெரிச் சொல்லியிருந் தவருந் தி வேண்டின விண்ணப்பமு
செய்யாதுருக்க ியிருந் தபடியால் வேண்டாம னென்றவரு
சொல்லுமென வந்தபடிருந் திருக்கெழுதிச் சீர்க்கையால் விண்ணப்ப
செய்ய ஐயாந் கொடுக்கிறுத் தவருந் தி ஸாமாந்தியத் திருத்தித் திரு
முவருது சீர்க்கையால் தருத் திருக்கொடு திருத்தபடி யிருக்கிறு
க்கெழுதித் திருத்தி வந்திருந் திருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி
கமையினையென்று சிந்தாமமுந் தவருந் தி திருத்தபடி யிருத்தபடி
துமுதல ஐயாந் திருக்கெழுதிச் சீர்க்கையால் விண்ணப்பமு
கொண்டிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி
தம் சிவவிரி திருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி
சுதந்திருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி யிருத்தபடி

[illegible]

பின்பொருளால் கூரததாழ்வானுடைய திருப்பெரராசிக் பிரா
மப்பிள்ளை குமாரசர் கருவிறதிறுவிக்குப் பிள்ளையட்டர் மிகுந்த
கற்றறிவுள்ளவராயிடுகலாம் நமசிவனோ கலவித் திருக்கூத்தக் கலாடு

.ஆணைத்துங்கொண்டு விசேஷகடாக்ஷன் செய்தருளி அவருக்கு எல்லா அர்த்தவிசேஷங்களையும் ஸாதித்தருளினார். பின்பொருநாள் நம்பிள்ளையும் முதலிகளும் திருவள்ளறை நாயச்சியாஸா ஸேவித்துத் திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளுமபோது திருக்காவேரியிருகரையும் நீர்கோத்துப் பெருகும்போது அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் இருந்தபடியால் கரைதெரியாமல் நீர்ப்பொருக்கால் தாழிமுழுகுமபடி நேரிட அக்காழிக்காரன் இத்தருணத்தில் தாழியினின்று ஒருவராகிலும் இறங்கினால் கரைசோலாம. இல்லாவிடின் அபாயம் நேரிடுமென்று கூக்குரலிட அப்பொழுது கொரு ஸாதுவான அமமையா தாழிக்காரனைப்பாத்து அப்பாநீ தூறு பிராயமிருப்பாய் உலகுக்கெல்லாம் உயிராகிய நம்பிள்ளையைக் கரையிற்கொண்டுபோய் விடவேண்டிமென்று அவனைவாழ்த்தி .ஆற்றுவெள்ளத்திற் குதித்தாழி, அவ்வளவுகொண்டு நம்பிள்ளையுங்கரையேறி அமமையாரை யிழந்தோமே பென்னும் வயாகுலத்தூட னிருக்க அமமையாரும் நம்பிள்ளை திருவடி களில்வைத்த விசுவாஸ வைபவத்தால ஓர்திடர் நேர்பட்டு அதில்தின்றான். அப்பொழுது ஆசார்யரான நம்பிள்ளை அமமையாரையிழந்துவிட்டதனால் கலாயிலநின்று வாய்விட்டலறுகின்றதை அமமையார்கேட்டு தேவரீர் வயாகுலப் படவேண்டாம. அடியேனுந் தேவரனுந் தாழ்த்தால் இங்கு உயிர்தரித்திருக்கின்றேனென்று வாய்விட்டுச்சொல்ல நம்பிள்ளை மனமகிழ்ந்து தாழிக்காரனைக்கொண்டு ஸகலருமதீசபித்த அமமையாரைத் தமமுருகே வருவித்தார்.

பின்பொருநாள் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்பிள்ளையின் திருமா ளைக்காணருகே ஓர் அம்மையா நிருக்கின்ற கோல்குறறு நிவேசனத்தைக்கண்டு மனமபொறுசுவராய் அம்மையாரைநோக்கி அருகிலுள்ள நம்பிள்ளை திருமாளிகைக்குமிகவும் நெருக்கமாயிருக்கின்றது ஆகலாவித நிவேசனத்தை ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பித்து விடுமென்று பலமுறையுஞ் சொல்லிவர அதற்கு அமமையார் கோயிலிலேகோல்குற்றுநிவேசனமாக அடியேனுக்கன்றி மற்றையார்க்குக் கிடைக்கும் நான் சரீரத்துடனிருக்கு மளவும் இதனை தேவரீர் நியமனப்படி கொடேனென்னத் திரும்பவும் அம்மையாரைநோக்கி உம்முடைய சரீரத்திற்குச் சிறிதிடம்போதும் மற்றதை முதலிகளுக்காகக்கொடு மென்றருளிச் செய்ய அம்மையாரும் அடியேனைத்தபாகாரமே செய்கின்றேன் அடியேனுக்குப் பரமபத

த்தில் கோல் நூறு சிவோனம் சகசுருளவேண்டுமென்ன அது கேட்டு நமசினைபோம் வைகுந்த நாதன் நமக்குரியவானாகையால் அவனிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு அவ்வாறேதருகின் றோமென்றநினைச்செய்ய அமலையாரும் அதனை மொழுத்திட்டுத் தரவேண்டிமென்ன அமலையார் நமபிச்சைக்கு மிகவுழுவந்த ருளி அவ்வாறே காளநந்திக்கழுத்திட்டுக்கொடுக்க அமலையா ரும் அத்திருமுருகனது முறையில் வைகுந்தன்கொண்டு அன்றையதி னமும் மறுதினமும் நமசிள்ளைய ஸேவித்தனக்கொண்டிருந்து மூன்றாம் நாள் விவாபாவாக்குக் கெரியுமடி. பாம்பதத்திற்குச் சென்றார். அப்பொழுது அங்குள்ளாரெல்லாரும் வைகுந்தத்தி லிடமிருந்தபாதக எழுதிக்கொடுத்த சிறுமுறி செல்லும்படி எம்பெருமானிடத்திற் அவ்மாதிரிபெற்றுக்கொண்ட நமசிள்ளை யினது வைபவத்தைக் கூறினது ஆசார்யமடைந்தார்கள்.

பின்பொருளாள் நமசிள்ளை பெரியதிருவோலக்கத்தில் திரு வாம்பொழிக்கு அபத்தம் அருளிச்செய்துமொன்றிருக்க நமபெ ருமாள் நமசிள்ளை பக கடைக்கூறிக்காறி நீரவாழ்திருமுடிப்பக்க தத்திருநாள் திருவாய்மொழியை நிரவணிப்பென்று நியமிக்க நம் சிள்ளையும் எம்பெருமானே தேவரீரடைய நியமனத்தைத் தள்ளவொண்டது துவி மாஅவ்விடமமுன்பு துர்யோதனன்பற்றின விடமாதலால் அடியாங்குப்பற்றியிடமாகுகொன்று விண்ணப் பக்கச்செய்யப்பெருமாதலாகதுமுன்போல் நெற்படியில் திருவடிப் பங்கத்திலிருந்து திருவாய்மொழியை நிரவணிப்பென்றுநியமித்த ருளினார். பின்பொருளாள் நமசிள்ளை பெரியதிருவோலக்கத்து டன திருவாய்மொழியை நிரவணித்தனக் கொண்டிருக்கச் செல்வர் நித்தியபுருஷரடியில் திருவோலக்கம் நிரிக்குபோவதுபோல் அனறும் செவ்வா எழுந்தருளினபோது கோத்திருநனைந்தபடி கண்டு நமபெருமாள் நமக்கு இக்ககடடங்கலைந்து பின்பு புற ப்பாடுவேணவேந்தல்லெனவும் மறுத்தருளினார். அன்றுமுதல் அவ்வாறே நடத்தப்பட்டது.

பின்பொருளாள் நமசிள்ளை திருவாய்மொழி யாருளிச்செய்யு மபோது எம்பெருமாள் விபலாணைக்கூறிவருவது ஸகிதி வாசதபடியையத திருநாளைகளைய பற்றியுள்ளிருந்து நமசிள்ளை யை எட்டிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அப்போது திருவிளக்குப் பாக்கலந்த திருவிளக்குப்பிச்சை நமபெருமானிடத்து மிகவும் பக்தியுள்ளவனானால் நமபெருமாள் விமலாஸனத்தை விட்டு நிற்பது ஸகியாகவனாய் நமபெருமானேநோக்கி ஸ்வாமின்! தேவ

ரீர் இக்காலத்தில் இப்படியும் நிற்கலாமோ சிம்ஹாஸனத்திற்கேர
யெழுந்தருளி யிருமென்று அதிபத வர்த்தையாகச் சொல்லப்
பெருமான் திருவிளக குபட்சிச்சன தமரிடத்து வைத்த அன்புருமி
த்து அவன் சொன்னதெல்லாந் செய்வதாகத் திருவுள்ளங்கொண்
டிருந் தபடி அவனை எதிர்க்கி னீ சொன்னதொக்கு மாயினும் நமசி
ள்ளீ திருவோலம் தலதம் காண மென்றிமென்று வந்து நின்
மேன் நீ சொல்லிப்படி இதோ பீடாகினமேனென்று சிம்ஹாஸன
த்துக்கெழுந்தருளிநார். அதனைக்கண்டோ அங்குள்ளவர்களுக்
கெல்லாம் தெரிவிக்க அனைவரும் நமசிள்ளையினது பெருமையைய
யும் திருவிளக குபட்சிச்சனது பகதியையும் நம்பெருமான தம் தலப
மையுந் குறித்து ஆனந்தமடைந்தார்கள். இந்தபரகாமம் நமசிள்
ளீ மஹாலாயவததைட்டையவரா யிருக்கும்போது நஞ்சீயரு
க்கு நூறு திருக்கூத்தர் என்று திருமேனியில் கோய் சாத்தக
கொண்டிருக்கத் தெற்காழ்வா னும் பட்டரும நஞ்சீயனாலேவி
த்து இப்பொழுது சேவரிருந்ரா ரெய்யாவெண்டிய தென்னெ
ன்று கேட்க நீயார் அதுகேட்டு நீர் கோயிலுக் கதபதியாலையால்
நமசிந் பெருமான் திருமேனியை மறைவறக்காட்டி யனுபவந்
செய்வதற்கு ஸாவகாச முண்டிபண்ணவேண்டுமென்று விண்ண
ப்பருசெய்யத் தெற்காழ்வா னும் பட்டரும இதனைப் பெருமாளு
க்கு விண்ணப்பஞ்சொயப் பெருமாளுந் புறப்பட்டருளி நஞ்சீ
யர் மடத்துவாயிற்றெசென்று அனுந்ருங்கதமது திருமேனியை
மறைவறக்காட்டி யனுபவிப்பதற்குநரிநார். நஞ்சீயரும் - தெற்
காழ்வான் - பட்டா முதலாயவர்களுக்கும் சிலஅத்தவர்களை யுப
சேசித்து நமசிள்ளைக்கு மருளிச்செய்து ஸ்ரீபராசரபட்டர் நிர்வ
டிகளை நியமித்தது கெண்டி திருநா டிக் கொழுகத நரிநார். நஞ
சீயர் திருநகூத்தம் - பங்குனிபுத்தம், இவர் வாய்தருவிய பப்பக
தம் திருவாய்மொழிக்கு ஓன்பதினூர்ப்பாடி திருநா ளைக்கும்
கண்ணிறுண் சிவ ததாமபுத்தம் வயாப் பானம் ஞ்ருக்தபரவ்யம்.
இவரது திருநாமம் - லீவதாதலேவிநயர்-மாதவாசாரியா - நஞ்சீயர்-
இவர் ஸீலாநிபூதரில் நூறு திருக்கூத்தம் எழுந்தருளி யிரு
பகார்.

நஞ்சீயர் வைபவம் முற்றிற்று

தென்மரையாருழ திருவரங்கம் செழிக்கவந்த, ஞானாழியே
சீமாதவனானும் செல்வனாவாழியே
பண்டைமறைத்தமிழ்ப்பொருளைப் பகர்வந்தோனவாழியே
பங்குனியிலுத்திரநாள் பாருகித்தான்வாழியே
ஓன் டொடியாள் கலலிகனை யொழித்திட்டான்வாழியே
ஓன்பதினூர்ப்பொருளை யோதுமவனவாழியே
எனதுசையும்சொபட்ட ரிணைம யோன்வாழியே
எழிலபெருகுந்தஞ்சீய ரினிதூழிவாழியே.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம்.

நம்பிளவன் வைபவம்.

பின்பு நம்பிளவன் கஞ்சிமருத்துச் செய்த வேண்டுவதெல்லாம் செய்காநனித் திருவாய்மொழி நிரவகித்தருளுமபோது நடுவில் திருவிதிபின்னை பட்டர் பகலில் கமபின்னை மருளிச்செய்த திருவாய்மொழி பரந்தங்களைபெல்லாம் ஒன்றுதவருமல இரவு முழுதும் எழுதிமுடித்து அதனை மமபின்னை ஸந்திநிமிதகொண்டுபோய்வைக்க நம்பிளவையும் அதனை யவிழ்த்துப்பார்த்து அது ஸந்தித்திருபத்தையாயிரம் க்ரந்தமாயிருந்தபடி கண்டு வயாகுலப்பட்டு இத்தபாகாரம் திருவாய்மொழி அர்த்தங்களை வயவஹரித்து வெளிப்படுத்தலானோ இதனால் சிஷ்யாசார்ய க்ரமங்கள் நடப்பதரிதாயிருக்கும். அதனால் நாமஸ்வரூபணன் வில்லையென்று அதைக்ரந்தத்தில் நீர் சொரிந்து புற்றில்வைத்துக் கலாயாலுக்கிரமமாக்கி ஞா அஃகப்பொழுதே போயிற்று. மொபு நம்பிளவன் தமக்குப் பிழமுள்ளசிஷ்யரான பெரியவாச்சானபின்னையை நியமித்தருளித் திருவாய்மொழிக்கு இருபத்து பாடாரிப்படியையுச் செய்வித்தருளினார். பின்பு நம்பிளவன்கு அதைநகசிஷ்யரான வடக்குத்திருவிதிப்பின்னையும் நம்பிளவன் உபஸ்தாஸத்தைப்பகலெல்லாம் கேட்டடுத்தரித்து இராதநிரியில் எழுதிமுடித்து மமபின்னை ஸந்தியில் கொண்டுபோய்வைக்க நம்பிளவையும்நைப்பார்த்தருளி மிகவுமருக்கமுமின்றி மிகவும் பெருந் நமுமின்றி கன்னாயிருக்கின்றது. ஆயினும் நமதனுமநிரின்று எழுதினீராதலால் அதனைக்கொடுமென்று வாங்கி உள்வைத்தருளினார்.

இதற்குப் பெரியபெருமாள் நியமனத்தினால் சகலநேசங்களிலுமுள்ள சிஷ்யபரிக்காஹம் உண்டாகப் போகின்றதென்று அறிந்து நம்பிளவன் சிஷ்யரான பாயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் பலகாலும் பெருமானை உபாஸனைசெய்து ப்ரார்த்தித்துக்கொள்ளப் பெருமானும் ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமானை அருள்ப்பாடிட்டு உமதுகருத்தென்னவென்று கேட்டருள ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் நம்பிளவனை சந்தியில் திருவாய்மொழியிடு முப்பாத்தாருபிரமென்கிற ஓர் வ்யாக்யானமிருக்கின்றது அதனை யவா அடியேனுக்கு இரங்கியருளுமபடி நியமிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்

பெருமானும் திருவுள்ளங்கொண்டு ஒருநாள் நம்பிள்ளை எழுத்தரு
ளினபோது அவருக்கு ஸகலவிஸாகளையும் பாஸாதித்தருளி அர
ச்சக முத்ததால் அயண்ணி மாதவாபெருமான விண்ணாபதஸத
முடிக்கும்படி நியமனஞ்செய்ய அந்நபராரீரே நம்பிள்ளையும்
அயண்ணிமாதவாபெருமானுக்கு முபாத்தகாஸாபாபாபாயை ஸாதி
த்தருளினார், இவர திருக்கைதரம் கார்த்திகைமாதம் கிருத்திகா
நக்ஷத்தரம், இவரவதரிதகஷா நிருக்காவியரி தோத்திர நாமத்தொன்
னும் காமம். இவர் திருக்காமம் - வரதாரதன் - திருத்திகை கனறி
தாஸர் - கலிவாரிதாஸர் - லோகாசாயா - ஸ்ரீஞகந் ஸாகரர்,
இவர்செய்தருளின பாபாதம் நம்பிள்ளை அமர்ந்திருந்த
யாய்மான முத்தொன்மகள், இவர அவதரித்தகாலம் சிறுநாளைத்
வதான பிப்பவ வுருஷம் கார்த்திகைமாதம் கிருத்திகை நக்ஷத்தரம்,

நம்பிள்ளை வைபவம் முற்றிற்று.

சேமருய்ச்சகமலத் திருத்தாள வாழ்ந்தியே

திருவரைப் பட்டால் சேர்மருஞ்ஞா ழ்ந்தியே

தாமஸ்னிபட்டமா வும புரிந்துய்மருழ்ந்தியே

தாமரைசனையி னாயுதந்த நம்புதா வுழ்ந்தியே

பாமருவுந்தா ழ்ந்தியே பல்லவளமொழிந்தியே

பாடியா - சேவ பபாருளின பகாந் நம்புதா வுழ்ந்தியே

நாம, நாம நதிந் நும் திருமடியுமவாழ்ந்தியே

நம்பிள்ளை வுருகும நாமோதம் வாழ்ந்தியே.

காசலாடனநஞ்சிபா சுழலாண் தோன் வாழ்ந்தியே

காசலிகைக்கராத்தினை யுதித்தகலிகனறி வாழ்ந்தியே

கோசமுடருத் வாசொற பொருளு லாபமீபாத் வாழ்ந்தியே

கோசரன்பாடியத்தெதப் புகழுமன் வாழ்ந்தியே

மாதகவாலெவ்வுரிக்கும் வாசலிதகான வாழ்ந்தியே

மதிவாங்கோலக்கம் வளாததிட்டான வாழ்ந்தியே

நாசமுளியாள்வாரா நலம்புகழ்வோர் வாழ்ந்தியே

நம்பிள்ளை தருவாடிகள் நாடோதம் வாழ்ந்தியே

ஸ்ரீமதிசேஷமாதாஜாயநம:.

பெரிய வரீச்சான்பிவன

வைபவம்.

இவா அவதரித்தகாலம் கஸி - சா. ௨௯ - வது சாவழித்து வருஷம் ஆஸாவிமாசம் ரொகணிநஷத்திரம். இவா தரிசனத்தில் பிரசித்தாய்ப் பின்பு காலசின்னே நியமனத்தினால் திருவாய்மொழி யொழுகத் தமர் இந்நபத்துவனது பரபுகதங்களுக்கும் வமாய் வனமம் மறஸ்ப மதவான மகந்தவாயாய்மானமம் செங்க நுலிணா. முயல் க்காறுய்பப டி. முகவான வமாய்வானகங்கள் பின்வான்செய் தருளின ஆறுயிரபபடி. பி. கவு மனு வ வமாய் விபுபபதா வக னே முலமாய்பபபடி. அத். பூணா னன கொல்லைமம் பெருநையும கொடாபகதொண்டு அகலகருத்ததை விதித்தபுகலி. பன. இலைய கருத்தெக்ளொம் பட்ட ரொய்க நுலின வந்த கவலாகியெனகின்ற மந்தவாய் வமாய்மம் ஸணஸ்பகாமபாஷ்யமம் முயலி. லையயி ந க்தும. பூயாதி நுகாமம்-புகி. கிருஷ்ணபாதா இவ லாகநான் பெரி யபெருமாள் ஸகதிநிலில் விஸைகதெதமருகி. வ ஸ்வாமின்! தே வரீ பரமகாருணிகராதலா வ பைவாய் வந்த. மிகுதி நிமித்தம் ஸணஸ்பககையும திருவாய் மொழி மதவாகிய தீவ்யபரபதங்களை யும விவனிப்படுத தாபமுலி கருகரு - கமமா தவா வகவகொண்டு ஸாக்ஷாதகாரமாக அலைமன் ஸாக்ஷாத நுலி நாதமுலிகளைகொ ண்டு ஸணஸ்பதாபத்திற்கு வரீவுவாரா ப. ப. தவ. வநம். இத்த தாச வவிஷயமாக நம் தூயரில் பிள்ளையெனவார் பூர்வாசாரய ஸமாய தாயத்துக்கு விரோதமாக ஆதனஸி யேற்படுத்திக கொண்டு தலை உபாஸையாய் பெறவேனெனவசெருகிஅபசாரமட்டு தலைபேயே பரவாததுபித்தருக கொணடிருக்கின்றா. தேவரீ மத கைத் தவிப்பித்து பூவாசாரய ஸமாயதாயுமாய் வக்துமபடி கியமித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய காண்பார்.

அப்போது பெரியபெருமானும் அப்படியே நவுள்ளம் பற்றித் தூயரில் பிள்ளைக்கு ஒருநாள் இரத்திரி உலகத்தில் பூரீரங்கதிவ்யகரத்தில் தேவரணங்கட்டி. நாதெனத்தருக திருப் பிணடியிட்டு அலககரித்துத் திருச்சினை மருதலான வந்தபகோ

ககசுசு பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

ஷங்களுடன் பூமழை பொழியவும் மங்களாசாஸனம் செய்ய
 வும் தூபமேந்தல்முதலிய பலவுபசாரங்கள் பண்ணவும் ஐயர்கள்
 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முதலிய அனைவரும் கூடிப்பெரியவாச்சான்
 பிள்ளையை பரபத்தி பண்ணிக்கொண்டு பெரியபெருமாள் ஸநி
 திக்கு எழுந்தருள் பண்ணுவித்துக்கொண்டு திருக்கோபுரத்
 துக்கு ஸமீபமாக வரும்போது பெரியபெருமாள் - நாயச்சிமார்
 களுடனும் நித்யமுக்தர்களுடனும் எதிர்வந்து பெரியவாச்சான்
 பிள்ளையுள்ளே அழைத்துக்கொண்டு பேரகாமபோது தூபி
 ல்பிள்ளை தாமதம் மற்றவர்களைப்போல் உடன்புத்த வளவில்
 திருவாசற்காவல் முதலிகள் இவரை நோக்கி நீ உட்புக வேண்
 டாம் பெரியபெருமாள் ப்ரவர்த்திப்பித்த ப்ரபன்னகாசன விஷ
 யமாக நீர் அபசாரப்பட்டபடியால் பெருமானுக்கு உமதுவரவில்
 திருவுள்ளமில்லை யாதலால் போமென்று சொல்லியதாகக்கூண்
 பிச்சுக் கண்டு தூபபிலிபிள்ளை விழித்துக்கொண்டு உளங்குக்கத்
 துடன் இச்சல்வப்னம் கண்டபடி யென்னவென்று சிந்தாந்ராந்த
 ராய் விடிந்தபின்பு நித்யகாமானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொ
 ண்டு பின்பு திருமேனியில் நேயச்சாத்திக்கொண்டிருக்கிற பெரி
 யவாச்சான்பிள்ளைத் திருமாவளிகைக் கெழுந்தருளி அவரை ஸே
 வித்துத் திருமேனியி நந்தபடி யென்னென்று வினவப் பெரிய
 வாச்சான்பிள்ளையும் இவரைக் கடாசுவித்தருளி தூப்பில்பிள்ளை
 பே' பாரிவென்று அழைத்து அருகிலிருக்கவைத்து நமக் குலீலா
 விபூசாரிலே அர்ச்சாவதாராணுவங்கொல்லாமாரிற்று. இனி
 நித்பவியு நிக்துப் போகின்றோமென் றருளிச் செய்யத் தூப்பில்
 பிள்ளையும் தேவரீர் ஸகல வரிசைகளுடன் பொருமானைத் திருவ
 டிகொழுவதாக அடியேன் ஸ்வப்னங்கண்டே னென்று அருளிச்
 செய்யப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் கேட்டருளி மிகவுமகிழ்ந்து
 மெய்மறந்து புளகாங்கித்துத் தம் கரத்தினால் தூப்பில்பிள்ளை
 யை யணைத்து இப்போது நீர் சொன்ன கல்வார்த்தைக்கு பரத்
 யுபகாரம் என்னசெய்வேனென் றருளிச்செய்யப் பின்னுந் தூப்
 பில்பிள்ளை திருவாசல்காக்கும் முதலிகள் ஸந்திதிக்குள்ளே
 போகவொட்டாமல் தம்மைத் தடுத்ததாகக் கண்டதையும் விண்
 ணப்பந் செய்து இனி அடியேனசெய்ய வேண்டுமென்னென்
 றுகேட்கப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் தூப்பில்பிள்ளையின் திரு
 முகநோக்கித் தம்முடைய அநிசயத்தை மறந்து உமக்கிதமாக
 ஒன்று சொல்லுகின்றோம் அதனைச்செய்விரோ வென்று கே

ட்கத் தூபிப்பிள்ளையும் கேவலீர் நியமித்தபடி செய்கின்றே
 னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டருளியுவந்து நீர் அனு
 கூலஸஹவாஸத்தைப் பண்ணுமல் அகங்காராதிகளால் இதரஸ
 ஹவாஸத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு பாயோஜனாதரபரராய் வித்
 யா நிமித்தமாக மந்த்ரார்த்தங்களை யுபதேசம் பண்ணிக் கொண்
 டும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவோபாஸனைசெய்து அதனுல்சில விதயாகாவத்
 தைப் பெற்றுநிற்கின்றீர். உபாஸனையால்பெற்ற வித்யாதி
 கத்துக்கு இதரமத நிரஸனமும் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தரய பரி
 பாலனமும் பரீயோஜனமாக்காமல் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தரய வித்
 தமான அர்த்தங்களைக் கண்டித்து நூதனமாக ப்ரத்தயர்த்தங்களை
 ப்ரவர்த்திப்பிக்கின்றீர். இதுமஹா அபசாரமாதலால் பெரிய
 பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பிலலாம லிருக்கிறதது. நீர்
 இதனைத்தவிர்கக வேண்டுமென்று அருளிச்செய்ய அதுகேட்டுத்
 தூபிப்பிள்ளை அடியேன் ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைமே ப்ரவச
 னம் பண்ணிக்கொண்டு அதை அனுஸரித்தது அடியேனுஞ் சில
 க்ரந்தங்களைப்பாணி உலகத்தில் ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு
 வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுப் பெரியவாச்
 சான்பிள்ளை - தூபிப்பிள்ளையை நோக்கி வாரீர் தூபில் பிள்
 னையே! நாம் உமக்கு முனசொல்லியது ஸ்ரீபாஷ்யவிஷயமன்று.
 நல்லது நீர் அதுவிஷயத்திலாவது அனுகூலஞ் செய்கின்றவராக
 விருக்கிறீரே இல்லையே. ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களில் சிறிதுரு
 ற்றமுண்டென்று சிந்தித்து நீர் எழுதத்தொடங்கிய வளவில் ஸ்ரீ
 பாஷ்யகாரர் - உமமுடைய ஸ்வபனத்தில் சிறியருளினதினால்
 உமக்கு பயபத்திகள் உண்டாகி அனுதாபம் பிறந்தது. பினபன்
 றே அபராதக்ஷாபணர்த்தமாக எதிராஜஸபத்தி விண்ணப்பஞ்
 செய்தீர். ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைத்தானே ப்ரவசனம் பண்
 த்தொடங்கினீர். ஆதலா லதுநீருகட்டும் நமமாழ்வார் - நாநமு
 விகளுக்கு திய்ய ப்ரபந்த விஷயமாகவும் ரஹஸ்யவிஷயமாக
 வும் ஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களைக் கண்டித்து வேறே
 சில அர்த்தங்களைக்கற்பித்து வ்யாக்யானத்தை விரித்து எழுதி
 னீர் அதையன்றே இப்பொழுது நாம் தவிரச்சொல் ஷுகின்றோம்
 என்றருளிச்செய்தார்.

அதற்குத்தூபிப்பிள்ளை நமமாழ்வார், ரஹஸ்யங்களுக்கும்
 திய்யப்ரபந்தங்களுக்கும் விவரணஞ் செப்ததுண்டோ அஃதுண்

ககாஅ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

டாயினவற்றோ கான்செய்யாததாகது. பிற்காலத்தில் பட்டயமுதலிய ஆசார்யர்களருளிக் செய்ததாதலின் அநிச்சல அர்த்தங்களைப் பரமாணங்களுக்கே கொத்திராமமயால் அதனை யாமகண்டித்து எழுதினோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குப் பெரியவாச்சான் சிவன் கவிபுகாதியில் நமமாழ்வார் மதுரகவிமுதலாக பரவந்த பரிபுத்த நிருவாய்பொழி முதலானவை ஜீரணமாய்விடப்படுகின்றன; பெரியபெருமான், அர்ச்சாவதாரமான நமமாழ்வாருக்குக் கொடுத்த காதமுனிக் குத்து ஸாதாரதகாரமாகப் பாஸாத்தித்த அதை அர்த்தங்களை யன்றோ இயமாய் மகதமதிகாரத்துக் தெரியுமபடி பூரவாசார்யர்கள் கருதமாசுநீடுங்கள். அனந்தராமனை ஸ்வயம்மாக ஸ்ரீமதம் வாயகமானந்திசெய்ததில்லை. அதனால் ஸ்ரீ அப்வாயு செய்வதற்கு சரிசெய்த விசேஷ நுநுவிச செய்ய அதற்குக் தூயிரிசீரணிய யாராயினும் பரமாண விசேசமாக ஸாதிககலாபொவென்று கேட்ட அதற்குப் பெரியவாச்சானபிள்ளை ஆழ்வார் முகந்தலையிலே எல்லாவற்றையும் ஸாதாரதகாரிக் திருத்தவராதலால் தாமதப்படுத்த அர்த்தங்களைக் காதமுனிகளமுதலாகப் பரவாதகிப்பித்தநுநுவிசு. முதலால் அதற்கு அபகலமான சமாளானகளை அவலாபிதகங்க்கொண்டு மற்றவர்களை டீவெண்டிடுகண்டதைக்கொண்டு காணுதலையொருங்குதரியாவெண்ணிடுகாணுதலையொருங்குண்டலையுட்க்கப்பட்டுத் துளவகதா-எமபெருமானு-திருக்குருகடபிராசா பிள்ளையன-கடாமபியாசா-அருளாளப்பெருமா-எமபெருமானார்-பட்டா-கஞ்சியார்-முதலானவர்களுடைய பரவலங்களைத் தீகட்டரிசீரே? அவர்களுட்குத் தெரியாதபரமாணபூர அஷ்வமும் உமகதுத்தெரியுமோ? அவர்களை ஸ்ரீமத சாஸ்தரங்களை ஸ்வாவந்தரமபராத்கமித்து ஆழ்வாருடைய பரதயத்தைத்திருத்திருக்கின்றசாஸ்தரங்கள் பரபலமாகவல்ல ததவகந்தியும் அனுஷ்டானத்திலும் காதமுனிகள் முதலாக ஆழ்வார அருவிசெய்த கட்டளைபடியே யுபேகிப்பார்கள். அதற்குப்பின்பு அதுவே ஸத்யமென்று நிர்ணயமபண்ணிக்கொண்டு அதைவெவ்வாதவசனங்களைக் கவிராத வசனங்களுக்கப் பூரவாசார்ப்பண்ணி அனுக்லவசனங்களை அவலமபித்துக்கொண்டு பூர்வாசார்ய ஸம்பரதாயார்த்தங்களை யே தங்கன்தங்கள் ஸ்ரீபாதமுடையார்க்கெல்லாம் உபதேசித்து வந்தார்கள். அதனால் சிஷ்டாசாரம் தவறுபடமவிருத்தது. ஆதலால் ஸ்ரீரும பூர்வாசார்ய ஸம்பரதாயங்களுக்கு அனுக்ருணமான

பிரமாணங்களைக்கொண்டு அர்த்தநீர்ணயஞ் செய்துகொண்டு நூதனவழியை விட்டுவிடுமென்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு அதற்குத் தூபத்தில்பிள்ளை ஸ்வயம் ஸர்வஜ்ஞராதலாலும் ஸ்வபஞ்னுபவத்தாலும் அனுதாபமபிதான பூர்வாசார்யர்கள் வ்யாக்யானங்களை யெல்லாம் ஆழ்வாருடைய பரத்யகூழாகவந்த உபதேசபரம்பரையென்று அநியாமநோய் வீட்டேன். மற்றவ்பாக்யானங்களைப்போல் பூர்வாசார்யர்கள் தங்கள்தங்கள் பத்திக்கனுகுணமாகச்செய்தெனநிறுக்கேன். இப்பொழுதுஸ்வபந்தாலும் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்த அனுகூலமத்தாலும் உண்மை யறிந்தேனென்று விரிண்ப்பம் செய்துகொண்டு முன்புதாமபண்ணின நூதனவழியான க்ரந்தங்க ப்பெரியவாச்சாரியினை நிறுமணவைத்து அநுஞள்ளவர்களைகோக்கி இவிரந்த க்ரந்தங்களை யாவரும் பரவாதழிபாடுக வேண்டாமென்று திருவாணையிட்டு அனுவராயிடு தீதசாதரங்களில் வழங்கிய ரஹஸ்யாததங்களைக் குறித்துத் தமஸ்ததாமே கொண்டு கொண்டு பெரியவாச்சாரியிள்ளையை ஆசரயித்தார். பெரியவாச்சாரியிள்ளையும் தூபயில் பிள்ளையைத் திருக்கைகளா லணைத்து உமங்கு அனுதாபம் பிறந்தபாதே ஸமஸ்தாபசாரங்களும் நீங்கிப்போயிற்று. ஆயினும் பெரியபெருமான் - ஆழ்வார் - எம்பெருமானார் இவர்கள் ஸந்திதியில் ஸத்தகாலகேசபம் பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்றா. தூபயில் பிள்ளையும் அவ்வாதே செய்து பெரியபெருமானைத் திருவடிதொழுது. ஆழ்வார்கள் விஷயமாக ஓர் பரபதம் விரிண்ப்பருசெய்து பெரியவாச்சாரியிள்ளை ஸந்திதியில் கொண்டுவருவங்கப் பெரியவாச்சாரியிள்ளை திருவுள்ளமுவந்து தூபயில் பிள்ளைக்கு ஸகல அர்த்தங்களையும் ஸாதித்தருளினார். அவருமதைப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் அடியேனுக்குத் திருவாராதனம் ஸாதித்தருளவேண்டுமென்று விரிண்ப்பருசெய்யப் பெரியவாச்சாரியிள்ளை தமக்கு அந்தரங்கரான ஒரு மரீவைஷ்ணவராக் கொண்டு தமது கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பைத் திறக்கச்சொல்லித் தூபயில்பிள்ளையையழைத்து நீர்போய்க் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒருவரையெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளுமென்று கிமயிக்க அவரும் ஸந்திதியில் போய் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் தமது கண்களை மூடிக்கொண்டு ஒருவரையெழுந்தருளப்பண்ணிப் பார்க்குமிடத்தில் அந்தத் திருக்கோலம் திரு

௧௭௦ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

ப்பாணும்வாராகவிருக்க அதனைக் கொண்டுவந்து பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியிற்காட்ட அவரும் உம்மைச்சோதிக்க எம்பெருமா னிவ்வாறு க்ருபைபண்ணினார். ஆகையினால் நீர் இவரை நித்யமாக ஆரதித்துக்கொண்டு இவருடைய ப்ரபந்தமான அமலனாதிப்பிரானுக்கு ஓர் வ்யாக்யானம் செய்யுமென்று ஸாதித்துக் தமது பாதுகைகளையும் ஸாதித்தருளினார். தூப்பிப்பிள்ளையும் அதனைப்பெற்று அமலனாதிப் பிரானுக்கு ஓர் வ்யாக்யானஞ்செய்து பெரிவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரதனைக்கேட்டி மிகவு மூவந்தருளினார். தூப்பிப்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் நியமனப்படி பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களையே காலகேஷபஞ்செய்து கெர்ண்டெழுந்தருளி யிருந்தார். பின்பு சிலநாளில் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். தூப்பிப்பிள்ளையும் பெரியவாச்சானபிள்ளை ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளைக்கொண்டு சரமகைங்கர்யங்களை நன்றாக நடத்தியருளினார்.

விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்திலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக உள்ளவர்களுக்குத் திருப்பல்லாண்டு முதலிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களையொழிய வேறுகதியில்லை. அன்றியும் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாகவந்த திவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யங்களை யறிந்து கொள்வதற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக்யானங்களையொழிய வேறுகதியுமில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸம்பந்தப்பட்டு அவருக்கு சிஷ்யகோடியாக விருப்பார்கள். பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின க்ரந்தம் தனிகலோகி ப்ரந்தப்படி திரிமத சித்தாந்த ஸாரஸங்க்ரஹம் கலியனருளப்பாடி முதலானவைகள்

பெரியவாச்சான்பிள்ளைவைபவம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமஃ.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை

வைபவம்.

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை-திருநகரத்திராம கவி - ஈகூஉகூ-
வதான சர்வசித்துவருஷம ஆனிமாசம் சுவாதி. இவர் சித்தாந்த
த்தில் ப்ரசித்தகராய் நம்பிள்ளை ஸந்நிதியில் ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான
ஸகலக்ரந்தங்களையும் அதிகரித்துத்திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்ப
த்தாறுயிரமும் ஆசார்யஸமமதிமுதலான அனேக ப்ரபந்தங்களும்
செய்தருளி அவர் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்திருக்கின்ற கால
த்தில் நம்பிள்ளை தமக்கிஷ்டதெய்வமான பெரியபெருமான் திருநா
மஞ் சாத்தவேணுமென்று நினைப்பிட்டுக்கொண்டு வடக்குத் திரு
வீதிப்பிள்ளைக்கு ஓர் குமாரர் அவதரிக்குமபடி அனுக்ரஹஞ் செ
ய்தருளினார்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைவைபவம்

முற்றிற்று.

னிதனிற்சோதிரா ளவதரித்தான் வாழியே

ஆழ்வார்களுகலைபொருளை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே

த னுகந்தநம்பிள்ளை தாளதொழுவுவான் வாழியே

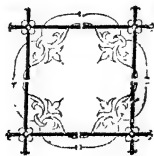
சடகோபர்தமிழ்க்கீடு சாற்றினான் வாழியே

நாட லத்திலபாடியத்தை நடத்தினான் வாழியே

ல்லவுலகாரியனை நமக்களித்தான் வாழியே

ஈசப நவெமையாளு மிறைவனா வாழியே

நகல்வடவீதிப்பிள்ளை யிணையடிகள் வாழியே.

ஸ்ரீமதேகராமாதுஜ்யம்.

பின்ன லோகாசாரியர்

வைபவம்

கவி-சங்கரா-வதாரா குரோதனஸ்ரீ ஸ்டிரிசிமாசம திருவோ
ணத்தில் வடக்குத்திருவிதப்பிள்ளைக்கு ஒரு குமார அவதரித்தரு
ளினார். அவரும் தமமுடைய ஆசார்யரிடையேக்கு அனுகுணமாக
அதேக்குமாரருக்குப் பிள்ளைலோகாசாரியர் என்று தமதாசார்யரா
ன நம்பிள்ளையிடையே திருநாமத்தையே சாத்தியுந்நினார். பின்பு
நம்பிள்ளையும் இதனைக்கேட்டருளித் தமது மனோரம சித்தியா
மையால் வடக்குத் திருவிதப்பிள்ளைக்குத் திருமாவும் ஓர் குமா
ரர் அவதரிக்குமாடி அனுநல்லுஞ் செய்குந்நினார். அப்படியே
வடக்குத்திருவிதப்பிள்ளைக்கு இரண்டாவது குமாரர் அவதரிக்க
அவருக்கு நம்பிள்ளை பெருந்தருளி அழகிய மணவாளப்பெருமா
ள் நயினாரென்று - பெரிப்பெருமாநுடைய திருநாமநாத்தியரு
ளினார். பிள்ளைலோகாசாரியரும் அழகிய மணவாளப் பெருமாள்
நயினாரும் ஸகலசாஸ்திர நுணர்நளாயிப் பிதாவாகிய வடக்குத்
திருவிதப்பிள்ளையின்பக் கலில் ஸ்ரீபாஷ்யமமுதலான க்ரந்தங்களை
யும் ஸேவித்து உபதேசபரம்பரையாற்பெற்ற அர்த்தவிசேஷங்க
ளையெல்லாம் உலகத்திலுள்ள ஸகல ஆத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்
பொருட்டுப் பலபாபங்கங்களாகச் செய்து வெளியிட்டருளினா
கள். பிள்ளை லோகாசாரியர் செய்து வர ஹஸ்யதரயம்-தத்யகர
யம் - ஸாரஸங்கரஹம் - ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலிய பதினெட்டு
ரஹஸ்யங்களும், தத்யதரயவ்யாக்யம் தத்வத்ரயத்திரகுர் சிறி
யபடி பெரியபடி இரண்டு வ்யாக்யானமுதலானவையாம். அழகிய
மணவாளப்பெருமாள் நயினார் ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்தாபனர்த்தமாக
ஆசார்ய ஹ்நத்யமென்கிற பரபந்தமுதலானவைகளைச் செய்தரு
ளி நாதமுனிகள் முதலான பூர்வாசார்ய பரம்பலரயரில் உபதே
சமாக நடந்தவங்க ஹஸ்யார்த்தங்களுக்கும் துவய பரபந்தர்த்த
ங்களையும் ஸ்தாபித்தருளினார் ஒருநாள் நம்பெருமாநுடைய புற
ப்பாட்டில் தூப்பில் சிள்ளைக்குத் அழகிய மணவாளப்பெருமாள்
நயினருக்கும் ஸ்ரீவசனபூஷண விஷயமாக பாஸங்கமவந்து ஒருவ
ருக் கொருவர் பாதிஜ்ஞைபண்ணி அழகிய மணவாளப் பெருமா
ள் நயினார் உபந்யஸித்த அர்த்தங்களை நம்பெருமாள் ஆங்கீகரித்
தால தூப்பில் பிள்ளை நம்பெருமாள் ஸேவையாய் நிறுத்த ஸ்ரீந
கத்தைவிட்டுப் பேரவதாகவும் அவ்வாறவர் அங்கீகரியாவிட்டால்
அழகியமணவாளப் பெருமாள் நயினார் க்ரந்தஸ்தரயஸம்பண்ணு
வதாகவும்கிரணயஞ்செய்துகொண்டு பெருமானெழுந்தருளுகின்ற

நாலு விதிகளிலும் நான்கு ப்ரகரணங்களாக அழகியமணவாளப் பெருமாள்நயினார் உபந்யஸிக்கப் பெருமாள்சாத்திக்கொண்டிருந்த நாலுதிருமால்களும் ஒவ்வொருப்ரகரணங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாலையாகக்கூழ்ந்து கீழ்விழும்படி பெருமாள் அனுக்ரஹம் செய்தருளி அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் செய்தருளின ஆசார்ய ஹ்ருசயத்தையே அங்கீகரித்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் ப்ரகிஜ்ஞாபு பண்ணினபடி நம்பெருமாள் ஸேவைஸயவிட்டுத் தேசாந்தரத்துக் கெழுந்தருளினார். அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் அநிவர்த்தகராய் ஸகஷ்டிசபரமஹ்சாரியாயிருந்து உத்தமாச்சரமஸ்விகாரஞ் செய்தருளி ஆசார்யஹ்ருதய முதலான ஸகலாராதங்களையும் தெள்தவஸ்தர சூலோதபவாரான பெற்றாரென்பவருக்குப் ப்ரஸாதித்தார். அவர திருநாராயணபுரத்தகாயிக்குப் ப்ரஸாதித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமானையினார் ஸந்தியில கிடாம்பியாச்சாணத்திருமருமானான-கிடாமபித்திருமலேநயிலாரென்பவர் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸகல க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் சிலகாலம் ஸநயாஸரபூமத்தில எழுந்தருளியிருந்து திருத்தமயானருக்கு முன்னமே திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

ஸர்வஜ்ஞான பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளைப்பெரியவர்கள் பலரும் ஆபூயித்தார்கள். அவர்களுள் கூடாருலோத்தம தாஸர்-மணபார்க்கத்தருமபியார் கொல்லிகாவலதாஸர்-கோடியிலண்ணர்-திருவாய்மொழிப்பிள்ளை-அவர்தகப்பனாரண்ணர்-அவரதுதிருத்தகாயர்-விளாஞ்சேரலை பிள்ளையென்பவர் இவர்களுள் முக்யராயிருந்தார் மணபார்க்கத்தருமபி. இவருடன் தேவப்பெருமாள் திருவாய்மலர்த்தருளி சிலரஹஸயாரத்தங்களை ஸாதித்தருளிப் பின்னும் அவரைநோக்கி இன்னமுமருஞ்சு சொல்லவேண்டிய அர்த்தங்களைக்கோயிலிலேசொல்லுகின்றோம் அங்குபோய் வாஸம்பண்ணிக் கொண்டிருமென்று மியமித்தருள மணபார்க்கத்துருமபியாரும் கோயிலில்வாஸஞ் செய்துகொண்டு தமக்குத்தேவப்பெருமான ப்ரஸாதித்த அர்த்தங்களைத்தனியிடத்திலிருந்துகூடியானித்துக்கொண்டிருக்க ஒருநாள் பிள்ளைலோகாசாரியார் - ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் தாமுமாக ஓரிடத்திலிருந்து கொண்டு அதற்கு யலில் மணபார்க்கத்துருமபியார் இருப்பதுகெதிராயாமல் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு ஏறஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். அதனைமணபார்க்கத்து ருமபியார் கேட்டுக்கொண்டிருந்து தமக்கு முன்பு தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த அர்த்தங்களும் இப்போதுபிள்ளைலோகாசாரியாரருளிச் செய்த அர்த்தங்களும் ஒன்றுயிருந்தபடி பங்குது எழுந்துவந்து தேவப்பெருமாள் நீராதானேவென்றுசொல்லிக்கொண்டு பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸநிதியிலே ஸேவித்தார். பிள்ளைலோகாசார்யரும் அவரைத்திருக்கரத்தினாலே வாரியெடுத்த

ருளி நீர் ஆரென்றுகேட்டருள மணப்பாக்கத்து நம்பியாரும் தேவப்பெருமாள் நியமித்தபடியே விண்ணப்பஞ்செய்யப்பிள்ளைலோகாசாரியர் மிகவுழுவந்து அவரைத்தமக்கு அந்தரங்கசிஷ்யராகிக்கொண்டு தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த அர்த்தங்களுக்குமேல் ஸாதிக்கவேண்டுமீர்த்தங்களுடும் ஸாதித்துக்கொடிருந்தார். பின்பு தேவப்பெருமாள் மணப்பாக்கத்து நம்பியாருடைய ஸ்வர்ணத்திலெழுந்தருளி இந்த அர்த்தங்களை எல்லைக்கட்டளைப்பாடாக ஒரு ப்ரபந்தமாகச் செய்யும்படி பிள்ளைலோகாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்று நியமித்தருளினார்.

அவருமதனைப் பிள்ளைலோகாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யப் பிள்ளைலோகாசாரியரும் அநநியமனத்தைச் சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு உபதேசபரமபரையால் வந்த அர்த்தங்களை நாதமுனிகளமுதலான பூர்வாசாரியர்களுடைய ஸ்ரீகுத்திகளைக் கொண்டு நிறைத்துப்ராசிபாதித்து அதற்கு ஸ்ரீவசனபூஷண மென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். இந்த ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்தாபனார்த்தமாக ஆசார்ய ஹ்ருதயம் பிறந்ததெனய் மேல்குறிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பிள்ளைலோகாசாரியர் மிகுந்த வைபவமுடையவராயும் பெரியபெருமானாகு பராணபூசராயும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்தில் துருஷ்கால கலஹமநீரிட்டுக் கோபினை குடியிருக்கக்கூடாமையா யிருந்தபடியால் நம்பெருமாள் - நாயச்சிமாருடன் எழுகதருளினார். பிள்ளைலோகாசாரியரும் பெருமானைப்பிற்றித் துதித்திருக்கமாட்டாமல் சிலமுதலிகளுடன் பெருமானைப்பின்றெட்டார்த்துசென்றுதிருமேனிக்காவலாக எழுகதருளியிருந்தார். அப்பொழுது சோதிடக்குடியென்கிற க்ராமத்தில் எழுகதருளியிருக்கும் போது பிள்ளைலோகாசாரியர் திருமேனி கோய்சாததிக்கொண்டு தம்முடையசிஷ்யரான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையைத் திருவனந்தபுரத்தில் நிதயவாஸமபண்ணும்படி நியமித்தருளி ஆவணிமாஸம் - சக்லபக்ஷம் தசமியில் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

பிள்ளைலோகாசாரியர் வைபவம் முற்றிற்று.

அத்திகிரியருள்ள ரணுமதியோன் வாழியே
ஐப்பிசியிற்றிருவோணத் தவதரித்தான வாழியே
முத்திரெறிமறைத்தழிழால் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே
முதறிவின்மணவானன் முனபுத்ததான வாழியே
நித்தியநம்பிள்ளைபதம் நெஞ்சிலவைப்போன் வாழியே
நீளவசனபூடணத்தால் நியமித்தான் வாழியே
உத்தமமா முடுமபைநக ருத்தித்தவள்ளல் வாழியே
உலகாரியபைதகக னுழித்தோம வாழியே.

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாய நம:.

திருவாய்மொழிப்பிள்வன

வைபவம்.

பின்பு நம்பெருமாள் பிள்ளையைப்பிரிந்த க்வேசத்தினால் சோதிடக் குடியைவிட்டுத்திருமாவிருஞ் சோலையிற்சென்று அங்கு சிலநாளொழுகத்தருளியிருந்து அவ்விடத்து அழகிய மணவாளன் கிணறென்று ஓர்கிணற்றையுண்டாக்கி அங்குகின்றும் புறப்பட்டு க்கோழிக் கோட்டுக்கு எழுந்தருளினார். மற்றும் தீவ்யதேசத் தெமபெருமான்களும் - நமமாழ்வாரும் கோழிக்கோட்டுக்கு வல பபுறமாக எழுந்தருளினார்கள். அவ்விடத்துத் தேவப்பெருமாள் நமமாழ்வாரை மிகவு முவந்து தமமுடைய தீவ்ய ஸிம்ஹாஸன மான வட்டமணையையும் - முத்தின்சட்டையையும் - தீர்த்தபடி க்கத்தையும ஸாதித்தருளினார்.

அன்றுமுதல் தேவப்பெருமானுக்கு வட்டமணை முதலான வைகளில்லை. நம்பெருமா ளங்குகின்றும் புறப்பட்டு மேலநாட்டில் திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்குகின்றும் புறப்பட்டுத் திருவேங்கடமலைக்கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் சிலகால மெழுந்த ருளியிருந்தார். கோயிலைவிட்டு நம்பெருமாள் புறப்பட்டருளிய பின்பு விவேக சூனியரான மிலேச்சர் ஆக்ரமித்துக் கோயிலில் ஓர் மதிலையிடித்துக் கன்னனூரிற் கொண்டுபோய் அரண்மனைகட்டுவி த்து அனேக உபத்ரவங்களையும் செய்யத்தொடங்கினார்கள். அப் பொழுது நம்பெருமானுக்குரிததாகிய அழகியமணவாளனென்னு ங்கிராமத்தில் காணியாட்சி ப்ராமஹணருள் சிங்கப்பிரா னென்னு மொரு ப்ராமஹணர் அந்த மிலேச்சர்வாசலில் காரியக்காரராய் நின்று அவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்கின்றவர்போற்காண்பித்து அவர்கள் நினைத்தபடி உபத்ரவஞ்செய்யாமல் திருமதில் - திருமா ளிகை-திருக்கோபுரம்-திருமாமணிமண்டபம் முதலானவைகளையும் பெரியபெருமானையும் காத்திருந்தார். அதையறிந்து அங்கு ள்ளவர்கள் யாவரும் அச்சிங்கப்பிரானுக்கு இனியவார்த்தைகளோ டு உபசாரஞ் செய்துகொண்டுவந்தார்கள். பின்பு திருவாய்மொ ழிப்பிள்ளை திருத்தாயார் நமமுடைய ஆசார்யரான பிள்ளைலோ

களசு திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வைபவம்.

காசார்யரைப்பிரிகது எவ்வாற்றிபுபோமென்று வருந்தி பரமபதத்
தையடைந்தாள். அவர்குமாரரான திருமலை யாழ்வானென்னும்
திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சிறியதாயார் போஷித்துக்கொண்
டிருந்தாள். பின்பு - திருமலையாழ்வான் பருவம் நிறைந்தவனவில்
தமிழ் விதத்தராயிருந்தார். அப்பொழுது பிள்ளைலோகா சார்யரு
டைய சிஷ்யராகி மிகுந்த வைபவத்தைப்பெற்ற கூரகுலோத்தம
தாஸரென்பவா கோயிலில் மக்தர்வயாக்யானத்தை எல்லவர்க்கும
ப்ரவசனம்பண்ணி தாசனத்தை பரவர்த்தப்பித்தித்துகொண்டிருந்
து திருமலையாழ்வாரைத் திருத்தி தாசனபரவர்த்தக ராகுமபடி
செய்ய நீனைத்து அவர்செவியிறபடுமபடி திருவிருத்தத்தை அனு
ஸந்திக்கத் திருமலையாழ்வானும் அதற்குப் பொரு ளென்னவெ
ன்று கேட்கக் கூரகுலோத்தமதாஸர் அவரைகோக்கி உபத்திதை
ச்சொல்ல லாகாதென்று மறுக்க றவா அர்ஹந்தியைச் சிறியதா
யாருக்கறிவிக்க அமலையும திருமலையாழ்வானைகோக்கி நீர் பிள்
ளையோகாசார்யர் திருவடி களை அடிபாலயத்தி லாபுரித்திருந்தீர்;
இப்பொழுது அதினின்றும் வேறுபடாநின்றிரேன அ லோகாசார்
யர் ஸம்பந்தத்தை நீனைப்பித்தாள். திருமலையாழ்வானும் ஆசார்
யரைப்பற்றுதலில் அபிமுஃபராகவிருந்தனா. அப்பொழுது மேற்
குறித்த சிங்கப்பிரான்செய்ய முயகாரத்துக்கு அசார்யர்களுல்
லாரு முவந்து அவருக்குத் திருமணத்துணுமபியென்று திருமாம
ஞ்சாத்தினார்கள்.

பின்பு அவருக்கு அங்குள்ளவர்களெல்லாரும் அர்த்த விசே
ஷங்களேத் தனித்தனியொல்ல அச்சங்கப்பிரான் பலருந் சொல்
லுகையால் தெளிவுபிறக்கவில்லை செவ்வையாகத்தெரிவிக்கத்தக்க
ஒருவரா லடியேனுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமென்ன அவர்களுந்
திருமலையாழ்வாரை நியமிக்க அவரும் சிங்கப்பிரானுக்கு ஸகல
அர்த்தங்களையுந் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அதில் சிலது
அஸம்பரதாயமாக இருப்பதையறிந்து கூரகுலோத்தமதாஸர் திரு
மலையாழ்வாருக்கு ஸம்பரதாயார்த்தங்களையும் பிள்ளை லோகாசா
ராயர் தமக்கு ஸாதித்த ஸ்ரீவசன பூஷண முதலான ரஹஸ்யார்த்
தங்களையும் ஸாதித்து அவரை தாசனபரவர்த்தக ராக்கினார். அத
னால் கூரகுலோத்தம் தாஸருக்கு உதாரரென்று திருமாமுண்
டாயிற்று. பின்பு கூரகுலோத்தமதாஸர் தமமுடைய அந்தியகா
லத்தில் திருமலையாழ்வாரை யழைத்தருளி நீர் வீளாஞ் சோலைப

பிள்ளையிடத்தில் இன்னுஞ்சில ரஹஸ்யங்களையும் திருக்கண்ணங் குடிப்பிள்ளையிடத்தில்திருவாய்மொழியையுங் கேளுமென்று நியமித்துத் திருநாட்டிழைக்கெழுந்தருளினார். திருமலையாழ்வாரும் திருக்கண்ணங்குடிப் பிள்ளையிடத்தில் திருவாய்மொழி சேவரிக்குமேபாது அவர் முகப்பகாத்தரியமே சொல்லிவந்தார். இவரும் அதை சபகாரத்தமாக மீண்டும் சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தத் திருக்கண்ணங்குடிப்பிள்ளையும் திருப்புக்குழி ஜீயர்சகரிதிகுடிப்போமென்று நியமித்தார். அவரும் திருப்புக்குழிக்குவந்து ஜீயா திருநாட்டிழைக்கெழுந்தருளி பன்னிரண்டுநாளாயிற்றென்றுநடந்ததுக்கிததுக்கொண்டிருந்தார். அங்கு நடப்பிள்ளை சிஷ்யரான நயுண்ணிமாதவருடைய சிஷ்யபாசிஷ்யராகிய நயினாராச்சாரியிள்ளையினது திருவடிகளில்சேவித்துத் தாமவந்தகாரியத்தைவிண்ணப்பஞ்செய்து அவரும் அங்குநித்தருளினாரமேயும்குத்திருவாய்மொழியாவும் சாதிக்கின்றோமென்று அநுவிச்செய்து அவவாறே நடத்திவந்தார். இதைத் தந்தாராயணபுரத்து ஆயிப்பிள்ளை முதலானவர்கள் கேட்டு எம்பெருமானுடைய திருமுசுமளமுதிரையினாராச்சாரியிள்ளையத் திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளுமாடியனுப்பிவரும் ஸீமுகத்தைத்தலையில்வைத்துக்கொண்டு உவந்து திருமலையாழ்வாரையும் கூட்டிக்கொண்டு திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி உடையவருக்குவப்பாக ஆயிப்பிள்ளை - திருமலையாழ்வார் முதலானவாங்கு ராடுமுடித்தாராசிரத்தைப் பரசாதித்துத் திருமலையாழ்வாருக்குத் தமமுடைய திருவாராதனமான கண்ணையும் பரசாதித்தருளினார்.

திருமலையாழ்வாரு மதனைப்பெற்று கருதார்த்தராய் நமமாழ்வாரை ஸேவிக்வேண்டுமென்கிற அபிநிவேசத்தால் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருக்கணமடிகையெனது முருக்கெழுந்தருளி நமமாழ்வாரைஸேவித்து அவரனுமதிகொண்டுநாம முன்னதாகத் திருக்கரிகெழுந்தருளிக் காடுவெட்டி நாடாககிக்குடியேற்றித்திருமபவும் திருக்கணமடிகுக்குவந்து ஆழ்வாரை மெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு திருக்கரிகில் பரஜிஷ்டைசெய்வித்துத் திருக்கோபுரமுதலானவைகளைக்கட்டுவித்து நிக்யோத்ஸவாதிகளை நடப்பித்தருளினார். அப்பொழுது நமமாழ்வார் மிகவுழுவந்து திருமலையாழ்வாருக்குச் சடகோபதாசனென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். பின்பு திருமலையாழ்வார் திருவனந்தபுரத்

௧௪௮ திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வைபவம்.

தில் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை ஸக்திதியிற்போய் அவரைஸேவித்து அவரிடத்தில் விசேஷார்த்தங்களைப்பெற்று அவர் விஷயமாகத் தனியனும விண்ணப்பஞ்செய்து திருநகரிக்கெழுந்தருளிநூர். பின்பு சிலநாளில் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திருநாட்டிற்கெழுந்தருளின செய்தியைக்கேட்டு அவருக்குச்சிஷ்யர்கள் செய்யுங் கிருத்தியங்க ளையெல்லாஞ் செய்தருளிநூர். பின்பு சிறிதுநாளில் திருமலையாழ்வார் தமது மருமகனுரைப புத்ராநுபபெறறுக்கொண்டு தேவப் பெருமானென்று - நானூர்சாராபிள்ளை திருநாமஞ் சாத்தியருளிநூர். பிள்ளைலோகாசார்பருடைய சிஷ்யரான கொல்லிக்காவல தாஸரெனகிற-கோட்டாரழகியமணவாளப பெருமாள்பிள்ளையும லோகாசாரியர் தமக்கு ஸாத்ததருளின அர்த்தவிசேஷங்களுையனு சகதித்துக்கொண்டு சித்தில்கெடாரமெனகிற ஊரிலெழுந்தருளியிருந்தார். அகனபின்பு எழுபத்துநான்கு ஸிமஹாஸனஸ்தர்களில் கோமடத்தாழ்வாருடைய திருவமசஸ் தான திருநாவுடைய பிரான் தாஸரெனபவர் கொல்லிக்காவல தாஸருடைய திருக்குமாரத்தியானை விவாகமபண்ணிக்கொண்டு சிவகில் கெடாரத்திலே அவர் திருமாரினைகயிலே யிருந்துகொண்டு அவர்ஸக்தியில் ஸகலரஹஸ்யங்களுையும அந்நிதித்து அவரைலோகாசார்பராகவே யனுசரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு கொலலிக்காவல தாஸரும சிலநாளிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளிநூர். பின்பு திருநாவுடையபிரான் தாஸரண்ணர் தேவிகளை யழைத்துக்கொண்டு திருநகரிக்கெழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்தில் கமமாழ்வாரடியாக வருகிற பரபத்தி ஸம்பாதாயங்குறைந்துவருகின்றனககண்டு பெரிய பெருமாள் எம்பெருமானுரைப்போல ஆத்மாக்களை உஜ்ஜீவீக்ச்செய்யுமபடி யொருவரை அவதரிப்பிக்கச்செய்வோமென்று நினைபபிட்டுத் திருவனந்தாழ்வானைப் பார்த்தருளி நீர் போய் உமமுடைய அவதாரமான திருபுளியாழ்வா னிருக்கின்ற திருநகரியிலே திருநாவுடையபிரான் தாஸரண்ணருடைய தேவிகள் கர்ப்பபத்தையடைத்து மேலாகோஜ்ஜீவனாத்தமாகவும சேதன ஸமாகூணர்த்தமாகவும அவதரியுமென்று நியமித்தருளத் திருவனந்தாழ்வானும நியமனப்படியே அண்ணருடையதேவிகள் கர்ப்பபத்தையடைந்தார்.

ஸ்ரீமதோமாதுஜாயநம:

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்

வைபவம்.

எம்பெருமான் நியமனப்படி கலியுகாதி ஊலாவிரத்து நானூற்றொழுபத்திரண்டாவதான சாதாரணவநுஷ்டம் ஐப்பிசிமரசம் சுகல்பகூடம் சதுர்த்தசி வியாழக்கிறமைகூடான மூல நகஷத்திரத்தில் அவதரித்தருளினார். அண்ணாநடு குமாரருக்கு ஜாதகாமமபண்ணி பன்னிரண்டாமள திருவிலச்சிணையும் ஸாதத்துக் குமாரருடைய வடிவழகும் பெருமானுடைய அழகு மொத்திருக்கையால் அழகியமணவாளனென்று திருநாமஞ்சாத்தி இவர் ஸாமானய ரல்லரென்று நிச்சயித்திருந்தார்.

பின்பு அழகிய மணவாளரென்கின்ற அந்தப்புத்திரரும் சிக்கில் கெடாமெனகிற ஆரில் அமமான் திருமாளிகையில் வளர்க்குங்கொண்டிருக்கிறகாலம் தகப்பனாரான அண்ணரும் சாஸ்தர விதிப்படி அன்னபராசனம் செள்ளம் உபயனம் முதலானவைகளைச் செய்வித்து வேதசாஸ்தர முதலானவைகளை யதிகரிப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இவர் திருவனந்தாழ்வான அமசமானவராதலால் பலரு மதிசயிக்கத்தக்க பேரறிவுமந்தச்செய்கையு முடையவராய்த் திருப்பாற்கடலுஞ் சந்திரமண்டலமு மொளி மழுங்கத்தக்க வெண்ணிறத்தையுங் குறைவுபடாத முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களுமபெற்று அழகிற்சிந்த வடிவத்துடனெழுந்தருளி

கஅ௦ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

யிருந்தார், இங்கிப்படி யிருக்கச் செஞ்சியில் பிரதானியாயிருந்த கோபனூர்வரென்பவர் பிரபுவின் அனுமதிப்படி கம்பெருமானைத் திருமலையில் கின் றஞ் ரெஞ்சியி லெழுந்தருளப் பண்ணுவித்து அங்கு சிலகாளாராதித்தங் கொண்டிருந்து துறந்தகாலையெல்லா மடித்துத் தூத்தி அழகியமணவாளவதரித்த சாதாரண வநுஷத் திற்று முன்றாவகான்பரிதாபிவநுஷம் வைகாசிமாசமபதினேழா வதுநாளில் செஞ்சியில்கின்றம கம்பெருமானைக் கோயிலுக்கெழு ந்தருளப்பண்ணுவித்தார். கம்பெருமானும் கோயிலி லெழுந்தரு ளித் தமது திருநீ காக்கத்திருந் தேராகத் தெனறியையிலுள்ள சிக் கில் கெடாரத்தில் வளர்கின்ற அழகிய மணவாளப் பெருமானைக் கடாகுதித் துக்கொண்டிருந்தார். அண்ணருந் தமது குமாரரான அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செயவித் துச்சிலகாள் கழிந்தவாறே திருநா டி மல்க முத்தருளினார்.

அவருக்கு அழகிய மணவாளப்பெருமான் செய்யவேண்டிய உத்தராக்ரியைகளைச் செய்தருளினார். அக்காலத்தில் திருநகரியி லெழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையாழ்வார் இவரி தர்சனப்பரவர்த்தக ராவார் ஆரென்று நினைத் துக்கொண்டிருக்கமுடியாத அழகியமண வாளப்பெருமான் தமது ஜனன முரியான திருநகரிக்கெழுந்தருளி திருமலையாழ்வார் திருவடிகளை யாழ்ந்து, ஏ அவாசகத்தியில் தீர விடவேதார்த்தங்களை வல்லவா யுரித்து அதில் தீர்வாற்றுகராயிருந் தார். திருமலையாழ்வாரும் திருவாய் மொழியி னுடைய ரசானுப வத்தில் மிகவு ழுற்றமுடையவராயிருந்தகையால் அவருக்குத் திரு வாய்மொழிப்பிள்ளை பெய் றுத் திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு திரு வாய்மொழிப்பிள்ளையும் அழகியமணவாளப்பெருமானுடைய கிஷ் டாவிலே ஷத்தை மிகவு முவந்து அவருக்கு உடையவர் திருவடிக ளைத் தந்தருளினார். அப்பொழுது திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திரு நகரியில் உடையவருக்குத் தனிக்கோயில் கட்டுவித்து உடைய வர் கோயிலைக்குழ இராமாதுஜ சதுர்வேத மங்கலமென்கிற அக் காலாரமுங் கட்டுவித்து அதில் பாகவதர்களைக் குடியேற்று வித்தார்.

பின்பு அழகியமணவாளப்பெருமானும் அவ்வுடையவர்திருவ டிகளில் பிரியாவன்பில் பரவிணராய் அவர்விஷயமாகயதிராஜவிம சதிபொன்கிற ஓர்க்கரத்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதனால் அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்கு யதீதரப்ரவணரென்று திருநா

மமுண்டாபிதம். ஆனுவலர் வடதேசமாத்ரை செய்யுமுன்பே பாண்டியதேசத்தில் ஆழ்வார திருநகரியில் சுதர்வேதமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற திருநகரி எம்பெருமானார் விஷயமாக இந்த யதிராஜ விமசதிமைச் செய்ததல்லது ஸ்ரீபெருமழ்தூரில் வந்து செய்ததல்லே. இந்த யதிராஜவிமசதியைத் திருவாய்மொழிப் பிள்ளைசேட்டருளி மிகவுமுவந்து திருப்புளியாழ்வாரடியில் தாம்சண்டதமமுடைய உடையவரை யிவரைதகிருவாராதனஞ்செய்யும்படி கொடுத்தருளி ஓரிடத்தில் பகவத்யானஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய ஸ்ரீபாத து முதலிசூர்த்து யதிராஜபரவணரிடத்தில் சிறிது அஞ்சையுண்டாக அதனை ஸாவாடஞ்ரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யநிந்தருளி அவர்க ளபசாரப்பாடகபடி இவா சேஷாவதாரமென்று சான்று கொள் ளுரபடி முகநித்தாக பாடி அஞ்சையையத் தவிர்ப்பித்து இவரிடத்தில் அவர்களுக்கு பரமபுகையுண்டாக்கியருளி ன்றார்.

பின்பு யதிராஜபரவண நகருங் குமாரரவதரிக்க அவருக்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை நியமனத்தினால் றுராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமஞ்சாத்தபுருஷரிடநாடாருவா மொழிப்பிள்ளை தமதுதிருவாராதனமான கண்ணளித் தில் அபிஷேகமடையவராயிருக்கையால் கண்ணனசரித்தித்தாக கண்ணக்காட்டுகின்ற பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெருநக வயாப்பாளஞ்செய்தருளிப் பின்பு சில நாளில் திருநாட்டிற் கெழநகருளவேண்டுமென்னும் வாஞ்சையுடையவராயத் திருமேனியில் நோய் சாத்திக் கொண்டுருக்க அப்பொழுது அவா திருவுள்ளத்தில் சிறிதுருவாயுண்டானதாக அறிந்து யதிராஜபரவணா முதலான முகவிகள் சுகந்தியில்வந்து திருவாய்மொழிப்பிள்ளைய னேவித்துத்திருவுள்ளத்தில் குறையென் னவென்றுமேகட்ட அதற்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இரத்தகாலங் கவியாதலால் ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீகுத்திகளை பக்திவிசுவாசங்களோடே வளர்க்குஞ்சொண்டிருப்பாராரென மிகவுந கிலேசமாயிருக்கின்றதென்று அருளிச்செய்தார். அதுகேட்ட யதிராஜபரவணரும் அவர் திருவடிகளைச்சேவித்து அடியேன் அவ்வாறு செய்கின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இதுவிஷயத்தில் வார்த்தாசாத்தானே போதாதென்ன யதிராஜபரவணரும திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளைத்தொட்டு அடியேன் ஆழ்வார் ஸ்ரீகுத்திகளைக்கொண்டு காலகேசபம்பண்ணுகிறேன்.

கஅஉ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தார், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவுள்ள முவந்து நீர் கீர்வாணசாஸ்தரங்களில் பலகாலங்களைச் செலுத்தாமல் எம்பெருமானாருக்கு உகப்பாக ஸ்ரீபாஷ்யத்தை யொருகால் சேட்டு மகக்கும் எம்பெருமானாருக்கும் மிகவும் ப்ரீதராகவிருமென்று ஆஜ்ஞாபித்த ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் முதலானவர்களை யழைத்தருளி யதீந்தரப்ரவணர்கையி லொப்புவித்த அவர்களை ப்பார்த்து இவரவதாரவிசேஷத்தை நீங்கனாநிந்திருக்கின்ற படியால் மமமைப்போ லிவரைக் கண்டுகொண்டிருங்கோளென்று நியமித்துப் பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளை தயரணித்துக்கொண்டு வைகாசிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் திருநாட்டிற கெழுந்தருளினார். இவரவதாரகாலம் வைகாசி விசாகம். அவதரித்த ஸ்தலம் குந்திகரம். திருநாமம் திருமலையாழ்வார்-ஸ்ரீசைலேசா-திருவாய்மொழிப்பிள்ளை - ஸ்ரீசடகோபதாஸர் - காடுவெட்டியையன். இவர்செய்தருளின பாபந்தம் பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்கியானம். ஸ்ரீவசுனபூஷண வியாக்கியானம், வ்யாபதி அனுசந்தான முதலான க்ரந்தங்கள்.

திருவாய்மொழிப் பிள்ளை வைபவம்

மு ந ன் னு.

வைகாமெணசடகோபா மறைவளர்ததேன்வாழியே

வைகாசிவிசாகத்தில் வந்ததிதான் வாழியே

ஐயனருண்மாரிலே யாய்ந்தரைப்போனவாழியே

அழகாருமெதிராச ரடிபணிவோன்வாழியே

துய்யவுலகாரியன்றன் துணைப்பதத்தோனவாழியே

தொல்குருகாபுரியதனைத் தலக்கினுன்வாழியே

தெய்வநகராகுகிதன்னில சிறக்கவந்தோன்வாழியே

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளவாழியே.

பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய சரமகைக்கர்யத்தைப் பரக்கருத்தியருளினார். பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் திருநகரியில் தர்சனத்தை நிரவகித்துக்கொண்டிருகிறகாலத்தில் அழகியவரதர்கோன்முதலியாரண்ணர் முதலானவர்கள் இவரவைபவத்தைக் கேட்டுவந்து இவர்திருவடிகளில் ஆபூயித்தார்கள். இவர்களில் அழகியவரதர் ஸர்யாஸாபுரமத்தைப் பெற்று இராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமத்தையுடையவராய் யதீந்தரப்ரவணருக்குப் பாதகோகையாய்ப் பெரியாமல் அடிமைசெய்துகொண்

டிருந்தார். பின்பு சிலநாளில் யதீந்தரப் பாவணர் நம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸனமபண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஆழ்வார் திருமுன்பேசென்று ஸேவித்து விரோதிகளையெல்லாம் நசிப்பித்துத் திருவரங்கத்திருப்பதியில் நம்பெருமாள் பரங்காக முன்போலெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். அவரை யடியேன்ஸேவிக்க விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள ஆழ்வாரும் விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு யதீந்தரப் பாவணர் முதலிகளுடன் திருநகரியினிளையும புறப்பட்டு மறீவில்லிபுத்தூருக்கெழுந்தருளி ஆண்டாளையும பெரியாழ்வாரையும் வடபெருங்கோயிலுடையாளையுமஸேவித்து அங்குமின்று திருமாளிருஞ்சோலைக் கெழுந்தருளி அழகரைச் சேவித்து அங்குமின்றும புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளிநூர். அப்பொழுதுகோயில்பரிவாரங்களெல்லாம் மெதிர்கொண்டுவந்து சேவித்து உள்ளேயலழத்துக்கொண்டுபோக இவரு மேலுதிருவிதிகளையும் வலமாகவந்து கோடியிலணணர் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளிநூர். கோடியிலணணரெனபவரைப் பிள்ளை லோகாசாரயருடையச் சிறுமேற்குறித்திருக்கின்றது. இவர் நம்பெருமாள் கோயிலேவிட்டுப் போனபோது தாமது கோயிலேவிட்டுத் திருமெய்யத்திலேபோய் இருபத்துநாலாயிரப்படியை பரவசனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். பெருமாள் திருமபவுங் கோயிலுக்கெழுந்தருளினை பின்பு தாமது கோயிலில குடியேறி யெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் தமது திருமாளிகைக்குவந்த யதீந்தர பாவணரைக் கண்டு மிகவு மவரது அவதார விசேஷரென்று ஆதரித்துப் பெருமானைச் சேவிக்கப்பண்ணுவித்தற்காகக் கோயிலுக்கற்பதியாக விருக்கின்ற திருமலைநகரபெருமா ளென்கிற பட்ட ரணுமதிக்காக அவர் திருமாளிகைக்கு இவரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போக பட்டரும் யதீந்தரப் பாவணரைக்கண்டு மிகுந்த ஆதரவுடனெழுந்தடிப்பணித்து ஆஸனத்தி லெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துத் திருவாய்மொழியி லொவ்வொருபாகுத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய யதீந்தர பாவணரும் அந்தப் பரகாரமே ஸாதித்தருளிநூர். பட்டருங் கேட்டருளி அத்யாச் சர்யப்பட்டு யதீந்தர பாவணருக்கு முப்பத்தாறுபெருக்கரென்று திருநாமஞ்சாத்தித் தமது ஸநிதியாரையும் பரிநுணங்களையுமுடன் கூட்டி நம்பெருமானை யடிப்பணித்து மிகவு மானந்தித்து மங்

கஅச ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

களாசாஸனம் பண்ணியநுனி, கோடியி லண்ணருடனெகூட அவ
ர்திருமாளிகைக் கெழுந்தநுனினர். பின்னிலோகாசார்யா முத
லான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்வபாவங்களைக் கோடியி லண்ண
ருனிச்செய்யக் கேட்டுக்கொண்டு பூர்வாசார்யர்க ளெழுந்தருளி
யிருந்த திருமாளிகைத் திருவாசலகளை ஸேவித்து மிகவு மாசா
வுட னவர்களையே நினைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.
பின்பொருநாள் யதிகதாபரணைர் கம்பெருமானை ஸேவித்து நிற்
குமபோது பெருமான் யதிகதாபரணைரை கடவுத்தித்துத் திருப்ப
வளவாய்திருநகர கம்பமுடையவரைப்போல நீரும் கமது கோயில
காரியத்தைபம் தாசனாகதையும் செவ்வனே நடத்தும்பொண்டு
சரீராவஸானத்தளவு நிகழ்கருமென்று நிபந்தித்தநுனினார், யதிக
தாபரணையும் நிபந்தித்தார். பெழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வாறே
முந்தருளி யிருந்ததால் அதிலு பூர்வாசார்யர்கள் செய்தருளிய பரப
ந்தங்களுையெல்லாம் திருமண்காதற் றீர்விறைத்தாரணத்தொய்க
ருளித் தாமேயன்றி, கம்பெருமானைக்கொண்டும் உத்தம கம்பரிய
ன்கின்ற வாதாமவாருக்கு நிபந்திப்பித்துத் திருப்பணித் திருவாரா
தனம் முதலியவைகளைப் பெருந்தகடத்திப்பருளிப்பரிபுக் கிருமே
முதலாகிய வடதுவாரிலுள்ள திருப்பதிகளை ஸேவித்த திருவு
ளளமாய் கம்பெருமான் ஸ்ரீமதிநெண்டி பெருங் கூட்டத்துடன்
புறப்பட்டுத் திரு வெள்ளைநாறதலிய திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்
துத் திருமலைக்கெழுந்தருளி திருவோகாசாரமடையானை யடிபணி
ந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமான் கோயிலுக் கெழுந்த
ருளித் திருவனந்த சாசில் நீபாடி ஆழ்வாராதிகளை யாடிபணிகு
கரியமரணிங்கப்பெருமானையும் - ஆழ்வாசிகளையும் - பெருந்தே
வீத்தாயாரையும் ஸேவித்து அஸ்திகிரிமேயியருளிப் பேரருளாள்
ரை ஸேவித்துநிற்கப் பேரருளாளரும் திருப்பவள வாய்திருநகர
கம்பிரமாமாதுஜனைப் போன்றிருப்பீர் ரென்றருளிச்செய்து சகலவரி
சைகளையும் ஸாதித்து விடைகொடுத்தநுனினர்.

பின்பு அங்குள்ள மதமதத் திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அ
ங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீபெருமபூதுருக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்
யகாரை யடிபணிகு து ஸ்ரீபாஷ்ய காலகேஷபத்தி கணுமதிக்கொ
ண்டு மீண்டும் பெருமான் கோயிலுக்கெழுந்தருளிச் சிடாமபியாச்
சான் திருவமர்ஸதாரண பாமஹதகதாஜியர் ஸ்தலிதியில் ஸ்ரீபாஷ்
யகாலகேஷபஞ்செய்து லோகாசார்யருடைய திருத்தமபியாரான

அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் ஸகலத்தியில் ஸகலரஹஸ்யங்
களையும் முப்பத்காறுபிரப்படி முதலான ஸகலசம்பந்தாயக்ரந்த
ங்களையும் சேவித்துக்கொண்டு சாமிடத்துவந்து ஆபுரித்த பெ
ரியவர்களுக்கெல்லாம் உபயவேதாரதங்கடையும் ஸாதித்துக்கொ
ண்டு சொன்னவண்ணஞ் செய்தவாசிய தேவாபிரான் ஸகலத்தியி
லே சிலகாலமெழுந்தருளியிருந்து பின் புக்கோயிலுக்கெழுந்தருளி
நம்பெருமாள் நியமனத்தினால் நிகழ்வாசமரணணிக்கொண்டெழு
ந்தருளியிருக்கலுந் தான் பெருமானுடைய ஸைவாகுத்தலையாக்
ஆசௌசத்தைச் சுவாமிண்ணப்பஞ்செய்ய யதித்தரபாவனர் அது
கேட்டு நம்பெருமாள் சேவைக்குத்தலையாயிற்றென்று சேரகாக்
ராகநாய் அப்பொழுதே தமமுடைய ஆசாரயரான திருமலையாழ்
வாருக்குச் சிஷ்யான சடகோபபிரார் ஸகலத்தியில் ஆபுமஸ்விகா
ரஞ்செய்துகொண்டு சடகோபபிரயவென்று திருநாமமெற்று நம
பெருமானே ஸேவித்துநிகழப் பெருமானாய் ஆதரித்தருளிக் கமனு
திருநாமமாகிய புகழிய நிருநாமத்தையே ஸாதித்தருளிக் தமமு
டைய அழகியமணவாளஜீயரை பல்லவராயன் மடத்திற்கு ஸகல
வரிசைகளோடும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் இருக்கவைத்து
வாருங்களென்று உத்தமநம்பிமு கலான பரிசுகளுக்கு நியமி
த்தனுப்பியருள அவர் காலமவ்வாறே பிராணஸேவித்துக்கொண்
டு மடத்திலொழுகருளப்பண்ணுவதித்தராகள்.

பின்பு அழகியமணவாளஜீயரும இராமானுஜஜீயர் முதலான
முதலிகளைக்கொண்டு மடத்தலகப்புகழ்கருவித்துக் திருவாரம்மொ
ழிப்பிள்ளை திருநாமத்தில் திருமலையாழ்வா ரென்று வ்யாக்யான
மண்டபத்தை யுண்டிபண்ணி ரஹஸ்யங்கள் விளைந்தவிடமான
லோகாசார்யா திருமாளிகை நிலைநிறுவிட்டான மண்ணினால்
அமமண்டபத்திற்குத் திருப்புகழ்ப் புகவித்து அவ் விடத்தை
குருகுலவாஸமாக எண்ணிக்கொண்டு திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
திருவடிச்சாஸனரி விருந்து காலசேஷம ஸாதித்துக்கொண்டு
பெரியபெருமாளுக்கு மகாசாராசனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு
பெரியஜீயரென்று திருநாமத்தையெற்று அங்குள்ள பெரியவர்
களால் ஆபுரிக்கப்பட்டிருந்தார். கோவிந்தராஜடபரென்று திரு
நாமத்தையுடைய பட்டரான ஜீயரும - பெரியஜீயர் திருவடிகளை
யாபுரித்துப் பிரியம லடிமைசெய்து கொணடிருக்கப் பின்பு
பெரியஜீயர் பெரியபெருமானுடைய நியமனத்தினால் ஸ்ரீரங்கநா
த்தைத் தமக்குத் திருவாரதனமாக ஸுப்பிசி திருவோணத்தில

கவிஞர் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ப்ரதிஷ்டைபண்ணுவித்து ஆராதித்துக்கொண்டு ஆசார்ய ஸ்திதிக்கிருப்பிடமாயிருந்தாரா, அப்பொழுது அத்தேசத்தா ரெல்லாருமிவருடைய வைபவத்தைக் கண்டுநீ கேட்டும் திரள் திரளாக வந்து இவர் திருவடிகளை யாழ்ந்தார்கள். அன்றியும் அந்தவிடத்திலும் ப்ரதேசங்களிலு முள்ள பெரியோர்களுக்கெல்லாம் பெரிய பெருமானும் திருப்பவளாக திறநது ஸ்வப்னமஸாதித்துப் பெரிய ஜீயர்காமாக விருக்கின்றோமாதலால் அவரை யாழ்ந்திருக்கின்றன நியமித்தருளினார்.

அந்தியமனப்படி கந்தாடையாண்டான முதலான ஆசார்ய புருஷர்களும அளவிறந்த அனபுகொண்டு ஆழ்ந்திருக்கின்ற காலத்தில் கருஷ்ணனாதனென்கிற ஏகதண்ட ஸன்யாஸி கோயிலுக்குவந்து தன்னோடுசாஸ்தரவாதம் பண்ணுவதற்குமழக்கப் பெரியஜீயரும் அவ்வாறு அவனோடு வாதம்பண்ணும்போது மங்களா சாஸனத்திற்கு விரோதமாகிறதே வாதம்பண்ணுவீடில் விரோதி நிரஸனம் வித்தியாதே என்செய்வோ மென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்குமபோது பெரியபெருமாள் நியமனத்தால் வேடலப்பாவுக்குப் பெரிய பெருமாள் ஸ்ரீமுகத்தைப் பெரிய ஜீயா முதலானார் அனுப்புவிக்க முதலியாண்டான திருவமசஸ்தராய் மஹாவைபவமுடையவரான வேடலப்பாவும் ஸ்ரீமுகத்தைச் சிரஸாவகித்துத் தமமுடையஸநிதியில் சாஸ்தரங்களை யதிகரித்து மிகுக்கிறவாஹியான தாசரதியாச்சாணையுமுடனகொண்டு நமபெருமானை மங்களா சாஸனம்பண்ணி ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று பில்வவிருஷ ஸமீபத்திலெழுந்தருளச்சே அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த ஏகதண்டியானவன இவர்களைக்கண்டு எழுந்து தனக்குச்சகல சாஸ்தரங்களையும் படிப்பித்து வைத்த வேடலப்பாவைத் தண்டன் ஸமாப்பித்துகிற அருமாவனைப்பார்த்து இவ்விடம்வந்த காரியமென்னென்றுவினவ அவனும் காரியத்தைச்சொல்ல வேடலப்பாவும் அதுகுறித்தனறே நாமிற்குவந்ததென்று அருளிச் செய்ய ஏகதண்டியும் அபசாரப்பட்டேனென்று பயப்பட்டு அடிபணிந்த நின்றான். வேடலப்பாவும் அண்ணன் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளித் தாமும் அண்ணனும் தாசரதியாச்சாணும் அமுது செய்து பின்பு கிருஷ்ணனாதனென்கிற ஏகதண்டிக்குப் ப்ரஸாதம் ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு மூவருமாகப் பெரியஜீயர் ஸநிதிக்கெழுந்தருளித் தண்டன் சமர்ப்பித்துக் கிருஷ்

ஊனத்தன் போய்விட்ட செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெரிய ஜீயரும் முவரையும் கடாக்ஷித்து மிகவுருவநு முதலியாண்டான் திருவடிவிஷயமாக இரண்டு சுலோகத்தை யருளிச்செய்து வேட லப்பாவையும் தாசாதிபாச்சாணையும் ஸந்திதியில் நித்யவாஸமடிண் ணும்படி நியமித்தருள வேடலப்பாவும் வார்த்திக ராணபடியூல் தாசாதிபாச்சாணை அவ்விடத்திருக்கும்படியிடத்துப் பெரியஜீயர் ஸந்திதியில் மந்த்ராஷ்ணை பெற்றுக்கொண்டு வேடலுக்கெழுந்த ருளிநூர். பின்பு தாசாதிபாச்சாணை அவ்வாறே சந்திதியிநுந்து கொண்டு ஸகலரஹஸ்யங்களைப் மதிகரித்திருந்தார். பின்பொரு நாள் பெரியஜீயர் அவரை ஏகாததத்தில் கடாக்ஷித்தருளி நீர்வந்து நெடுநாளாயிற்றே அண்ணாவை ஸேவித்து வாருமென்று பூபால ரர்யனால் திருவாராதனங்கண்டருளின ஸ்ரீரங்கராஜன் தீவ்யமங்க ளவிக்ரஹத்தை நாய்ச்சிமாருடன பரஸாதித்து விடைகொடுத்தரு ளிப் பின்பு டாதிவாதி பங்கரம் அண்ணனென்பவர் பெருமாள் கோயிலில் மஹாவாக்மியா யிருக்கின்றொன்று கேட்டு அவரு க்கு அர்த்தவிசேஷங்களை ஸாதித்துப் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தாய பர வர்த்தகராகுமபடி பண்ணவேண்டுமென்று நினைத்து ஸ்ரீமுகம விடுத்தருள அண்ணனும் அதைச்சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு கோ யிலுக்கெழுந்தருளி மடத்துக்குவந்து பெரியஜீயரை ஸாஷ்டாங்க மாக தண்டனஸம்பித்து சிறக அவரு முவந்தருளி குளிரநோ க்கி முப்பத்தாறுபிரபடியில் ஒருவிடத்தைப் பலமுகமாக விரி த்துக்காட்ட அதுகேட்டு மிகவு மாசார்யப்பட்டுப் பெரியஜீயர் ஸந்திதியில் பருச ஸமஸ்காரமபெற்று முதலியாண்டா னுடைய திருநாமமாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸரென்கின்ற திருநாமத்தையும் அவா திருப்பவளத்தால் ஸாதிக்கப்பெற்று மிகவும் அந்தரங்கராகி எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது பூவாபுரமத்துக் குமாரரான இராமானுஜராயனுக்குத் தீர்த்தக்கரையில் அழகிய மணவாளப பெருமாள் நயினாரென்கிற ஓர் குமாரரவதரித்தார். பின்பு இராமானுஜருக்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்த குமாரருக்குப் பெரியா ழ்வாரென்று திருநாமஞ்சாத்துக்கொன்று பெரியஜீயர் நியமித் தருள அவ்வாறே சாதத்யருளிநூர். அந்தக் குமாரர்கள் பருவம வந்தபின்பு பெரியஜீயர் திருவடிகளை யாழையித்தார்கள். அதுமு தல் குமாரர் ஜீயர் நாயனாரென்று திருநாமமபெற்று தர்சனப்பர வர்த்தகரா பெழுந்தருளியிருந்தார்கள். சில நாள் சென்றுபின்பு பெரியஜீயர் பெரியபெருமாள் அனுமதிக்கொண்டு திருநகர்க்கெழு

கஅஅ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ந்தருளி ஆழ்வாரை மகனளாசாஸனம் செய்தருளி அங்கு தமது திருவடிகளை யாபுரயித்தவர்களை யாகரித்து அங்குசிலகாள் எழுக தருளி ஆசார்ய ஹ்ருதயத்துக்குப் பொருள் கேட்பதற்காகத் திரு நாராயணபுரத்தாயி ஸந்திதிக்கெழுகதருளி ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தை யதிகரித்து ஆயியால் இவா ஓர் அவதார வ்ஷேஷரென்று மிகவு மாதரிக்கப்பட்டெழுகதருளி யிருந்தார். அப்பொழுது பெரியஜீய ரிடத்தில் சிலா பொறுமைமொண்டு அவரிருந்ருங் கூலையில் செ ருப்பைவைத்தார்கள, பெரியஜீயரும் திருவனந்தாமலாலையால் அத் திருவருக்கொண்டு ஓர் கோமுகச்சாரியாக வெளியிற புறப்ப ட்டெழுந்தருளிநார். பின்னு இதனை யரசனறிந்து அவர்களைத் த ண்டிக்கக்கண்டு இரக்கங்கொண்டு அவர்களைத் தண்டனையினின்று நீக்கிபுருளி அவர்களிறிலா 'பெரியஜீயா திருவடிகளை யாபுரயித்து அபராதகூராமனம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். பின்னர் பாண்டிய தேசத்துக்கு பரவரத்தகனையிருக்கின்ற வொருவன் பெரியஜீயர் வைபவத்தைக்கண்டு அவர்திருவடிகளிலாபுரயித்தான் அவனுக்கு ப்பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்தருளி சட்கோபதாஸனென்று திரு நாமஞ்சாத்தியருளிப் பின்பு திருநகரியில் பெரியஜீயா திருமண்ட பத்தையும் திருவிதிக்களையும் அழகியமணவாளனமண்டபத்தையும் சீர்திருத்தியருளிப் பின்பு திருக்குறுங்குடிக்கெழுந்தருளி அங்கு திருவேங்கடமுடையானென்கிற பராமஹண்ணரச சிஷ்யராக்கிக் கொண்டு அவருக்குத்திருவேங்கடதாஸனென்று தாஸ்யநாமஞ் சாத்தி அவலாத்திருக்குறுங்குடி ஸந்தியில் கைகார்யத்தில் நிய மிதறு, நின்றமடிக் - இந்நந்தமடிக் - கிடந்தமடிக் திருப்பாற்கடல் கடம்பு திருப்பலேநமடிக்பென்கிற ஐந்தொருமூலக்கும காலபக்ருஹ முதலானவைகளைச் செயவித்து அங்குநின்றங் கோயிலுக்கெழுந் தருளிப் பெருமானை ஸேவித்திருக்க அக்காலத்தில் எறுமபியில் ப்பாவெனப்பவா கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெருமானை ஸேவித்துக் கொண்டு அங்கிருந்தக்காலையாண்டாணுக்குத் திருமேனியாக வாகையால் அண்ணனோடுகூட ஜீயர்ச்சுதிக்கெழுந்தருள ஜீய ரும் அப்பாவை மஹாவிதவானென்றறிந்து திருவாய்மொழியில் ஓரிடத்துக்கு ஆயிரமபடியாக அர்த்தமஸாதிக்க அப்பாவுகெ ட்டு ஆச்சர்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும் விதிசுடாமையால் ஜீயர் திருவடிகளையாபுரியியாமலே ஊருக்கெழுந்தருளித் தமமுடைய திருவாராசனமான சக்ரவர்த்தித் திருமகளைத் திருவாராதனமபண் ணுவதாகக் கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பை நீக்கப்புக அது அனை

கவுபாயங்கவா லுந் திறக்கப்படாமையால் அவர்
அமுதுசெய்யாதிருந்தார். அன்றிரத்திரி அவரது ஸ்வப்னத்தில்
முன்புநிநவனந்தாழ்வானைப் பெரியஜீபராகக்காண்பித்துப் பின்ப
வரையே இளையபெருமாளாகக்காண்பித்ததுத் திரும்பவம் அவரை
யே பெரிய ஜீபராகக்காண்பித்துச் சக்ரவர்த்தித்திருமகன இவரை
நோக்கி நீர் கோயிலுக்குப்போய் பெரியஜீயரை யாச்ரயித்துவந்தா
லொழிபநாம உபமுடையலையால் ஆராதனகொள்கின்றதில்லை;
கடுகப்போய் ரெனது சியமித்தருள அப்பாவும் கண்விழித்துமிக
வும் ஆச்சரியப்பட்டு அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்
தருளி அண்ணன புருஷகாரமாகப் பெரியஜீயர் திருவடிகளை ஆச்
ரயித்த மிகவும் அக்கரங்கராய் வரவர முனிதாஸரென்று திருநாம
மபெற்றிருந்தார். பின்பு அண்ணனுமவரமுனிதாஸநம பெரிய
ஜீயர் ஸகலதிரியில் முன்பொருந்கால ஸ்தாலீபாகத்துக்காகத் தா
மும ப்ரீரங்கராஜருடைய விவாஹ தேசமான லாடபுரத்துக்கு
அவருடைய பாக அவ்விடத்து ஸ்தாலீபாகம் நடந்த அந்த தினத்
தில் அதக்காயத் தளிகைபண்ணினது மன்றியும் மரபு வழுவாக
வ்யவஹரித்தார்கள். அதுகுறித்துத் தமக்கும் ப்ரீரங்கராஜருக்கும்
லாடபுரத்து ஸம்பந்தத்தில் வெறுப்புநேரிட்டு அதைக் கழிக்க
வேண்டுமென்று எண்ண முண்டாயிருக்கின்றதை விண்ணப்பஞ்
செய்துகொண்டார்கள். ஜீயரதுகேட்டுத் திருக்குடந்தையில் அப்
பாவண்ணனைபும வேடலாப்பாலவயும் தாசரதி ஆர்ச்சனையும் ப்ரீ
முத்ததால் அனுப்பித்தருளிக கந்தாடையாண்டானையும் ஏறும்
பியப்பாவையும் கூட்டியருளி முதலியாண்டான் ஸந்ததியான
வரதுல கோத்தரநம உடையவருடைய திருவமசமான ஹரீதகோ
த்தரநாமுதலான ஆறுகோத்தரத்தாரநம தங்களுக்குள்ளாக ஸம்ப
ந்தமபண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இதற்குக்கவறினவர்கள் நமமா
ணையக் கடந்தவர்களாவா என்று திருமுடியட்டோலை யெழுதி
யருளி தேசாததராதோறும் உடையவர் திருவமசத்தாருக்கும்
முதலியாண்டான் திருவமசத்தாருக்கும் அனுப்பியருள அவர்க
ளெல்லாம் ப்ரீ முத்ததலத்தசிர ஸாவழித்துத் திருமுத்தின்படி நட
ந்துகொண்டார்கள். அதுமுத விதுவரையினும் அவ்வாறே நடந்
துவருகின்றது. வரதுலகோத்தரம் முக்யமாதலால் அதன்பெயரை
முதவிட்டமைத்த அறுவகைக்கோத்தரக்காருக்கும் கந்தாடையா
ரெனது வழங்குகின்றது. இவர்களில் எழுபத்தாறான்கு ஸிவஹா
ஸனாதிபதிகளுள் பரிகணிதமாயிருக்கிற முதலியாண்டான் முகம்

ககூ ஸ்ரீமனவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

பைரப்பி-முடும்பையமமாள் - டோதூரார் - ஆகுரிப்பெருமாள் -
கிடாமபிப்பெருமாள்-குமாண்டீர் இளையவல்லி ஆச்சான் வங்கிபுர
த்தமபி இவர்களுடைய சந்ததியாரோ இவ்வெழுவுகைக் கோத்தி
ரத்திலே யிருப்பது. இம்முறை பெரியஜீயர் நியமனப்படி நடந்து
வருகின்றது. பின்பொருநாள் பெரியஜீயர் பெரியபெருமானோஸை
வித்துக்கொண்டு நிற்கத் திருவாலவட்டகைநகர்ப்புற செய்துகொ
ண்டிருக்கிற உத்தமநமபி திருவனந்தாமுவான் திருவவதாரமான
பெரியஜீயருடைய பாலின்வண்ணமான திருமேனிநிறத்தை அன்
யதாசங்கைபண்ணிக்கொண்டு பெரியஜீயமடைபார்த்துநெடும்போ
தாயிற்றேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெரியஜீயரும அவர்கருத்
தையறிந்து எல்லதுஸ்வாமி! இதோ விடைகொள்ளுகிறேனென்று
மடத்துக்கே நிற்குநரினா. அவ்வளவில் உத்தமநமபி நினறுகொ
ண்டு ஆலவட்டமபற்றியகையுடன் திராவசத்தராய்ப பலகணிக்க
தவில் சாய்ந்து நிற்கப்பெரியபெருமானும் அவர்கனவில் எழுகரு
ளித்திருவந்தாமுவானைக்காட்டி இவாகாணும் பெரியஜீயராக அவ
தரித்தாரென்று குறிப்பித்தருளினார். உத்தமநமபியும் கணவிழித்து
மிகவும் நடுங்கி அந்தக்ஷணமே மடத்துக்குவந்து பெரியஜீயர்திரு
வடிகளை ஸேவித்து அபசாரக்ஷாமனம் பண்ணிக்கொண்டார். பின்
பொருநாள் சட்கோபக் கொற்றியென்று திருநாமத்தையுடைய
அம்மையாரொருத்தி பகல் திருவோலக்கங்கலைந்து திருமலையாழ்
வாரெனகிய வம்பாக்யானமண்டபத்திலிருக்காப்புச்சேரத்துக்கொ
ண்டு எகரந்தமாகத் தமையமறந்து ஆனந்தவைபவதேகாடு யோ
கத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த பெரியஜீயருடைய திருமேனி
அனாகாழ்வானுடைய திருமேனியாக இருந்ததைக் கதவின
புரைசிறகண்டு தடுக்கிடிருந்தனர். பின்பு பெரியஜீயரும் யோ
கத்தினின் அம் நீங்கி முன்போலுந்ருவுகொண்டெழுந்து தமதுண
மையையமமையாளநிகாளென்று அறிந்து அம்மையாரையழை
த்து நீ யிகடன் வெளிப்படுத்த வேண்டித் தலைமேயென்றருளிச்
செய்தார்.

இவ்வாறு திருமேனி நிறத்தாலும் பெரியபெருமானுக்குரிய
அடிமைகளைச் செயலாகயாலும் தர்சன நிவாஹத்தாலும் திருந
கரிகிலே துமரின்வழியாய் சேஷனுருக்கொண்டு புறப்பட்ட
மையாலும் எழும்பியபராவுக்குச் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸ்வப
னத்தில் அருளிச்செய்கையாலும் உத்தமநமபிக்குக் கனுவில் பெ
ரியபெருமாள் அருளிச்செயலாகயாலும் பின்பு கொற்றியமம

யார் பகலில் பரத்யக்ஷமாகக் கண்டமையாலும் பெரியஜீயர் சேஷாவதாரமெனபது லோகப்ரஸித்தமாகக் காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பெரியஜீயர் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் பெரியபெருமானைப் பவிரோத்ஸவத்தில் திருவோலக்கமாக மன்களாசர்ஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கப் பெரியபெருமாள் பெரியஜீயருக்கு நாளைமுதல கமமுடைய பெரிய திருமண்டபத்தில் திருவாய்மொழிப் பொருள் முபயத்தாறாயிரப்படியை நடத்துமென்று நிபமித்தருளப் பெரிய ஜீயரும் அதனைச் சிர்ஸாவஹித்து மற்றுள்ள பெரிய திருமண்டபத்துக் கெழுந்தருளினார்.

அப்போது பெருமாள் உபயாய்ச்சிமாருடன்தோலுக் கயாலில் ஏறியருளிச் சேனைமுதலியார் ஆழ்வாராதிகள் இவர்களுடைய அமண்டபத்துக் கெழுந்தருளிப் பெரியஜீயருக்கு அருளப்பாடிட்டு அருமபததாறாயிரத்தையும் தொடங்குவதற்குத் திருச்செவியாத்தியருளி மிகவுமுவந்து இவ்வாறே ஒருவருஷம் நடக்கவேண்டுமென்று சிபமித்து எழுந்தருளினார். பின்பு பெரியஜீயரும் அப்படியே ஒருவருஷம் ஒரிடையுறுமில்லாமல் ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தையும் நடத்திக்கொண்டுவந்தார். பின்பு சாத்தமுறைக்கு முந்தியதினம் கந்தாடையண்ணனும் வானாமலையீயரும் பரவந்துபட்டாபிரான ஜீயரும் தமமுட்கலந்துகொண்டு பெரியஜீயர்விஷயமாக திருவாரண்டடியும் ஒருவாரண்டடியுமாகமுவரும் நாலடியான ஓதனியனைச் செய்து அந்நவாஸ்யமாகமனதில்வைத்து நாளைச் சாத்தமுறை முடிவில் பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியபெருமானுடைய பெரியதிருவோலக்கத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்வதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். மறுநாள்பெருமாள் முனபோலத்தோளுக்கினியானி லேயயருளி முதலியார் முதலானவர்களோடு கூடப் பெரியதிருமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்து பெரியஜீயருக்கு அருளப்பாடி ஸாதித்தருளிச் சாத்தமுறை நடக்கவென்று நிபமிக்கப் பெரியஜீயரும் அவ்வாறே நடத்தியருளக் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகள் மூவரும் முன்செத்திருந்த தனியனை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கருதியிருக்கும்போது மிகவுமழகுள்ளவனாயிருக்கிற ஐந்து வயதுள்ளவோர் குமாரன் பெருமாள் திருமுன்பே வந்துநின்று ஸ்ரீசைலேசுரதயாபாதரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம் - யதீந்தர பரவணம் வந்தே ரமயஜாயாதரம் முனிம என்கிற 'சுலோகத்தைச்சொல்லி

கவிதை மீமணாவாள மாமுனிகள் வைபவம்.

ஒருவருக்குத் தெரியாதபடி மறைந்துபோயினான். அதுகண்டு திருவேலக்கத்திலுள்ள எல்லாரும் மிகவு மாச்சரியப்பட்டார்கள். கந்தாடையண்ணன் முதலான மூவரும் பிற ரொருவருமறியாது நம்முள்ளிருந்த இந்தத்தனியனை நமக்குமுன்வந்து சொன்னபடியால் இதுசொன்னவன் ஸர்வாதர்யாமியாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனையென்று நிச்சயித்து ஆச்சரியத்துடன் அங்குள்ளா ரெல்லாருக்கும் தாங்கள் நினைத்திருந்த செய்தியையிதூத்தகனிப்புடன் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நம்பெருமாள் பெரியஜீயருக்குத்தீர்த்தப்ராஸாதம் - ஸ்ரீசடகோபம் - முதலானவரிசைகளே ஸாதித்தருளி மிகுந்த வுபபால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை வலுபுரிந்து நமதுகோயில் முதலிய திருப்பதிகளெல்லாவிடத்திலும் இந்தத்தனியனை முதலாகக் கொண்டு ப்ரபந்தாணுஸந்தானமணனுங்களைன்று நியமித்தருளினார். அந்தப்ரகாரம் அன்றுமுதல் இன்றுவரைக்கும் தமிழ்வேதமாகிய திவ்வியப்ரபந்தம் நடத்துகின்றபஞ்சதிரவிடம் - பஞ்சகௌடம் - என்கிற பத்துவகையாகியபாலஷ்கள் வழங்குகின்றதேசங்கள் முழுதும் இந்தத்தனியன் நடத்துவருகின்றது. இதனுடைய விரிவவமேலெழுதப்படும். இராமாநுஜரென்பவரொருவர் பதரிகாபுரமத்துக்குப்போய்ப் பதரிநாராயணனைஸேவித்து உபாஸித்தைக் கொண்டிருக்கும்போது பதரிநாராயணன்ப்ராஸன்னராய் அவருக்கு இத்தனியனை யுபதேசித்தருளினார். அவருமதனை அதிரஹஸ்யமாகப் பெற்று அனுஸந்தித்துக்கொண்டு சிலநாளிருந்து தென்றிசையிலுள்ள திவ்யகேசயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுத் திருமலைக்குவந்தவிடத்தில் இந்தத்தனியனையும் அதன்வரலாற்றையும் அவ்விடத்திற்கேட்டு மிகவு மாச்சரியப்பட்டுத் தமக்கிகை நாராயணன் பூர்வ முபதேசித்தபடியே நினைத்து நினைத்துச் சொல்லிச் சொல்லி ஆனந்தமடைந்தார்.

இந்தப்ரகாரம் இத்தனியனை முதலில் மூவாசிந்தித்து வைத்திருந்தபடியால் அவர்கள் செய்ததென்றும் பெரியபெருமாள் பாலருபமாகவந்து உரைத்தபடியால் ஸ்ரீரங்கநாதன் செய்ததென்றும் பதரிநாராயணன் அயோத்தி இராமாநுஜருக்கு உபதேசிக்கையால் பதரிநாராயணன் செய்ததென்றும் லோகத்தாரால் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த நியாயம் இதுஹாஸ புராணங்களுக்கு முன்பும், எப்படியெனில் அஷ்டாதச புராணங்களும் தனித்தனி ஜீவ்வொரு ரிஷிகள் செய்ததென்றும், விவரஸரொருவரேசெய்

ததென்றும் முகபேதத்தினால் வழங்கிவருகின்றதை உதவரும்பிர் வகித்தார்கள். இப்படியே வேதத்திலும் வழங்கி வருகின்றது. இப்படி இந்தத் த்னியனுக்கும் முகபேதத்தால் பலர் செங்குதென்று வழங்கும் வழக்கம் கூடுமானதே.

கோயில் கந்தாடையண்ணன் செய்த பத்துப்பாட்டிலும் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன்செய்த பதிகப்பாட்டிலும் இதன் வைபவம் சொல்லியிருக்கின்றது. பெரியஜீயரும் பெரியபெருமாளால் மிகவும் ஆதரிக்கப்பட்டு லோகாசார்யர் அருளிச்செய்த ரஹஸ்யங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும் இவைவன்றி யனேக க்ரந்தங்களுக்கு செய்தருளினார். அவை ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யானம் - தத்வத்ரய வ்யாக்யானம் - ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம் - ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யானம் - பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் - தூற்றந்காதிபுரை - ஞானஸாரவ்யாக்யானம் - ப்ரமேயஸார வ்யாக்யானம் - ஏழுபாட்டு வ்யாக்யானம் - கீதாதாத்பர்யதீபம் - தத்வத்ரயத்திற்குப்ரமாணத்திட்டு - மூப்பத்தாறுயிர்ப்படிக்கு ப்ரமாணத்திட்டு - உபதேசரத்னமாலை - திருவாய்மொழி தூற்றந்காதிபுரராஜ விம்சதி - தனிக்கவிகள் - விடுதி சுவோகங்கள் - இயல்சாற்று - ஆர்த்திப்ரபத்தம் முதலியவைகளாம்.

பெரியஜீயர் தமது மடத்திற்குரிய சேஷத்தரங்களை யெல்லாம் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தமது பண்டாரத்திலிருந்த பொருள்களை எல்லாவற்றையும் பெருமாள் பொக்கிஷத்தில் சேர்த்து விட்டார். இவரொருநாள் தமது திருவடிகளை யாசிரயிக்கவந்த பெருமாள் பிள்ளை தனியேவந்தாரென்று வெறுத்து ஆறுமாதம் சோதித்து அங்கீகரித்தருளி நீர் தீக்ஷையோடிருக்கின்றது என்னென்று வினவ அவருமுள்ளபடி விண்ணப்பஞ்செய்ய அது கேட்டுருளி இன்று திருமுடிவிலக்கு வைத்துக்கொள்ளுமென்று நியமித்தருள அவரு மவ்வாறேசெய்ய அப்பொழுதே அவர்தேவிப்ரஸவித்துப் பத்துநாளாயிற்றென்று செய்திவர அது கேட்டு அவரும் மற்றவர்களும் பெரியஜீயரது ஸர்வஜ்ஞதையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். பின்பு பெருமாள்கோவில் திருமலைமுதலாகிய திவ்யதேசங்களைச் சேவிக்க வேண்டுமென்று அண்ணன்முதலான முதலிகளோடு புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலுக்குப் புத்தருளி தேவப்பெருமானைச் சேவித்துச் சிலநாளேழுத்தருத்து வைசாகரேத்ஸவத்தில் பெரியதிருவடியின்மேல்

ஸ்ரீமனவராளமாமுனிகுலவையம்.

ஜேறியருளிக் கங்கைகொண்டான் திருமண்டபத்துக் கெழுந்த
ருளப் பெரியஜீயரும மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டே
கூடவெழுந்தருளும்போது திருநாள் சேவிக்கவந்த ஏறும்பியப்
பா ஜீயரைமறந்து சேவித்துப் பின்பு நினைந்து உடனே ஜீயரை
சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து அவர் புருஷநாரமாகப் பெருமானை
மீண்டும் சேவித்தார்.

பின்பு பெரியஜீயரும மற்ற உத்ஸவத்தையும் சேவித்து அப்
பாவையு முடன்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்புக்குழி வழியாகக்
கடிகாசலத்திற்கெழுந்தருளி அழகியசிங்கரை மங்களாசாஸனஞ்
செய்து பின்பு ஏறும்பி யென்கிற லுருக்கு வடதிருவரங்க மென்
றும் குளத்திற்குத் திருக்காவேரிபென்றும் அப்பாவுக்கு அழகி
யமணவாள தாஸரென்றும் அபிமானித்துத் திருநாமஞ்சாத்தி
அங்குநின்றும் திருப்பதிக் கெழுந்தருளி உடையவரையும் கோவி
ந்தராஜரையும் சேவித்து அங்குள்ள ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும்
ஸேவித்துத் திருமலையேறியருளி அங்குள்ள ஜீயர்கள் முதலான
வர்கள் எதிர்கொண்டுவந்து ஸேவிக்க அவர்களை யுபலாசித்து சே
வாக்கிரமத்திலுட்புகுந்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்துத் தீர்
த்தப்ராஸாதமமுதலான ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று அங்கு கோ
யில்காரியத்தை நடத்துவதற்காக இளங்கேள்வி எம்பெருமானார்
ஜீயரைநியமித்தருளி அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவெவ்வுரைநர்
திருநின் மஹாதிருமழிசை பச்சைவாரணப்பெருமாள் கோவில் பூவி
ருந்தவல்லி திருவலலிக்கேணி திருநீர்மலை ஸ்ரீபெரும்பூதூர் முத
லிய திவ்யதேசங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருமபவும் பெருமா
ள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி, பேரருளாளரை மங்களாசாஸனம்ப
ண்ணி ஸ்ரீமதுராதசத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகளையும் வகுளவி
ருஷத்தையும் ஸேவித்துத் திருவகீர்த்திபுரத்துக் கெழுந்தருளி
தெய்வராயகளை ஸேவித்துத் திருவாலிதிருநகரியில் திருமங்கையா
ழ்வாராத்திருவடிதொழுது மற்றைத்திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து
த்திருக்கண்ணபுரத்தில் செளரிராஜரை ஸேவித்து அங்குநின்றும்
புறப்பட்டுத் தென்துவரையிற் சென்று மன்னாரை மங்களாசா
ஸனம் செய்து மாசுறுசோதியென்பதை நிதராணுஸந்தானம்
பண்ணும்படி நியமித்துத் திருக்குடந்தைமுதலான திருப்பதிகளை
சேவித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி யதிராஜனையும் பெரியபெரு
மானையும் சேவித்துத் தாம்கொண்டுவந்த திவ்யபாரணங்கள் சந்தர

சாமரங்குள முதலானவைகளை ஸமர்ப்பித்த மடத்தலெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஏறும்பியி லெழுந்தருளியிருந்த அப்பாவும் ஆசார்யரைப்பிரிந்து ஸஹியாதவராய் ஜீயருடைய தீனசரித்திரங்களை நினைந்து அனுபவித்துக்கொண்டு தினசரியை யென்கின்ற பரபந்தத்தைச் செய்துமுடித்து ஜீயர்சந்தியில் வெளிப்படுத்த ஜீயரும் கடாக்ஷித்து ஆசார்யவிஷயத்தில் அப்பாவினிடத்துள்ள கிஷ்டையைக்குறித்து மிகவு முகந்து அப்பாவை வரும்படிக்கு ஸ்ரீமுகமனுப்பியருள இவரும் அதனைச் சிரசாக வஹித்து அதிக ஆனந்தத்துடன் எதிசெக்கிரத்தில கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஜீயரை யடியணிந்து வ்யாக்யானகோஷ்டியில் ஜீயர் திருமுக மண்டலத்தை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் கந்தாடையண்ணன் திருமாளிகைச் செல்வம் அழகியசிக்ஹர் ஆராதனவிஷயத்தில் மிகவு முபயோகிக்கப்பட்டு நானுக்குநான் குறைந்து வருகின்றபடியைப் பெரியஜீயர்கண்டருளித் திருமனைக் காணிக்கையாகவந்த திரவியத்தை நித்தியம் கந்தாடையாண்டானுக்குக் கொடுக்கும்படி நியமித்தருளினார். பின்பு சிலநாளில் ஏறும்பியி லப்பாவுக்கு த்தமது திருமேனி ஆகாரமான அர்ச்சாவிக்கரத்தைப் ப்ரஸாதித்து மிகவும் நிர்ப்பந்தித்து ஊருக்கனுப்பியருளினார்.

பின்பு அழகிய வரதரான இராமாநுஜஜீயரும் வானமாமலை ஸ்ரீகாரியத்திற்காக விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் அரங்கநகரப்பனைத் திருவாராதனமாக ஸாதித்து வானமாமலைக்கனுப்பியருளினார். அவரும் வானமாமலைக்கதிபதியாயிருத்தலால் வானமாமலை இராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமம் பெற்றார். பின்பு பெரியஜீயர் கோவிந்த ராஜப்பரை விசேஷமாக ஸம்மானஞ்செய்து அழகியமணவாளப்பெருமானை இவருக்குத் திருவாராதனமாகப் ப்ரஸாதித்தார். பின்பு கோவிந்தராஜப்பர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளுடைய உதல்வத்தைச் செவ்வனே நடத்திக்கொண்டிருந்து திருவாடிப்பூரத்தில் ஆண்டாளுடைய தீர்த்தப்ரஸாதத்தை மிகவுமாதரவுடன் கொண்டுவந்து பெரிய ஜீயருக்கு ஸமர்ப்பிக்க ஜீயர் மிகவு முவந்தருளி ஆண்டாளுக்குவப்புண்டாக கோவிந்தராஜப்பருக்குப் பட்டீர்பிரான் தாசரென்று திருநாமம் ஸாதித்தார்.

பின்பு அவரும் மஹா விரக்தராய் ஜீயர் ஸந்தியில் ஆசிரமஸ்விகாரஞ்செய்துகொண்டபடியால் திருப்பவும் பட்டீர்பிரான்

கலை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் தலபவம்.

ஜீயரென்று அவருக்குத் திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு பெரிய ஜீயர் கம்மம்மூலம் ஸேவிப்பதாகப் பெருமா ளனுமதிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்று கூடலழகரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து அன் னைக்கு அங்கெழுந்தருளி யிருந்தபோது அத்தேசத் தரசனான மஹாபலிவாணராயன் வந்து திருவழிகளில் ஆசிரயிக்கப் பெரிய ஜீயரும் அவனுக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரஞ் செய்தருளி மதுரான் வைகறையில் ப்ரயாணப்பட்டு மணித்திருப்பல்லக்கைப் பணிவி ழாத்படி மூடுவித்து ஏறியருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூரீபாதந்தர ங்கிக்கொண்டு இருகாதவழிவரையில் வந்து விடிந்தபின்பு வை கையாற்றின்கரையி லிறங்கியருளினார். அப்போது இராஜாவும் அரையிற் கச்சைக்கட்டும் வேர்த்தவுடம்புமாகித் திருவழிகளைப் பணிய ஜீயரும் இப்படிச்செய்வதென்னென்று ஆச்சரியப் பட்ட ருளினார். பின்பு அப்பொழுதிறங்கிய முத்தரசு என்கிற கிராம த்தை யங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று அரசன் மிகவும் பிரார்த்திக்க அவனுடைய பிரார்த்தனைப்படி அதனையங்கீகரித்தருளி அதற்கு அழகியமணவாள நல்லூரென்று திருநாமஞ்சாத்தி அரசனுக்கு விடைகொடுத்துத் திருப்புல்லாணிவழியாக முதலிகளுந் தாமு மாக கிழல்குறித்தவரும்போது அங்கோர் பெரிய புளியமரமா னது நன்றாக கிழல்செய்திருக்கக்கண்டு அந்த நிழலில் எழுந்த ருளி நுமந்தீர்த்து புறப்படுமளவில் முதலிகளெல்லாரும் கமக் குபகாரஞ்செய்த விருஷத்திற்குக் கிருபைசெய்தருளவேண்டுமெ ன்று ஜீயரை ப்ரார்த்திக்க அவரும் தமது திருக்கையாற்றடவி மோக்ஷமடையக் கடவையென்று அருளிச்செய்ய அம்மரம் அந்த ஶ்ஷணமே உதிர்ந்துபோய்விட்டது. அன்றிரவு அமமரத்திலிருந்து ஒருபிரகாசத்தோன்றி ஆகாயமார்க்கமாகச்சென்றது. அதுகண்டெ ல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்பு திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து அங்கு சிலநா ளெழுந்தரு ளியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் எம் பெருமானை ஸேவித்துத் திருமாவிருஞ்சோலைகைக் கெழுந்தருளி மூலவரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து கலகத்தால் அழகர் திருக் குறுங்குடியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றதைக்கேட்டுக் கிலேசித்து மூலவருக்குப் பலவுபகாரங்களைச்செய்து அங்குநின்றும்புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரியபெருமானுக்கு முன்போல ளாசாஸனஞ்செய்து.

பின்பு அழகர் திருக்குறுங்குடியினின் மீழ் திருமாலிருஞ் சோலைமலைக்கெழுந்தருளிப் பெரியஜீயருக்கு நீர் நினைத்தபடியே நாம் திருக்குறுங்குடியில் நின்று திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கு வந்தோம். கம்முடைய ஸ்ரீகாரியத்தை நன்றாக நடத்தும் ஒருவன் அனுப்பவேண்டுமென்று ஸ்ரீமுகத்தோடு தீர்த்தப்ரசாதமனுப் பஜீயர் மிகவு மூவந்தருளி அத்தியந்தம் விரக்தராகிய பதிராஜஜீயரைப்பார்த்தருளி நீர்போய்த் திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் அழகர் ஸ்ரீகாரியத்தைச் செவ்வனே நடத்துமென்று விடைகொடுத்தருள அவருமதைச் சிரஸாவழித்துச் சென்று அழகர் ஸ்ரீகாரியத்தை நன்றாக நடத்திவந்தார். அப்பொழுது முன் ஜீயர் திருவடிகளை ஆசிரயித்த மஹாபலிவாணராயன் பெரியஜீயருடைய நியமனத்தால் அழகருக்குத் திருக்கோபுரம் மண்டபம் ப்ராகாரமுதலான ஸ்கலகைங்கர்யங்களையும் நன்றாகச் செய்தான். ஜீயரதுகேட்டு மிகவு மூவந்தருளினார். அப்பொழுது தேசாந்தரங்களிற் றிரிகின்றவனாகிய ஓர் சிறுபிள்ளைவந்த ஜீயர் திருவடிகளை யாசிரயிக்க அவனை யங்கீகரித்து இராமாதுஜதாஸனென்று தாஸ்யகாமஞ் சாத்தியருளினி இவனால் அனேக திருப்பதிகளில் கைங்கர்யங்கள் நடக்குமென்று அருளிச்செய்ய அப்படியே பெருமாள் கோயிலுமுதலாகிய திருப்பதிகளில் பகவத்கைங்கர்யங்களெல்லாம் நடத்தருளப்பெற்றது. பெரியஜீயர் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரியவாச்சாரியினை செய்தருளின வியாக்கியானத்தில் நானூறுபாட்டுக்கு ஸ்ரீரஜீர்ணமாய் விட்டபடியால் அது தாமசெய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதற்குத்துணைக்காரணமாகத் தமிழ்விரகராகிய திருப்பரீணாழ்வார் தாதாராயனாரையும் கூட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யாணம் நாலாம்பத்தளவாகச் செய்தருளினார்.

அப்போது அதிபாஸ்யராயிருக்கிற கந்தாடையான் அங்கெழுந்தருளி ஜீயர் வ்யாக்யானத்தையும் பெரிய வாச்சாரியினை வ்யாக்யானத்திலே சேஷதானமென்னும் முதன் மொழியையுடைய பாசாரமுதல பத்துப்பாசாரத்தின் வ்யாக்யானத்தையும் பாசாரத்துப் பெரியஜீயர் திருவடியைப்பணிந்து ஸ்வாமின்! இந்தநாற்பது பாட்டுக்கும் வியாக்கியானம் விசேஷித்திருக்கின்றதேயென்று சொல்ல ஜீயரதுகேட்டு ஆனந்தித்து நாயனை அவதாரவிசேஷமென்று அனைத்துக்கொண்டருளிப் பின்பு திருப்பரணாழ்வார் தாதாராயனாருக்குப் பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாராதனமான பரணாஜீயரைப் ப்ரணாதித்துவிட்டு

ஸ்ரீமணவரனாமாமுனிக் கவ்யம்.

வந்துக்கு வ்யாங்மனஞ்செய்வதாகத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருமேனி ஆயாஸமும் பாராமல் திருமணையிலே சாய்த்தருவினபடி திருக்கழுத்துநோவ எட்டிலெழுதுவதைக் கந்தாடையண்ணன் கண்டு தேவரீ ரிவ்வாறுப்ரயாஸைப்படுவது எதுபற்றியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் உமது புத்ராதிகளைப்பற்றி யென்றருளிச் செய்து வ்யாக்யானத்தை முடித்துப் பரமததிரஸனபூர்வுகமாக வ்வுமதஸ்தாபகம் பண்ணியருளினார்.

அக்காலத்தில் திருமலைம்கி திருவம்சஸ்தான வேட்டேர் சிங்கராசாரியர் திருவடிகளிலேவந் தாசிரயிக்க அவரையு மங்கிக ரித்துப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களைச் சாத்தியருளி அவர்மூலமாகவந்த திரவியங்களைத் திருநகரியில் ஆழ்வார் திருக்கோபுர கைக்கர்யத் துக்குப் போகவிட்டருளிச் சிறிது குறையிருந்ததைத் திருப்பேரான ஜீயர்நயினாரால் முடிப்பித்தருளினார்.

இவ்வாறு திருக்குறுக்குடிமுதலாகிய திருப்பதிகளில் ஜீயர் செய்தருளின விமானகோபுரமண்டப ப்ராகாரமுதலாகியதும் அவர்சியமித்த ஸ்ரீகாரிய கர்த்தரும் கட்டளைப்பாடுகளும் இதுவரையும ப்ரகாசிக்கின்றது. எண்ணிறந்த ஆசார்ய புருஷர்களாலே ஆசிரயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரியஜீயர் திருவடிகளை ஆசிரயித்த அஷ்டதிக்கஜங்களாகிய வானமாமலைஜீயர்-திருமலை எம்பெருமான் ஜீயர் - பட்டாபிரான் ஜீயர்-கோயில்கந்தாடையண்ணன்-எறும்பியப்பா-அப்பிள்ளை-அப்பிள்ளான்-ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணன் ஆகிய இவ்வெட்டுத் திருவர்க்கங்களுள் கோயில் கந்தாடையண்ணனையும் ப்ரதிவாதிபயங்கர மண்ணனையும் தமது திருப்பேரான ஜீயர்நயினாருக்கு ஈடும் ஸ்ரீபாஷ்யமும் ஸாதிக்கும்படி நியமித்தருளினார்.

இப்படியே பெரியஜீயர் தமதுதிருவடிகளை ஆசிரயித்தும் தம்மிடத் துபதேசம்பெற்றும் தமதுகடாகூத்திற் கிலக்காகியும் தமது திருமேனியைச் சேவித்தும் தம்முடைய தீர்த்தப்ரசாதங்களை ஸவிகரித்தும் தம்முடைய திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணியும் தம்முடைய திருநாமத்தைக் கீர்த்தித்தும் தமது கலியாணகுணங்களைக் கேட்டும் தாமிருந்த திக்குகரோக்கித் தண்டனிட்டும் தம்முடைய வைபத்தை நினைத்தும் தம்மடியார்க்கடியாரோடு ஸம்பந்தப்பட்டும் தம்முடைய பாததுளிபட்ட பூதலத்திலே பிறந்தும் இருக்கின்றவர்கள் உஜ்ஜீவிப்பைப் பெறும்படி செய்து ஸமீபஸ்தர் தூரஸ்தர் இனிவருவோர் இவர்களியாவரும்

உய்யும்படி தம்மைப் பெரிய பெருமாள் நியமித்த அவதாரகாரியம் தலைக்கட்டின பெரியஜீயர் இனி பரமபதத்திற் போய் அநுமை செய்யவேண்டுமென்று திருமேனியில் கோய்ச்சுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது நம்பெருமாள் திருத்தேரிலேறிப் புறப்பட்டருளி மடத்துவாயலிற் சென்று ஸேவைசாதித்தருள ஜீயரும் ஸேவித்து தம்முடைய ஆர்த்தித் திருமபடியாய்ப் பெருமானையனுபவித்துப் பின்பு மிகவுந்தளர்ச்சிக்கொண்டிருக்க நம்பெருமாள் திரும்பவு மொருநாள் புறப்பட்டு மடத்துவாயலி லெழுந்தருளி நிற்க ஜீயரும திருக்கைத்தலத்திலெழுந்தருளிப் பெருமானே ஸேவித்து மிகவு மானந்தத்தை யனுபவித்துப் பின்பு வானமாமலைஜீயர் முதலானவர்களுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள அவர்களும் கடுகப்புறப்பட்டுவருது திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

அப்போது திருமேனிகோவு ஸ்னிது சமித்திருந்ததைக் கண்டு வானமாமலைபுரீ காரியத்தினவஸரத்தால் மீண்டவருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஜீயரனுமதி கொண்டெழுந்தருளிநீர். பின்பு சிலநாளில் ஜீயருக்கு முன்புணடான பரமபதவாஞ்சை மிகுந்து ஆர்த்திபிறந்து அதனை அறுபது பாசுரமாகச்செய்தருளிநீர். அது ஆர்த்திப் பரமபதமென்று பெயர்பெற்றது. அப்போது மேல்நாட்டுத்தோழப்பரும அவர்தமையன் அழகியிணைவாளப் பெருமான் நயினாரும் பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷகாரமாகப் பெரியஜீயரைச் சேவித்துப்போய் இவர்க்காகத் திருநாராயணபுரத்தில் நித்யவந்தத்தை யேற்றுக்கொண்டார்கள்.

பின்பு திருமலை நல்லான் திருவம்சஸ்தராயும் பரமதகண்ட டராயும் திருவேங்கட முடையானுக்குப் புரோஹிதரா ஸ்பர்பாவ சாலியாயுமிருக்கிற அண்ணராய சக்ரவர்த்தி பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷகாரமாக ஜீயர் திருவடிக ிந்துநிற்க ஜீயரும் தமது திருவடிகளை யவர் திருமுடி வைத்தருளி அவரைப்பார்த்து நீர் நம்முடைய திருமலை ஸ்ரீ ஜீயரைத் திருவேங்கடத்தில் பிணிகள் நலியாத படி ரக்ஷித்தும் நமது தர்சனத்துக்கான காரியங்களையும் செய்வ னே நிரவலித்தவரன்றோ?—என்றருளிச் செய்து பட்டர்பிரான் ஜீயர் திருக்கைகளால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்து தர்ச னப்பரவர்த்தகராகும்படி செய்தருளிநீர். பின்பு மடத்தில் பிள்ளை னும் ஜீயர் நயினாரும் பெரியஜீயர் திருவடிகளைப்பணிந்து தேவரீ

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

நுண்ணு அர்ச்சாருபமாண விக்ரஹம் அழியுங்களுக்கு வேண்டு
மென்று பார்த்திக்க ஜீயரும் அனுமதி பண்ணித் தம்முண்டய
திருக்கைச்செம்பை அதுசெய்தற்குக் காரணமாக ஸாதித்தருள
அவர்களும் ஜீயருடைய அர்ச்சாவிக்ரஹம் இரண்டு திருக்கோல
மேறியருளப் பண்ணிக்கொண்டார்கள். 'பின்பு பரமபதத்திற்கெ
ழுந்தருள்வதற்கு நல்லுராளமுன்பாக திவ்யுப்ரபந்தம் எல்லாபிரத்
தையும் பெரிய திருவோலக்கமாகக் கேட்டருளி அதிகசந்தோஷ
ந்தொண்டு முதலிகளுக்கெல்லாம் ஹிதம் சொல்லியருளித் தம
து திருவாராதனமான உடையவரையும் ஸ்ரீரங்கராஜரையும் ஸ்ரீ
கோசங்களையும் நமபெருமானாதினமாக்கி லோகாசாரியர்திருவடி
களைத் தியானித்துக்கொண்டு, ருத்ரோத்தராவர்ஷம் - மாசிமா
ஸம் - கிருஷ்ணபக்ஷம் - துவாதசி - திருவோணம் - இந்த திவ்ய
நனத்தில் பெரியஜீயர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இந்தஸி
வாழிபூதியில் பெரியஜீயர் எழுந்தருளி யிருந்தது - எங் - திரு
கக்ஷத்ரம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்

முற்றிற்று.

இப்புவிவிலாங்கேசர்க் கேளித்தான்வாழியே

எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன்வாழியே

ஐப்பசியில்திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே

அரவரசப்பெருஞ்சோதி யந்தனென்றும்வாழியே

எப்புவியும்ஸ்ரீசைல மேத்தவந்தோன்வாழியே

ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான்வாழியே

முப்பரிநூல்மணிவட முககோல்தரித்தான்வாழியே

முதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

செந்தமிழ்வேதியர்சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திருநான்

சீருலகாரியர்செய்தருள்நற்கலை தேசுபொலிந்திருநான்

மந்தமதிப்புவிமானிடாதங்களை வானிவூஉர்த்திருநான்

மாசதுஞானியர்சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுனைத்திருநான்

கந்தமலர்ப்பொழிவு குழ்ஞருகாதிபன் கலைகளவிளங்கிருநான்

காரமர்மேனியரங்ககைக்கிடை கண்கண் களித்திருநான்

அந்தமில்சீர்மணவாளமுனிப்பர் னவதாரஞ்செயுநான்

அழகுதிசுந்திரமும் ஐப்பசியில் திருமூலமென்னுநானே.

ஸ்ரீவரவரமுனியே நம:

ஸ்ரீமதேராமா தஜாயநம:

பின்பு முதலிகளெல்லாரும் ஜீயர்நயினார்க்கொண்டு சரம கைங்கர்யத்தை உடையவருடைய சரமகைங்கர்யம்போல நடத்தி ஆதிசேசவப்பெருமாள் திருவழக்கீழாக வடபொன்னித் தென்பா லில் திருப்பள்ளிபடுத்தார்கள். பின்பு ஜீயர் நயினார் கந்தாடை யண்ணன்முதலான முதலிகளெல்லாரும் சிஷ்ய கிருத்தியமாகத் திருமுடிவிளக்குவித்துக்கொண்டு அவபிருதங் கொண்டாடினார்கள. பின்பு செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களெல்லாம் செய்து ஜீயர் வைபவத்துக்குத் தகுதியாகும்படி பெருங்கத் திருவக்யய நாம் நடத்தி நம்பெருமாள் ஸந்தியிவிருந்து ஜீயர் நயினாருக்குத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் சடகோபமுதலானவைகளை ப்ரஸா திப்பித்து ஜீயர் திருவாராதனங்களையும் மடத்தையும் அவர் வசம் பண்ணி வாழ்வித்தருளினார்கள்.

பின்பு கந்தாடையாண்டாணும்ஆசார்ய நியமனத்தின்படியே ஜீயர் திருப்பேரான ஜீயர் நயினாருக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரமும் ஸாதித்தருளினார். ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனும் அப்படியே ஸ்வாசாரிய நியமனத்தால் ஜீயர் நயினாருக்கும கந்தாடை நாய டுக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளி இதிலே நமக்குக் கர்ந்தருத்வமி டு ஆசாரியரான பெரியஜீயமே இதற்குக் கர்த்தாவென்று அறிவிச்செய்தார்.

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனும் கந்தாடைப் போளிபாக்கம் கரீனார் முதலானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளினார். இந் த கந்தாடைப் போளிபாக்கம் நயினார் அஷ்டகோத்ர கீபந்தனம் செய்தருளினார். பின்பு வானமாமலை ஜீயர் பெரியஜீயர் திருடை டுக் கெழுந்தருளினசெய்தியைக்கேட்டு மிகவும் கிலேசித்து கைங் கரியத்துக்காகக்கூடிய திரவியங்களை யெல்லாங்கொண்டு கைங் கரியங்களை மஹாவிபவமாகச் செய்து தம்மையாஹய்த்த சிலர்க்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தை நடத்திக்கொண் டெழுந்தருளி யிரு நதார்.

அப்போது வாதூலகோத்ரரான தோட்டையங்கா ரப்பையும் அப்பாச்சியண்ணவும் வானமாமலை ஜீயர்திருவழகளை யாசார்யித் தார்கள். இவருள் தோட்டையங்காரப்பை சோள சிங்கபுரத்தில் வியாபகராக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பாச்சியண்ண பெருமாள்

கோவிலில் பேராளாளரைவிடாம விருந்து கொண்டு அவர் திருக்கோயிலில் சூழக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் ஸந்திதியையும் திருமண்டபத்தையும் கட்டுவித்தார். அந்தமண்டபத்தில் அடிப்பாத்தண்டன் கூடான திருமணகாப்பு இன்றையவரைக்கு மிருக்கின்றது என்று பிரசித்தம்.

பட்டர் பிரான் ஜீயரும் திருமலையி லெழுந்தருளி யிருந்து அண்ணராய சக்ரவர்த்தி முதலானாரை தர்சன ப்ரவர்த்தகராக்கி அந்தியோபாய விஷ்டையென்கிற ப்ரபந்தத்தையுள் செய்தருளினார். பின்பு பட்டர் பிரான் ஜீயர் திருவடிகளை யாபூயித்த மேல் நாட்டுத்தோழப்பரும் அவர் தமையனாரும் பெரிஜீயர் நியமனத்தின்படியே திருநாராயண புரத்திலிருந்துகொண்டு திருந்தவன முதலான கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு அங்கிருக்கின்றவர்களைப் பெரியஜீயர் அம்மானகத்திலேயே யிருக்குமபடி திருத்திக்கொண்டு ஸ்ரீசைலத்துக்கு மேற்கும் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ர வைபவத்தை வளர்த்திக்கொண்டு ஸ்வாமி மடத்துக்குப் பின்ன ண்டையி லெழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு அவர்கள் ஸந்தான பரமபரையிலுண்டான ஐயன் முதலானாரும் இந்தக் கைங்கரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஸ்ரீவரவாமுனி தாஸரான ஏறும்பியப்பாவும் - வரவாமுனி விஷயமாகக் கானியம் சுப்ரபாதம் தினசரியை சம்பு ப்ரபந்தம் முதலானவைகளைச் செய்து பின்பு பெரியஜீயரைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாது ஆர்த்தப்ரபந்த மருளிச்செய்தார். பின்பு ஜீயர் திருநாட்டிற்கெழுந்தருளி ஒருஸமவத்ஸரமாகி மாசிகிருஷ்ண துவாதசியில் ஜீயருடைய திருவத்யயனத்தை நம்பெருமாள் தம்சந்தியிலிருந்து தீர்த்த ப்ரஸாதம் திருப்பணியாரம் முதலான ஸகலவரிசைகளையும் மடத்துக்கு அனுப்பியருள ஜீயர்நயினார் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்து நடத்தியருளினார். அது இன்றுவரையில் நடந்துவருகின்றது. ஜீயர்சேஷாவதார மாகையால் ஒவ்வொருகாலங்களில நீஜவடிவுதோன்றப்பால்முதுசெய்வதற்குக்கட்டியிருந்தகல்தொட்டியில் ஸம்பந்தப்பட்ட ப்ரஸாதமுதலான உச்சிஷ்டத்தை சிஷ்யர் புளிக்கின்றது முறையாதலால் அவ்வாறே அதுமுதல் அனுஸரித்துக்கொண்டு அந்த ப்ரஸாதத்தை ஸகலமானசிஷ்யர்களும் பெரியஜீயர் திருவத்யயனத்தில ஸ்ரீநியோகப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொன்னினுதல்.

வெள்ளியினுஞ் செய்ததைக் காட்டிலும், கல்லாம்பொய்த பாதிரம் விசேஷமாகும். இப்படி பெரியஜீயருடைய வைபவமானது உடையவர் வைபவம்போலவும் பட்டர் வைபவம்போலவும், நிகவும் விஸ்தரமாகப்பூர்வார் கிரந்தங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இங்கு ஸங்க்ஷேபமாக எடுத்தெழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீமதோமா நஜஜயநமா.

வாகமாமலை ஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம் - வாகமாமலை, திருநகூத்தரம் - புரட்டாசியில் புநர்பூசம். ஆசாரியர் - பெரிந்ஜீயர், திருவாராதம்-அரங்கநகரப்பன். சிஷ்யர்-ஆத்தான் ராமாநுஜன்பிள்ளை முதலானவர்கள். திருநாமங்கள் - பூர்வார்ஸரமத்தில் அழகியவரதன், பின்பு வாகமாமலை ஜீயர், ராமாநுஜஜீயர், வாகாத் ரியேகி, ராமாநுஜமுரி, இத்யாதிகள்.

பட்டர்பிரான்ஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-திருமலை திருப்பதி. திருநகூத்தரம்-கார்த்திகையில் புநர்பூசம். திருத்தகப்பனார்-அரணபுரத்தாழ்வான் வமஸ்யரான மதுரகவியய்யர். குலம் - வடமாள். பாரதவாஜகோத்தரம். ஸாமசாகை. தாஹ்யாயக சூத்தரம். குலவ்யவஹாரம்-பத்தங்கி பரவஸ்து, ஆசாரியர் - பெரிய ஜீயர். திருவாராதம்-அழகிபமணவாளர். சிஷ்யர்-பூர்வாசரமத்தில் பித்ருவ்ய புத்ரரான கோயிலப்பன் குமாரரான கோயிலப்பன், பரவஸ்து அண்ணன், பரவஸ்து அழகியமணவாளஜீயர், அண்ணராய சக்ரவர்த்தி, மேல்காட்டித்தோழப்பர், நைனார் முதலானவர்கள். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம்-அந்திமோபாயநிஷ்டை. திருநாமங்கள்-பூர்வார்ஸரமத்தில் கோவிந்த தாசரப்பன், கோவிந்தர், பட்ட நாதர், பின்பு பட்டர்பிரான்ஜீயர், பட்டநாதமுரி இத்யாதிகள்.

திருவேங்கடஜீயர்க்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-திருமலை, ஆசாரியர்-பெரியஜீயர். திருநாமங்கள்-வேங்கடயோகி, திருவேங்கடஜீயர், திருவேங்கட ராமாநுஜஜீயர்.

கோயில்கந்தாடை அண்ணனுக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-கோயில். திருநகூத்தரம்-புரட்டாசிமாசத்தில் பூரட்டாதி. ஆசாரியர்-பெரியஜீயர். சிஷ்யர்-கோயில் கந்தாடை அப்பன், நாயன்பிள்ளை, அப்பா முதலானவர்கள். திருநாமங்கள் - அண்ணன், வாகாத் ராமணர்.

பாதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவுக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-பெருமாள்கோயில், திருநகூத்தரம்-ஆடிமாசத்தில் புஷ்யம். குடி-முடி ம்பை. ஸ்ரீவத்ஸகோத்தரம். யஜுஸ்யாகை. பஞ்ச சமஸ்காரங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் சாதித்தருளின ஆசார்யர் - வேதாந்தாகாரியர் குமாரசான ஐனார். சிஷ்யர்-குமாரர், அண்ணன்ப்பா, அனந்தாசார்யர், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஐனார். திருநாமங்கள்-ஹந்திகிரிநாதர், அண்ணா பாதிவாதி பயங்கரர், பரவாதிபயங்கரர்.

ஏறும்பியிலப்பாவுக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-ஏறும்பி. திருநகூத்தரம்-அம்பிசுமாசத்தில் ரேவதி. குலம்-வடமாள். குடி-முடி ம்பை. ஸ்ரீவத்ஸகோத்தரம். ஆபஸ்தம்பஸூத்தரம். திருவாராதனம்-சக்ரவர்த்தித்திருமகனார். திருத்தகப்பனார் - பெரிய சரணயா சார்யர். ஆசார்யர்-பெரிஜீயர். சிஷ்யர்-குமாரர் பெரியவப்பா. அவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள்-வரவாமுனிசரித்தரம், பூர்வதிநசர்யை, உத்தர திநசர்யை, முதலானவை. திருநாமங்கள், அப்பா, தேவராஜர்.

அப்பிள்ளை, ஜீயர் நியமனத்தாலே அஞ்ச திருவந்தாதிக்கும் உரை யருளிச்செய்து யதிராஜவிம்சதிக்குப் பாக்க வ்யாக்யான மருளிச்செய்தார்.

அப்பிள்ளானுக்குத் திருவாராதனம் - ஆசார்யர் பெரிஜீயர். கந்தாடை போரேற்றுநாயனாருக்கு ஆசார்யர்-பெரியஜீயர். ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதித்தருளினவர் பாதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா.

ஏட்டீர் சிங்கராசார்யருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-ஏட்டீர். திருநகூத்தரம்-ஆடிமாசம் உத்திரட்டாதி. திருத்தகப்பனார் - திருமலை ம்பி வம்ஸ்யரான ஏட்டீர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். திருக்குமாரர் ஏட்டீர் வேங்கடாசார்யர். திருப்பேரனார் அத்தங்கி சிங்கராசார்யர். குலம்-வடமாள். குடி-சொட்டை. சடமர்ஷணகோத்தரம். யஜுஸ்யாகை. திருநாமங்கள், ந்ருசிமஹாகுரு, பஞ்சாநக ப்ரியதேசிகர், குமாரர் தாதாசார்யர். பஞ்ச ஸமஸ்காரங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யமும், ஸ்ரீராமாயணதிகளும் ஸாதித்த ஆசாரியர் திருத்தகப்பனார். ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களும் ஜீயர் ஸந்தி தியிலே. சிஷ்யர்கள், குமாரர், எங்களாழ்வான் வம்ஸ்யரான ராமாநுஜாசார்யர், சேஷப்பங்கார், முதலானவர்கள். திருவாராதனம் அழகியசிங்கர், மலைகுளியநின்றனும், வெண்ணெய்க்காடும் பிள்ளையும். கம்பெருமானார்க்குத் தகப்பாக்களுநுநபுத்ரவம்ஸ்யரான கீரோருவ்யாக்யானம் செய்யுமென்று நியமிக்கையாலே ராமாநுஜ னுற்றந்தாதி

கு வ்யாக்யாகம் செய்தருளினார். ஜீயருக்கு ஸத்வம்ஸ்யரென்று இவரிடத்தில் விசேஷாதரம் நடந்துபோனும்,

ஜீயர் ஸைனருக்குத் திருத்தகப்பனார்-பெரியஜீயர். பூர்வாஸ்யம்த்தில் குமாரர்-ராமாநுஜ ஜீயர். திருவாராதமும் ஆசார்யரும் பெரியஜீயர். இவருக்குத் திருவாய்மொழி ஈட்டைப் ப்ராஸாதித்தருளினவா-கோயில்கந்தாடை அண்ணன். ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ராஸாதித்தருளினவர்-ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா. திருநாமங்கள் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஸைனார், ஜீயர் ஸைனார், அபிராமவார் இத்தயாதிகள்.

ஆத்தான் ராமாநுஜப்பிள்ளைக்கு குடி-முடும்பை, ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரம், யஜு-ஸ்யாகை, திருநகைத்ரம் பங்குனியில் புர்ப்பூசு

பரவஸ்து அண்ணனுக்குக் குடி-ஆனியூர் குலம்-வடமாமர்க்கோத்ரம், யஜு-ஸ்யாகை, திருநகைத்ரம்-தைமாஸத்தில் புர்ப்பூசம், திருத்தகப்பனார்-நடுவிலாழ்வான் வம்ஸ்யான ஆனியூரழகியமணவாளர். குமாரர்-திருவாய்மொழிப்பெருமானைனார். இவர் ஸ்வீகருதபுத்ரர், ஸிஷ்யர், முடும்பை பட்டர்பிரான் ஜீயர் முதலானவர்கள்.

பரவஸ்து அழகிய மணவாளஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-திருமலை திருப்பதி. திருநகைத்ரம்-ஆனியில் அஸ்விதி. குலம்-வடமாள். பாரத்வாஜகோத்ரம், ஸாமசாகை. திருத்தகப்பனார்-கோவித்தாஸரப்பனுக்குப்பித்ருவ்யபுத்ரரானகோயிலப்பன். தமயனார்-கோயிலப்பன். ஆசார்யர் பட்டர்பிரான் ஜீயர். ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும, திருவாய்மொழியினீட்டையும ப்ராஸாதித்தருளினவர் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா. மூவாயிர வ்யாக்யாநங்களும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யாநங்களும் ப்ராஸாதித்தருளினவர்-பரவஸ்து அண்ணன். சிஷ்யர்-அண்ணன்குமாரரான திருவாய்மொழிப்பெருமானைனார்-கோவித்தாஸரப்பன், திருப்போனாரான பெருமானயங்கார் முதலானவர்கள், இவர் செய்தருளின கந்தங்கள், குருமுகத்தாவளி, பட்டநாதபூசம் முதலானவை.

சுத ஸத்வமண்ணனுக்குத் திருவாய்மொழியினீடு ப்ராஸாதித்தவர்-வாநாமலை ஜீயர். பொழில்பாக்கத்துப் போற்றி ஸைனருக்கு மப்படியே.

கோவில் கந்தாடை நாயனுக்குத் திருத்தகப்பனார். கோயில் கந்தாடை அண்ணன். திருநகைத்ரம் மரகதியில் உத்திரட்டாதி.

குருபரம்பரா ஸங்கீரஹம்.

பெரியபெருமான் தொடங்கிப் பெரிய ஜீயர்வரைக்கும் குரு பரம்பராகிரமம். எம்பெருமான் பெரியபிராட்டியார் சேனேழு தலியார் நமமாழ்வார் நாதமுநிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் கம்பி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பெரியநமசி உடையவர் எம்பார் பட்டர் நஞ் ஜீயர்நமசிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியஜீயர், இது உலகத்திலே மிகுந்த ஈயண பரம்பரை. இன்னும் எழுபத்துநாலு ஸிமமாசனத்திபதி உடைய வம்சஸ்தருக்குத் தனித்தனியே உடையவர் தொடங்கி ஆச்ரயண குருபரம்பரைக ஞானபாயிருக்கும். குரு பரம்பரை யானது ஆச்ரயணபரம்பரையும் கிரந்தபரம்பரையுமாக இரண் டாயிருக்கும், அதில் கிரந்தபரம்பரையானது இரகசிய கிரந்த பர ம்பரையும் திவ்வியப்பிரபந்த வியாக்யான பரம்பரையும் ஸ்ரீபாஷ் ய சுருதப்பிரகாசிகா கிரந்த பரம்பரையுமாக மூன்று வகைப்பட டிருக்கும்.

அதிலே ரகசிய கிரந்தபரம்பரையானது உடையவர் எம்பார் பட்டர் நஞ்ஜீயர் நமசிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளை லோகாசாரியர் கூரகுலோத்தமதாசர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியஜீயர் வரையிலிருப்பதாகும். திவ்யபரபந்த வியாக்யானபரம பரையானது, உடையவர் திருக்குருகைப்பிராண்பிள்ளான் எம் பார் பட்டர் நஞ்ஜீயர் நமசிள்ளை சுயுண்ணிமாதவர் சுயுண்ணிபத்ம நாபர் கோலவராகநயினர் நாலூர் தேவராசர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை பெரியஜீயர், இதிலே உடையவ ரெம்பாரென்றே கிரமம். பிள்ளாஹம் ஆழ்வாஹம் உபகாரகதையைக்கொண்டு இதிலே அடைப்புண்ணிருப்பர், பட்டர் நஞ்ஜீயர் நமசிள்ளை பெரியவாச்சா ன்பிள்ளை அவர் குமாரர் நயினராச்சான்பிள்ளை வாதிகேசரி அழ கிய மணவாளஜீயர் அவர்சிஷ்யர் திருமாலையாண்டான் திருவம்ச ஸ்தரான வாதிகண்டரவர் இத்தியாதியாக ஒரு அவாந்தரப்பிரிவு முண்டு. இதிலே நயினராச்சான்பிள்ளை செய்தருளின பிரபந்தங கள் முக்தபோகாவலி - தத்வசங்கிரகம் - ஞானார்ணவம்- சரமோ பாயு நிர்ணயம் முதலாகப் பலவுமுண்டு.வாதிரேசரிகள், செய்தரு

